

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

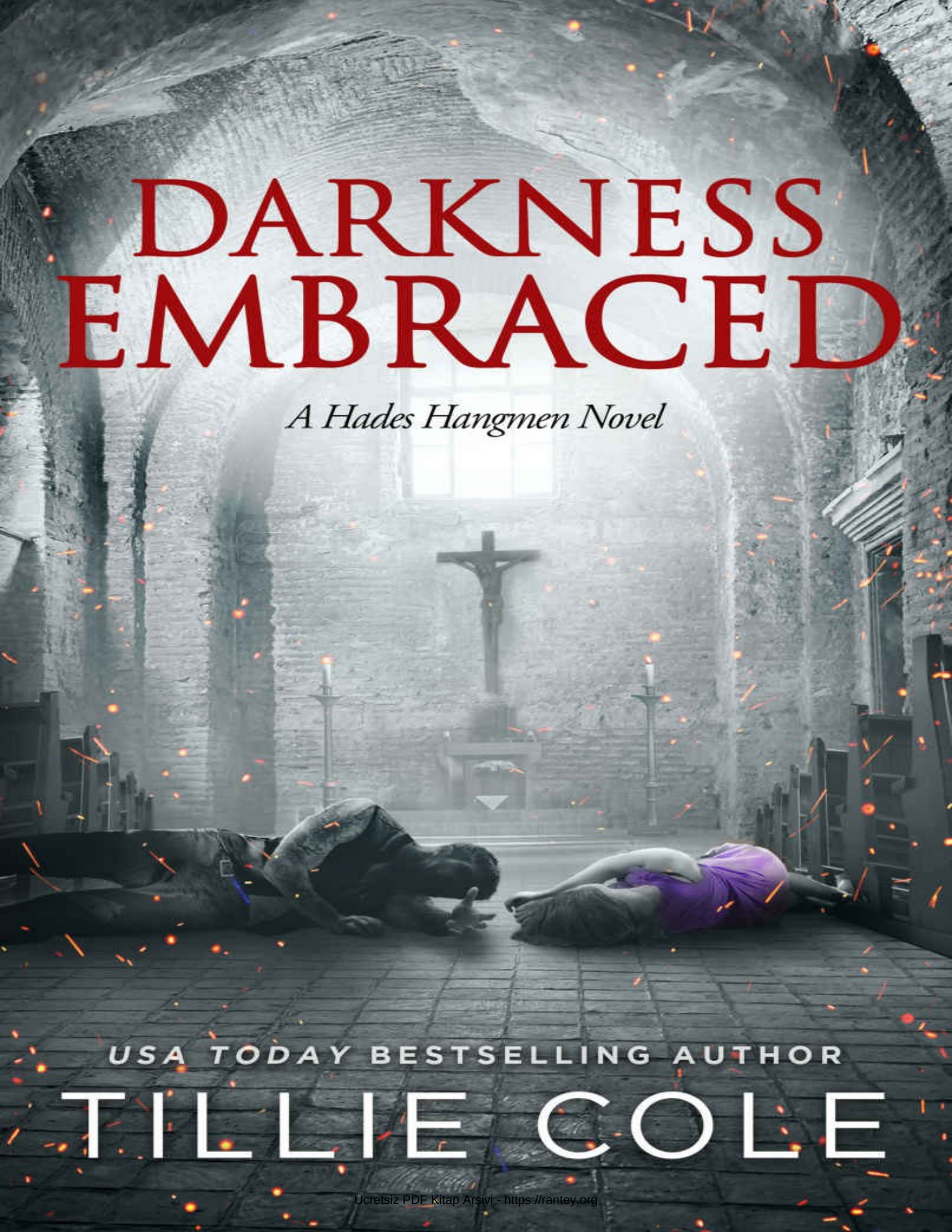
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DARKNESS EMBRACED

A Hades Hangmen Novel

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TILLIE COLE

KARANLIK KUCAKLADI

Bir Hades Hangmen Romanı

Tillie Cole

Copyright© Tillie Cole 2019 Tüm hakları saklıdır

Copyedited by www.kiathomasediting.com

& Thomas Lindsay

Formatlayan: Stephen Jones

Kapak Tasarımı: www.Damonza.com

e-kitap Baskısı

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncı ve yazarın önceden yazılı izni olmaksızın, incelemeler için yapılan alıntılar hariç, fotoğraf, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının ve yazarın izni olmadan yüklenemez, orijinal olarak yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dolaşıma sokulamaz.

Bu bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle, gerçek olaylarla ya da mekânlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Karakterler ve isimler yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yayıncı ve yazar, bu kitapta adı geçen tüm ticari markaların, hizmet markalarının ve kelime markalarının ticari marka statüsünü ve ticari marka sahipliğini kabul eder.

Adanmışlık

Tanner ve Adelita için.
Sonunda senin hikayeni anlatabileceğiz.

İÇİNDEKİLER

İthaf

Sözlüğü

Önsöz

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

Onbirinci Bölüm

Oniki Bölüm

Onüçüncü Bölüm

Ondördüncü

Bölüm Onbeşinci

Bölüm Onaltı

Bölüm Onyedinci

Bölüm Onsekizinci

Bölüm

Sonsöz

Sözlük

(Alfabetik sıraya göre değil)

Sipariş Terminolojisi

Tarikat: Apokaliptik Yeni Dini Hareket. Seçilmiş Hristiyan öğretilerine dayanan inançlar, kıyametin yakın olduğuna kuvvetle inanır. Önceleri Davut Peygamber (kendisini Tanrı'nın Peygamberi ve Kral Davut'un soyundan geldiğini ilan etmiştir), ihtiyarlar ve müritler tarafından yönetilmiştir. Yerine Kabil Peygamber (Davut Peygamber'in yeğeni) geçmiştir.

Üyeler gözlerden uzak bir komünde birlikte yaşarlar; geleneksel ve mütevazı yaşam, çok eşlilik ve alışılmışın dışında dini uygulamalara dayanır. 'Dış dünyanın' günahkar ve kötü olduğuna inanırlar. Üye olmayanlarla hiçbir temasları yoktur.

Komün: Tarikat'a ait olan ve Peygamber Cain tarafından kontrol edilen mülk. Ayrılmış yaşam topluluğu. Müritler ve yaşlılar tarafından denetlenir ve dış dünyadan gelebilecek bir saldırıya karşı silahlarla donatılmıştır. Erkekler ve kadınlar komünün ayrı bölgelerinde tutulur. Lanetli olanlar (yaşlılar hariç) tüm erkeklerden uzakta kendi özel odalarında tutulur. Arazi geniş bir çevre çiti ile korunmaktadır.

Yeni Zion: Düzen'in yeni komünü. Önceki komün Hades Hangmen'e karşı savaşta yok edildikten sonra kuruldu.

Tarikatın İleri Gelenleri (Orijinal Komün): Dört kişiden oluşur: Cebrail (merhum), Musa (merhum), Nuh (merhum), Yakup (merhum), Komünün günlük işleyişinden sorumludur. Davut Peygamber'in (merhum) ikinci komutanı. Lanetlilerin eğitiminden sorumludur.

Yeni Siyon Konseyi İleri Gelenleri: Yeni Siyon'da yüksek statüye sahip kişiler. Peygamber Cain tarafından atanır.

Peygamberin Eli: Kardeş Judah (merhum) tarafından yürütülen görev.

Peygamber Cain'in ikinci komutanı. Yeni Siyon'un yönetiminde ve Tarikat ile ilgili her türlü dini, siyasi veya askeri kararda pay sahibidir.

Mürit Muhafızlar: Tarikat'ın erkek üyeleri. Komün topraklarını ve Tarikat üyelerini korumakla görevlidirler.

Lord'un Paylaşımı: Tarikatın erkek ve kadın üyeleri arasında gerçekleştirilen ritüel cinsel eylem. Erkeğin Tanrı'ya giderek daha fazla yaklaşmasına yardımcı olduğuna inanılır. Toplu törenlerde gerçekleştirilir. Uyuşturucu genellikle aşkın bir deneyim için kullanılır. Havva'nın ilk günahını taşımanın cezası olarak dişilerin zevk alması yasaklanmıştır ve kız kardeşlik görevlerinin bir parçası olarak gerektiğinde bu eylemi gerçekleştirmeleri gerekir.

Uyanış: Tarikat'ta Geçiş Töreni. Bir kız çocuğunun sekizinci doğum gününde, bir komün üyesi veya özel durumlarda bir Yaşlı tarafından cinsel olarak 'uyandırılması' gerekir.

Kutsal Çember: 'Özgür aşk' kavramını araştıran dini uygulama. Halka açık bir ortamda birçok partnerle cinsel ilişki ve davranış.

Kutsal Rahibe: Tarikat'ın mesajını cinsel yollarla yaymak için komünü terk etmekle görevlendirilmiş, Tarikat'ın seçilmiş bir kadını.

Lanetli: Tarikat'ta doğuştan güzel ve doğuştan günahkâr kabul edilen kadınlar/kızlar. Komünün geri kalanından ayrı yaşarlar. Çok fazla erkeklere cazip gelir. Lanetli'nin insanları doğru yoldan saptırma ihtimalinin çok daha yüksek olduğuna inanılır.

İlk Günah: Augustinus'un Hristiyan doktrinine göre insanoğlu günahkâr olarak doğar ve Tanrı'ya itaatsizlik etmek için doğuştan gelen bir dürtüye sahiptir. Asli Günah, Adem ve Havva'nın

Cennet Bahçesi'nde yasak meyveyi yediklerinde Tanrı'ya itaatsizlik etmişlerdir. Tarikat'ın doktrinlerinde (Hz. Davut tarafından yaratılmıştır) Havva, Adem'i günaha teşvik etmekle suçlanır, dolayısıyla Tarikat'ın kız kardeşleri doğuştan baştan çıkarıcı ve ayartıcı olarak görülür ve bu nedenle erkeklere itaat etmeleri gerekir.

Şeol: Eski Ahit'te 'çukur', 'mezar' ya da 'yeraltı dünyası' anlamına gelen sözcük. Ölülerin yeri.

Glossolalia: Dini coşku sırasında dindarlar tarafından sergilenen anlaşılmaz konuşma. Kutsal Ruh'u kucaklamak.

Diaspora: İnsanların asıl vatanlarından dağılması.

Perdition Tepesi: Komünün eteklerindeki tepe. Yeni Zion sakinlerinin inzivaya çekilmeleri ve cezalandırılmaları için kullanılır.

Şeytanın Adamları: Hades Hangmen MC'ye referans.

Peygamberin Eşi: Peygamber Kabil tarafından kendisine cinsel olarak yardımcı olması için seçilen kadın. Yeni Zion'da yüksek statü.

Peygamber'in Baş Eşi: Peygamber Kabil tarafından atandı. Yeni Siyon'da yüksek statü. Peygambere en yakın eş. Cinsel partner tercihi.

Göksel Meditasyon: Ruhani cinsel ilişki eylemi. Tarikat üyeleri tarafından inanılır ve uygulanır. Cinsel boşalma yoluyla Tanrı'ya daha yakın bir bağlantıya ulaşma.

Geri dönüş: Bir kişiyi ülkesine ya da toprağına geri getirmek. Tarikatın Geri Dönüşü, inancın tüm üyelerinin yabancı komünlerden Yeni Zion'a geri getirilmesini içerir.

İlk dokunuş: Bakire bir kadınla ilk cinsel ilişki eylemi.

Hades Hangmen Terminolojisi

Hades Hangmen: Tek merkezli kanunsuz MC. 1969'da Austin, Teksas'ta kuruldu.

Hades: Yunan mitolojisinde yeraltı dünyasının efendisi.

Ana Bölüm: Kulübün ilk şubesi. Kuruluş yeri.

Tek merkezden: Amerikan Motosiklet Birliği'nin (AMA) bir zamanlar motorcuların %99'unun yasalara uyan vatandaşlar olduğunu söylediği rivayet edilir. Yasalara uymayan motorcular

AMA kurallarına uyanlar kendilerini "yüzde birlikler" olarak adlandırırlar (yasalara uymayan kalan %1). "Yüzde birliklerin" büyük çoğunluğu Outlaw MC'lere mensuptur.

Kes: Kanun kaçağı motorcular tarafından giyilen deri yelek. Kulübün benzersiz renklerini sergileyen yamalar ve sanat eserleriyle süslenmiştir.

Yamalı: Yeni bir üye tam üyelik için onaylandığında.

Kilise: Tam yama üyeleri için kulüp toplantıları. Kulüp Başkanı tarafından yönetilir.

Yaşlı kadın: Eş statüsündeki kadın. Eşi tarafından korunur. Kulüp üyeleri tarafından kutsal kabul edilen statü.

Kulüp Fahişesi: Kulüp üyeleriyle sıradan cinsel eylemlerde bulunmak için kulüp binasına gelen bir kadın.

Sürtük: Motorcu kültüründe kadın. Sevgi sözcüğü

Gitti/Hades'e gidiyor: Argo. Ölenlere/öldürülenlere atıfta bulunmak.

Kayıkçı ile Buluşmak/Gitmek/Gitmek: Argo. Ölmek/ölmek. Yunan mitolojisindeki 'Charon'a atıfta bulunur. Charon ölülerin feribotçusuydu, bir Yeraltı Dünyası Daimon'u (Ruh). Ölen ruhları Hades'e taşırdı. Styx ve Acheron nehirleri üzerinden Hades'e geçiş ücreti her iki nehrin üzerine konulan sikkelerdi.

gömülürken ölünün gözleri ya da ağzı. Ücreti ödemeyenler yüz yıl boyunca Styx kıyılarında dolaşmaya terk edilirdi.

Kar: Kokain.

Buz: Kristal Meth.

Şaplak: Eroin

Hades Hangmen'in Organizasyon Yapısı

Başkan (Prez): Kulübün lideri. Başkanın sahip olduğu mutlak gücün sembolü olan Gavel'in sahibidir. Gavel, Kilise'de düzeni sağlamak için kullanılır. Başkanın sözü kulüp içinde kanundur. Kıdemli kulüp üyelerinden tavsiye alır. Hiç kimse Başkan'ın kararlarına itiraz edemez.

Başkan Yardımcısı (VP): Komutan Yardımcısı. Başkan'ın emirlerini yerine getirir. Kulübün diğer bölümleriyle başlıca iletişim kurar. Başkanın yokluğunda onun tüm sorumluluklarını ve görevlerini üstlenir.

Yol Kaptanı: Tüm kulüp koşularından sorumludur. Kulüp koşularını ve sürüşlerini araştırır, planlar ve organize eder. Rütbeli kulüp görevlisi, sadece Başkan veya Başkan Yardımcısına karşı sorumludur.

Silah Başı Çavuş: Kulüp güvenliğinden, polislikten ve kulüp etkinliklerinde düzeni sağlamaktan sorumludur. Uygunsuz davranışları Başkan ve Başkan Yardımcısına bildirir. Kulübün, üyelerinin ve Adaylarının güvenliğinden ve korunmasından sorumludur.

Sayman: Tüm gelir ve giderlerin kayıtlarını tutar. Verilen ve alınan tüm kulüp armalarının ve renklerinin kayıtlarını tutar.

Sekreter: Tüm kulüp kayıtlarını yapmak ve saklamaktan sorumludur. Acil toplantıları üyelere bildirmelidir.

Beklenti: MC'nin deneme üyesi. Koşulara katılır ama kiliseye gitmesi yasaklanmıştır.

Önsöz

Tanner
Austin,
Teksas 6
yaşında

"Tanner, Rafael'e kalemleri nerede sakladığınızı gösterebilir misin?"

Başımı salladım ve kırtasiye masasına doğru yürüdüm. Siyah saçlı bir çocuk yanıma geldi. Bayan Clary'nin dediği gibi kalemleri işaret ettim.

"Sadece istediğinizi alın ve işiniz bittiğinde geri getirin."

Rafael başını kaldırdı. "Teşekkür ederim."

Aksanını duyunca kaşlarımı çattım. Kulağa garip geliyordu. "Neden böyle konuşuyorsun?"

"Ne gibi?"

Sesinin farklı çıktığını bilmiyor muydu? Sınıfa baktım. Herkes beyaz tenliydi. Onunki kahverengiydi. "Sen de hepimizden farklı görünüyorsun."

O cevap veremedi. Bayan Clary geldi. "Burada her şey yolunda mı çocuklar?"

Başımı salladım. Rafael de öyle. "Tanner, bugün Rafael'in arkadaşı olur musun? Öğle yemeğinde ve teneffüslerde seninle oturmasına izin ver. Ona St. Peter's'daki ipleri gösterir misin?"

"Evet, hanımefendi."

Rafael'i oturduğum masaya geri götürdüm. Diğer çocuklar onun ten rengini fark etmemiş gibiydiler. Dadım Bayan Murray, beyazdan daha koyu olan her ten renginin aşağılık. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama Rafael iyi birine benziyordu. Cildinde bir sorun görmedim.

"Video oyunlarını sever misin?" Rafael sordu. "Evet." Rafael gülümsedi.

Bütün günü benimle geçirdi. Okulun bitiş zili çaldığında, Rafael'le birlikte ana girişten çıktım. Babası dışarıda onu bekliyordu. O da Rafael gibi esmerdi. Daha önce onlar gibi birini hiç görmemiştim.

Üçümüz ona doğru yürürken Bayan Murray arabadan indi. Rafael ve babasına gülümsedi.

"Rafael bana Tanner'ın bugün onunla ilgilendiğini söyledi,"
Rafael'in

babam dedi ki. "Sadece teşekkür etmek istedim. Meksika'dan ayrılmak Rafael için çok zor oldu. Oğlunuz yeni bir okula başlamasını kolaylaştırdı."

"O benim annem değil," dedim. "Bayan Murray benim dadım. Benim bir annem yok."

Bayan Murray, Rafael'in babasının elini sıktı. "Tanner iyi bir çocuk. Bugün yardımcı olmasına sevindim." Bayan Murray bana baktı. "Haydi Tanner. Seni eve götürmeliyiz."

Rafael'e el salladım, sonra arka koltuğa tırmandım.
Kardeşim Beau çoktan araba koltuğuna oturmuştu.

Bayan Murray üzerime eğildi ve beni kemerle bağladı. "Ah!"
Koluma keskin bir ısırık verdiğinde "Ah!" dedim. Bir şey söylemedi.

Okuldan uzaklaştığımızda Rafael ve babasına el salladım.
Beau bana oyuncak arabasını vermek için uzandı. Ben arabayı alırken Bayan Murray, "O çocuğu sevdin mi Tanner?" diye sordu. "Evet, iyiydi" dedim ve Beau'ya arabasını geri verdim.

Bayan Murray arabanın aynasından beni izliyordu. Midem alt üst oldu. Kızgın görünüyordu. "Bana onun Babam bir doktor. Meksika'dan gelmişler. Babası şehir merkezindeki hastanede bir iş bulmuş."

Bayan Murray ondan sonra bana bir şey söylemedi. Ben de eve gelene kadar Beau ile oynadı. Arabadan indim ve içeri girdim. Masaya oturdum, bir şeyler atıştırdım ve ödevimi yaptım. Bayan Murray bir süreliğine ortadan kayboldu ama ödevimi bitirdiğimde geri geldi. "Git üstünü değiştir Tanner, sonra da odanda kal. Bu gece hava karardığında baban gelecek."

"Yapacak mı?" Göğsümde bir heyecan oluştu. Babamı uzun zamandır görmemiştim. Uzakta çalışıyordu. Ve Beau'yla benim kendimize saklamamız gereken bir sırdı. Onun bizim için kim olduğu konusunda sessiz kalmak zorundaydık. Bizi sevmeyen kötü insanlardan korumak için. Okulda bile onu tanıımıyormuş gibi davranmak zorundaydım. Okuldaki insanlar adımın Tanner Williams olduğunu sanıyordu. Ama ben aslında bir Ayers'dım.

Tıpkı babam gibi.

Yukarı odama çıktım ve üstümü değiştirdim. Bunu yaparken yatağımın üzerinde bir kitap olduğunu fark ettim. Ön tarafında bir çocuk vardı. Rafael gibi siyah saçları ve siyah gözleri vardı. Ama giysileri yırtık ve kirliydi. Rafael'in kıyafetleri böyle görünmüyordu. O da tıpkı bizim gibi görünüyordu.

Yatak odamın kapısı açılıp babam içeri girdiğinde elimdeki kitabı bıraktım. Gülümsedim ve ona doğru koştum. Ama elleri göğsüme uzandı ve beni durdurdu. Canım acıdı ve göğsümü ovuşturdum. Başımı kaldırıp ona baktım. Babam etrafımda dolaştı ve bir sandalyeye oturdu. Bana dik dik bakması hoşuma gitmemiştir. Bu beni korkutuyordu. Babam bazen gerçekten korkutucu olabiliyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan ya da kızdırmaktan hiç hoşlanmazdım. Bunu yaparsam bana yumruklarını indirirdi. Çok acıdı. "Baba?"

"Bayan Murray bugün yeni bir arkadaş edindiğini söyledi." Başımı salladım. "Meksikalı olduğunu söyledi."

"Evet, efendim."

Babam ayağa kalktı, sonra bana doğru geldi. Kıpırdamadan durdum, hareket etmeye cesaret edemiyordum. Ellerim iki yanımda titremeye başladı. Bacaklarım jöle gibiydi ve midemde garip bir his vardı, sanki milyonlarca kelebek uçuşuyordu.

Birden babamın yumruğu yanağıma çarptı. Yere düşerken çığlık attım. Kafamı kaldırdım ama babam bana tekrar vurdu. Denedim

Ama babam gömleğimi tuttu ve nefes alamayana kadar karnıma tekme attı. Gözyaşlarım dökülürken göremiyordum.

gözlerimden. Anlamıyordum. Babamın beni neden tekrar incittiğini anlamıyordum. Neyi yanlış yaptığımı bilmiyordum.

Hareket edemeyecek hale gelene kadar beni tekmeledi, tekmeledi. Ağlamayı bıraktım. Sonra babam beni tekmelemeyi bıraktı.

"Ayağa kalk."

Burnumu çektim ve hareket etmeye çalıştım ama canım çok yanıyordu. Elim yüzümün üzerindeydi. Parmaklarımın altında ıslak bir şey hissettim. Görebilmek için elimi hafifçe geri çekmeyi başardım. Parmak uçlarım kan kırmızısıydı.

"Kalk dedim oğlum!" Babam beni kucağına aldı ve ayağa kaldırdı. Karnımdaki ağrı çok fazla acı verdiğinde öne doğru kıvrıldım. Babamın eli saçlarımı tuttu ve beni ayağa kalkmaya zorladı.

Kafamı kaldırdım. Yaklaştı ve kulağıma şöyle dedi: "Bir daha başka bir pis İspanyol'la konuşursan seni öldürürüm, Oğlum. Sen beyazsın. Geleceğin Beyaz Prensi sensin ve senden aşağı olan kimseyle ilişki kurmana izin vermeyeceğim. Altımızda." Beni geriye itti ve yere yığıldım. "O okula girmesine kim izin verdi bilmiyorum ama bunun bedelini ödeyecekler. O okulda mükemmellikten daha azına tahammülümüz yok. Biz, iyi Hristiyan beyazlar

Ebeveynler, kirli kanı içeri almaları ve çocuklarınıza saçma sapan fikirler vermeleri için bir servet ödemeyin.

eşitlik." Elini okul ceke time, tam da okul armasının üzerine sildi. "Sen benim oğlumsun, Tanner. Seni seviyorum. Ama sen bir Ayers'sın. Kim olduğumuzu bilmenin zamanı geldi. ...olmak için doğduğunuz şeysiniz. Bu durum derhal düzeltilecektir."

Babam odadan çıktı ve kapı kapandığı anda ben ağlamaya başladım. Vücudum titriyordu. Her yerim acıyordu... ama daha da kötüsü, canımı yakan babamdı. Beni yumruklamış ve tekmelemişti.

Yine kanımı akıttı.

Kapının tekrar açıldığını duyunca başımı kaldırdım. Bayan Murray Beau'yu yere yatırdı, sonra bizi yalnız bırakıp içeri kilitledi. Beau bana baktı. "Tanner?" diye fısıldadı. Daha üç yaşındaydı. Sürünerek yanıma geldi. Beni ağlarken görünce o da ağlamaya başladı.

Küçük kardeşime uzandım ve onu kollarıma çektim. Onu ağlarken görmek hoşuma gitmiyordu. "Sorun yok," diye fısıldadım. Ama dudağımdan kan akmaya devam etti ve Beau daha çok ağladı. Onu yatağıma yatırdım ve yanına kaydım. Ona sıkıca sarıldım. I

onu üzgün görmek istemedim. Onu korumak zorundaydım. Ben onun ağabeyiydim. O benim en iyi arkadaşımdı.

Bayan Murray'ın benim için bıraktığı kitabı görünce Beau'ya sordum, "Kitap okuyalım mı? Kendini daha iyi hissedersin."

Beau başını salladı ve parmağını emmeye başladı. Kapaktaki resme tekrar baktım, sonra başlığı okudum: "Evine git, Juan." Kitabı açtım ve her sayfayı Beau'ya okudum.

Sonunda tek düşünebildiğim Rafael'di. Kitap Meksika'dan gelen herkesin kötü olduğunu söyledi. Beyaz tenli olanlarımıza zarar vermek istediklerini. Benim ve Beau'nunki gibi beyaz tenlilere. İçimi çektim. Babamın neden bu kadar kızgın olduğunu anladım. Çünkü Rafael kötüydü. Okuluma, Amerika'ya beyaz tenli insanları incitmek ve mahvetmek için gelmişti.

Beau'ya daha sıkı sarıldım. Beau benim dünyadaki en iyi arkadaşımdı. Babam bizi pek görmezdi. Bayan Murray o kadar iyi biri değildi. Ama Beau beni güldürürdü. Rafael'in beyaz tenimizi kiskandığı için ona zarar verdiğini düşündüğümde midem sıkışıyordu.

Sonra derin bir nefes aldım ve hemen kendimi daha iyi hissettim.

Çünkü babam onu buradan çıkaracağını söylemişti.

Okulda. Ve babam her zaman yapacağını söylediği şeyi yaptı.

Babam Rafael'i eve geri gönderecekti.

Ve hepimiz güvende olurduk.

Birinci Bölüm

Tanner

Austin,

Teksas

Şimdiki Gün . . .

Kum ayaklarımın altında çatırdadı. Mermiler başımın etrafında uçuştı. Martı ve Arizona'nın kafalarına sıkılan kurşunları ve yere düşüşlerini izlerken göğsüm sıkışmış, çatlamaya hazırdı. İkisi de ölmüş ve bitmişti.

Bu berbat, terk edilmiş çiftlikteki katliamı bir ısıklık sesi böldü. Yanımdaki ahıra baktım. AK çatıdaki yerinden bana işaret veriyordu. Elindeki elini boğazına götürdü. Mesajını almıştım. Geri çekilmemiz gerekiyordu.

"Hayır!"

Bakışlarım gürültüye kaydı. Viking ayağa kalkmaya çalışıyordu. Flame'in açıklığın karşısındaki yıkık dökük ahırlara doğru yürüdüğünü gördüğümde nedenini anladım. Psikopat orospu çocuğu Klan'ın konuşlandığı yere doğru yürüyordu, sanki öldürülemezmiş gibi, kollarını iki yana açmış

geniş bir alana yayılmış, bizi tam isabetle öldüren eski Klan kardeşlerime kurşun üstüne kurşun sıkıyordu.

Silahımı doğrulttum ve şimdi dikkatlerini Alev'e çevirmiş olan pislikleri indirmeye odaklandım. AK gözlerini kıstı ve her zamanki keskin nişancı hassasiyetiyle, Alev'e gelmek için siperlerini terk edenlerden birkaçının kafatasına uçan kurşunlar gönderdi.

Ama heriflerin bir de keskin nişancısı vardı. Bunlar Klan'ın bildiği dazlaklar değildi. Beyaz güç denince herkesin aklına gelen aptallar. Hayır, bunlar benim yıllarca eğittiğim kardeşlerdi. Federaller ve rakipler Klan'ın gerçek gücünü bilmesin diye gizli tutulanlar. Babam titizlikle Bu adamlar. Irk savaşını başlatacak sürpriz yangını ateşleyecek olan piçler bunlardı. Kimsenin geldiğini görmediği askerler.

Benden başka kimse yok.

"Flame!" Viking eski bir traktörün arkasındaki yerinden fırladı ve sikik kardeşine doğru koşmaya başladı. Rudge, Vike'ın bıraktığı yere atladı. AK, Vike'a Alev'e ulaşması için koruma sağlamaya çalışarak hızlı mermiler püskürttü

Klan'a karşı. Ama Klan'ın bu kolu daha güçlü, daha zekiydi ve AK'nin ne yaptığını çok iyi biliyordu. Yardım etmeye çalıştım, silahımdaki mermileri boşalttım ve Smiler'a onları da koruması için işaret verdim. Ama silahlarımızla ve AK'nin Her yönden mermiler yağıyordu. Sayıca azdık ve beceriksizdik.

Sanki ağır çekimdeymiş gibi, Vike'ın Flame'e doğru dalışını izledim. Ama dev kızıl orospu çocuğu çok geç kalmıştı. Bir kurşun Flame'in böğrüne saplandı. Psikopat yere düştü, karnındaki yaradan kan akıyordu.

"S.KTİR!" AK çığlık attı ve ardından ahırın çatısından aşağı atladı. Rudge, Vike ve Flame'e doğru koşarak onları Ateş hattından çekil. "Geri çekilin!" AK bana ve Smiler'a bağırdı. "Geri çekilin!"

AK, Rudge ve Vike Flame'i mermilerin yolundan çekerken ben ayağa kalkıp Klan'a doğru ateş ettim. Kamyona atlayarak motoru çalıştırdım. Diğerlerinin Flame'i arkaya koyduğunu hissettim. AK tavana vurdu. "Lanet olsun!" Kamyonu yolda kaydırırken nabzım hızlandı, Klan'ın mermileri patlayan el bombaları gibi ses çıkarıyor, kamyonun kasasına çarptıkça şasiyi sallıyordu. Vike, Rudge ve

Smiler motorlarıyla kükreyerek arkalarından geldi ve üçü de Klan'a ateş ederek bize ihtiyacımız olan molayı verdi.

Alev evi.

Elimi cebime attım, cep telefonumu çıkardım ve bir numara çevirdim. "Tann?" Tank bir saniye sonra söyledi.

"Alev düştü. Klan bırakma noktasındaydı. Güçlü bir şekilde üzerimize geldiler. Şerefsiz kendini kaybederek vuruldu.

Rider'ı, Edge'i ya da her kimse onu kulübe götürün. Vuruldu. mide." Dikiz aynasına baktığımda AK

yanarının üzerine bastırıyordu. Flame kardeşiyle savaşıyordu. Kamyonun kasasına kan sıçrarken simsiyah gözleri çılgına dönmüştü.

"Alev! Tanrı aşkına! Kıpırdama lan. Sana dokunmamı istemediğini biliyorum ama Maddie'yi düşün. Kanamayı durdurmazsam, öleceksin! Bunu mu istiyorsun? Madds'i sensiz yalnız mı bırakmak istiyorsun?"

Flame'in vücudu hareketsizdi ama hızlı nefes alış verişleriyle burun deliklerinin açıldığını görebiliyordum. Nükleere çok yakındı.

"Tann? Tann, hâlâ orada mısın?" Tank'ın aceleci sesi hücremden geldi.

"Evet. Siktir, Tank. Hiçbir yerden gelmediler. Biz bir anda ortaya çıktılar ve ateş etmeye başladılar. Arizona ve Gull öldü. Kurşunlar kafalarına isabet etmiş ve kayıkçıya gönderilmişler. Ellerinde Lanet olası bir şans. Başkanlarına söylesek iyi olur."

"Yüce İsa. Buraya gelmen ne kadar sürer? Desteğe ihtiyacın var mı?"

"Hayır. Sadece on dakika uzaktayız. Bu pislikler peşimize düşerse diye hazır ol. İşler sarpa sararsa sana haber veririm. Güney."

Telefonumu kapattım ve eve koştum. Smiler'ın kuzeni Slash kapıda bekliyordu. Arlington'dan kardeşi Kero da onun yanında nöbet tutuyordu. Kapıdan içeri girdik, Vike ve Smiler da arkadan geliyordu. Kamyonu çarparak durdurdum ve dışarı atladım.

"Onu indirmeme yardım et," dedi AK.

Styx ve Ky kulüp binasının kapısından hızla çıkarken AK ve ben Flame'i kamyonetin kasasından kaldırdık. "Yakalayın onu

İçeride," diye imzaladı Styx, Ky başkanın sözlerini dile getirerek. Flame'i kulüp binasına, savaş ilan edildiği anda tıbbi oda olarak hazırladığımız odaya taşıdık.

Klan ve kartel. İyi de oldu, çünkü haftalardır her taraftan vuruluyorduk.

Flame'i yatağa yatırdıktan kısa bir süre sonra Edge tıbbi çantasıyla geldi. Kardeşim bir süreliğine ordudan ayrılmadan önce orduda travma cerrahı olarak çalışıyordu,

tımarhaneye kapatılmasına neden oldu. Dışarı çıktığında, insanları iyileştirmek kadar onları kesmek konusundaki becerilerini de kullanmayı sevdiğine karar verdi. Arkansas bölümüne katıldı ve kısa sürede en acımasız

kardeşlerimizden biri oldu. Bir gözü mavi, bir gözü kahverengiydi. Ve kimse onun zaten deli olduğunu fark etmesin diye

mavi gözünün yanındaki saçlarını buz beyazı boyadı ve kahverengi tarafı siyah. Ama ne kadar kafayı yemiş olursa olsun -ki bu delilik seviyesi muhtemelen Flame'inkini bile geçebilirdi- kardeşi, bölümüyle birlikte buraya getirildiğinden beri bir nimet olmuştu.

Uzun, çılgın saçlarını yüzünden geriye doğru bağladı ve Alev'in üzerine eğildi. Daha deli, deliye bakıyordu. Flame, piç kurusu, hemen bir psikopat gibi davrandı ve Yatakta çırpınıyor, Edge'e ulaşmak için bıçaklarına uzanmaya çalışıyordu. Ama Edge yaptığı işte iyiydi ve daha

da iyisi,

kimseden etkilenmedi. Styx bile bu adamın durup ağızına dikkat etmesine neden olmamıştı. Yirmi dört saat takındığı çılgınca gülümseme aksini düşündürse bile. "Mide yarası mı?" Dili dudaklarında gezindi.

Pislik herif acı çeken insanları görünce sertleşiyor gibiydi. "Kurşun. Keskin nişancı . . ." AK, Flame'in yaralanmasıyla ilgili bir şeyler saymaya başladı. Rider kapıdan içeri girdi ve elini tıraşlı kafasına götürdü. Kardeşi hala Kulübün yarısı tarafından kabul edilmişti ama iyi bir sağlıkçıydı, bu yüzden Styx gerektiğinde yardım etmesine izin verdi. Edge ile iyi çalışıyor gibiydi ki bu bile başlı başına bir mucizeydi.

Edge'e "Elimizde ne var?" dedi ve ikisi birlikte Flame'in yarası üzerinde çalışmaya, kıyafetlerini kesmeye başladılar. I tepki vermeden önce Flame'in gözlerinde gördüm. Edge ve Rider'ı itip sedyeden inmek için delirmeden önce siyah bakışlarındaki öfkeyi gördü. AK ve Vike onu tutmaya çalıştı ama kardeş kendini kaybetmişti.

"Yaşlı Bill'i suratına çarpmamı ister misin? Serseriye bayıltmamı mı?" Rudge yumruğunu havaya kaldırarak sordu. çıplak yumrukla dövüşen rakiplerini sık sık yere sererdi. Ya da çoğu zaman onları öldürürdü.

Başımı sallayarak Alev'i aşağıda tutmaya yardım etmek için öne atıldım. Edge elinde bir iğne ve şırıngayla yaklaştı. uyumsuz gözleri heyecanla parlıyordu. Birden Maddie ve Lil' Ash kapıdan içeri daldılar.

"Alev!" Maddie, Edge'i yolundan iterek kocasına doğru koştu. Alev onu görür görmez sakinleşti. "Bırakın onu," dedi herkese, sesi uyarıcıydı. Ben geri çekildim. AK ve Vike da aynısını yaptı. Edge, Styx tarafından geri çekildi. Yoldan çekildim ve sadece izledim.

"Bebeğim," dedi Maddie, elini Flame'in yanağına koyarak. Adamın kocaman gözleri karısına dikilmişti ve kıpırdamadı. Onun

Nefes alış veriş i ağırdı ama Maddie konuştuğ unda sakinleşti. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu ama sesi sabitti.

"Maddie," diye fısıldadı Flame ve onun başını öptü.

"Bebeğim, yaralanmışsın. Rider ve doktorun seni iyileştirmesine izin vermelisin." Gözleri canlılığını yitiriyordu. Kanı yatağ a sızıyordu ve adam bayılmak üzereydi. Maddie onun elini çekti ve yeniden ona odaklandı.

"Ben kalıyorum
seninle," dedi. "Senin yanından ayrılmayacağ ım. Uyandığında da burada olacağ ım."

Flame nefesini verdi, sonra gözleri kapanmaya başladı. Edge ve Rider ayakta sallanarak ona ulaşmayı bekliyorlardı. Doktor değildim ama yarasının onu öldüreceğini sanmıyordum. Ordudayken on kat daha kötüsünden dönen adamlar görmüştüm.

Flame dışarı çıkar çıkmaz Edge ve Rider ona doğru ilerledi. Çoğu kardeş odayı terk etti ama ben gözlerimi Maddie'den alamadım. Çünkü kaltak

Flame'e lanet gerçeği söyledi. Kocasının yanında durdu, parmaklarını kavradı, elini başının üzerinde gezdirdi. Kulağına fısıldıyordu ve bu manzara karşısında göğsüm neredeyse çatlayacaktı.

Gözlerim kapandı ve ellerim yanımda yumruk oldu. Buradayım, aşkım. Buradayım. . . Seni asla terk etmeyeceğim. . . Adelita'nın elini elimde hissedebiliyordum. Parmağını yanağımda hissedebiliyordum ve gül parfümünün kokusunu alabiliyordum. Sanki yanı başımdaymış gibi kokluyordum. Sanki yanımdaymış gibi.

Zeminden gelen gıcırdama sesi gözlerimi açtı. Bir el omzuma indi. Tank. "İyi misin?"

Başımı salladım, sonra döndüm. AK ve Vike hala Arkamda Edge ve Rider'ın Flame üzerinde çalışmasını izliyordum.

AK'nin eli Ash'in omzundaydı. Çocuk beyazdı. Ve kara gözlerini Alev'den ayırmıyordu. Sedyedeki kardeşine kilitlenmişti.

"Styx otuz dakika içinde kiliseyi arayacak," dedi Tank. Bana baktı. "Hadi bir şeyler içelim."

Kapıya doğru yöneldik. "Hadi Ash," dediğini duydum AK'nin. "Bırak da onun üzerinde çalışsınlar." Durakladı. "İyileşecek.

Flame seni ya da Maddie'yi bırakmayacak. Hades'in kendisi bile onu sürükleyip götüremez."

"Ben kalıyorum."

"Ash-"

"Kalacağımı söyledim!" diye tısladı. Müstakbelin ağzından ilk kez böyle bir öfke duyuyordum. Ona baktığımda, siyah gözlerinde ölümü gördüm. Çocuk her gün ağırlık çalışıyordu. Sürekli büyüyordu. Lanet bir birime dönüşüyordu. Boynunun etrafını saran yeni alev dövmeleri ve yüzünü ele geçirmeye başlayan piercing'lerle giderek kardeşine daha çok benziyordu. Görünüşe göre çocukta düşündüğümüzden daha fazla Flame'in psikopatlığı vardı. O çocukla tanıştığım andan itibaren

İçinde karanlık bir şeyler vardı. Sanki gerçek Ash'in ortaya çıkması için hayatında bir boktan şeyin daha olması gerekecekmiş gibi.

sürünerek dışarı çıktı. Çocuk sessiz görünüyordu. Ama geçmişini duymuştum. Onun ve Flame'in babası tarafından ona yapılan berbat şeyleri. Elbette bu onun otomatik olarak mahvoldu; insanlar daha kötülerinden kurtuldu ve

iyi atlatmıştı. Ama ne zaman Flame ya da Maddie'ye, hatta Ash'in yakın olduğu AK'ye bir şey olsa, kara gözlerinde bir şeyler değişiyordu. O bildiği tatlı çocuktan milyonlarca kilometre uzakta bir şey.

Tank AK'nin sırtına bir tokat attı. "Bırak onu. Bu onun kardeşi. Flame ve Madds ile kalmak istiyor. Onun nasıl olduğunu bilirsin."

AK, uzaklaşmadan önce Ash'in omzunu sıktı. Beau'nun yüzü bir an için gözümün önünden geçti. Ama göğsümden önce

daha fazla çatlayabileceğini ve beni felç bırakabileceğini düşünerek görüntünün gitmesine izin verdim. Tank bir şeylerin ters gittiğini hissetmiş olmalı, çünkü kolunu boynuma doladı ve dedi ki, "Viski, Tann. Şimdi."

Onu bara kadar takip ettim, oradan yükselen sesleri duyabiliyordum. İçeri girdiğimizde, odadaki gerginliği anında hissettim. Arizona ve Gull'un başkanı kardeşlerinin cesetlerini almaya gitmişti. Kendi bölümümüze doğru ilerledik.

Adaylardan biri ve AK'nin yeğeni olan Zane barın arkasındaydı. AK'yi gördüğünde derin bir nefes alıp rahatladığını gördüm.

ona doğru yürüyordu. AK barın üzerine eğildi ve çocuğun başını öperek ona iyi olduğunu söyledi.

Dayanamadım. Tüm o aile saçmalıkları, yaşlı kadın saçmalıkları. Bunları her gün görmek beni yiyip bitiren bir kanser gibiydi. Bana sahip olmadığım şeyleri gösteriyorlardı.

"Zane. Bir şişe Beam." Tank'in sesi yanımda duyuldu. Bull, Hush ve Cowboy'dan uzakta bir bar taburesine oturdum. O masada hiç hoş karşılanmıyordum. Bull ve Hush'ın sürekli beni izlediğini görebiliyordum. Hayatlarına girmesine izin vermek zorunda kaldıkları lanet olası Nazi. "Aldırma," dedi Tank. Gözlerimi kapattım, sonra Tank önüme bir kadeh viski koyduğunda tekrar açtım. Onu geri devirmiştım.

Tank, "Onlardan birini gördün mü?" diye sorarken barın gürültüsü etrafımda kayboldu. Başımı salladım. Tank bana bir kadeh daha uzattı. "Onları tanıyor musun?"

"Evet."

"Onları sen mi eğitiyorsun?"

Durakladım, suçluluk duygusunun içime işlemesine izin verdim. Hak ettiğim suçluluk duygusu. "Evet." Tank elini sırtıma koydu. Bir kadeh daha içtim ve viskinin beni uyuşturmasını bekledim. Boş bardağı barın üstüne bıraktım.

"Ama yeni numaraları var."

Tank birkaç saniye konuşmadı. Bunu kaldırıp kaldıramayacağımı değerlendirdiğini biliyordum. Sonra "Beau." dedi. Bu bir soru değildi.

Gözlerimi ovuşturdum. Yorgun hissediyordum ama vücudum uyumama asla izin vermiyordu. Bunun yerine, karanlık saatlerde beynim

Yaptığım ve pişman olduğum her şeyi sergiliyordu. Tank ve Beauty dışında kimsem olmadığını haykırıyordu. Ve daha da kötüsü ... bir zamanlar en iyi arkadaşım olan kardeşimin şimdi benim liderlik etmek için yetiştirildiğim askerleri yönetiyor olmasıydı. Beau, beni o kadar çok örnek almıştı ki, orduya girerken peşimden gelmişti ama çıktığında beni gitmiş ve düşmanlarıyla omuz omuza dururken bulmuştu.

Beau, şimdi tüm askeri bilgisini bana karşı savaşmak için kullanıyordu. Lanet olsun, Klan'dan siktir olup gitmeden önce ona veda etme şansım bile olmamıştı.

İyi. Sadece kalktım ve onu terk ettim. Beni bulmaya hiç çalışmadı. Eve döndüğünden beri ondan hiç haber almadım.

Her zaman Klan olacağı belliydi. Klan'a inanıyordu. ideoloji hala. Ve şüphesiz beni artık kardeşi olarak değil, ırkına ihanet eden biri olarak görüyordu.

Şimdi benden nefret ederdi.

Öz kardeşim benden nefret ederdi.

"İyiler," dedim Tank'a. "Gerçekten çok iyiler." Bir kadeh daha içtim ve kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafımızı kontrol ettim. Dinlemiyorlardı. Bu savaştaki kendi yerleriyle uğraşmakla çok meşguldüler.

Elimdeki boş kadehe baktım. "Hangmen'in güçlü olduğunu anlıyorum. Erişimleri rakipsiz. Ve bir sürü eski askerleri var. Sırf zevk için adam öldürebilecek psikopatlar. Ama bugün ..." Başımı salladım. "Lanet olsun, Tank. Haftalardır Klan tarafından vuruluyoruz. Ve her seferinde organize oldular, harekete geçtiler ve tam olarak ne yapmak için eğitildiler? yapmak için yola çıktılar." Güldüm, espri yapmadım.

"Başardı." Tank bana baktı. Yüz ifadesinden ne söyleyeceğimi çok iyi bildiği anlaşılıyordu. "Benim yaşlı adamım. Hayali gerçekleşti. Bir Klan ordusu var. Biri gerçekten ne yapabilir

Gerçek bir savaş başlatmak istiyor." Başımı salladım, suçluluk duygusu midemde bir delik açmıştı. "Ve bunu yaratmaktan ben sorumluyum." Tank bir viski daha doldurdu. "Destroyer of dünyalar."

Tank sırttı. "Oppenheimer alıntıları mı? Gittikçe derinleşiyorsun kardeşim. Viskiye suçlayacağız."

"Bu doğru. Klan'ın nükleer bombasını ben yarattım ve şimdi arkama yaslanıp atılışını izleyeceğim." Boğazım düğümlenmeye başladı ama "Kardeşimin, küçük kardeşimin emri veren kişi olmasını izleyeceğim" diye mırıldanmayı başardım. "Onları durduracağız, Tann." Tank odadaki tüm güney eyaletlerinden gelen kardeşleri işaret etti.

"Adamlarımız var.

Toplarımız var." Tank önce kendini, sonra beni işaret etti.

"Biz varız. Klan'ı tanıyoruz. Belki de yeniden bu şekilde düşünmeye başlamamız gerekiyordur. Planlarının ne olabileceğini anlamak için." Bir el daha ateş ettim, bu kez uyuşukluk damarlarıma yayılmaya başlamıştı. Boynumu yuvarladım, likör işini yapmaya başladığında kaslarım gevşedi. "Ve senin bağlantın elimizde, değil mi? Hâlâ içeride yardım eden biri var mı?"

"Evet." Söyledim. Wade Roberts. Babası birkaç yıl önce

ölene kadar Landry'nin en yakın arkadaşlarından biriydi.

Wade yakın çevredendi ve ayrılmak istiyordu ama benim aksime ayrılmak için yeterli güdüsü yoktu. Wade'i buraya getirmenin daha iyi olacağına karar vermişti.

Klan'ı içeriden çökertmek, gitmekten ve lanet bir hayatı olmamaktan, davayı terk ettiği için kafasında sonsuza dek bir hedef olmaktan daha iyidir. Başta ona güvenip güvenemeyeceğimi bilmiyordum. Ama o tekrar tekrar ortaya çıkmıştır.

"Beni bugün için uyarmadı ama." Ve nedenini öğrenecektim.

Zane Tank'in yanına gelip Ky'nin kilisedeki kardeşleri çağırdığını söylediğinde şişe neredeyse bitmişti. "Kilise!" Zane müziği kestiğinde Tank bağırdı. Kardeşler gidene kadar bekledim, sonra en son ben geldim. Oda tıklım tıklımdı. Ama herkesin oturacak bir yeri vardı. Styx en önde oturuyordu, her zamanki gibi sessizdi ama gözleri alev alev yanıyordu.

Tam konuşmak için ellerini kaldırmıştı ki Arizona ve Gull'un başkanı kapıdan içeri daldı. "Onları ağaçlara asmışlardı. Sanki linç edilmişler gibi," dedi. Gözleri kızarmış ve öfkeden şişmişti.

Gözlerimi kısa süreliğine kapattım. "Asın onları," dedim. Eski Klan kardeşlerimizin cesetleri ağaçlardan sallanmaya başladığında gülümsedim, şiddetli rüzgar onları ileri geri

hareket ettiriyordu.

sarkaçlar. Charles bir kutu spreyl boya çıkardı ve beyaz güç sembolümüz olan haç ve daireyi çizdi. Bu bizi terk etmeye, federalleri peşimize takmaya çalışmayı öğretecekti. "Bırakın onları," diye emrettim. "Bırakın insanlar onları bul. Klan'a bulaşılmaması gerektiğini bilsinler."

Gözlerimi açtığımda Tank'ın beni izlediğini gördüm. Eskiden ne yaptığımızı hatırladığımı biliyor olmalıydı. Çünkü birçoğunda yanımdaydı. Tam yanımda duruyordu.

Oda tekrar netleştğinde, kardeşler birbirlerinin üzerine konuşuyorlardı ve çok kızgınlardı. Yüksek sesli bir ısıklık odayı böldü. Styx ayağa kalktı. Gözleri her birimizin içine dikilmiş, hepimize çenemizi kapamamızı yoksa bunu bizim için yapacağını söylüyordu.

Herkes sakinleşip yerlerine oturduğunda Styx ayakta kaldı.

Gözleri bana sabitlenmişti. Ellerini kaldırdı ve Ky onun yerine konuştu. "Onlar hakkında her şeyi bilmemiz gerekiyor. Nasıl organize olduklarını bilmemiz gerek. Aldıkları eğitimi. Neye inandıklarını. Her şeyi. Bu piçlerin içini dışını bilmemiz lazım."

Oda ölümcül bir sessizliğe bürünmüştü ve bütün kardeşler teker teker bana bakıyordu. "Styx-" Tank konuşacaktı ama ben en iyi arkadaşıma başımı salladım. Bunu yapmak zorundaydım. Bakışları görmüştüm

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca kardeşlerden aldığım. Benden şüphelendiler. Kendi bölümümden değil ama diğerlerinden. Ne zaman bir saldırı olsa, bana nasıl nerede olacağımızı bilirlerdi. Kaç kişinin orada olacağını. Her şeyi. Tank o bakışları hiç almazdı. O bedelini ödedi. Artık benim gibi Nazi dövmeleriyle kaplı değildi. Tank ne kadar işin içinde olsa da, bu iş için doğmamıştı.

tek amacı Ku Klux Klan'ın varisi olmaktı. Sadece beyaz ırkı savunmak için yetiştirildi. Ayers'ların evinde soluduğumuz hava sadece ve sadece Klan'dı.

Kuyruğu kesip tüm bu saçmalıkları geride bırakmak istedim ama geri adım atmayacaktım. Bütün bunlar mı? Benim hatamdı. Bunu ben yaratmıştım. Buna bir son vermeliydim. Şu anda en azından bu adamları kurtarmaya çalışabilirdim.

Ve beni zayıf görmelerine izin vermezdim. Bunu asla yapmam.

"Buna görünmez imparatorluk deniyor," dedim ve

neredeyse yanan bir haçtan çıkan dumanın kalıcı kokusunu
alabiliyordum

yanımda. Sebeple yüklü havayı hissedebiliyordum.

ırk savaşının başlamasına ihtiyaç vardı. Bir zamanlar yeşil cübbeler giymiş ve ateşli haçın önünde duran eski kardeşliğimin bana baktığı gibi, bu kardeşler de bana bakıyordu

Ben de. Ama hiçbirisi lanet bir mesih gibi değildi. Daha çok bir şüpheli gibiydim.

"Görünmeziz çünkü kimsenin görmediği bir yerde varız. Kimse kim olduğumuzu bilmiyor. Toplumun içinde asimile oluruz. Biz aranızda varız."

"Hepinizin evlerinin önünde bayraklar ve derilerinizde dev gamalı haç dövmeleleri var." Bazı kardeşler sıırttı. "Pek görünmez sayılmazlar," dedi Smiler.

"Ve en az endişelenmen gerekenler de onlar." Masaya yaslandım. Vücudumdaki gerginlikten parmak eklemlerim çatladı. "Bölümüme daha önce de söylediğim gibi, eğlence ve protesto için savaşan cahiller ve dazlaklar korkmanız gerekenler belediye binalarının dışındakiler değildir. Onlar gösteri midillileri, dikkat dağıtıcılar. Onlar el sallayan ellerdir, sizi bir tarafa baktırırken gerçek askerler Görünmez imparatorluğun gerçek ordusu, sizi diğeriyle birlikte yıkacak."

"Siz amcıkların hiçbirinden korkmuyorum," dedi New Orleans başkanı Crow. Herif gülümsüyor, her zaman elinde tuttuğu zarları atıyordu.

"Yapmalısın."

Crow sıırttı. Aslında, diğlerleri de öyle yaptı. Bu benim kanımı kaydattı. Klan -ben, kardeşim, babam, amcam- tüm hayatımız boyunca insanların böyle düşünmesini sağlamak için çalışmıştık.

Bizim hakkımızda yaptıkları. Bizi şaka gibi göstermek için. Ama gizlice düşünen adamların imparatorluğunu kurmuştuk. Erkeklerin ve kadınların dazlak şakalarının ön kapınızı kırmasına izin verirken, biz, gerçek kardeşlik, pencereden gizlice gireceğiz.

"Biz mi?" Sorunun sesini Hush'a kadar takip ettim. Kovboy'un eli arkadaşının omzundaydı. "Biz deyip duruyorsun."

Öyle mi yaptım? Kalbim küt küt atmaya başladı. Biz demek istememiştim. Artık kendimi Klan olarak görmüyordum. Hem de hiç.

"Onlar," diye mırıldandım, midemin bulandığını hissediyordum. "Yani onları."

Hush gözlerini benden hiç ayırmadı. Nedenini biliyordum. Piçler, Klan'ın boktan üyeleri

millet. Ve onların öldüğünü gördü. Yanışlarını izlemişti.

"Onlar," dedim tekrar, vücudumdaki tüm mücadele tükeniyordu. "Onlar organize bir birlik ..." Sözümü yarıda kestim, kendimi

nasıl bu kadar iyi eğitildiklerini anlatıyorlardı. Ama neydi Ne anlamı var ki? Bu kardeşlerin çoğu beni hâlâ Nazi olarak görüyordu. Ne kadar kaçmaya çalışsam da beni Beyaz Prens olarak görüyorlardı.

"Onlara ben öğrettim," dedim ve Tank'ın yanımda gerildiğini hissettim. O

bu kulübü severdi. Ama aynı zamanda benim yüzümden onlardan çok şey saklamıştı. Eski kardeşlerimden bazıları Ky'nin yaşlı karısını eskiden birlikte çalıştığımız tarikata geri götürene kadar onlara kim olduğumu bile söylememişti. Tüm bu Hangmen'lere, onları şu anda oldukları adamlara dönüştürenin ben olduğumu söylememi istemediğini biliyordum. Savaşçılara. Ve benim bıraktığım yerden kontrolü ele alıp onları durdurulamaz hale getirenin de Beau olduğunu. "Onları eğittim, diğer bazı eski kuvvet üyeleriyle birlikte. Onları şimdiki hallerine ben getirdim." "Tanner. Sanırım şu anda kiliseden çıksan iyi olur."

Ky'ye baktım. Styx adına konuşmuyordu. Kendi adına konuşuyordu. Styx sadece bana bakıyordu.

"Hadi, Tann. Gidelim."

Tank beni koridora çıkardı. Odama varana ve ben yatağa yığılana kadar eli omzumda kaldı. Başım öne eğildi ve ahşap zemine baktım. Tahılların üzerinde yılların izleri vardı ve bu kulübün ne kadar uzun süredir var olduğunu gösteriyordu. Bu kapıdan kaç kardeş geçmişti? Geçmişi berbat olan kaç adam? Haydut hayatına ihtiyaç duyan, normal olamayacak kadar dağılmış.

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedim sonunda. Sesim sessiz odada bir gök gürültüsü patlaması gibi çıkmıştı. Başımı kaldırdığımda Tank'in hareketsiz durduğunu gördüm. Elini tıraşlı kafasının üzerinde gezdirdi. şaft izini yakaladım. Dışarı çıktığında onu hapishanenin dışında beklediğimi hatırladım. O yürüdüğünde Klan'dan uzakta. Ona çok kızmıştım. Landry ile aynı odada kaldığı ve Landry'nin öldürmeyi planladığı bir ocuk için hapishanede Landry'ye sırtını dönmüştü. İnşa ettiğimiz şeyi bırakıp gittiği için çok kızmıştım. Yapamazdım. bize olan inancını nasıl kaybettiğini anlamaya çalışıyordum, lanet olası Ku Klux Klan'a.

Onun evi. Bizim evimiz.

"Bu hayatı sonsuza dek nasıl geride bırakacağımı bilmiyorum... Her zaman beni yakalamanın bir yolunu buluyor. Nasıl olursa olsun

çok uğraşıyorum."

Tank içini çekti, omuzları düştü. Şimdiye kadar en iyi arkadaşımı nasıl okuyacağımı biliyordum. Benim için üzülüyordu. Onun lanet acımasını istemiyordum. Sadece hayatıma nasıl devam edeceğimi bilmem gerekiyordu. Özgür olmak için. "Tek bildiğim bu. Ben doğdum, sonra yaratıldım

Mükemmel Beyaz Prens'e dönüştüm. Beyaz ırktan olmayan biriyle konuşmaya cüret edersem dayak yerdim. Beni bilirsin, Tank. I

her şeyi kabullenmişti. Başka bir düşünce tarzını aklından bile geçirmemesi sağlandı."

"Biliyorum."

"Artık bu söylemlere inanmıyorum. İnanmıyorum." Aşkım, sana her zaman söylenenleri unut ve sadece hisset ... Adelita'nın boğuk sesi beynimi yarıp geçti ve göğsümdeki ölü his bir anda ısındı.

Koyu renk gözlerini, uzun siyah saçlarını... sesini, ona en çok ihtiyaç duyduğum anda göğsümdeki ellerini... düşünüyorum. "Buna inanamıyorum."

"Artık bir Cellat'sın. Yamalı."

Başımı salladım. "Bu çok zor." Elimi vücudumda gezdirdim. çenemi sıktım. Gözlerimi sıkarak kapattım. "Ve kardeşimle

lanet olası bir savaştayım... ve istediğim kaltak ailemle

her şeyden daha çok işe yarıyor. Sevdığım ama iki yıldır görmediğim sürtük." Boğazımın tıklandığını hissederek iç çektim. "Beni hâlâ isteyip istemediğini bile bilmiyorum." I Boğazımdaki kocaman yumruyu gizlemek için güldüm. "Neden gülsün ki? O mükemmel, akıllı, komik. Her şeyi var.

Ben Klan'ın varisiyim. Ya da muhtemelen hala öyle düşünüyordur. Ben onun ayağındaki pisliğim. Bensiz daha iyi."

Tank öne çıktı ve kafamı öptü. "Tann. Artık Klan saçmalıklarının hiçbirinin doğru olduğunu düşünmediğini biliyorum-" "Diğer kardeşler düşündüğümü düşünüyor," diye araya girdim. "Belki bizim bölümümüz değil. Ama diğerlerinin Klan'a nasıl baktığını görmelisin.

Ben."

"Siktir et onları." Benim yanıma oturdu. "Buraya geldiğimde onların arasına girmem biraz zaman aldı. Onlar da bana güvenmiyordu. Zamanla anlayacaklar."

Tank'ın yüzüne döndüm. "İş oraya varırsa onu öldürebileceğimi sanmıyorum."

"Beau?"

Başımı salladım. "Şu anda Klan'ı yöneten kişi o. Üzerimize gelen de o." Nefesimi içime çektim. "Siktir, Tank. Klan'ı

gerçekten mahvetmek için öldürölmesi gereken kişi o."

Tank destek olmak için elini başıma koydu ama bir şey söylemedi. Ne diyebilirdi ki? Bunun doğru olduğunu biliyordu. Kardeşimin ölmesi gerekiyordu. Tank ayağa kalktı. "Geri dönmem gerek.

kilise." Bana tuhaf tuhaf baktı. "İyi olacak mısın? Beauty ve benimle birkaç gün kalmak ister misin? Buradan uzaklaşmak ister misin?"

"Hayır. Klan köstebeğimle iletişime geçip neler döndüğünü öğreneceğim."

"Emin misin?"

"Evet. Teşekkürler." Tank odadan çıktı ve ben de odanın köşesindeki bilgisayarımın başına geçtim. E-postama giriş yaptım ve Wade'e bir mesaj gönderdim.

Bugün ne oldu lan?

Cevap vermesi için sadece birkaç dakika beklemem gerekti.

Uzaktaydım, çemberin içindeydım. Daha yeni döndüm. Bilmiyordum.

bir şey planlıyorlardı. Yeni Ejder liderliği aldı. Eski denizci. İşini bilir. Baban beni çağırmadığı sürece bir süre daha buradayım. Kulağımı yerden ayırmayacağım.

yeni bir şey olursa sana haber veririm. Berbat ettim. Bir daha olmayacak.

E-postaya baktım ve milyonuncu kez oyuna getirilip getirilmediğimi merak ettim. Ama Wade'in istihbaratı ondan şüphe etmem için çok sık gelmişti.

Sonunda yazdım: Olmadığından emin olun.

Hangmen, istihbarat karşılığında Wade'e güzel bir tuzak kuruyordu. İşler ters gittiğinde onu dışarı çıkarabilecek para zamanı geldi.

Ellerim tuşların üzerinde donmuş bir şekilde asılı kaldı ve sonunda onları indirip yazmaya başladım: Beau hala yetkili mi?

E-postanın geri gelmesini beklerken kalbim göğsümde lanet bir bas davul gibi atıyordu.

Pislik herif hepinizi yok etmeye kararlı. Beau'nun birkaç kelimedenden fazla konuşacağı ya da kendi başına saklanmayı bırakacağı günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Şimdi uyuşturucu kullanan Hitler gibi.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Yapamadım hayal bile edemiyorum. Beau sert bir piçti. Benim gibi yetiştirilmişti. Acımasız. Zeki ama çok daha çekingendi. İkinci kardeş olarak, bunu göze alabilirdi. Sessizdi. Düşünen biriydi. Ama o kadar sessizdi ki ne planladığını asla bilemezsiniz.

O ölümcül, Tann. Lanet olası ölümcül. Her ne olduysa
Bunca zamandır içinde uyuyan adam uyandı.

Sandalyemi geriye itip uzaklaşana kadar o e-postayı tekrar
tekrar okudum. Ama bunu yaparken, kot pantolonumda
sakladığım kolye bacağıma battı. Elimi cebime attım ve altın
haçı çıkardım. Kararmış altın, ışığı zar zor yakalıyordu.
Eskiydi.

Onu almanı istiyorum, aşkım. Sende kalmasını istiyorum.
Beni düşün. Seni ne kadar sevdiğimden şüphe
duyduğunda bile, buna bak ve benim de seni
düşündüğümü bil. Seni özlüyorum

. . .

Bilgisayarımdaki belirli bir programdan çok uzun süre uzak
kalmayı başarmıştım. Ve çöldeki bir adamın su için soluk
soluğa kalması gibi, parmaklarımin tuş takımının üzerinde
hareket etmesine ve ekranı açmasına izin verdim. Ellerim
bir top haline geldi ve gözlerimi kapattım. "Oynat" tuşuna
basmamam gerektiğini biliyordum. Ama hiçbir şey beni
ondan bir dakika daha uzak tutamazdı.

Ben de oynat tuşuna bastım.

Bakışlarım ekrana odaklandığı anda göğsüm gerildi, sonra
da göğüs kafesime levye yemiş gibi ağrıdı. Kalbim küt küt
atarken Adelita'nın salona girişini izledim.

kameranın yolu. Elinde kitapla döndüğünde ve yüzü görüldüğünde donup kaldım. Dudaklarım aralandı ve nefesim ağzımdan fırladı. Adelita okuduğu bir şeye gülümsedi ve ellerim tekrar yumak oldu.

Altın haçı avucuma saplandı ama acıyı memnuniyetle karşıladım. Bana yaşadığımı hissettiren tek şey buydu.

Bu ve o. Hep onu beceriyorum.

Koyu renk saçları sırtından aşağı sarkıyordu ve iri kahverengi gözleri ışıltı ışıltıydı. Cildi, vücudu... her şey mükemmeldi.

Boştaki elimi uzattım ve parmağımı ekranda yüzünün üzerinde gezdirdim. Dudaklarında. O dudaklar. Dilimde onun tadını alabiliyordum, o ağzı tuttuğumda parçalandığını duyabiliyordum. "Adelita," diye mırıldandım. O anda döndü, sanki beni duyabiliyormuş gibi. Ama duyamazdı. Uzun zamandır konuşmamıştık.

çok tehlikeliydi, onun güvenliği için çok riskliydi. Ama bu hâlâ karanlık kalbime sahip olmadığı anlamına gelmiyordu.

Orospu

vardı. Sahip olan tek kişi olacaktı. Onsuz içimde bir ölü vardı, iki yıldır onsuzdum. İki

Onu kollarıma almadan geçen uzun lanet yıllar. İki yıl.

temas olmadan. Hala benim olup olmadığını merak ediyordum. Ama geçen her yeni günde onun için iyi olmadığını biliyordum.

Hayatında bana ihtiyacı yoktu.

Savaştaydık.

Güzeldi ve ona daha fazlasını verebilecek birini hak ediyordu.

Ama bunu bilsem bile ondan uzaklaşamazdım. Ben böyle bencil bir hıyardım.

Gözlerimi ekrandan ayırmadım. O çekim alanından çıkarken bile hareket etmedim. Şafak sökene kadar herhangi bir hareket belirtisi için karanlık ekranı izledim ... altın haçı hala elimdeydi.

İkinci Bölüm

Adelita

Meksik

a

Bir kaşığın şampanya bardağına vurması beni masanın ortasındaki güllere bakmaktan, görmemekten alıkoydu. Gözlerimi kırptım, peyzajlı bahçe tekrar odak noktama geldi. Verandanın etrafına ışıklar dizilmişti ve babamın tüm ortakları uzun, abartılı masanın etrafında oturuyordu. Bakışlarımı ayağa kalkan Diego'ya çevirdim - babamın ikinci adamı ve birlikte büyüdüğüm çocuk olan Diego Medina.

Diego iş ortaklarına gülümsedi. Her zamanki gibi Armani takım elbise giymişti, bembeyaz gömleği açık kahverengi tenini ortaya çıkarıyordu. Gök mavisi kravatı göğsünün üzerinde mükemmel bir şekilde duruyordu. Of Elbette hizmetçim beni de ona göre giydirmişti - babam sipariş ettiğinde hep öyle yaparlardı. Ayaklarıma kadar inen mavi ipek bir Armani elbise giymiştim. Saçlarım gevşek dalgalar halinde sırtımdan aşağı sarkıyordu. Babamın en yeni kız arkadaşına baktım. O da babamın kravatına uygun

giyinmişti.

Gözlerimi devirmek için kendimle savaştım. Biz kadınlar, babamın bizi mükemmel bir şekilde yarattığı oyuncak bebekler gibi oturuyorduk... Bu gerçek her gün canımı sıkıyordu. Sadece, en iyi arkadaşım Charley Bennett, bu ataerkil yaşam tarzından benim kadar hüsrana uğramıştı. Babası, babamla ortaklı. Bay Bennett Kaliforniya'nın kokain dağıtıcısıydı. Geldikleri yer orasıydı. Charley'i istediğim kadar göremiyordum. Charley oturuyordu.

Sarı saçlarına, gri gözlerine ve güneşte kızarmış tenine çok yakışan uçuk pembe elbisesiyle yanımdaydı.

Masa sessizleşirken Charley uzandı ve bırakmadan önce birkaç saniyeliğine masanın altından elimi tuttu. Ona gergin bir bakış attım. Gözleri panik içinde genişledi. Charley'nin Tanner'dan haberi yoktu. Ama babam tarafından Diego'ya doğru itildiğimi biliyordu. Ve Diego'yu sevmediğimi, onu bir arkadaştan fazlası olarak istemediğimi biliyordu.

Diego boğazını temizledi ve ben de dikkatimi tekrar ona yönelttim. Koyu renk gözleri hızla üzerime dikildi. Başka tarafa bakmadığında rahatsız bir şekilde donup kaldım. Gülümsedi.

Yıllar boyunca sayısız kadının aşık olduğunu gördüğüm bir gülümsemeydi.

Yıllardır bana gülümsüyordu ama ben buna karşı koymayı başarmıştım.

Şampanya kadehimi daha sıkı kavradım, sinirlerim aniden vücuduma saldırıyor. "Bu masada beni hepiniz tanıyorsunuz. Hepiniz beni Alfonso Quintana'nın sağ kolu olarak tanıyorsunuz. Beni bu aile için ölebilecek bir adam olarak tanıyorsunuz. Bizim işletmeler." Durakladı, sonra tüm vücudunu bana doğru çevirdi. Babama hızlı ve kararsız bir bakış attım. Zaten beni izliyordu, yüzünde küçük, gururlu bir gülümseme vardı.

Kanımda bir ateş tutuştu ve doğrudan kalbime gitti. Diego'nun ne yapmak üzere olduğunu anladığımda kalbim çılgınca, düzensiz atışlarla çarpmaya başladı.

"Çoğunuzun bilmediği şey, benim özel hayatımda nasıl bir adam olduğum." Diego bana hayranlıkla bakarken başını hafifçe yana eğdi. Sevgiyle. Çocukluğumdan beri bana attığı aynı sahiplenici bakış. Şampanya kadehimi tutuşum beni dağılmaktan alıkoyan tek şeydi. dan Sinirlerimi ve korkumu göstererek. Ama ben Adelita Quintana'ydım. Babamın kızıydım ve asla yapamazdım, asla yapamazdım,

Korkumu kimseye göstermedim. Kimsenin beni savunmasız görmesine izin vermemiştim ... bir adam hariç ...

"Görmediğiniz şey, belli bir kadını sevdiğim ve ona taptığım geçen yıllar. Bir kadın ki Çocukluğumuzdan beri tanışıyoruz. Birlikte büyüdük." Güldü ve başını salladı. "Birlikte oynadık ... ve tüm bu zaman boyunca beni hiç fark etmedi. Ta ki altı ay önce binlerce kez reddettikten sonra nihayet yemeğe çıkmayı kabul edene kadar. Ve sonra bir daha arkamıza bakmadık." Sadece birkaç kez öpüşmüştük ve o zaman bile her saniye bana işkencenin en kötüsü gibi gelmişti. Artık babamın en büyük arzusundan ve Diego'nun ısrarından kaçamazdım. Ama ben onu ilk kez öptüğümde, son öpücüğümü hatırladım.

...hala hissedebildiğim, dudaklarıma bir marka gibi kazınmış olan. Hala tadını alabildiğim bir ağız. Üzerimde yatan adamın güçlü kolları ve vücudu.

Ama rol yapmak zorundaydım. Çünkü kimse kalbimi kimin çaldığını bilmiyordu. Ruhumu kime bağladığımı kimse bilmiyordu. Artık ben bile bilmiyordum. İki yılı aşkın bir süredir iletişim yok. Tek kelime etmedi. İçim bomboştu. Ölüydüm. Sadece bir adam beni hayata döndürebilir.

Beni hâlâ istediğinden emin olmadığım bir adam. Asla sevmemem gereken ve beni asla sevmemesi gereken bir adam. Ama birbirimizi çok sevmiştik.

Diego uzun bir nefes aldı, sonra doğrudan bana hitap etti. Tanner'ı düşündükçe boğazımda oluşan yumruyla savaştım. Mavi gözlerini ve dövmeli kollarını. Seni seviyorum prenses. Bunu asla unutma, ben buradan gittiğimde bile. . . Sadece seni koruyacağım. . . Ne kadar uzun sürerse sürsün, bir gün birlikte olmamız için bir yol bulacağım.

"Adelita Quintana, aşkın ne olduğunu anlayabilecek yaşa geldiğimden beri seni seviyorum." Diego bana doğru yürüdü,

şampanya bardağını masaya koydu. Ceketinin içine uzandı ve bir yüzük kutusu çıkardı. O siyah kadife kutuya ruhumu yok edecek bir şeymiş gibi baktım. Charley'nin gözlerinin içimi yaktığını hissediyordum ama ona bakamıyordum. Bakarsam parçalanırdım.

Sonunda Diego'ya baktım. Pırıl pırıl bahçe ışıklarının altında dizlerinin üzerine çökmüştü ve babamın tüm ortaklarının gözleri üzerimizdeydi. Gözlerim yaşardı ama endişelenmedim. Buradaki aile bunu duygusallıkla açıklayacaktı.

Bu andan itibaren. Ve haklıydılar. Ama bunlar üzüntü, hayal kırıklığı ve korku gözyaşlarıydı. Mutluluk ve sevinç değil.

Kanım soğumuştı ve içimdeki sevinç titreşimi zaman zaman hissettiklerim tamamen yok olmuştu. Tanner'ın iki yıllık sessizliği ve yokluğu yüzünden içimde oluşan boşluktan başka bir şey hissetmiyordum.

Diego dizlerinin üzerine çöktü ve kutuyu açtı. Bana sunduğu devasa elmas kutunun içinde parlıyordu. parıldayan ışıklar. "Adelita Quintana, karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

Diego'nun sorusu üzerime çökerken ciğerlerimdeki hava çekildi. Etrafımdaki hafif rüzgar

Sanki Tanrı beni bu anda tutmak için dünyayı durdurma düğmesine basmış gibi donup kalmıştım. Kalbim reddetmemi söyleyen bir ritimle atıyordu. Kalkıp dışarı çıkmamı ve

Diego'nun gururla sunduğu yüzükle. Ama babama şöyle bir bakınca bunu asla yapamayacağımı anladım. Onu bu şekilde utandıramazdım.

Şampanya kadehimi, beni yere bağlı tutan tek nesneye bıraktım. O ağırlık

beni parçalanmaktan korudu. Öne doğru eğildim ve

iki elimi de Diego'nun yanaklarına koydum. Bilmiyordum. dokunuşumdaki hafif titremeyi hissedebiliyordu. Hissettiyse de söylemedi. Gözlerimi kapattım ve kendimi ileriye doğru yönlendirdim. Dudaklarım onunkilerle buluştuğunda hiçbir şey hissetmedim. Sadece soğuk ve bayat bir Dudakların fırçalanması. Beynimin onun tadını ya da kokusunu kaydetmesine izin veremezdim. Hiçbir şeyin Tanner'ı kalbimden atmasına izin vermedim.

Geri çekildiğimde, "Evet" diye fısıldadım. Sesimdeki titremeyi gizledim. Konukları kalbimin kırılmasından korudum. Babama tekrar baktım ve gülümsediğini gördüm. Bana gizli bir baş selamı verdi. Ve ben bu baş sallamanın ne anlama geldiğini biliyordum: İyi iş çıkarmıştım. Babam Diego'yla evlenmek istemediğini biliyordu. Yine de bunu Diego ile planlamış olabilirdi-

hiç sahip olmadığı oğlu. Babamı severdim, o da beni severdi. Sahip olduğum tek aileydi. Ona asla karşı gelmedim. Kızı olarak bile buna asla cüret edemezdim. Ailemizin "işi" hakkında saf değildim; aslında bunu kendime görev edindim.

ne yaptığımızı her yönüyle anlayın. Biz karteldik. Ve babam ülkedeki en büyük kartel patronuydu. Bu nişan aşağılanmaya tahammül edemezdi.

Diego yüzüğü sol elime taktı, sonra dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Masadan alkış sesleri yükseldi ve babam ayağa kalkıp bize doğru geldi. Diego ile el sıkıştı. "Sonunda," dedi sağ koluna. "Her zaman istediğim oğlum Tanrı'nın ailesine katılacak."

Bana döndü ve kollarını bana doladı.

"Adelita," diye fısıldadı. "Senin adına çok mutluyum." Sırtımı sıvazladı ve bana hiçbir şey söylemeden onu hayal kırıklığına uğrattı. Bu hem bir iltifat hem de bir uyarıydı.

Charley kollarını boynuma doladı.

Kendinden geçmiş en iyi arkadaş olması bekleniyordu. Ama ağzı kulağıma geldi, böylece kimse "İyi misin Lita?" diye sorduğunu duyamadı.

"Lütfen ... şimdi olmaz," diye fısıltıyla yalvardım ve kucaklaşmadan geri çekilirken ona geniş bir gülümseme gönderdim. "Çok mutluyum, teşekkür ederim Charley." Rolünü mükemmel bir şekilde oynadı... ama bana duyduğu sempatiyi onun yüzünde gördüm.

Fırtınalı gözler. O da benim gibi bir suç patronunun kızıydı. Farklı ülkelerde yaşamamıza rağmen o ve ben paralel hayatlar yaşamıştık. İkimiz de aynı oyunun parçalarıydık.

Bu yüzden ona bir arkadaş olarak değer veriyordum. Ama şu anda onun yanında olamıyordum. Duygularımı kontrol altında tutmalıydım. Charley'nin benim için endişelenmesi beni mahvedebilirdi.

Babamın misafirleri tarafından kucak üstüne kucaklandım. Dışarıdan gülümsüyordum, konuklara yeni evimi gösteriyordum.

elmas yüzüğü gururla taktım. Ama içten içe ... içten içe kanım, kalbim ve ruhum ağlıyordu.

Babam misafirleri tarafından tebrik edilmek üzere uzaklaşırken Diego elini benimkinin içine soktu. "Çabuk bir düğün," dedi babam yüksek sesle ve benim bütün gücümü yok etti.

içimde kalmıştı. "İşimizle ilgili son olaylar göz önüne alındığında, herhangi bir komplikasyondan kaçınmak için bu düğünü yakında yapmak en iyisidir" diye eklediğinde ruh hali ayıldı.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Savaş. Amerika'dan gelen motosiklet kulübü Hades Hangmen ile olan savaş. Quintana karteli uyuşturucu, özellikle de kokain ticareti yapıyordu. Fakir bir kırsal köyü alıp bir imparatorluğa dönüştürmüştük. Ama bir kadın olarak babamın operasyonunun iç işleyişinden uzak tutuluyordum.

Bu beni çok rahatsız ederdi.

Diego'yu bu yüzden çok seviyordu. Diego'nun babası babamın en yakın arkadaşıydı. Diego henüz küçük bir çocukken rakip kartel Faron Valdez tarafından vurularak öldürüldüğünde, babam Diego'yu kendi çocuğu gibi sahiplenmişti. Diego'nun aksine, ben iç çember toplantılarına hiç katılmadım. Güzel bir Köylülerin ve işçilerin önünde geçit töreni yapmak için. Savaşta olduğumuzu biliyordum. Sürekli izleme ve koruma olmadan hiçbir yere gidemezdim. Kolay bir hedeftim. I Bu motosiklet kulübünü tanıımıyordum ama hizmetçim Carmen'in diğer personelden bilgi almayı başardığında bana anlattıklarına göre, bizim kadar kötü bir düşmandılar. alabiliyordu. Bunun ne anlama geldiğini anlayabilecek yaşa geldiğimden beri ilk kez savaşa girmiyorduk. Ama her seferinde zordu. Çünkü insanlar ölüyordu. Ve bir gün bunun babam, hatta ben olabileceğinden korkuyordum. Bu yüzden Hades Hangmenleri hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyordum; hiyerarşilerini, yapılarını, zayıflıklarını, günün birinde beni onlardan koruyacak kimse kalmazsa diye.

Kendimi koruyabilmek istedim.

Yemek sıradan bir tanışma toplantısından bir nişan kutlamasına dönüştü. Yemeğin ne olduğunu ya da tatlının tadının nasıl olduğunu söyleyemezdim. Uyuşmuştum, Gülümsüyor ve sorulan sorulara cevap veriyordu ama kesinlikle ruhen orada değildi. Zihnim Tanner'la iletişim kurmanın bir yolunu bulmaya çalışırken bedenim otomatik pilottaydı. Ona söylemek için her şey ters gitmişti. Görmek için... Nefes nefese kalmıştım, göğsümde öyle büyük bir acı hissediyordum ki... Beni hâlâ sevip sevmediğini görmek için. Benim onu istediğim kadar o da beni istiyor muydu?

Eğer birlikte olacaksak ona zamanımızın olduğunu söylemek için. Ve kalbim ... kalbim parçalanıyordu, kopan her et parçası sıkı bir nefes almama neden oluyordu. Acı tüm bedenimi ele geçirdi. Parçalanmaktan korktuğum süre boyunca Diego elimi hiç bırakmadı, kartel adamlarıyla akşam yemeğinde konuşurken öpmek için ağzına götürdü.

Babamda olduğu gibi, Diego da geçilecek bir adam değildi. Söylentileri duymuştum. Charley de bana bazılarını anlatmıştı.

Evdeki gerçekler. Kaliforniya'da "aile işleri" için bulunduğu sırada yaptığı bazı faaliyetler. Ne yaptığını

geçmiş sevgililer. Onlara yaşattığı acıları duymuştum. Onlara uyguladığı sertlik. O agresif bir adamdı. Benim içinse sadece tatlı biriydi. Fakat

Bu masadaki erkekler ondan korkuyordu. Babam bile yaşından dolayı Diego'yu yakınında tutmak istedi. Alternatifi riske atmaya değmezdi.

Kendime karşı dürüst olsaydım. Ben de ondan korkuyordum. Onu reddedersem ne olacağından korkuyordum. Düşünmeye bile değmezdi.

Her zaman içinde dengesiz bir şeyler olduğunu hissetmiştim. Onu her zaman kendimden uzak tutmuştum. Ama şimdi sıkı sıkıya onun kucağındaydım ... ve boğulmaktan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım.

Diego bana evlenme teklif etmek için cesurca bir hamle yapmıştı. Bu onun en büyük oyunuydu. Babama olabildiğince yakındı. Benimle evlenmesi, onun yerini sağlamlaştıracaktı. Babam bu konuda saf değildi. Babam Diego'nun beni her zaman nasıl istediğini biliyordu. Ve Diego'nun sarsılmaz sadakatini güvence altına almak için beni kurtların önüne atmıştı. Bundan nasıl kurtulacağımı bilmiyordum. Bu nişanı nasıl bozacağımı bilmiyordum. Tanner'ın nerede olduğunu bile bilmiyordum. Biliyordum.

babam ve Diego hala Klan'la çalışıyorlardı. Ama artık evimize gelmiyorlardı. Tanner'la birlikte olduğum, onu yatağımda, yanımda görebildiğim tüm o aylar çoktan gitmişti.

Kaçınılmaz olanı düşündüğümde damarlarıma buz doldu. Klan ve kartelin birbirlerine karşı savaşa girecekleri gün. Yaptıkları bu anlaşma uzun sürmeyecekti, süremezdi. Dşmanımın düşmanı benim dostumdur.

Hangmen'lerin icabına bakıldıktan sonra ve imzaladıkları sözleşmenin süresi dolduğunda ... savaş başlayacaktı. Kartel Klan'a karşı olacaktı. Dünyadaki en güçlü g olmak için bir savaş.

yeraltı suç dünyası. Bu düşünce midemi alt st etti. Sevdiğim adamın ve ailemin, bu dünyada değer verdiğim tek insanların, birbirlerini öldürmeye niyetli olduklarını bilmek.

Diego masadan kalkarken, "Seni odana kadar geçireyim," dedi. Eliyle bana yol gösterdi ve ben de beni götürmesine izin verdim. Babam yanından geçerken boştaki elimi öptü. Gülümsedim ama sadece görünüşü kurtarmak için.

Babamın maliknesinde kendime ait olan odalara yaklaştığımızda Diego'nun eli elimde sıkılaştı. Acele etti.

Babamın adamları bizi korumak için yol boyunca konuşlanmıştı. Benim süitime girdiğimizde, Diego beni döndürdü ve duvara doğru itti. Kalbim hızla çarpıyordu. Gözleri kocaman açılmıştı ve dudaklarını yalıyordu. Her iki bileğimi de tuttu ve yavaşça başımın üzerine kaldırdı. Dudaklarıma doğru hamle yaptı ama ben son anda başını çevirdi. "Diego," diye fısıldadım, Kaybettiğim nefesimi toplarken gözlerimi sıkıca kapattım. "Henüz değil ..."

Alnı benimkine değdi. Bana yaslanmıştı; kokusu etrafımızdaki havayı sarmıştı ve nefesindeki kırmızı şarabın kokusunu alabiliyordum. Çok içmişti. "Adelita," diye mırıldandı, hayal kırıklığına uğramıştı. "Cariño ..." Sevgi sözcüğünü duyunca irkildim. Onun cariño'su olmak istemiyordum. Onun için hiçbir şey olmak istemiyordum. Ellerinden birini bileklerimden çekip saçlarımdan aşağıya, yanağıma ve göğsüme doğru kaydırды. Göğsümü avuçladığında inledim.

"Diego-"

"Şşş." Eli, acı verici bir hal alana kadar etini sıktı.

"Canımı yakıyorsun."

Gülümsedi ve bu daha önce ondan duyduğum bir gülümseme değildi. Bana olan ilgisi her zaman tatlı ve sevecendi. Bu gülümseme soğuk ve acımasızdı. Alkolün, içindeki tehlikeli adam üzerindeki kontrolünü azalttığı açıktı. Göğsümü bıraktı, ama sonra eli güneye seyahat ediyordu. Parmakları gövdemin üzerinden geçerken kalçalarım birbirine kenetlendi. Ama onu durdurmaya çalışmanın faydası yoktu. Benden daha büyük ve güçlüydü. Diego tanıdığım en kararlı adamdı.

"Sen bir yavşaksın, cariño. Her zaman öyleydin." Başımı salladım ama beni tekrar susturdu, sesi sert ve keskindi. "Tanrı'yla birlikte yürüyen bizlere eziyet etmek için Tanrı tarafından yaratılmış bir yüz.

şeytan." Eli beni bacaklarımın arasından kavradı. Bir şey yaptım

ve onu itmeye çalıştım ama hareket etmedi. Parmakları külotumun üzerinde gezinirken nefesimi tuttum. Bacağıma doğru sertleştiğini hissettim. Alt dudağım öfkeyle titremeye başladı. Ama ağlamayacaktım. Beni ağlarken görmesine izin veremezdim. Diego gibi adamlar kadınların ağladığını görmekten zevk alırdı.

Diego boynumu ve yanağımı öptü. "Ama dokunulmamış olman hoşuma gidiyor. Bakire olman hoşuma gidiyor ve

amcığının sahip olacağı ilk yarak olacak." İnledi. "İlk ve son."

Nefesimi içime çektim. Sarsıldı. Beni sinirlendirdiğini anlamasın diye nefes almayı kestim. Dokunuşunun beni tiksindirdiğini.

Elini külotumun altında gezdirirken gözlerimi kapattım. Onu susturmam gerekiyordu. Kendimi bu andan uzaklaştırmak için.

Aklıma sadece bir yüz geldi ve beni o ilk güne geri götürdü.

"Baba?"

"Adelita, sen misin? Buraya gel, prenses." Babamın ofisine girdim. Carmen'le alışverişten yeni dönmüştüm ve ona yeni takım elbisesine uyması için aldığım kravatı göstermek istiyordum. Ama odaya girdiğimde babamın masasında yabancı bir adam oturuyordu. Bu yeni bir şey değildi. Her zaman iş adamları gelip giderdi. "Misafirin olduğunu fark etmemiştim baba. Seni yalnız bırakayım. yalnız." Dönmek için hamle yaptım ama arkamdaki birine çarptım. Güçlü eller beni sabitledi, sonra hemen bıraktı. Kafamı kaldırdığımda, o güne kadar gördüğüm en iri adam karşımdaydı; kaslı vücuduna yapışan beyaz bir gömlek giymişti.

vücudu, mavi kot pantolonu ve siyah botları vardı. Cildinin her yerinde dövmeler vardı ve kafası kazınmıştı. Dövmeler boynuna kadar uzanıyordu. Dövmelerin ne olduğunu anlamam bir dakika sürdü.

Ama sembolojileri çabucak ortaya çıktı. Nazi dövmeleri.

Yüzünde sert bir üstünlük ifadesi belirdi. Bana bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Adelita?" Babamın sesi dönmemi sağladı. "Bunlar bizim misafirlerimiz. Önümüzdeki aylarda bazı işleri yürütürken misafir dairelerinde kalacaklar. Evimizde bulundukları sürece onlara karşı nazik olmanızı bekliyorum."

Adamın arkamdan bana baktığını hissedince tüylerim diken diken oldu. "Bunlar William ve Tanner Ayers. Baba ve oğul.

Teksas." Babamın sesindeki tonu duydum. Buraya iş için gelmişlerdi ama onlara güvenmiyordu. Eğer onlar Yakındaki bir otelde değil de misafir dairelerinde kalmaları, babamın adamlarının onlara göz kulak olabilmesi içindi, yoksa

Çünkü babamın ani bir ev sahipliği yapma ihtiyacı vardı. Onlar Ku Klux Klan'dı. Tanner'ın kolundaki ismi okumuştum.

Babamın güvensizliğinin nedeni çok açıktı. Klan ve Naziler beyaz olmayan herkesten nefret ederlerdi.

"Babası ve ben iş konuşurken Tanner'a yakında etrafı gezdirmen gerekecek."

Gözlerim büyüdü. "Diego-?"

"Diego bir süreliğine gitti. Kaldıkları süre boyunca uzakta olacak. Sonlara doğru geri dönecek." Şüphesiz "aile işleri" için. Bilmeme izin verilmeyen bir şey.

hakkında bir şey.

Babamın gözlerinde bir uyarı parladı. "Memnuniyetle," dedim ve Senyor Ayers'a zoraki bir gülümseme verdim. Döndüm ve hemen Tanner Ayers'ın buz mavisi sert bakışlarına yakalandım. Bana karşı duyduğu anlık nefretin dalgalar halinde ondan süzüldüğünü neredeyse görebiliyordum.

Tanner Ayers . . . Ku Klux Klan'ın Beyaz Prensi. Ve ben, Adelita Quintana, Quintana kartelinin prensesi ... bu ilginç olacak ...

"Çok sıkı olacaksın," dedi Diego, o kaderli buluşmanın anısını keserek. "Ve biz evleneceğiz yakında . . ." Nefesini içine çekti. "Benim için kanının akmasını izleyeceğim, cariño."

Bir kez olsun, içime bir korku düşmesine izin verdim. Çünkü o yapmazdı. Ben zaten kendimi bir erkeğe vermişim, sadece bir erkeğe. Diego bunu asla öğrenemezdi.

Birden durdu, elini bacaklarımın arasından çekti, sonra elini üstümdeki duvara vurdu. "Ama henüz değil," dedi sıkıca. "Her ne kadar beni hayal kırıklığına uğratsa da Senin içinde, evlenene kadar bekleyeceğim. Bunun seninle doğru olmasını istiyorum." Eli yanağıma düştü ve hafifçe okşadı. "Seni olması gerektiği gibi elde edemeyecek kadar uzun zamandır istiyorum."

Diego ağzını benimkine o kadar sert yapıştırdı ki neredeyse moraracaktı. Hızla geri çekildi, sonra döndü ve kapıya doğru ilerledi. "Eğer şimdi gitmezsem, seni becereceğim, cariño. Seni yatağına götüreceğim ve şiltene kadar sikeceğim." Dudağı eğlenerek yukarı kalktı. "Beni ne kadar sevse de, babanın kızlığını bozduğum için beni öldürteceğinden eminim.

evlenmeden önce küçük kız. Seni saf tutmak için inanılmaz derecede çok çalıştı."

Kapı arkasından çarparak çıktı. Nefes almaya bile cesaret edemedi koridorun mermer zemininde yankılanan yirmi altı ayak sesini dinledim. Gözlerimi kapattım ama yapamadım.

Onu bedenimden, kokusunu burnumdan ya da tadını ağızımdan silemezdim. Banyoya koştum. Dişlerimi o kadar sert fırçaladım ki, su dişlerimden akan Diş etlerimden kan geliyor.

Musluğu kapattıktan sonra aynada kendime baktım. Her zaman mükemmel görünmesini sağladığım göz kalemim bulaşmıştı. Kırmızı rujum dudaklarıma bulaşmıştı.

Önümdeki kadına baktım. Sevdiğinden iki yıldır ayrı olan kadına. Artık Tanner Ayers'ın aşık olduğu masum kıza benzemeyen kadına.

O kız olmayan kadın. Tanner'ı düşünmek bile midemi bulandırıyor. Mavi gözlerinin bana baktığında nasıl yumuşadığını düşünmek. Hiç gülümsemezdi ama benim için bir parça gülümserdi.

Yüzümde tek bir makyaj kırıntısı kalmayana kadar yıkadım. Aynadaki yansımama tekrar bakarken gözlerimi kırptım... sonra gözyaşlarımdan düşmesine izin verdim. Gözyaşlarım daha sert düşerken omuzlarım titredi, hıçkırıklar vücudumu sarstı ve çok sıkı tuttuğum soğukkanlılığımı gevşetti. Yere düştüm.

Başımı yansımamdan uzaklaştırdım. Kendimi ağlarken görmeyecektim.

Pes etmeyecektim. Buraya kadar gelebilmiştim. Daha da ileri gidebilirdim. Yapabilirdim. Yapabilirdim. Yapmalıyım.

İçimdeki tüm gözyaşları akana kadar lavabonun porselenini tutarak ayakta durdum. Ayak seslerini duyduğumda kendimi toparlamak için çok geç kalmıştım. Babam birdenbire kapı aralığından. Derin bir nefes alarak doğruldum ve gözlerinin içine baktım. Konuşmasını bekledim. Takım elbisesi her zamanki gibi mükemmeldi, kumaşta tek bir kırışıklık bile yoktu. Saçının bir teli bile yerinde değildi.

"Princesa," dedi, sesi alçaktı. Başını sempati ile yana eğdi - bu durumda bana ne kadar sempati duyacağını biliyorsam o kadar.

"Ben iyiyim." Gözyaşlarımı sildim ve boğazımı temizledim. Omuzlarım dikleşti ve derin bir nefes aldım.

Babam başını salladı ve bana onu takip etmemi işaret etti. Süitimin oturma alanına. Karşısındaki sandalyeye oturdum, elbisemin ipeğini düzelttim ve başımı yukarı kaldırdım. Babam arkasına yaslandı, rahattı ama beni yakından izliyordu.

"Diego'dan daha kötüsünü de yapabilirdiniz, prenses."
Babam ellerini birleştirdi ve kucağına koydu.

"Onu sevmiyorum," dedim, soğukkanlılığımlı kaybetmemek için elimden geleni yaparak. Babam kendi deyimiyle histerik kadınlardan hoşlanmazdı. Duygularının davranışlarını yönetmesine izin veren kadınlardan. Bu yüzden yanında çalışan tek bir kadın bile yoktu. Bu yüzden -beni ne kadar sevse de- beni hiçbir zaman tam anlamıyla kabul etmedi.

Basitçe söylemek gerekirse, babam kadınların yerlerini bilmeleri gerektiğine inanıyordu.

-Erkeklerin altında.

Babam ellerini havaya kaldırdı. Ama oradaydı, aşktan söz ettiğimde her zaman kara gözlerinde patlayan acı parıltısı. Annem doğum sırasında ölmüştü ve onun ölümü babamı mahvetti. Carmen bana, annem hayattayken etrafındaki erkeklerin onun mutlu olduğunu söylediğini anlatmıştı.

Acımasızdı ama annemle mutluydu. Annem öldüğünde, sahip olduğu nezaket ve dostluğun da öldüğünü söylediler. Sadece ben, kızı, onun bir zamanlar olduğu adamın izlerini gördüm. Bu yüzden ondan asla nefret edemedim.

bazen bana davrandığı gibi. Annemin ondan alınmasının sebebi bendim. Acı çekmesinin sebebi bendim.

Sahip olduğu tek aile bendim.

Annemin bir resmini bile görmemiştim. Babam onları yanında tutmayı çok zor buluyordu. Ben istemedim.

Bu yüzden çocukken asla bir kadın görmek istememeyi öğrendim. Gerçi Carmen onun gördüğü en güzel kadın olduğunu söylemişti. Uzun siyah saçları, derin çikolata gözleri, güzel ve güçlü.

Bana tıpkı ona benzediğimi söyledi.

"Aşkın bunlarla ne ilgisi var?" Babam dedi ve bu nişanı durduracağına dair son umut kırıntısı da kalbimden uçup gitti. Babam pencereden dışarı baktı. Zihni bu odadan çıkıp başka bir yere sürüklendi. "Çok fazla sevmemek daha iyidir, prenses." Onun çektiği acı yüzünden alt dudağımın titrediğini hissettim. Onun ve benim. Çünkü sözlerinde doğruluk payı vardı. Ona duyduğum aşk Tanner. Bazen, en karanlık anlarımda, bu aşk seviyesinin, bu ruhu parçalayan türden sahiplenmenin tüm acıya ve kalp ağrısına değip değmediğini merak ettim.

Tek yapmak istediğin kendini bırakıp uçmakken, yere inatçı bir iple bağlı olmak gibiydi. Babam boğazını temizledi ve sıkı bir gülümsemeyle bana baktı. Elimi tutmak için masanın öbür ucuna uzandı. Başparmağı elimin üzerinde gezindi.

Diego'nun sadece birkaç saat önce parmağıma taktığı yüzüğü. "O iyi bir adam. Güçlü. Bir lider. O bakacak

Ben artık burada olmadığım zaman senin peşini bırakmayacağım." Öfkemi dizginlemeye çalışarak gözlerimi kaçırdım. Bana bakması için bir erkeğe ihtiyacım yoktu. "O sizi doğduğunuzdan beri seviyor, prenses." Babam sevgiyle başını salladı. "Seni ilk gördüğün günü hatırlıyorum. Çok etkilenmişti. Her gün seni görmeye gelirdi. O Seni takip ediyor, her sözünü dinliyordum." Babam hafifçe gülümsedi. Bu beni de gülümsetti.

Babam elimi okşadı. "Onu henüz sevmiyor olabilirsin, Adelita.

Ama yapacaksın." Babam ayağa kalktı ve başımı öptü. "Sen bir

İyi bir kız. Güçlü. Masum ve görevini biliyorsun." Alt metni anlamıştım. Diego'ya karşı hislerin ne olursa olsun onunla evleneceksin. Benim sözüm kanundur. "Diego'nun Düğün üç hafta içinde olacak."

Şoktan dilim tutulmuştu. Babam odamdan çıkarken felç olmuştum, hareket edemiyordum. Carmen saniyeler içinde gelmişti. "Adelita," dedi sessizce. Bana ulaşmadan önce ayağa fırladım. Bana dokunmasına izin veremezdim. Beni rahatlatmasına izin veremezdim. Dağılırdım. Dağılırdım. parçala . . .

"Günah çıkarmak için Peder Reyes'e gidiyorum." Koşarak dolabıma gittim ve üstümü değiştirdim. Carmen'in

yanından konuşmadan geçtim ve

çiftliğin önüne çıktım. Bir araba beni bekliyordu; Carmen önceden haber vermiş olmalıydı. "Templo de Santa Maria," diye şoföre talimat verdim. Geri çekildi ve ben de gözyaşlarımı görmesini engellemek için eşarbımı yüzüme çektim. Biz

Sokaklardan geçerken birçok anı aynı anda aklıma geldi. Artık evimi göremiyordum.

Tanner'ı görmek. Artık Tanner'ı solumadan nefes alamıyordum. Artık Tanner için kanamadan kanayamazdım.

Her kalp atışı benim olduğu kadar onun da kalp atışıydı.

Küçük şapelin önüne geldiğimizde şoförün kapıyı açmasına ve bana içeriye kadar eşlik etmesine izin verdim. Karanlık odayı aydınlatan mumlar hâlâ yanıyordu. Eski taş duvarlara uzandım ve gülümsedim. Burada kendimi hep daha güvende hissederdim. Huzur içinde.

Ücretsiz.

Luis'in olacağını bildiğim yere ulaşana kadar mum sıralarının beni koridor boyunca ve merdivenlerden aşağıya götürmesine izin verdim. Her zamanki gibi kitaplarının üzerine eğilmişti. "Adelita?" Onu şok etmiştim. Duvarındaki saate baktı. "Geç kaldın."

Şoförün ana kapıda kalıp kalmadığını kontrol ettim.

Meksika'da kalan tek gerçek dostum Luis'le karşılaştığımda Çocukluk işte, gözlerimin dolmasına izin verdim ve elimi kaldırıp yüzüğü gösterdim. Luis'in gözleri sempati ile doldu ve yüzü biraz soldu. "Adelita," diye fısıldadı. Başımı salladım. Luis gardımı indirebileceğim tek kişiydi. Gerçek beni gerçekten tanıyan tek kişiydi ve ...

"Tanner," diye fısıldadım ve sesim acı dolu bir nefese takıldı.

"Luis . Tanner ne olacak?"

Luis koşarak yanıma geldi ve beni kollarına aldı. Arkamızdan kapıyı kilitlediğini duyarak omzuna yaslanıp ağladım. Luis bıraktı

Bacaklarım güçsüzleşene ve vücudumdaki tüm enerji tükenene kadar ağladım.

Luis ve ben onun küçük kanepesine oturduk. Elimi tuttu, tıpkı yıllar önce Ku Klux Klan'ın prensine aşık olduğumda yaptığı gibi. Tanner beni terk etmek zorunda kaldığında ve ondan haber alamadığım aylarda, sonra da yıllarda.

Dönmediğinde.

Luis sonunda, "Diego her zaman kararlıydı," dedi. İçini çekti ve bana döndü. Yüzümün yorgun ve yıpranmış görüneceğini biliyordum. Luis elimi daha sıkı sıktı. "Ne zaman?"

"Üç hafta," dedim, sesim üzüntüyle kesilmişti. Espri yapmadan güldüm. "Eminim sana söylenecek Sabah." Luis ailemin, yani tüm kartelin kullandığı rahipti. Babam onun rahip olma hedefine ulaşmasına yardım etmişti - elbette aileye sadık ve bağlı birinin olması işimize geliyordu. Ama Luis

aynı zamanda arkadaşım. Ve Tanner'la aramızdakileri bilen tek kişi. Günah çıkarırken ona anlatmıştım.

Luis başını salladı. "Peki Tanner'dan hâlâ haber almadın mı?" "Hayır."

Luis elini yüzünde gezdirdi. "I . . . Bunu senin için nasıl durduracağımı bilmiyorum, Lita. Bunu nasıl ortadan kaldıracağıma dair hiçbir fikrim yok."

"Reddedin," dedim, şaka yapıyordum ama doğru olmasını diliyordum. "Bizimle evlenmeyi reddedin."

Bana yaslandı. "Keşke yapabilseydim."

"Onu seviyorum," dedim. Odada nefes alış verişlerimizden başka tek ses duvardaki küçük saatti. "Onu hâlâ seviyorum Luis. Hem de çok." Gözlerimi sıkıca kapattım. "Keşke durabilsem ama nasıl yapacağımı bilmiyorum." Görüşüm gözyaşlarımla bulanıklaştı. "Keşke onu görebilseydim. Keşke onunla konuşabilseydim."

onu. Elini tut... Şimdi nasıl göründüğüne bak." Gülümsedim.

"Eğer daha fazla dövmesi varsa. Saçlarını uzatmışsa."

Göğsüm onun yokluğunun acısıyla ağrıyordu. "Eğer daha yaşı ... hala nadiren gülümsüyorsa .

. ." "Lita-"

"Boşuna olduğunu biliyorum Luis. Diego'yla evleneceğimi biliyorum. Ve bağılı olduğum hayatı da biliyorum." Luis'le yüzleştim. "Sadece bizi tanıyan biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı." Yanımdaki koltuğa baktım. Yanımda Tanner'ın hayaletini görebiliyordum, eli elimi tutuyordu. Bana o kadar net geliyordu ki, daha dün burada benimle oturuyor olabilirdi. Anılar

Zamanla soldu ama Tanner'la ilgili anılarım hiç solmadı. Canlı ve zengin renklere sahiplerdi. Tıpkı onun kalbimde olduğu kadar canlıydılar.

"Bu her zaman lanetli bir aşktı, Lita," dedi Luis. Acımasız olmadığını biliyordum. Doğru söylüyordu. "Ku Klux Klan'ın varisi ve Quintana kartelinin prensesi. Mümkün olan her şekilde aşık olmamanız gerekiyordu."

"Onun ruhuna aşık oldum Luis. Ten rengine ya da içinde büyüdüğü aileye değil. O da benimkine aşık oldu." Uzun bir nefes verdim. "Mükemmel bir dünyada birlikte olurduk."

"Lita, sen ve ben biliyoruz ki bu hayat, ait olduğumuz hayat ... mükemmel olmaktan çok uzak. Onun geldiği dünya ..." Luis durakladı, kelimeler bulmakta zorlanıyor gibiydi.

"Yani, sırf Meksikalı olduğun için ilk başta senden hoşlanmadı. Senden hiç hoşlanmadı, Adelita."

"Biliyorum." Bu doğrudu. Ama nefret sonunda sevgiye dönüştü. "İki yıldan fazla oldu, Lita. . ." Luis'in sesi bayat odanın içinde kaybolup gitti. "Geri dönmedi-"

"Güvenli değil," diye karşı çıkmaya çalıştım ama midemde şüphe tohumlarının yeşermeye başladığını hissettim.

"Haber yok, Lita. Klan ve ailen hala eskisi kadar yakınlar. Ve şimdi birlikte savaşıyorlar."

"Hiçbir şey bulamıyorum." Babamın Klan temsilcileriyle yaptığı toplantıları dinlemeye çalıştığım onca zamanı düşündüm. Diego'yu dinlediğim zamanları. telefon görüşmeleri. Babama beni içeri alması için yalvardım ama nafile. Gözümden düşen bir damla yaşı sildim. "Ama ondan hiç bahsedilmedi."

"Belki de hayatına devam etmiştir ..."

"Bir söz verdik." Sözlerim çelik gibiydi. "Birbirimize söz verdik. Bunun peşini bırakmayacağım. Yapmayacağım. Yapamam."

"İki yıl önce, Lita. Bu hayatta, senin içinde bulunduğun - onun içinde bulunduğu- hayatta bu çok uzun bir süre." Luis'in mantıklı konuştuğunu biliyordum. Ama Tanner'ı bir daha asla göremeyeceğim düşüncesi bile... elimi tutup ağzımdan öpemeyeceği, üstümde olup benimle sevişemeyeceği düşüncesi bile. O içimde. "Bu hayatı onun umudu olmadan nasıl yaşayacağımı bilmiyorum.

Kalbim. Bizim umudumuz, birlikte ne olabileceğimizin umudu."

Bu iki yıl içinde geçen her günle birlikte, o parlak umut ışığı sönen bir yıldızın fısıltılı titreşimine dönüşmüştü. Hiç haber yoktu. Yanımda olmak için mücadele etmedi.

Söz verdiği gibi benim için gelmemiştir.

"Lita, bunu söylemekten nefret ediyorum, ama . . . Sanırım hayatına devam etmenin zamanı geldi." Sanki bana vurmuş gibi irkildim. Luis'in eli benimkini daha sıkı kavradı. "Beni dinle, Lita. Mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Diego ile asla mutlu olamam." Sesim inançla kaya gibi sağlamdı.

"Sen de Tanner'ı beklemekten mutlu değilsin." Luis gergin bir an durakladıktan sonra şöyle dedi: "Sen yaşamıyorsun Lita; varsın. Böyle bir hayat olmaz." Luis iç çekti. "Taşınmış

olabilir

üzerinde. Başka birini bulmuş olabilir. Olduğu, olmak için yetiştirildiği her şeye karşı çıkmayan birini." Luis sanki başı ağrıyormuş gibi başını ovuşturdu. "Teksas'taki Klan'ın mirasçısı olacak. Sen Quintana'nın kızıydın. Aşkınız nasıl yürüyecek? Kendi dünyasında sana sahip olamaz. Ve sen de kesinlikle onu kendi dünyana alamazsın. Baban onu oracıkta öldürür."

Boştaki elim göğüs kafesimin üzerinde gezinerek nefes almamı zorlaştıran ani düğümü ovuşturdu. Luis'e baktım. benim elimde. Koyu ten. Mirasımızın kanıtı. Benim tenim onunkinden biraz daha açıktı, onun bronz tenine göre badem rengindeydi ama yine de oradaydı. Bir Latin'in tonu. Meksikalıydık. Tanner'ın yatağımdan ayrıldığından beri başka birinin elini tutup tutmadığını merak ettim. Soluk tenine uygun bir el tutup tutmadığını merak etti. Damarlarında yoğun bir şekilde akan WASP kanıyla eşleşti. Acaba bir kez daha birbirine dolanmış karışık renkli parmaklarımızın itici olduğunu mu düşündü? Yanlış.

Beni bir zayıflık anı olarak mı gördü? Aşkımızı ırkına ihanet olarak mı gördü?

Bu düşünce bile ruhumu ağlattı. Çünkü onu asla böyle bir şekilde göremezdim.

"Seni böyle kırık, umutlu ama aynı zamanda tamamen lanetli görmek beni kiliseyle evli olduğuma memnun ediyor. Her zaman aşkın iyileştirdiği kadar yıkabildiğini de gözlemlemişimdir. Her şey şansa ve koşullara bağlı." Luis gülmedi. Şaka yapmıyordu. Ciddiydi.

Haklı olduğunu düşünüyordum. İçimde yaşayan bu acı, her hücremde kanser gibi yayılan aşkın karanlık tarafı, zaman zaman nefes almayı imkânsız hale getiriyordu.

Ondan sonra hiçbir şey konuşulmadı. Arkadaşımla sessizce oturdum, sevdiğim ve kalbimde sakladığım kişinin Tanner Ayers olduğunu bilen biriyle birlikte olmanın rahatlığı içindeydim.

Artık geri dönmese bile. Luis varken saklanmaya gerek yoktu. Saklanmaktan çok yorulmuştum.

Eve döndüğümde yatağa girdim. Ama göz kapaklarım ne kadar ağır olsa da uyku beni bulamadı. Penceremin dışında devriye gezen babamın adamlarının ayak seslerini duydum. Dışarıdaki çimenlerde cırcır böceklerinin gece şarkılarını söylediklerini duydum. Yan dönerek kilitli tuttuğum kutuya baktım. Açmamak için kendimi zor tutarak ona baktım. Bir yılı aşkın süredir açmamıştım. Ama bu gece, Luis'in sözleri aklımı kurcalarken, dayanamadım. Uzandım ve açtım.

kutuyu. K    k beyaz kuma   par  ası hemen bana baktı.
Bo  azımdaki yumruyu yuttum ve
yava   a aldım. K    k pamuk par  ası avucuma d    t    nde
ellerim titredi. Yırtık ti    rt par  asının a  ırlı  ı
Elimdeki en de  erli altın.

G  zlerimi kapattım ve Tanner'ı h  l  a   zerimde
hissedebiliyordum. Sert elinin benimkini tuttu  unu hissettim.
G  zlerimi a  tı  ımda
Diego'nun parma  ıma taktı  ı abartılı y  z    u kaydırarak
  ıkardım ve yorganın   zerine bıraktım. Sonra Tanner'ın yıllar
  nce bana yaptı  ı k    k, derme   atma y  z    u taktım.
Parma  ıma oturdu, pamu  un yıpranmı   kenarları elmaslar
kadar   arpıcı
bana. Elimi kıvrırarak burnuma g  t  rd  m ve i  ime   ektim.
Tanner'ın parf  m  n  n belli belirsiz notaları burun
deliklerime s  z  l  rken, aradan ne kadar zaman ge  ti  inin
bir   nemi kalmamı  tı.

Onu g  rd      mden beri   ok zaman ge  ti.   u anda o
buradaydı.

yanımda. Ve kalbimde, m  mk  n olan her yeri i  gal etti.

G  zlerimi kapalı tuttum, onu bir s  re daha burada tutmak
istiyordum.

bir s  re daha. Ama sonunda şöyle olmadı  ını kabul etmek
zorunda kaldım. Derin bir nefes alarak, kalbimi   atlata

derin yarığı görmezden gelerek, pamuk halkayı dikkatlice
çıkardım

ve kutuya geri koydum. Kapağı kapattım ama dakikalar sonra kendimi hâlâ kutuya bakarken buldum. Uyumaya hiç yaklaşmadan, parmaklarımı artık sadece Tanner'ınki olarak gördüğüm yastığın üzerinde gezdirdim. Gözlerimi kapattığımda hâlâ onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Ama onun elimden bir zamanlayıcıdaki kum gibi hızla kayıp gittiğini hissettiğimde, onu yakınımda tutmaya ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı. zihnimde tekrar canlandı.

Yatağıma uzandığımda, elimde tuttuğum hikayeyi tekrar canlandırdım.

Kalbim, hikayemiz. Ve her anı yeniden yaşadım - iyi, kötü ve inanılmaz, trajik derecede güzel

"Adela, Tanner'a etrafı göstermeni istiyorum." Babamın isteği kafama dank edince kalbim güm güm atmaya başladı.

"Ciddi olamazsın," diye fısıldadım. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin oldum. "Onlar Klan, baba. Sırf ten rengimiz yüzünden bizden nefret ediyorlar. Böyle adamlarla vakit geçirmek istemiyorum.

Bunun gibi biri."

Babam bir adım daha yaklaştı. "İş için onlara ihtiyacımız var, Adela.

Bundan daha fazlası değil." Eli omzuma indi. "İş yapmak

için birbirimizi sevmek zorunda değiliz.

Birlikte çok para kazanabiliriz. Hepsi bu kadar."

"Neden ben?"

"Diego gitti ve oğlunun dikkatinin dağılmasına ihtiyacım var. Bu anlaşma yapılırken varisle ne yapacağımı düşünecek vaktim yok. Hızlı bir sözleşme istiyorum. William Ayers

oğlunu buraya koruma olarak getirdi, tanıştığımıza tanıklık etmesi için. Ancak, her ne sebeple olursa olsun, Tanner'ın bu anlaşmanın dışında tutulmasını istiyor - ben ikinci oğlumla böyle çalışmazdım, ama herkes kendi işine baksın. İşimizin doğasını kendine saklamak istiyor." Omuz silkti.

"Neden olduğu umurumda değil. Sadece bu işin bitmesini istiyorum."

"Beni hiç işe karıştırmıyorsun." Emin oldum

Bu kelimelerin her birini açıkça telaffuz etti. Bu konuda üzgün olduğumu biliyordu.

Babamın eli omzuma daha sert bastırdı. İrkilmediğimden emin oldum. "Burada onun dikkatini dağıtacak başka kimse yok. Bu anlaşma çok önemli ve bu nedenle varise herhangi bir avamın göz kulak olmasına izin vermeyeceğim. Zaten adamlarımdan birinin onu izlemesini kabul etmeyecektir. Bunu bizim tarafımızdan saldırganlık olarak görecektir. Beyazlığına bir hakaret." Babam elindeki

elini küçümseyerek. "Bu seferlik onun ideolojisine oynayacağım. Bizim fare olduğumuzu düşünmesi ya da Nazilerin biz Meksikalılar için kullandığı aşağılayıcı etiket umurumda değil. Sana güveniyorum. Sen iyi bir kızsın, akıllısın ve onun onaylamamasından etkilenmeyeceksin. Bu oyunu nasıl oynayacağını biliyorsun."

Babam yanağımdan öptü. "Sen benim kızsımsın. Ve bunu benim için yapacaksın." Gülümsedi. "İş için."

Dişlerim sıkıntıyla birbirine çarptı ama başımı salladım.

"Burada ne kadar kalacak?"

"Ne kadar sürerse." Babam ofisine doğru yürüdü ve kapıyı arkasından sıkıca kapattı. Yakındaki bir sandalyeye yığıldım. Dakikalar geçti, sonra Tanner'ın pencerenin önünden geçtiğini gördüm. Kot pantolon, bot ve beyaz bir gömlek giymişti. İri ve uzun boyluydu, şişkin kol ve boyun kasları siyah mürekkep kütleleriyle sarılmıştı. Duvara yaslanıp bir sigara yakarken mavi gözleri değerlendirme yapıyordu.

Sonunda ayağa kalktığımda ellerim sandalyeyi o kadar sıkı kavramıştı ki ağrıyordu. Elimi uzun siyah saçlarımın arasından geçirerek koridordan avluya çıktım. Tanner'ın gözleri hemen benimkilere, kırmızı, çiçekli yazlık elbiseme takıldı. Bana bakarken gözleri kısıldı.

Yüzündeki üstünlük ifadesi midemi öfkeyle tutuşturdu; çenesi yukarı kalkık, çenesi gergindi. Bu çiftlikteki herkesten üstünmüş gibi durması kanımı kaynattı. Quintana topraklarındaydı. Biz tepeden bakılacak insanlar değildik. Ben de hor görülecek biri değildim.

Çenemi de yukarı kaldırarak, kendimden emin bir şekilde ona doğru yürüdüm ve önünde durdum. Tanner sigarasını ağzından çekip dumanını üfledi; duman beni beyaz bir buluta bürüdü.

"Benim için bir tane var mı?" İngilizce kelimeler dilimden dökülürken aksanımı kalınlaştırdım.

Tanner'ın gözleri dudaklarıma kaydı. Rujum kıpkırmızıydı. Bakışları ağzımdan ayrılmayınca dudaklarımın kenarını yaladım. Tanner gözlerini kaçırdı ve çenesi

O kadar sert sıkılmıştı ki, kemiği kırılacak diye korktum.

Başımın üzerinden bakan Beyaz Prens, kot pantolonunun cebinden bir paket sigara çıkardı. Paketi uzattı, açıklıktan bir sigara çıkardı. Dumanı aldım ve dudaklarıma doğru götürdüm. "Yakar mısın?"

Tanner burnundan hızlıca nefes verdi ama yine de konuşmadı. Konuşabileceğinden emin değildim, onunla tanıştığım iki seferde de bu kadar sessizdi. Bir çakmak çıkardı ve ben de ona doğru eğildim.

ateşe yakın. Bedenimi Tanner'inkine yaklaştırdığımda, onun o kadar gerildiğini gördüm ki bir heykele benziyordu.

Kafasında bana karşı ne tür hakaretler savurduğunu hayal ettim. Ama beni şaşırtarak, sigaranın ilk nefesini çekişimi izlerken gözlerinin hafifçe parladığını fark ettim.

Bununla çalışabileceğimi biliyordum.

"Ne olmuş yani?" Tanner paketi cebine geri koymakla meşgul olarak bakışlarımdan kaçınırken, "Eee?" dedim.

"Babam sana etrafı göstermemi istiyor. Babalarımız işlerini yaparken sana eşlik etmemi istiyor.

iş." Tanner sırtını taş duvara yasladı. Gözleri çatıda, babamın bizi korumak için her zaman etrafta tuttuğu adamlara kaydı. Ağır silahlı adamlar. I

onun dikkatini çekti. "Babamın adamları. Sen biz

Meksikalılarla iyi geçindiğin sürece bizi rahatsız etmezler."

Geniş göğsünü okşadım, kaslarının sert düzlemleri

avucumun altında granit gibi duruyordu. Tanner'ın eli dışarı çıktı ve

Bileğimi. Sıkı kavrayışı karşısında şok içinde nefesim kesildi.

Tanner konuşmasını sadece benim duyabileceğim şekilde yakınıma eğildi. "Ne halt etmeye çalıştığını bilmiyorum, sürtük, ama lanet ellerini üzerimden çek." Daha da yaklaştı. "Babamla aynı hizaya gelmek ve buradayken sana bağlı olmak zorunda olduğum bu saçmalığı takip etmek zorunda kalabilirim. Ama beni etkileyeceğini bir an bile düşünme."

Tanner bileğimi bıraktı ve hiçbir şey olmamış gibi sigarasını içmeye devam etti. Kalbim göğsümde çarpıyordu. Ama ben Alfonso Quintana'nın kızıydim. Bu pislik tarafından sarsılamazdım.

Tekrar ona yaklaşarak, itip kakabileceği küçük bir kadın olmadığımı gösterdim ve "Ben de senin gibi babam istediği için buradayım," dedim. Elimi kaldırdım ve parmağımı eşinin kazağının önünde gezdirdim. Nefesinin kesildiğini duyabiliyordum. "Ama hepimiz görevimizi yapmalıyız, Tanner Ayers." Avlunun etrafına konuşlanmış çok sayıdaki muhafıza dönüp baktım. Sonra da özel korumam ve Diego'nun en iyi arkadaşı Vincente'ye. Gözleri üzerimdeydi, beni güvende tutuyordu. Diego'nun yokluğunda da bana göz kulak olacaktı. Diego'nun beni aşırı koruma gibi bir alışkanlığı vardı.

Vincente'nin durduğu yerden Tanner'a dokunduğumu ya da Tanner'ın bana dokunduğunu anlayamayacağını bilerek gülümsedim.

bana dokundu. Tanner'la tekrar yüzleştim.

konuşmaya başladı. "Benim ölkemde, benim evimde olduğunuzu unutmazsanız iyi edersiniz." Gülümsedim ve gözlerinin tekrar dudaklarıma kaymasını izledim. Öfkeli gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda sessizce, "İşte ben prensesim, Beyaz Prens. Bunlar benim halkım ve senin çizginin dışına çıkmama müsamaha göstermeyecekler. Ve ben de etmeyeceğim."

Geri çekildim ve sigaramdan bir nefes daha çektim. Dumanı yüzüne üfleyip ruju bıraktığımda- "Gel, Beyaz Prens. Sana büyük Quintana turunu vereceğim."

Onun isteksiz adımlarının arkamda sıraya girdiğini duyabiliyordum. Ayrıca kalp atışlarımla kulaklarımda yüksek sesle yankılandığını da duyabiliyordum. Çok hızlı atıyordu.

Üçüncü Bölüm

Tanner

"Bunu bizim için berbat etme. Bu anlaşmaya ihtiyacımız var. Eğer bunca yıldır üzerinde çalıştığımız geleceği gerçekleştirmek istiyorsak

Gerçek şu ki, paraya ihtiyacımız var. Hem de çok. Quintana ile yaptığımız bu anlaşma bize bunu sağlayabilir. Oraya gittiğimizde onun dediklerini yap. Ve sakın bunu benim için mahvetmeye kalkma."

Adelita Quintana bahçede önümde yürürken babamın sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Sigaramı o kadar sert tuttum ki tütünü avucumun içinde ezdim. Dudağımı kıvrarak yere fırlattım. Adelita bir köşeyi döndüğünde, Kolayca ikiye ayırabileceğim takım elbiseli bir gardiyana geniş geniş gülümseyerek kendime sakın olmamı söyledim. Sanki bana ateşle dokunmuş gibiydi, elinin göğsüme dokunuşunu hâlâ hissedebiliyordum.

Elbisesi kalçasının ortasına kadar iniyor, uzun bacaklarını gösteriyordu. Neredeyse siyah olan saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Sanki düşüncelerimi duyuyormuş gibi omzunun üzerinden bana bakmak için

döndü

ve bana geniş bir gülümseme verdi, fahiş kırmızısı boyalı dudakları onu ucuz bir sürtük gibi gösteriyordu.

Ve bana gülümsemesinin tamamen sahte olduğundan emindim.

O lanet gülümsemeyi görünce midem bulandı.

Kendini çok önemli sanıyordu. Ama ben daha iyi biliyordum. Hayatta hepimizin nerede durduğunu biliyordum.

Konuştğu herif birden yoluma çıktı. Siyah takım elbiseli, siyah saçları arkaya kaymış bu dangalağın karşısında durdum. Bana ters ters baktı, sonra gözlerini indirdi ve çıplak kollarımda gezdirdi. Dövmelerimin her birini incelerken dudağım eğlenerek kalktı. Bu doğru, kaltak, diye düşündüm. Lanet olası geleceğe bakıyorsun.

"Vincente," dedi Quintana'nın kızı. Elini sikin kolunu. Ona anlamadığım İspanyolca bir şeyler söyledi. Tırnakları da uzundu ve kırmızıya boyanmıştı. Bu kaltak başka bir renk giymeyi bilmiyor muydu?

Gardiyan geri çekildi ama kılıfındaki silahı bana göstermeden geri çekilmedi. Dişlerimi sıktım, bu şerefsizlere daha da sinirlendim - tabii bu mümkünse. Quintana silahlarımı kapıda teslim etmemi istedi. Bunun güven göstergesi olacağını söyledi. O ibne sadece bizi görmek istedi.

Gönder. Gerçeği biliyordum. Bizden korkuyordu.

Yapabileceklerimizden korkuyordu.

Ama babam bana silahlarımı kaybettirdi. Yaklaşan savaşı kazanmak istiyorsak savaşlarımızı seçmemiz gerektiğini söyledi.

ırk savaşı. Düşmanlarımızı sokaklarda ezene kadar kullanın.

"Gel," dedi Adelita bana ve elini salladı. Büyük bir bahçeye açılan çakıllı bir patikadan aşağı döndü.

Her yerde çiçekler ve çalılar vardı. Arkamda ayak sesleri duyunca arkama baktım. Gardiyan -Vincente- bizi takip ediyordu. Duyulmayacak kadar geride duruyordu ama o herifin yakınımnda olmasından hoşlanmıyordum.

"Tanner Ayers." Adelita'nın ağır aksanlı sesi dikkatimi tekrar ona çekti. Bana gülümsedi ama ben o gülümsemenin içini görebiliyordum. Benim ondan hoşlanmadığım kadar o da benden hoşlanmıyordu.

İyi oldu. En azından ikimiz de nerede durduğumuzu biliyorduk.

Gözlerimi ondan alamıyordum. Dudakları çok dolgundu ve dişleri çok beyazdı. Kirpikleri çok uzundu ve o kırmızı ruj beni çileden çıkarıyordu.

"Güzel ülkemin tadını nasıl çıkarıyorsun?" Ona ters ters baktım, lanet olası oyununu oynamayı reddediyordum. Adelita elini alçak bir ağaç dalındaki yaprakların üzerinde gezdirdi. Daha geniş gülümsedi.

Kaltak bundan zevk alıyordu.

O durdu. Bana doğru yürüdü ve yerinde durdu -yine bana çok yakındı. Tek koklayabildiğim onun boktan parfümüydü - çok güçlüydü, lanet olası

Burnum. Çiçek, meyve ve burnumu asla temizleyemeyeceğim diğer saçmalıklar kokuyordu.

Kocaman kahverengi gözleri benimkilere kilitlenmişti. O kadar koyuydular ki gözbebekleri zar zor seçilebiliyordu.

"Dudaklarını kedi mi tırmaladı?" dedi ve başını yana eğdi.

Kızgınlık içime işledi. Eğildim, tam yüzüne baktım. "Dilini kedi kapmış." Saçları yüzümün yanından geçti ve yanağımdaki kirli sakala dokundu. Hindistan cevizi kokuyordu. Dişlerim birbirine çarptı. "İngilizce konuşmaya çalışacaksan, doğru konuş."

"Yanlış mı anladım?" Gülümsemesi azaldı, sadece gözleri okuyamadığım bir şeyle parladı. Bir adım daha yaklaştı. O kadar yaklaştı ki büyük göğüsleri göğsüme değdi. "Ben sadece bir

alçakgönüllü Meksikalı kadın. İngilizceyi o kadar iyi konuşamıyorum." Dudağı seğirdi, sonra yürümeye devam etti. Omzunun üzerinden bakarak, "Gel, Tanner Ayers, Ku Klux Klan'ın Beyaz Prensi. Turumuza devam edelim."

Gerildim. Kalın aksanı azalmıştı; dudaklarından mükemmel bir İngilizce dökülüyordu. Arkamızdaki hıyarın kıs kıs güldüğünü duyduğumda yumruklarım iki yanımda toplanmıştı. Başımdaki teri silerek yürümeye başladım. "Çok mu sıcak, señor?" Adelita sordu.

"Ben Teksaslıyım. Sıcağı bilirim," diye tısladım. Adelita yanıma geldi. Onun yakınlığı karşısında yumruklarım daha da sıkıldı. Kaltak bunu beni kızdırmak için bilerek yapıyordu.

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ama hemen yüz hatlarını düzeltti. Babası onu iyi eğitmişti. O bir iyi küçük kartel prensesi. Duygularının onu yönetmesine izin vermemek. "Düşmanlarının" onu yenmesine izin vermemek. "Bu taraftan, Tanner Ayers.

Size göstereceğim daha çok ülkem var. Aslında, bizim için bunun gibi birçok gün planladım. Eminim ki çok keyif alacaksınız... ayrılmadan önce Meksika'ya bayılacaksınız."

Ellerim öfkeyle titriyordu. Ama amacım uğruna bu oyunu

oynamak zorundaydım. O zaman üzülecekti. Hepsi

galip geldiğimizde üzüleceğiz.

O günün sıcaklığını hâlâ tenimde hissederek uyandım ve ellerimi gözlerime sürttüm. Adelita'yı hâlâ hissedebiliyordum.

bana yakın duruyordu. Bu kadar yakınımda durduğu zamanki sıkıntıyı hala iliklerimde hissediyorum... Hala unutamadığım parfümünün kokusunu, saçlarının hindistan cevizi kokusunu alıyorum... Hala dudaklarının kırmızısını, uzun kirpiklerini, kahverengi gözler . . .

Kapımın vurulması beni kafamın içinde kaybolmaktan kurtardı. Kapı açıldı ve Tank içeri girdi. "Kilise. Diablolar burada."

"Neden?" Yatağımdan kalktım. Bok gibi uyumuşum. Kot pantolonumu, siyah gömleğimi ve pantolonumu giydim.

"Chavez ve Shadow burada. Quintana hakkında bilgi aldılar." Tank'ın yüzü buz kesmişti. "Gölge duymuş Piçlerin bize saldırmayı planladığını fısıldıyor. güçlü." Başımı salladım. Masamdaki viski şişesini kaptığım gibi bir yudum aldım. "İyi misin?" Tank sordu.

Tekrar başımı salladım. Gerçek şu ki, Tank kazık yediğim kişinin Quintana'nın kızı olduğunu bilmiyordu, sadece bir kartel prensesiydi. Parçaları birleştirmesini bekliyordum.

Adı Adelita. Klan, Quintana ile iş yapıyor. Bunu anlamak zor olmazdı. Gerçeği sadece bir kişi biliyordu, Hush. Bir gece sıçıp batırdım ve ona söyledim. Çok fazla viski içtim ve ona söyledim. Benden nefret ettiğini biliyordum. Ondan nefret etmediğimi göstermek istemiştim. Ben o değildim.

Beyaz Prens artık yok. Kimseye söyleyip söylemediğini bilmiyordum. Styx'in bilip bilmediğini de bilmiyordum.

"Emin misin?"

Tekrar başımı salladım, sonra Tank'ı kiliseye kadar takip ettim. Her zamanki gibi tıklım tıklımdı. Dünkü rezaletten sonra bana yönelen birkaç bakışı görmezden gelerek arka tarafta durdum. I

yanıma birinin geldiğini hissettim. Rudge kollarını göğsünde kavuşturdu ve gülümsedi. "Pekâlâ dostum," dedi, İngiliz aksanı beni anında sinirlendirmişti. Gözlerimi ona diktim.

"Dünkü Nazi saçmalığından sonra uyudun mu?"

"Siktir git, Rudge."

Styx ve Ky, Diablos'un başkanı Chavez ve Sia ile Cowboy'u Meksika'dan çıkaran eski Quintana karteli üyesi Shadow ile birlikte içeri girdiğinde oda sessizleşti. bir süre önce.

Styx oturdu; Ky onun yanına oturdu. Başkan hemen imzalamaya başladı. Ky yüksek sesle konuştu.

"Shadow'un haberi var

Quintana bizi bir ay içinde dışarı çıkarmayı planlıyor."

Gerildim. Odadaki sıcaklık bir anda düştü. "Çoğumuzu Hades'e göndermeyi amaçlayan planlı bir saldırı."

"Neden bir ay? Neden bu kadar uzakta?" AK sordu.

"Bir düşün var," dedi Ky, bu kez kendi adına konuşarak

Kendisi. Damarlarımda sıcak akan kanım buza dönüştü. Styx Chavez'e baktı.

Chavez başını salladı. "Quintana'nın kuzeninin bir kızı var. Birkaç hafta içinde onun malikanesinde evlenecek. Ondan sonra kartel buraya taşınıyor. Savaşa katılıyorlar." Chavez çenesini Gölge'ye devralması için itti.

Rahatlayarak duvara yaslandım. Adelita'nın kuzeniydi. O olduğunu düşündüğüm için kalbim göğsümde davul gibi çarpıyordu. Birinin gözlerini üzerimde hissedince başımı kaldırdım. Hush odanın diğer ucundan bana bakıyordu. Gözlerimi hızla başka tarafa çevirdim. Ona Adelita'dan bahsederken ne düşünüyordum ki? Hiçbir fikrim yoktu. Aklımı kaçırmıştım.

Adelita evlenmiyor, dedim kendime tekrar. Sakin ol amına koyayım. Bu o değil. Saf bir öfke dalgası içimden geçip beni aydınlatıyor. Bunu bana yapamazdı. Onun için geri dönecektim. Ona söylemiştim. Ona söz vermiştim.

Buna karşı çıkacağı düşüncesi... bacaklarının arasına başka birini alacağı düşüncesi-

"Quintana'nın Teksas'a gelen adamları var. Hepinizin işini bitirmeyi planlayan adamlar. Uzman adamlar. Başarısız olmayan adamlar. Bundan fazlasını bilmiyorum ama düğünden sonra gelecekler. Ve güçlü geliyorlar. Klan Şimdiye kadar yalnız uçuyordum. Bu değişmek üzere." I Burnumdan nefes alıp veriyor, onu kaybedebileceğim düşüncesiyle damarlarımda yanan ateşi durdurmaya çalışıyordum. Onu gidip alabileceğim, evime getirebileceğim bir yere gelebilmek için yaptığım onca planlama ve saçmalıktan sonra, başka biriyle evlenerek her şeyi bir kenara atacaktı. Onun için Klan'ı terk ettikten sonra lanet olası aile, onu koruyabilecek, güvende tutabilecek bir kulübe girdikten sonra ...

O değildi.

Styx ellerini kaldırdı, vücudu o kadar gergindi ki kopacakmış gibi görünüyordu. "Öyleyse ilk biz giriyoruz." Enerji odada orman yangını gibi vızıldadı. Styx'in gözleri sertti, Hangmen Mute tam kontrol altındaydı. Nabzım enseme atmaya başladı. "O pislikler bize dokunabileceklerini sanıyorlar. Dokunabileceklerini Kahrolası orospular, topraklar ve doğmamış çocuklar ..." Dişlerini sıktı. "Tekrar düşünebilirler. O piçlere sahip olacağız. Onlar bizim için gelmeden içeri gireceğiz."

"Kaldıraç alıyoruz," dedi Ky. Her birimize gülümsedi, sadistçe bir gülümsemeydi bu. "Bu lanet olası gelin."

Hızla atan nabzım durdu. Adelita'nın pek arkadaşı ya da aile üyesi yoktu, babası onu gözlerden uzak bir yerde kilitli tutuyordu, bunun dışında yerel halkla kaynaşmak, onları kazanmak için

Her zaman sadıktılar. Kuzeniyle yakın olup olmadığını bilmiyordum. Eğer kaçırılırsa Adelita'ya zarar verip vermeyeceğini bilmiyordum. Bir bok bilmiyordum.

Gözlerimi kapattım ve uzun bir nefes aldım. Bunu yapmaya devam edemezdim. Ben lanet olası bir cellattım. Karteli ve Quintana'nın neler yapabileceğini biliyordum. Bu sadist herif bizi öldürecekti. Ve bunu yapmaktan zevk alırdı. Yapmak zorundaydım.

Bu duyguları uzaklaştırmak. Gemiye binmeli ve her zaman yaptığım gibi her şeyi anında çözmeliydim.

"Tanner?" Kafamı kaldırdım. Bütün gözler üzerimdeydi. Ne söylendiğini anlamaya çalışırken gözlerim kısıldı. Ky Styx adına konuşan başkanın şüpheli bakışları bana kilitlendi. Kendimi kaybetmişim. Tank yanımda kıpırdandı. Neyim olduğunu merak ettiğini biliyordum. Sıçır batırıyordum.

Son zamanlarda. Biliyordum.

Styx'in elleri hareket etti. "Klan'ın planları konusunda sana ihtiyacımız var," dedi Ky. "Bize nerede ve ne zaman olacaklarını söyle. Bir daha onlarla da başa çıkmak için. O gün yolda olacağımızı duyurun. Nazilerin peşimize düşmesi için mükemmel bir yem." Başımı salladım. Styx, Gölge'yi işaret etti. "Gölge bizi koruyacak.

kartel tarafında."

"Quintana'nın evinin planlarını yapmalıyım. Onunla hiç çalışmadım. Garcia'nın adamlarından biriydim, adamın kendisiyle tanışacak kadar yüksekte değildim." Gölge parmak eklemlerini kırdı, düşüncelere dalmıştı. "Düğün onun mülkünde. Lanet olası bir kale. Quintana akıllı davranıyor. Hiçbir puşt cesaret edemez

Oraya sızmak. Çevredeki köylerde yaşayan insanlar bile ona sadıktır. Onlara yiyecek ve temizlik veriyor.

Su, güvende olmalarına yardımcı olur. Onu ve ailesini korumak için ölürler. Savaşla birlikte burası tüm Meksika'daki en iyi korunan yer olacak."

İçimde bir savaş verirken dudaklarım kıpırdadı. Gözlerimi sıkarak kapattım. Yastığın zerinde Adelita'nın yüzünü gördüm. Mükemmel kahverengi gözleri, kirpikleri ve mükemmel dudakları... Elini benimkini tutuyordu.

"Bana güveniyor musun?" diye sordum.

"Si, mi amor. Sana tüm kalbimle güveniyorum."

"Burayı biliyorum." Derin bir nefes alarak gözlerimi açtım ve tüm odanın kafalarını bana doğru çevirdiğini gördüm. Hiçbiri Styx'ten daha fazla değildi. Duvara yaslandım, altı-dört boyumu ve iki yüz elli kiloluk ağırlığımı gösterdim.

"Oradaydım. Birkaç yıl önce birkaç ay boyunca aralıklarla orada kaldım."

"Ve sen bunu bize şimdi mi söylemeyi düşündün?"

Ky sordu. "şimdiye kadar onun evine gitmek gibi bir planımız yoktu. Hayır.

Quintana'nın bölgesine gitmekten bahsetti." Sadece birkaç dakika önceki öfke içimde alevlendi. "Ben Klan'ın varisiydim. Çoğu konuda babamla birlikte hareket ettim. O herif olan bitenlerin çoğuna beni dahil etmedi. Ama evet,

Quintana'nın evine gittim. Klan'ın bir sürü ortağının mekanında bulundum."

"Onu şahsen tanıyor musun?" Gölge sordu.

"Biraz." Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Kaçakçılıktan haberin var mıydı?" Bu Kovboy'dan geldi. Anladım. Kaltağı kaçırılmış.

"Hayır." Çenem sıkıştı. "Babam bu boku göğsüne yakın tutardı. Bunun için Meister varmış gibi görünüyordu. Uyuşturucu kullanıyorduk.

ve silahlar. Bu ve ırk savaşına hazırlanmak." Bunu birkaç kıs kıs gülüş takip etti. Dişlerimi sıktım.

"Mülkünün planlarını hazırlayabilir misin?" Gölge sordu.

Adelita'yı aklımdan çıkardım, sesi bana babasına ihanet etmememi, ona ihanet etmememi söylüyordu ve başımı salladım. "Bundan daha iyisini yapabilirim." Tanner . . .

Adelita'nın paniklemiş sesini duydum.

Kafamdaki ses. Hayır, aşkım. Ama ne yapmam gerekiyordu ki? Önce biz saldırmazsak kartel peşimize düşecekti. Onu güvende tutmalıydım. Kuzenine zarar vermediklerinden emin olmalıydım. Bu Adelita'yı kurtarmak anlamına geliyorsa. . . bunu yapardım. Onun anlamasını sağlamanın bir yolunu bulmalıydım.

Yapmalıyım prenses, dedim içimden. Bizim için.

Oda benim konuşmamı bekliyordu. Nefes vererek, "Size gizli geçitleri söyleyebilirim," dedim. Gölge şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Quintana'nın evi onlarla dolu. Onlar çok sıkı korunmayan bir çıkışa yönlendiriyor. Elbette, o gün öyle olabilir. Ama içeri girip çıkmanın tek yolu bu olacak. Tabii eğer başarabilerseniz." Boynum ağrıyordu kaslarımdaki gerginlik.

"Bu pasajları nasıl bu kadar yakından biliyorsun?" Ky sordu. Yüz ifadesinden bunu çözmeye çalıştığı anlaşılıyordu. Styx'in karanlık yüz ifadesini gördüğümde, çoktan çözdüğüne emin oldum.

Odada lanet bir sessizlik vardı. Aklım bana çenemi kapalı tutmamı söylüyordu. Ama zamanı gelmişti. Gerçeği söylemenin zamanı gelmişti. Adelita'nın yüzünü zihnimde tuttum. "Aşık olduğum sürtük... uğruna Klan'ı terk ettiğim..." I Hissettiğim ihaneti geri yuttum, boğazım düğümlendi. "Adelita'ydı. . . Adelita Quintana. Alfonso Quintana'nın kızı."

Çenemi eğdim ve Styx'in gözleriyle doğrudan karşılaştım. Utanmayacaktım. O kaltağın sahibiydim.

"Kahretsin," diye tısladı Tank. Yüzündeki şoku görmek için Tank'a döndüm. Şok ve ardından sempati. "Tann. . ."

Anlayacaktır. Bunun neden bir Klan üyesinin içine düşebileceği kadar berbat bir durum olduğunu anlayacaktı.

Kimse konuşmadan ben dedim ki, "Onun kartel hayatıyla hiçbir ilgisi yok. Babası onu bu işten uzak tutuyor. O bizim için bir tehdit değil. Onun için herhangi biri. O sadece bu boktan şova kendini kaptırmış." Tank elini koluma koyarak sessizce çenemi kapatmamı söyledi.

"Artık bizimle olduğunu biliyor mu?" AK gözlerini kısarak sordu. Omuz silktim. "Bilmiyor. Artık ne bildiğini bilmiyorum." Ayaklarımın üzerinde sallandım. "O daha genç. Sadece yirmi iki yaşında. Korunaklı. İçinde bulunduğu tehlike hakkında hiçbir fikri olmayacak." Bu gerçek midemi bulandırdı.

"Güzel!" Vike dedi ki. "Daha genç bir kadın. Daha sıkı bir amcık. Seni anlıyorum dostum. İyi seçim." Şerefsiz göz kırptı.

"Ailenle savaş halindeyiz. Ve şimdi de senin yaşlı karınla," dedi Ky, sözünü keserek. Gözlerime baktı, havada asılı duran bir soru vardı.

"Ailemi sikeyim," diye tükürdüm. "İstedikleri kadar boğazlarını kessinler, umurumda değil."

"Peki ya kaltak?" Bull sordu.

"Ben bir Cellat'ım. Bunu tehlikeye atmayacağım. Al şu lanet kuzeni. Umurumda değil." Kardeşlerin sesimdeki saçmalığı duyduklarından emindim. Çünkü hiçbir şey ya da hiç kimse Adelita'ya zarar veremezdi. Sadece lanet olası bir plan düşünmek zorundaydım. Onu güvende tutacak bir şey. Bir şekilde onu dışarı çıkarıp yaptığım her şeyi anlıyor. "Ama bir noktada, onu alacağım. Onu Meksika'dan çıkaracağım ve onun yanımda olması."

Styx bana baktı. Ona -herhangi birine- tartışması için meydan okudum. Ama o sadece Gölge'yi işaret etti. "Ona planları getir. Doğru olduklarından emin ol." Styx odanın etrafına baktı ve bazı kardeşlere odaklandı. "AK, Smiler, siz gidiyorsunuz." Başlarını salladılar, gözlerinde heyecan parlıyordu. "Crow, sen de."

Crow genişçe gülümsedi ve başını bir kez eğdi. "İhtiyacım var Birisi bu piçlerin mümkün olduğunca çoğunu gizlice ortadan kaldırmalı." Styx Edge'e baktı. "Sen de git."

"Başka bir şey söyleme," diye yanıtladı Edge.

"Bunun için plan yapıyoruz. Hem de çok sıkı planlıyoruz. Ve başarısız olmayacağız. Kaybedecek çok şeyimiz var. Onlardan birini alırsak, pazarlık edebiliriz. Elimize koz

geçmez mi? Hepimizin bir şansımız var

kayıkcıya gidiyor." Styx tokmağı yere vurdu ve kardeşler odadan çıkmaya başladı.

Gitmek üzereyken Tank beni geri çekti. Oda boşaldığında, "Neden bana söylemedin?" dedi.

Kolumu ondan geri çektim. "Onu güvende tutmak zorundaydım." Tank sinirlenmişti. Bunu gözlerinde gördüm. "Yine de bana söyleyebilirdin. Styx ve Ky'ye birlikte söyleyebilirdik. Düşündüm ki bir şey çıkardı. Onu dışarı çıkarmayı planladım." Başını iki yana salladı. "Nasıl görüldüğünü biliyor musun, öylece bir bomba bırakarak? Quintana'nın kızı, Tann?" Konuşmadım. Tank bana bir adım daha yaklaştı. "Bu seni bir şeyden dolayı suçlu gösterdi."

"Umurumda bile değil." Tank ellerini yüzünde gezdirdi. "Quintana ile savaşa gireceğimizi hiç düşünmemiştim. Adelita'nın Hangmen radarına gireceğini hiç düşünmemiştim. Ama işte buradayız. Ve ben hâlâ onu geri almaya niyetliyim. Bu bok bittiğinde. Onu geri alacağım. Bu asla olmayacak değil." Artık konuşmak istemiyordum. Benden bu kadar. "Sigara içmem lazım."

Tank'ı kilisede bıraktım, kulüp binasından çıktım ve ormana doğru yürüdüm. Ağaçların arasına girer girmez yumruğumu

en yakındaki ağaca indirdim. Parmak eklemlerim yırtıldı
ama

durmadı. Adelita'nın yüzünü, Beau'nun yüzünü ve onlara Lita'dan bahsettiğimde tüm Hangmen kardeşlerimin yüzlerini görerek tekrar vurdum. Nefesim tükenene ve elimden kan damlayana kadar yumrukladım ve yumrukladım.

Bir dal kırıldı. Etrafımda döndüm, parçalamaya hazırdım. Burada her kim varsa onun yüzünü. Her kim ölmek istiyorsa. Hush durmuş beni izliyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Benim

Yumrukları gevşedi. Eğer başka biri olsaydı ... "Ne istiyorsun?" Dedim, sesim boğuk boğuk çıkıyordu. "İyi misin?"

Hush'a, bana bakan buz mavisi gözlerine baktım. Melez kardeşim bir ağacın yanında duruyordu. boynuna yakın bir yerde asılı duruyordu ve bana ilmiklerde sallanırken gördüğüm tüm o lanet yüzsüz adamları düşündürdü. Beyaz olmayan, Klan firarisi olan ya da davaya düşman olan herkese yapılan eski kardeşliğimin işi.

"Ona söylemedin." Styx'ten bahsediyordum. Hush sırrımı saklamıştı.

Hush kaşını kaldırdı. "Hayır." Bir adım daha yaklaştı. Bir sigara yaktı, bana da bir tane uzattı. Bir tane aldım ve yaktım,

uzun bir nefes çekerek. "Anlatacak benim hikayem değildi,"
Hush

sonunda söyledi. Midem bulandı. "Kimi becerdiğin beni ilgilendirmez."

Kimi beceriyorum? Düşündüm. O benim nişanlım! Neredeyse patlayacaktım. Ama kendimi tuttum. Bunu kimse bilmiyordu. Hayır.

Ben ve ondan başka kimse. Tanrım. Bazen bunun hâlâ doğru olup olmadığını bile bilmiyordum. Ona verdiğim derme çatma yüzük hâlâ onda mıydı? Beni hâlâ istiyor muydu?

"Kuzenini alacağız," dedi Hush. Nikotinin midemdeki çekilme hissini durduracağını umarak sigaramdan bir nefes daha çektim. Lanet olası ip organlarımla etrafına dolanıp onları parçalıyor. "Yaşlı kadının bunun için seni affedecek mi?"

Gerçek şu ki, bilmiyordum. Ama daha kötüsü için beni çoktan affetmişti.

Hush dumanını yere savurdu ve söndürmek için üzerine çıktı. Son bir sessiz bakışla kulüp binasına doğru yürüdü. Gözden kaybolduğu anda yere yığıldım. Kanımla lekelenmiş ağaca sırtımı yaslayıp gözlerimi kapattım ve ağaçların arasından süzülen güneşin yüzümü ısıtmasına izin verdim.

Adelita'nın oturup kuzeninin evlenmesini beklediğini düşündüm. Onun gelmemesini. Hangmen, Valdez ya da her kim tarafından kaçırıldığını fark ettiğinde paniklemesini. Babası başka birini kızdırmıştı. Bir nefes verdim. Ne yapacağımı bilmiyordum. Tüm bunlar üzerimdeyken bu kulüpte nasıl bulunacağımı bilmiyordum. Kalbimin sahibi olan kadın, şimdi düşmanımdı. Onu korumalıyım ama kulübümü de korumalıyım. Bir de kardeşim vardı. lanet olası küçük kardeş . . .

Bu saçmalık dışında düşünecek bir şeye ihtiyacım vardı, güneşin yüzümü ısıtmasına izin verdim ve Adelita'yı düşündüm. Bana aklımı kaybettirdiği günleri. O günler asla yıkılmayacağını düşündüğüm duvarları yıkmaya başladı ... özellikle de onun gibi biri tarafından ...

Suyumu yudumladım. Viskiye lanet bir alkolikmişim gibi ihtiyacım vardı ama buraya geldiğimiz birkaç haftadan beri içkiye dokunmamıştım. Burada kimseye güvenmiyordum. Güvenmiyordum.

Onlardan birini sikmek. Başımı dik tutuyordum, gözlerim açıktı.

Güneşe baktım. Hava çok sıcaktı. Ve bir gün daha gelmişti ki, babam beni her neyse ondan uzak tutmuştu.

Quintana ile planlıyordu. Oturup Teksas'taki topraklarımıza geri döneceğimiz günleri saymak zorunda kaldığım lanet bir gün daha.

Nasıl?

Boktan. Ev nasıl?

Aynı tas aynı hamam. Landry işini hallediyor. Seni geri almak iyi olacak.

Beau ben buradayken sürekli kontrol etti. Quintana'ya güvenmiyordu; bu çok açıktı. Evde olmak için her şeyimi verirdim. Onun yerine buradaydım. Bu cehennemde.

Quintana'nın muhafızları olan şakacılara bakarken, solumda açılan bir kapının tıkırtısını zar zor duydum. Adelita elinde bir kitapla içeri girdiğinde donakaldım, üzerinde dar vücudunu gösteren kısa, transparan bir bornoz vardı. Siyah saçları gevşek bukleler halinde sırtından aşağı sarkıyordu. Gözleri kocaman siyah güneş gözlükleriyle kapalıydı. Kırmızı topuklu ayakkabıları patikada tıkırdayarak bana doğru geldi. Bu sabah gülünç büyüklükteki havuzun etrafında oturup kaltağın beni bulup yanında sürüklememesini ummuştum. Ben Onun etrafında olmaktan bıkmıştım. Boğuk sesi sinirlerimi bozuyordu. Yirmi yedi yaşındaydım. O biraz daha

benden daha genç. Sanırım onlu yaşların sonunda ya da yirmili yaşların başında. Ama bir şekilde buradaki herkesi parmağında oynatıyordu. Belli ki benimle de aynı şeyi yapabileceğini düşünüyordu.

Kaltak fena halde yanılmış.

Boş su şişesi çatırdadı. Gürültü havuzun etrafında yankılanana kadar yumruklarımın şişenin etrafında kenetlendiğini ve plastiği kırdığını fark etmemiştim.

Gözlerimin Adelita'dan hiç ayrılmadığını da fark etmemiştim ta ki o güneş gözlüklerini kaldırıp

bana gülümsedi. "Manzaranın tadını çıkarıyor musunuz, Sinyor Ayers?"

Cevabımı beklerken dudağım kıvrıldı. "Kendini övme." Onu görmezden gelmeye çalışarak başımı çevirdim. Hiçbir şeyim yoktu.

neden benim etrafımda olmak istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Hayır, bu doğru değildi, hemen tahmin etmiştim. Ondan hoşlanmadığımı biliyordu. Ve sadece beni kızdırmaya çalışıyordu.

Ve kendime rağmen işe yarıyordu.

Çevremde hareket ettiğini görünce döndüm ve bornozunu çıkardığını, altında kırmızı bir bikini olduğunu gördüm. Eğer bir bikini denebilirdi. Adelita yanıma, benimkinin hemen yanındaki şezlonga oturdu.

Yine o lanet parfümün kokusunu alabiliyordum. "Ne yaptığını biliyorum," dedim, Vincente'nin gözlerini dikmiş bana baktığını görünce.

havuzun karşısından.

"Evet?" dedi. "Beni aydınlatmak ister misin? Beni ana planımdan haberdar etmek için?"

Başımı çevirdiğimde onun eğlenen kara gözlerinin çoktan üzerimde olduğunu gördüm. "Evet," diye tısladım. "Beni kızdırmaya çalışıyorsun. Baban sana Nazi'ye dikkat etmeni söylediğinden beri öyle." Yüzünü ifadesiz tutmasına rağmen burnu alevlendi.

İşte. Bu işten en az benim kadar nefret ettiğini belli ediyordu. Konuşmak için ağzını açtı, ama o konuşmadan Vincente bir telefon görüşmesi yapmak için görüş alanından çıktı. Onun dikkatinin dağılmasından yararlanarak eğildim ve hırladım, "Benim için hiçbir şey yapmıyorsun. O yüzden bir şey yapmıyormuş gibi davranmayı bırakabilirsin.

Seni hiç çekici bulmadım. Sikimi asla amına sokmayacağım."

Adelita yutkundu, her zamanki gibi öfkesini bastırmaya çalışıyordu ama bu kez başaramadı. Kahverengi gözleri parladı ve lanet olası ateşin tutuştuğunu gördüm. Her şey olmadan önce gördüm. Adelita

Yakınlığımdan yararlanmaya çalıştı ve eliyle saldırdı. Avucu yanağımı kesmeden hemen önce bileğini yakaladım ve

onu kendime doğru çektim. Burnum neredeyse
onunkine dokunarak, "İyi denemeydi prenses" dedim.

"Bırak beni," diye tısladı Adelita, elini geri çekmeye çalışarak. Daha sıkı sıktım.

"Babamın işinin bitmesini ve Amerikan topraklarına dönmeyi sabırsızlıkla bekliyorum. Bu lanet yerden çıkmak için." Ona o kadar yaklaştım ki sıcak nefesinin yüzümde gezindiğini hissedebiliyordum. Nane, saçlarındaki hindistan cevizi ve sıkı vücudunda kayganlaşıp parlayan güneş kremi kokuyordu. Onun dili kırmızı dudaklarında gezindi. O ruj. Bu Her zaman sürdüğü o lanet ruj, geçen her gün beni daha da kızdırıyordu.

"Bırakın beni," dedi Adelita sakince. Fazla sakince. Bunun saçmalık olduğunu biliyordum. Gözlerinde bana duyduğu nefreti görebiliyor, bileğinin elimde titrediğini hissedebiliyordum.

"Benden uzak dur," diye uyardım. Alnımız neredeyse birbirine değecekti. Mesajı almasına ihtiyacım vardı. Her gün yanımda olmasının artık işe yaramayacağı mesajını alması gerekiyordu. Onun gitmesini istiyordum. Kahverengi gözlerini, uzun saçlarını ve uzun kirpiklerini Lanet olası hayat. "Benimle konuşmayı keseceksin. Ben odanın içindeyken odayı terk edeceksin ve yüzüme bile bakmayacaksın.

Bu şekilde. Ben lanet Ku Klux Klan'ın Beyaz Prensiyim.

Amerika'yı kurtaracak kurum. Beleşçilerden, ahlaksızlardan ve-"

Birden Adelita dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Dondum kaldım, hala

bileğini elimde sıkıca tutuyordum. Nane tadı aldım ve

Adelita dilini ağzımın içine soktuğunda çok tatlıydı.

ve bağımlılık yapıcı ve-

Adelita geri çekildi ve elini bileğimden çekip yüzüme doğru uzattı. Başım yana kaydı, avucunun acısı zaten yanmakta olan ateşime benzin dökmüştü.

İçimde alev alev yanıyordu. Yavaşça başımı çevirdim, ta ki onunla karşılaşana kadar.

kaynayan gözler. "Sen, Tanner Ayers, bana çekici

gelmiyorsun." Göğsüm hızlı nefeslerimle inip kalkıyordu.

Adelita öne doğru eğildi ve bir tutam saçı yüzüne düştü. Bu

onu farklı ve normal gösteriyordu. Hiçbir zaman

mükemmelden başka bir şeye benzemezdi. Babasının onu

fildişi kulesinde kilitli tuttuğu, mükemmel bir şekilde bir

araya getirilmiş bir prenses.

Onun kokusunu alabiliyordum. Hindistan cevizinin kokusunu alabiliyordum. Üzerimdeydi.

Lanet olası derim. Ellerimi. Yüzüm ve dudaklarım. Aletimin

sertleştiğini hissettiğimde doğruldum. Bir şeye vurma

ihtiyacı duyarak, bana hissettirdiği öfkeyi boşaltma ihtiyacı

duyarak ayağa fırladım. Adelita'ya doğru döndüm,
ağzındaki nanenin tadına baktım. "Sen," diye tısladım.

"Bunu sen yaptın, sen-" Omuzlarından tuttum ve onu kendime doğru çektim. Hiçbir ağırlığı yoktu ve tutuşum çok güçlüydü. Göğsü benimkine çarptı. Eli tekrar tekrar yüzüme çarptı, ta ki ben onu şezlonga fırlatıp iki ince bileğinden tutup yere yatırana kadar. Bacaklarının arasına oturdum ve görebildiği tek şey ben olana kadar eğildim. "Seni lanet fahişe. Bana dokundun. Bunu yapmaya hakkın yok. Senin iffetsiz ellerin
_"

Sesler beni dondurdu. Öfkemi bir kenara itene kadar ağzımın sadece Adelita'ninkilerin üstünde. Teni kızarmıştı ve göğüsleri çıplak göğsüme doğru bastırıyordu. Büyük Meksikalı göğüsleri simsiyah gamalı haç dövmeme baskı yapıyordu.

"Nazi ellerini üzerimden çek." Adelita yavaş ve sessiz konuştu. "Korumalarım köşeyi dönmek üzere. Ve eğer bana dokunduğunu görürlerse seni vururlar." I ona umursamadığımı söylemek için ağzımı açtım. Elinde silah olan ve bu boktan dünyada biriymiş gibi davranan gardiyanlardan korkmadığımı söylemek için ağzımı açtım ama o beni dövdü.

beni ona götürdü. "Babam bu anlaşmanın gerçekleşmesini istiyor. Sana önerim

- "dudaklarını kulağıma yaklaştırdı "-çekil üstümden, Prens Ayers." Boynundaki parfümden burnuma gül kokusu yayıldı.

Vincente'nin sesinin yükseldiğini duyunca Adelita'nın üzerinden yuvarlandım ve şezlonga oturdum. Vincente ve diğer üç koruma birkaç saniye sonra havuz alanına yeniden girdiler.

Vincente hemen Adelita'ya baktı. Onunla İspanyolca konuştu ve o da cevap verdi. Yine kitabını tutuyordu, yüzünde bir gülümseme vardı ve rujunun bulaştığı yeri düzeltmişti. En azından büyük bir kısmı.

Olduğu gibi davrandığı mükemmel prensese neredeyse geri dönmüştü ama öyle olmadığını biliyordum. Çatlakları gördüm.

Vincente bana ters ters baktıktan sonra uzaklaşırken ona doğru eğildim ve "Rujun bulaşmış prenses" dedim.

Kudurmuş kara gözleri benimkilere dikilince sııttım.

"Fahişe gibi görünüyorsun." Ayağa fırladım ve hışımla havuz kenarına gittim. Kapıyı çarparak kapattım ve hemen duşa koştum. Suyun tenimdeki hindistan cevizini, nane ve gül kokusunu temizlemesine izin verirken gözlerimi sıkıca kapattım. Adelita'nın dokunuşunu, o iğrenç dokunuşunu bedenimden ve tadını da

Ağzını. Nane ve tatlılık ve benimkinin yanında kayan fahişe dilinin lanet hissi. Göğüslerini göğsümde ve onu bacaklarımın arasında hissetmek. Havuza gittiğinden beri içimde biriken öfkeyi serbest bırakmak... lanet olsun, bu Meksika cehennemine geldiğimden beri -Elimi yumruk yaptım ve duvara doğru gönderdim. Mavi fayans kırıldı ve kanımla birlikte yere düştü. I Üstümdeki su soğuyana kadar orada kaldım, nefretim azalmıyordu ... ama bu sefer Adelita için değildi. Onun yerine kendimleydim. Sikim hâlâ granit gibi sertti. Ağzını, dilini, memelerini, o lanet olası tadını hatırladıkça daha da sertleşiyordu. Ben de duvarı tekrar yumrukladım. Parmak eklemlerimde kırıklar olduğunu ve üzerlerindeki derinin gittiğini ve geriye çığ etten başka bir şey kalmadığını anlayana kadar yumrukladım ve yumrukladım.

Ama faydası olmadı. O kaltak tamamen kafamın içindeydi. Lanet olası bir cadı, işte buydu.

Lanet bir cadıdan başka bir şey değil.

Duştan çıkıp yatağa oturdum ama oda sanki üzerime kapanıyormuş gibi hissediyordum. Hava almaya ihtiyacım vardı. Gömleğimi, botlarımı ve kot pantolonumu giyerek misafir odasından çıktım . . ve

babama çarptım. Ne olduğunu anlamadan koridordaki duvara arpmıştıım. Gözleri öfkeyle parlıyordu. "Neden ben gardiyanlardan duyduğuma göre Kızın mı? Yüzüne hırlayıp onu şezlonglara mı arpacaksın?" Ona cevap vermedim. Ne anlamı vardı ki? Gerçek buydu. Sessizliğim babamı herhangi bir cevaptan daha çok kızdırdı. Ve yumruğa hazırlandım. Yüzüme inmeye başlayan birçok yumruğa. Ağzımda kan tadı aldım, dudağımdan ve burnumdan eneme doğru damladığını hissettim.

Ve ben aldım. Orada durdum ve asla karşılık vermedim.

Babam duraklayarak ekledi, "Muhafızlar her yerde. Eğer bu anlaşmayı bozarsan, işin biter. Duydun mu beni? İşin biter." Elleri boğazımasarıldı, bir uyarı. "Anladın mı?"

"Evet, efendim," dedim. Babam ellerini indirdi ve takım elbisesini dzelitti. "şimdi temizlen. Bar kavgasına karışmış bir cahil gibi görünüyorsun." Yürüdü gitti. Duvara yaslandığım yerden kıpırdamadım. Hâlâ onu bulup suratını dağıtma isteğiyle savaşıyordum. Ama yapmayacaktım. İyi bir evlat gibi, yapmazdım.

Koridorun karşısından gelen bir hareket yakaladım ve Adelita'yı gördüğümde midem bulandı. Solgun yüzü bana her şeyi gördüğünü söylüyordu. Ona siktirip gitmesini söylemek istedim. Bana doğru geldiğinde beni rahat bırakmasını. Kahverengi gözleriyle beni inceledi -kesikleri ve kanı- sonra bana bir mendil uzattı.

"İyi misin?" diye sordu.

Ters ters baktım. O sürtüğe ters ters baktım. Ama sonra gözlerinde bir şeylerin değiştiğini gördüm. Acıma değildi. Böbürlenmiyordu.

Anlayış gibi görünüyordu.

Adelita uzaklaşmaya başladı. Yakındaki pencereden dışarı baktım. Kararan gökyüzüne. "Hiç hayatın sana ait değilmiş gibi hissettin mi?"

Çevremde Adelita'nın döndüğünü gördüm. Gözleriyle karşılaştığımda, gözlerindeki yaşlar kalbimin durmasına neden oldu. "Evet," diye fısıldadı, bu fısıltı göğsümü delip geçti. "Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum."

Ben ona baktım. O da bana baktı. Tenimde şişlikler oluşmaya başladı ve arkamı döndüm. Kendimi zorla

ve hışımla odaya geri döndüm. Kapıyı çarptım, sonra tahtaya dayandım.

Kalbimin çarpmasını görmezden
geldim. Onun gözyaşlarını
zihnimden uzaklaştırdım. Yapana
kadar hareket etmeyi reddettim.

Güneş doğdu, "Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum" hala aklımdan geçiyordu, mendili hala elimdeydi.

Dördüncü Bölüm

Adelita

İki yıl önce . . .

Arabanın içindeki hava o kadar yoğundu ki nefes almakta zorlandım.

Tanner'ın çok farkındaydım. Yaptığı her harekete çok uyumluydum. Dün gece onu görmeden önce, ona karşı duyduğum nefret her düşüncemi yönetiyordu. Her hareketimi.

Dünkü yüzleşme zihnimde bir döngü halinde oynadı. Üstümde geziniyordu. Ağzımda onun tadı: tütün ve duman. Ama babasının dün gece koridorda ona saldırdığını görmek... Tanner'ın orada durup karşılık vermeyi reddettiğini görmek, bu nefrete bir şey yapmıştı. Bir şekilde köreltmışti. Sanki bir şeymiş gibi hissettiren bir şeye dönüştürmeye başladı.

Sempati.

Nazi prensine sempati.

Ama bunun Tanner'ın bana olan nefretini azaltmadığı açıktı. Bu sabah onu gördüğüm andan itibaren bana karşı her zamankinden daha fazla nefret besliyordu.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda buz gibiydi. Durduğum yere yaklaştığında vücudu daha da sertleşiyordu. Dudakları daha sıkıydı, sanki bana söylemek istediği kötü sözlere karşı koyuyordu.

Ve şimdi babam sayesinde onunla birlikte bu arabada kapana kısılmıştım.

"Yarın Tanner'ı da yanında götür Adela. Ona geçimini sağladığımız, bizim sayemizde iş sahibi olan insanları göster. Bizi biz yapan yerel halkı." Kalbim bir kez daha çarptı.

Babam ve William Ayers iyi bir fikirmiş gibi birbirlerine başlarını sallarken kesik kesik bir ritim tutturdular. Fabrika işçileri. Yarın fabrika işçileriyle ve köy okulundaki çocuklarla buluşacaktım.

Tam karşımda olmasına rağmen Tanner'a bakmadım. Varlığımızdan beri ona bir kez bile bakmamıştım. akşam yemeğinde talep edilmişti. Burada bulundukları haftaların çoğunda yalnız kalmıştık. Havuzun yanında ve ardından koridorda olanlardan sonra bu gecenin babamın hepimizi bir arada istediği gece olması tamamen kötü şanstı. Herkes Tanner'ın yüzünün halini görmezden geliyordu. Sanki morarmış ve yaralanmış bir yüzle oturmuyordu.

ve sargılı eller. GörünüŖe göre Baba ve Vali Ayers'ın anlaşması neredeyse tamamlanmıştı.

Anlaşmayı tehlikeye atacak her Ŗeyi kabul ettiler. Ama geri döneceklerdi. Ve yakında döneceklerdi. Anlaşma çok daha uzun sürecekti.

Konuşmak için ağzımı açtım ama önce Tanner konuştu.

"Sanırım sizinle birlikte oturmamın zamanı geldi, Peder.

Toplantılara katılmak istiyorum. Olmalıyım da. Beni

dışarıda bıraktığınız yeter." Tanner'ın bu isteği karşısında

Vali Ayers'ın çenesi sıkıştı. Tanner'ın bu kadar çatışmacı

olmasına şaşırmıştım, özellikle de

Çünkü büst dudağı ve burnu sadece birkaç saatlikti.

"Saçmalık," dedi sertçe. "Anlaşma neredeyse tamamlandı."

Birkaç garip saniye boyunca Tanner'a ters ters baktı, sanki

gözleriyle oğluna bir uyarıda bulundu. "Yarın Adelita ile git.

İşçileri gör." Ses tonundan bunun bir rica olmadığını

anlayabiliyordum.

Tanner'ın gözleri babasından tabağındaki tavuğa kaydı ama

gergin kaslarından öfke sızıyordu. Daha birkaç saat önce beni

onun altına hapsetmiş olan kaslardan. "O zaman anlaştık,"

dedi babam. "Tanner yarın babasıyla birlikte gitmeden önce

sana eşlik edecek. Bu senin için iyi olacak.

İşletmelerimizin yardım ettiği insanları görmem için, Tanner. Bu sana yaptığımız işi neden yaptığımızı gösterecektir."

Bir araba kornasının sesi beni dün gecenin anısından kopardı. Elim kalçamı o kadar sert kavırıyordu ki mor elbisemin altında bir çürük olacağını biliyordum.

Marco, şoförüm, bizi köy yollarından köye götürdü. Vincente yolcu koltuğundaydı. Müzik çalıyordu ama arabanın içindeki gerilim sis kadar yoğundu. Gizlilik camı beni ve Tanner'ı Vincente ve Marco'dan ayırıyordu. Düğmeye basıp izin vermediğim sürece hiçbir şey duyamazlardı. Ama elimde hiçbir şey yoktu.

Tanner'a gardiyanlarımın duyamayacağı bir şey söylemem gerekiyordu ve uzakta oturup yüzünde ekşi bir ifadeyle pencereden dışarı bakmasından anladığım kadarıyla söyleyecek bir şeyi de yoktu. Eğer dün gece gördüklerim olmamış gibi davranmak istiyorsa, onun oyununu oynayabilirdim.

Ne fark ederdi ki?

Tek düşünebildiğim havuz kenarında yanağına attığım tokattı. Onu durdurmak için dudaklarımı dudaklarına bastırmıştım. Beyaz Prens'i ve onun sinir bozucu üstün tavrını susturmak için. Ama yapmamıştım.

Onun da beni öpmesini bekliyordum. Sadece birkaç saniye sürdü ama ağzı benimkinin kontrolünü ele geçirmişti.

Hoşuma gitmedi. Hoşlanmadım. Beni bastırma şeklinden hoşlanmadım. Onun bana kızdığı kadar ben de ona kızmıştım.

Elinin dizinin üzerindeki hareketi dikkatimi çekti. Onun eli de benimki gibi yumruk olmuştu. Yüzüne bir kez daha bakma riskini göze aldım ve beni izlediğini fark ettim. Başka tarafa bakmadım. Reddettim. Onun aklımda olduğunu görmesine izin veremezdim. Bu Nazi prensinin beni herhangi bir şekilde etkilediğini. Dün gece, koridorda ve yemekte, babası onu döverken, onu buraya yürütmek için getirildiği işin dışına iterken, onunla bir tür akrabalık hissetmiştim. Onun da benim gibi babasının demir yumruğu altında olduğunu görmüştüm - biz babanın iplerinde dans eden kuklalarız.

O bana baktıkça kalbim daha da hızlı atmaya başladı. Bir şeyler söyleme ihtiyacı duyarak, şehir arabasının arkasına çöken boğucu sessizliği bozmak için, "Bu insanlara hakaret etmeyeceksin," dedim. Tanner'ın gözleri kısıldı, bu da emirlerimin onu kızdırdığının tek göstergesiydi. İyiydi. Onun varlığı beni her gün sinirlendiriyordu. Bu

Sevdiğim ülkemde gönülsüzce bulunuyor olması beni çok kızdırdı. Kendisinden aşağıda olduğumuzu düşünüyordu. Ama o, üstün tavrı ve dar görüşlülüğüyle, ait olmayan şeydi.

Yüzümü ona döndüm, elimi gevşeterek nabzımın hızlandığı gerçeğini maskeledim. "Bu insanların işi zor. Onların arasında dolaşıp onları utandırmayacaksınız. Gururla Meksikalı oldukları ve aileme bağlı oldukları için onları utandırmayacağım. Onlar bizim dünyamızdan değiller. Işıқта yürüyorlar, karanlıkta değil. Ku Klux Klan'ı bilmiyorlar, sırf tenleri daha koyu olduğu için kendilerinden nefret edecek insanları tanımıyorlar."

"Onlar umurumda bile değil," dedi Tanner, sesi boğazını tıkadığı belli olan gerginliği gizleyemiyordu.

"Bunu atlat Tanner Ayers, o zaman yakında nefret ettiğin bu ülkeyi terk edeceksin."

Tanner ileriye, benden uzağa baktı ama gözleri bir şeye kilitlenmişti. Vincente. Vincente bizi şüpheli gözlerle izliyordu. Tanner ona ters ters baktı. Vincente'nin bakışları bana kaydı. Gülümsedim, elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Onu her şeyin yolunda olduğuna ikna ettim. Dikkatini tekrar ağaçlarla kaplı yollara verdiğinde rahatladım.

"Hayatımda hiç kimseyi sevmediğim kadar sevmemiştim. Sen," diye fısıldadım dikkat çekmemek için. Sırf Tanner'ın sefil yüzüne bakmak zorunda kalmamak için seyrelen ağaçların arasından görünmeye başlayan tarlalara baktım.

"Hislerimiz karşılıklı prenses," diye tükürdü Tanner. Dişlerimi sıktım, neredeyse düşmanlıkla titreşiyordum. Hayal kırıklığıyla.

Bu kadar yakışıklı bir adam kendini nasıl bu kadar Mavi gözlerinden akan nefret beni tiksindiriyordu. Meksika topraklarını şereflendirmiş en acımasız kartel patronu tarafından yetiştirildim. Bana verilen lüksün, düşmanlarımızın kanından kazanılan paradan geldiğinin tamamen farkındaydım. Uyuşturucu bağımlısı insanların. Bu hayattı. Benim hayatımdı. Tanner Ayers da benzer bir yolda yürümüştü. Sadece onun günleri nefretten ibaretti. Kendi mükemmel WASP kutusuna sığmayanlara karşı nefret. Ve ideolojisini o kadar çok seviyordu ki, bunu herkesin görmesi için teninde taşıyordu. Nefret ve baskının sembolleri. Irkçılık ve önyargı onun etine simsiyah çizgilerle kazınmış.

İnsanın içinde bu düzeyde bir nefretle yaşamak nasıl bir şey olmalı?

Kalbi? Aşka yeteneği var mıydı? Yoksa şimdi pencereden baktığı ülke kadar yabancı mıydı ona?

Dikkatimin ona kaydığını görmüş olmalı.

Çünkü bana ters ters baktı.

Az önce ona karşı hissettiğim kısa süreli sempati titreşimi o tek bakışla eriyip gitti... ama sonra, bir anlığına

Bir saniye içinde nefreti azaldı, gözlerinden kayboldu ve bakışları dudaklarıma kaydı. Tanner'ın ağzı ayrıldı ve hızlı, sinirli bir nefes verdi.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Yüzüm sanki aniden yanan bir ateşin önündeymişim gibi ısındı. Ama sonra Tanner bakışlarını benden ayırdı ve pencereden dışarı bakmak için döndü. I

Ağır ağır nefes aldığını ve yumruklarını o kadar sıkıldığını gördüm ki sargılı parmaklarını kırabileceğini düşündüm.

Araba durduğu anda aklım başıma geldi. Arkadan ikinci bir araba gelmişti. Daha fazla muhafız. Babamın pek çok düşmanı vardı ve sıkı korunan çiftlikten dışarı her çıkış bir riskti. Babam beni güvende tutuyordu ama bazen bu Güvenlik demir bir kafesti. Köye yaptığım yolculuklar tek çıkış noktamdı.

Vincente arabadan indi ve kapımı açtı. Tanner da onu takip etti ve arabanın etrafından dolaşarak yanımda durdu. I

onun varlığının şu anda olduğumdan daha fazla farkında olmamıştım. Dünden beri. Ellerini üzerime koyduğundan beri. Ve

Benimkini onun üzerine koymuştum. Onu öptüğüme pişman olmuştum. Son birkaç haftadır ona ilgi gösterdiğim için pişman olmuştum.

Köye doğru yürürken etrafımda muhafızlar toplandı. Küçük meydana girdiğimiz anda insanlar evlerinden çıkmaya başladı. Muhafızlara getirdiğimiz parayı dağıtmaya başlamalarını işaret ettim. Yaptılar ve insanlar teşekkür etmek için elime uzandılar. Her hafta gördüğüm çocuklara sarıldım, okulda neler öğrendiklerine dair hikâyelerini dinledim. Para öğretmenlere, ebeveynlere ve yaşlılara gitti.

Tanner'ın nereye gittiğini merak ederek arkama baktım. Kalabalığın en arkasında durmuş, onu izliyordu. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, dar beyaz gömleği ağır kasları üzerinde gerilmişti. Yüzünde çatık kaşlar vardı ama ifadesinde neredeyse bir şaşkınlık yankısı da vardı. İnsanlar iri yarı Amerikalıya bakıyordu.

mürekkeple kaplıydı. Hatta bazı çocuklar onunla konuşmaya çalıştı. Onları görmezden geldi. Daha azını beklemiyordum.

Fabrikadan geçip okula girdiğimizde sessizdi, arkada asılı duruyordu. Tüm bu süre boyunca hiçbir şey söylemedi. Küçümseme ya da hakaret yoktu. Tanner sadece şiddetle izledi. Ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Umursuyor gibi görünmem beni rahatsız etti.

Arabanın arkasına tırmanıp uzaklaştığımızda ona baktım. Dışarıdaki dünyanın geçip gidişini izliyordu. Alacakaranlık çöküyor, altın sarısı tarlalar turuncu bir ışık örtüsüne bürünüyordu. "Günün en sevdiğim zamanı," diye fısıldadım. Ben konuşurken gerildiğini gördüm. Umurumda değildi. İstedğim zaman konuşacaktım. Ben Adelita Quintana'ydım. Ve bir sesim vardı. Erkeklerin bana ne zaman konuşacağımı söylemesinden bıkmıştım. ve konuşamıyordum. Düşüncelerimin ve fikirlerimin bu dünyada bir önemi yoktu. "Biz Meksikalıların sözde üstün Amerikan ayakkabılarınızdaki kirden başka bir şey değil, ama yanılıyorsunuz. Biz dürüst, çalışkan ve aileden gelen insanlarız." Tarlaları işaret ettim. "Ve hatta seni,

Beyaz Prens, bu Meksika günbatımının güzelliğini inkar edemez."

Tanner nefes verdi ve başını yavaşça bana çevirdi. Bakışlarımız çarpıştığı anda gözlerindeki açlığı gördüm. I Boğazımdaki ani kalınlaşma karşısında yutkundum. Bir şey söylemek için ağzımı açmıştım ki Dışarıda sağır edici bir silah sesi duyuldu. Aniden araba savruldu ve bir şey bize çarptı, bir kayanın uçuşuma çarpması gibi bir his ve gök gürültüsü gibi bir ses gökyüzünü sağır ediyordu. Arabanın metalleri çatırdadı ve yolun kenarına savrulduk.

Ne oluyor be? Düşündüm. Ne oluyor? Gözlerimi kırptım, Arabanın durmasına ve bedenlerimizin emniyet kemerlerine çarpmasına neden olan bir şeye çarptığımızda arabanın dışını görmeye çalışıyordum. Başım dönerek yukarı baktığımda, arabanın önünü arkasından ayıran camda kan gördüm.

Panik içime işledi.

"İyi misin?" Bir ses, kulaklarımda uğuldayan ağır beyaz gürültünün ve arabanın dışındaki ağır çekim gibi görünen görüntülerin arasından geçmeye çalışıyordu. Yakın mesafede bir yerde art arda silah sesleri duyuluyordu. Vücudum

hızla çözüldü . . . ama bu keskin bir farkındalıktı.

Tanner karşımda yatıyordu.

Beni koruyor.

Beni koruyor.

Tekrar sorarken mavi gözleri benimkilere bakıyordu,
"Adelita? İyi misin? Gitmemiz gerekiyor."

Kalın, dövmeli kolu belimde demir bir emniyet kemeri gibiydi. Beni güvende tutmuştu. Araba yolun kenarındaki hendeğe girdiğinde yaralanmamamı sağlamıştı.

Burnundan ve kafasındaki bir yarıktan kan damlıyordu. Yaralanmıştı. Beni korurken yaralanmıştı.

Bu gerçek karşısında zorlukla nefes alabildim.

Ve beni adımla çağırmıştı. Tüm o kaos, kan ve silah seslerine rağmen bana adımla seslenmişti.

"Gitmemiz gerek," dedi Tanner tekrar, benden uzaklaşarak. Elimi tuttuğunda yaşadığım şok karşısında nutkum tutuldu. Beni arabanın kendi tarafına çekti ve kapı açıldı. Gelenlerin saldırganlar olmasından korkarak nefesimi tuttum ama Vincente olduğunu görünce korkum yatıştı. "Gel, Lita. Seni güvenli bir eve götürmeliyiz."

Uzaktan bir silah sesi daha duyuldu. Dikkatim

koltukların arasındaki cam panelin üzerindeki kırmızı kan kütlesine doğru çekildi.

"Marco. . ." Dedim, gözleri fal taşı gibi açılmış, bana soğuk soğuk bakarken midem panik içinde kasılıyordu. "Hayır!" Fısıldadım.

"Adelita, gel, gitmemiz gerek," dedi Vincente. "Saldırganlar yolun ilerisinde meşguller ama destek beklerken seni hemen buradan çıkarmalıyız. Çok güçlüler ve seni güvende tutacak kadar adamımız yok." Tanner beni dışarı çekerek yanında tuttu. Korkmuştum, tehlikedeydim... yine de sadece Tanner'ın beni nasıl yakınında tuttuğuna konsantre olabiliyordum... bırakmıyordu. Yolu tararken beni koruduğu için kalbim tekliyordu. Kendime söylediği, yaptığı tüm o korkunç şeyleri hatırlattım. Bana nasıl baktığını. Sadece kendime onun bir iyi adam.

Ama sonra babasının ona vuruşunu tekrar oynattım ve Tanner sadece

izin veriyorum. Onun sözleriyle. Hiç hayatınız size ait değilmiş gibi hissettiğiniz oldu mu?

Vincente'nin emri üzerine, muhafızlardan biri ikinci araba geldi ve beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Getir

Onları birkaç mil kuzeydeki güvenli eve götürün," diye emretti Vincente. Muhafız başını salladı ve silahını havaya kaldırarak orman girişinin açık olduğundan emin olmaya gitti. Vincente bana ve Tanner'a seslendi. "Yardım gelene kadar orada kalın.

Bu zaman alırsa malzemeler var. Durumu kontrol etmek için bir acil durum telefonu. Gözetlemek için kameralar yaklaşan herkes."

"Savaşmak için kalıyorum," dedi Tanner. Kana susamış görünüyordu, gözleri adrenalinle parlıyor, boynundaki kaslar geriliyordu. Onun kalacağı düşüncesi midemi bulandırdı. Bu aptalca duyguyu uzaklaştırmaya çalıştım. Kalması neden umurumdaydı ki?

savaşa katıldı? Babamın muhafızları beni korurdu. Her zaman korudular. Bırak Beyaz Prens savaşsın. Bırakın babamın düşmanlarını alt etsin ve gururu uğruna hayatını riske atsın. Yine de kendimi ne kadar umursamadığıma ikna etmeye çalışsam da midemdeki batma hissi geçmedi.

Umursamamalıyım.

Umursamak istemedim.

Hiç hayatınızın size ait olmadığını hissettiğiniz oldu mu?

Vincente sırtıttı, Tanner'ın otoriter tavrından etkilenmemişti, korkutucu bir varlık. "Adelita ile gideceksin. Hayatımı seviyorum,

Ve eğer benim gözetimimde Klan varisine bir şey olursa, onu kaybederim. Senden gelecek hiçbir yardım buna değmez." Tanner tartışacakmış gibi dişlerini sıktı ama muhafız

hareket etmemizi işaret etti, nefesinin altında küfretti ve beni ormanın ağzına doğru sürükledi. Kolumu o kadar güçlü çekti ki ona yetişebileceğimden emin değildim. Çok kızgındı. Bunu görebiliyordum. Ama duruma mı kızmıştı? Ya da benimle kalmak zorunda olduğu gerçeğine mi? Eğer öyleyse, neden beni koruyordu? Tabii benimle yaptığı anlaşma bozulmasın diye değilse.

baba . . . Onun motivasyonu bu muydu? Neden umurumda olsun ki? Durmadık, onun yerine ormanın derinliklerine daldık. Attığım her adımda ayak bileklerim geriliyordu; ayakkabılarım yürüyüş için uygun değildi. Ama devam ettik... ve tüm

Tanner elimi bırakmadı. Olmalıydım

Ama onun yerine gözleri ormanda gezinirken, gardını hiç düşürmeden onu izledim. Bunun için bir şekilde eğitilmiş olması gerektiğini biliyordum. Davranışlarına bakılırsa, nasıl güvende kalacağını biliyor gibiydi.

Amerikan ordusu, belki?

İleride, babamın adamı birçok güvenli evden birine giden

engebeli yolda hızla ilerliyordu.

babamın bu topraklarda sahip olduğu. Kalbim hızla çarpıyor, saldırı korkusu beni sersemletiyor ve gerginleştiriyordu. Quintana'nın kızı olarak bu hayatıma yönelik ilk, hatta onuncu girişim değildi. Ama buna asla alışamadım. Ve zihnim

Bu zamanın beni alıp götüren zaman olacağı korkusuyla boğulmuştum.

Şüphesiz rakip bir karteldi. Her zaman öyleydi. Babamın sahip olduğu servet ve güce aç adamlar. Ben her zaman babamın düşmanları için en iyi koz olacaktı. Herkes benim Alfonso Quintana'nın Aşil topuğu olduğumu biliyordu.

Zaman geçti ve karanlık çöktü. Orman gittikçe kalınlaştı, görmek gittikçe zorlaştı. Yine de Tanner beni hiç bırakmadı. Elini elime koyduğunda kendimi inatçı ve güçlü hissettim. Ağaçlarla kaplı karanlığın bir aralığında dövmeli beyaz eline karşı badem teni. Kısa ay ışığı dilimleri onları Tanner'ın sandığı kadar farklı göstermiyordu.

Bacaklarım yoruluyordu ve yokuş dikleşmeye başlamıştı. Kollarım ağırlaştı, ayaklarım tökezledi, yorgunluk arttıkça enerjimi daha da kaybettim. Bir yerde aniden bir dal kırıldı.

yanımızda. Daha saklanmaya fırsat bulamadan, ağaç kabuklarını ve ölü yaprakları kesen bir dizi silah sesi duyuldu. Korunmak için yere düştük ama Tanner acı dolu bir nefes verdiğinde bir şeylerin ters gittiğini anladım. Yukarıdaki yüksek ağaçtaki bir boşluk, pazusundan damlayan kanı görmeme yetecek kadar ay ışığını içeri alıyordu. "Tanner," diye fısıldadım, muhafız ayağa kalkıp ateş etmeye başladığı sırada.

Ayak sesleri yaklaştı. Saldırgan yaklaştıkça kalbim daha hızlı atıyordu. Sonra muhafızdan bir hırıltı sesi geldi. Korku beni pençesine aldı. Kalp atışlarım kulaklarımda yankılandı. Sonra muhafız yere düştü, yaralı bir hayvanın yapacağı gibi hemen ayağa kalkmak için mücadele etti. Tanner muhafızın yattığı yere doğru koştu. "Güvenli ev ne kadar uzakta?" diye sordu ona. Gardiyan Tanner'a tutunmuş, savaşımaya, hayata tutunmaya çalışıyordu ama sonra gücünü kaybetti ve karanlık gözlerine kabullenmeye benzer bir şey yerleşti. Hayatta kalamayacağını kabullenmişti. Göğsüm sempati içinde sıkıştı. Üzüntüyle.

"Bir mil daha . . . bu taraftan . . ." diye devam etti muhafız, batıyı gösteriyordu. Takım elbisesinin cebinden Tanner'a bir anahtar uzattı.

Muhafızın ölmek üzere olduğunu görebiliyordum; kesik kesik soluması sessiz ormanda gök gürültüsü gibi yankılanıyordu. Tanner muhafızın elinden silahı aldı, sonra bana doğru uzandı ve beni yakındaki ağaçların arasına saklanmaya itti. Bir heykel gibi silahlı adamın yerini ele vermesini bekledi. Nefesimi tutarak Tanner'ı izledim, kalbim göğsümde çarpıyordu. Bulunduğumuz bölgede her yerde kan vardı, kırmızı çimlerin ve ağaçların yeşilini lekeliyordu. Tanner'ın kolundan akan kanı görebiliyordum. Çarpışmanın etkisiyle yüzüne kan bulaşmıştı. Muhafızın yarısından dolayı elleri kan içindeydi. Muhafıza baktığımda gözlerinin kapalı olduğunu gördüm. ve göğsü artık inip kalkmıyordu.

Saklandığım yerin karşısından hışırdayan yaprakların sesi geldi. Tanner saldırganın ne yapacağını görmek için beklemedi bile. Yerden fırladı ve ağaçların arasına daldı. Kavga seslerini duyduğumda donup kaldım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kolların ve bacakların kısa süreli parıltılarını takip etmeye çalıştım, ta ki çalılıarın arasından iki ceset çıkana kadar. Gözlerimi kırptım, odaklanmaya çalışıyordu. Tanner saldırganı avucunun içinde tutuyordu, bıçağı adamın boğazına dayamıştı. Saldırgan

çırpınıyordu,

Kaçmaya çalıştı ama Tanner onu güçlü kollarıyla sıkıca tuttu.

"Bana kimin için çalıştığını söyle." Saldırganın kafasını saçlarından tutup kaldırdı.

Saldırgan meydan okurcasına gülümsedi, dişleri kanla boyanmıştı. Bu Tanner'ı daha da öfkeliendirdi. Bıçağı alıp saldırganın omzuna sapladı. Adamın rengi soldu.

Tanner bıçağı çıkardı, ağzını adamın kulağına dayadı ve "Bana kimin için çalıştığını söyle," diye tekrarladı.

Saldırganın takım elbisesinde bir iğne olduğunu fark edince ağaçların arasından çıktım. Beni gören adamın ağzı tiksintiyle kıvrıldı. Ona doğru yürüdüm ve göz göze geldik. Bakışlarımı Tanner'a çevirdiğimde yüzünde şaşkın bir ifadenin belirlediğini gördüm. "Valdez," dedim ve takım elbisesinden iğneyi söktüm. Tanner'a uzattım ve çok iyi tanıdığım amblemi gösterdim. "Valdez için çalışıyor." Valdez babamın en büyük rakibiydi. Tüm bunların onun yüzünden olmasına şaşırmadım.

"Seni lanet orospu!" diye hırladı saldırgan. "Öleceksin. Quintana ailesinin hepsi ölecek-"

O daha tehdidini bitiremeden Tanner bıçağı boğazına sapladı. Yaradan kan aktı. I

onun ölümünü ilgisiz bir hayranlıkla izledim. Hayatımın bir parçası olarak tehditler, ölüm ve kanla büyümüştüm.

Ölümün görüntüsü geceleri beni rahatsız etmiyordu.

Bugünlerde, bende neredeyse hiç tepki uyandırmıyor.

Adam dizlerinin üzerine çöktüğünde, Tanner ağır çizmesini kullanarak adamın sırtına tekme attı ve vücudu kan kaybederken onu yere yuvarladı.

"Ne dediğini anladın mı?" diye sordum. Tabii ki adam İspanyolca konuşmuştu. Tanner başını salladı.

Kaşlarımı çattım. "O zaman neden-"

"Lanet olası ses tonunu beğenmedim." Tanner başını eğip benden uzaklaşmadan önce sorgulayan bakışlarımı sadece bir an için tuttu. "Gitmemiz gerekiyor."

Ama onu tepeye, güvenli eve doğru takip ederken tek düşünebildiğim, neden o anda adamı öldürmeyi seçtiğiydi. Benimle o kadar kötü konuştuğu halde Tanner neden sözlerini kesmişti? Tanner benden nefret ederdi. Meksikalılardan nefret ederdi, ailemden nefret ederdi. Birinin hakkımda kötü konuşması neden umurunda olsun ki?

Biz mi?

Lanet olası ses tonunu beğenmedim.

Adama ters ters bakarken Tanner'ın yüzünü görmüştüm. Adam bana kinini kusarken onun hırladığını görmüştüm. Bana karşı gösterdiği saldırganlık karşısında boynundaki kasların gerildiğini görmüştüm.

... ve buz mavisi gözlerindeki o öfke parıltısını görmüştüm. Ayın mavi ışıltısının örtüsü altında, Tanner'ın öfkeyle öldürdüğünü görmüştüm ... ve saldırganın beni tehdit etme şekline kızmış gibi görünüyordu.

Kalan bir kilometreyi sessizlik içinde yürüdük. Ama Tanner yakınımnda kaldı ve elimi tekrar tutmamasına rağmen bana bakıyordu. Ellerini yumruk yapıp gevşetiyor, sonra tekrar yumruk yapıyordu. Omuzları gergindi ve yaralı kolu sanki acısı daha da artıyormuş gibi düşmüştü. Bu karanlıkta yarasını pek seçemiyordum ama kötü olduğunu biliyordum. Silahı göğsüne asılmıştı, her an kullanmaya hazırdı.

Saldırganı nasıl öldürdüğünü tekrar oynattım. Adamın nasıl bu kadar kolay teslim olduğunu. Tanner Ayers'ın Ku Klux Klan'ın varisi olması artık benim için şaşırtıcı değildi. Ve biliyordum ki gelecek yıllarda, o başa geçtiğinde aşağısının güvenli olmayacağını düşündü.

Tanner sık yeşilliklerin arasından ilerledi. Durdu ve güvenli eve ulaştığımızı fark ettim. Elleriyle sessizce kapıyı ararken onu takip ettim. Hava zifiri karanlıktı ve ev ormandaki, yoldaki herhangi birinin görüş alanından tamamen gizlenmişti. Babamın güvenli evleri hep böyleydi. Geçilmez. Göz önünde gizlenmiş kaleler.

Kapının tıkırtıyla açılma sesi odada yankılandı. uzun ağaçları çevreliyordu. Gece kuşlarının havaya dağıldığını duydum. Serin bir esinti saçlarımın altından geçerek vücudumun her yerinde tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Isınmak için kollarımı ovuşturdum.

Bir el kolumu kavradı. Sıçradım. Ama korkmamıştım. Sert avuç içlerinden Tanner olduğunu anlayabiliyordum.

Korkmuyordum.

Öyle olmam gerektiğini biliyordum... ama bu duyguyu hissetme yeteneği ruhumdan çoktan gitmişti.

Beni güvenli eve götürmesine izin verdim.

Arkamızdan kapanan kapının sesi taş duvarlarda yankılandı. Sonra sessizlik oldu. Sadece sessizlik, ama Tanner etrafta dolaşıyordu. Hiç pencere yoktu. Ama olabilirdi.

yaklaşmaya cüret eden herkesi gözetlemek için kameralar. Tanner bu tür bir düzeneğe aşina olmalı. Belki de Amerika'da Klan'da bunlardan vardı.

Loş bir lamba yandı ve yuvarlak odayı aydınlattı. Gözlerim ışığa alıştı ve etrafıma bakındım. Tanner dışarıdaki kameralara bağlı olduğunu tahmin ettiğim birkaç monitörün arkasında oturuyordu. Ekranların mavi tonu yüzünde parlıyordu.

Kan vardı. Tanner'ın yüzü ve göğsü kan içindeydi. Ve kurşun yarasını taşıyan kolunu tutuyordu.

Kan lekesi olmayan birkaç deri parçası kalmıştı. Gözlerimi kısmıştım. Solgun görünüyordu. Tanner Ayers, şu anda bizi koruyan güvenli ev kadar bir kaleydi. Ama sıkılı çenesi acısını gösteriyordu. Kameraları açmaya çalışırken yaralı omzu çökmüştü.

Aradığım metal dolabı uzak duvarda buldum. İhtiyacım olanları çıkardıktan sonra mutfaktan bir kâseye su doldurdum. Tanner'a doğru yürüdüğümde kameraların açık olduğunu gördüm. Gözleri ekranlara kilitlenmiş, herhangi bir düşman tehdidi olup olmadığını araştırıyordu. Acil durum telefonunu açtım ve babamı aradım.

"Adela?" dedi, sesi her zamanki gibi nötrdü. Alfonso Quintana'nın sinirlendiği hiç görölmemiştii.

"Baba," dedim sesimi güçlü tutarak. "Güvenli evdeyiz."

"Sen ve Ayers?"

"Evet."

Ağır bir duraklama oldu. "Adamlarım hallediyor. Güvenli olduğuunda sizi alacaklar."

Bakışlarımı Tanner'a çevirdim. Mavi gözleri benim üzerimdeydi. "Peki bu ne zaman olacak?"

"Yarın bir ara," dedi babam. Gözlerimi kapattım ama sonra kendimi toparladım. "Her zamanki yerlerde silahlar var, prenses. Eğer birini kullanman gerekirse, tereddüt etme. Sen iyi bir nişancısın. En iyilerden birisin."

Babam telefonu kapattı. Sözlerinin anlamı benim için kaybolmamıştı. Tanner Ayers bir tehdit haline gelirse, onu öldürmek için ondan izin almıştım.

Hücreyi masaya fırlatarak Tanner'ın gözleriyle karşılaştım. Kocaman vücudu şu anda oturduğu koltuk için fazla ağır görünüyordu.

Beyaz gömleği kanla kirlenmişti; ellerine ilk kez kan bulaşmadığından emindim.

"Yarın," dedim topuklarımı tekmelerken. "Bu gece burada mahsur kaldık." Tanner'ın yüzünde kısa bir öfke parıltısı gördüm. Ama sonra gözleri tekrar ekranlara kaydı. Gömleğine bakmadan önce sadece iki dakika dayanabildi. Sağlam koluyla başının üzerinden yırttı.

Gömleği odanın diğer ucuna fırlattı. Gövdesine bakmama izin vermedim. Onun yerine, su kabını ve bez parçasını masaya. "Ayağa kalk." Tanner'ın kafası bana doğru döndü. "Ayağa kalk," dedim tekrar.

O yapmayınca, kolunu tutmak için ileri uzandım. Bir saniyeden kısa bir süre içinde bileğimi tuttu. "Bana dokunmana izin vereceğimi sanıyorsan aldanıyorsun," diye tükürdü beni itmeden önce.

Önüne geçtim. Öne doğru eğildim, ellerimi koltuğunun kollarına koydum ve yüzümü onunkinin bir santim önüne kadar indirdim. Beni dikkatle izleyen gözlerine öyle bir baktım ki neredeyse nefesim kesilecekti. Burun delikleri geniş dövmeli göğsü öfkeyle kabarıyordu ya da ben, alçakgönüllü bir Meksikalı bu kadar yakındayken hissettiği duygu her neyse. "Örtünmüşsün." Parmağımı yüzünde gezdirdim. Dokunuşum teninde bir iz bıraktı. Kanı yüzüne sildim.

göğsüne bastırdım. Sonra elimi kurşun yarasına götürdüm ve parmağımı yavaşça ve sıkıca ete bastırdım.

Daha sert bastırdığımda Tanner tısladı. "Düşmanlarımla kanıyla kaplanmışsın." Gülümsedim. "Sana yakışıyor, Beyaz Prens. Söyle bana ..." Parmak ucumu yavaşça kolunun üzerinde gezdirdim,

boynunda çılgınca atan kanla kaplı nabzına ulaşana kadar nazikçe... şefkatle. "Bu tende kaç kez Meksika kanı oldu?" Başımı yana eğdim ve öfkesinin tenini kızartmasını izledim. "Benimki gibi kan mı? Halkımın kanı mı?"

Tanner öne atılarak beni hazırlıksız yakaladı. Sözlerim Sandalyeden fırlayıp elini boynuma dolayarak beni en yakındaki duvara doğru sürüklediğinde nefesim kesildi. Sırtım betona çarptı ama tek görebildiğim Tanner'dı. Bana dik dik bakan, beni rencide eden nefretin koyu dövmelerini görebiliyordum. Sonra yüzü benim yüzümdeydi.

"Neden sürekli yoluma çıkıyorsun? Neden hep yoluma çıkıyorsun? Her zaman burada? Yanımda, her zaman sürdüğün o lanet kokuyla?" Dişleri gıcırdıyordu ve ağzı benimkine çok yakındı. Boynumdaki tutuşu sıkı değildi, ama beni yerinde tutuyordu, eğer beni öldürebileceğini gösteriyordu.

Bunu diledi. Gözlerinin mavisi loş ışıkta buz gibi görünüyordu, gözbebekleri öfkeden şişmişti.

Ve gülümsedim. Parmakları boynumdayken ve göğsü beni duvara yapıştırmışken gülümsedim. Elleri sıkılaştı. "Neyi eğlenceli buluyorsun-?"

"Beni neden kurtardın?" Sözüünü kestiğimde Tanner dondu kaldı. Mavi gözleri büyüdü. Göğsümü ona doğru daha sert ittim, göğüslerim göğsünün çıplak tenini sıyrırıyordu.

"Neden beni kurtardın?"

boynumdaki eli titremeye başladı, yüzü kızarıyordu.

Ama daha çok zorladım. Konuşmaya devam ettim. Devam ettim. Devam ettim

Beyaz Prens'i iterek. Çünkü artık başlamıştım ve duramazdım. Bu adam damarlarımda dolaşan kanı ateşledi. Kalbimi sevgiyle değil, öfkeyle, nefretle ve atardamarlarımı kavrayan bir şeyle çarptırdı ve ondan, dövmelelerinden, kaslarından ve kalbinde bana karşı beslediği mantıksız nefretten başka bir şey düşünmeme neden olmadı. Tanner'ın nefes alış verışı benimki kadar ağırdı. O titriyordu. Ben de titredim. "Neden biz onu sorgulama fırsatı bulamadan silahlı adamı öldürdün?" Alnımı onunkine bastırdım. Sıcak teni beni sararken nefesim kesildi.

benimkine dokundu. "Bana hakaret ettiği için mi? Benden nefret ettiği için mi? Ölmemi istediği için mi?"

"Beni kızdırıyorsun," diye hırladı Tanner, daha da yaklaşarak. O kadar yakındı ki aramızdan hava geçmiyordu. Kalbimin ağır atışını benim onunkini hissettiğim kadar o da hissedebiliyordu. Ağzından çıkan kelimelerin sıcaklığını da hissedebiliyordum. Trajik bir şekilde doğru olduğuna inanmak istediği yalanları. "Bu ülkeden nefret ediyorum. Her şeyinden." Hızlı, öfke dolu nefesi yüzüme yayıldı. "Ama en çok senden nefret ediyorum. Tanıdığım herkesten çok senden.

Beni iğrendiriyorsun." Tanner'ın burnu yanağımda gezindi ve ben dokunuş karşısında zorlukla nefes alabildim.

"Gözlerinden nefret ediyorum, yüzünden nefret ediyorum, vücudundan nefret ediyorum." Vücudum o kadar ısınmıştı ki kendimi yanıyormuş gibi hissediyordum. Pazularını kavradım, tırnaklarım zaten kanlı olan etine batıyordu.

"Bundan nefret ediyorum

lanet olası gülümseme." Boynumu daha sıkı sıkarak tısladı, "Ama en önemlisi ..." Derin bir nefes aldı. "En önemlisi Seni bu kadar çok istediğim için nefret ediyorum."

Tanner'ın dudakları benimkilere çarptı. Serttiler ve

cezalandırıcı ve yakıcı. Tadı ağızımı istila ederken
inledim; duman, nane ve deri. Ellerim yukarı doğru
hareket etti.

Kolları boynunun arkasına dolanana kadar. Onu itmeli, yanımdan uzaklaştırmalı ve babamın kullanmam için bana izin verdiği silahı bulmalıydım. I

namluyu kalbinin üzerine dayayıp tetiği çekmeli ve bu şeytan adamın kara kanlı kalbine bir kurşun göndererek dünyaya bir iyilik yapmalıydı.

Bunun yerine onu kendime çektim. Kaslı vücudunu yanımda hissettim. Kot pantolonunun altında ne kadar sert olduğunu hissettim. "Bu dudakları istediğimden nefret ediyorum," diye homurdandı öpücüklerin arasında, ağzını bir kez bile uzaklaştırmadı, konuşurken dudakları benimkilerin üzerinde geziniyordu. Beni tekrar öptü. "Bunu istediğim için nefret ediyorum vücudunu." Tanner dilini ağzımın içine soktu. Kalçası bacaklarımdan arasından kayarken dilim onunla savaştı. I

Sırtının çıplak derisini pençeledim. Daha yakın olmak istiyordum. İçine girmek istiyordum. Onun ruhuna sahip olana kadar içine girmek istiyordum. "Bu memeleri istediğimden nefret ediyorum." Eli boynumdan göğüslerime doğru indi. Ateş vücudumda gezinirken gözlerim doldu. "Ve ben de bu amcığı istiyorum." Tanner'ın eli kalçalarımdan arasına girdi ve ben haykırdım.

Parmakları yumuşak ya da nazik değildi. K lotumun kenarını bulup vücudumdan sıyırdı ve bir kenara fırlattı.

yere. Parmakları klitorisime sürtünmeden önce ancak bir anlık bir rahatlama yaşıadım. Diri diri yanıyormuşum gibi hissedene kadar uzuvlarımdan bir ısı dalgası geçti. Vücudu beni duvara yapıştıırken parmaklarımı Tanner'ın tenine batırdım. Parmakları beni daha hızlı ve daha hızlı çalıştırırken gözlerim kapandı. Onları içime soktu ve uzun bir inilti

ağızımdan kaydı. Bacaklarım gücünü kaybettiğinde Tanner'ın göğsü beni dik tuttu. Ama parmakları içime dalmayı bırakmadı. Acımasızdılar.

acımasız. Orgazmımın omuriliğimin tabanında biriktiğini hissederken dudağımı ısırdım. Tanner'ın buz gibi yüzünü görmek için gözlerimi kırpıştıırarak açtım.

Mavi gözleri beni izliyordu, yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade vardı -açlık.

Doyumsuzluk.

Saf ıplak istek.

Parmakları içimde beni parçalayan bir noktaya bastırduğında yutkundum. Ben ığlık atarken Tanner alçak sesle homurdandı, dalgalar halinde geliyordu, parmakları her

benden bir gram zevk almadı. Beni gönderdiği yükseklikten aşıağı inerken nefesim kesilmişti. Ve buna dayanamadım. I

Hâlâ içimde olmasına, hâlâ beni itmesine ve beni kaldıracabileceğimden daha fazla itmesine dayanamıyordum.

"Tanner . . . Yapamam. Daha fazla dayanamayacağım," dedim. I

uzandı ve elini itti. Tanner kolunu büktü ve bir saniye içinde bileğimi avucunun içine aldı. Onu çekmeye çalıştım, bir an için kaybettiğim öfke göğsümde alevlendi. "Bırak," diye uyardım. Ağzım gerildi, sonra

Tanner elimi bacaklarımın arasına sokunca elim açıldı. Elim hassas tenime dokunduğunda inledim. Kalbim çılgınca atıyordu. Ne yaptığını bilmiyordum. Ama gözlerindeki o bakış, göz bebekleri büyümüş ve tamamen bana odaklanmıştı, devam etme isteği uyandırdı bende. Beni tamamen mahvetmek istememe neden oldu.

Teksas'ın Beyaz Prensi'nden başkası için.

Tanner parmaklarımı içime doğru yönlendirdi, bu hareket karşısında, beni kontrol etme, kendime dokunmamı sağlama şekli karşısında nefesim kesildi. Teslimiyetimin, beni alt etmesine izin vermemin verdiği hisle inledim.

Sonra, göğsüyle beni hâlâ duvara tutsak tutarken, parmaklarımı dudaklarına götürdü.

Her parmağını ağzına alırken nefesim kesildi -yavaşça, işkence edercesine, özenle- sert bakışları benimkilerden hiç

ayrılmadı. Kalbim çok hızlı atmaya başladı,

Daha önce hiç atmadiğı hızlı bir ritim tutturdu. Tanner inledi, boğuk sesi kemiklerimde yankılandı.

"Bırak beni," diye tısladım dişlerimi sıkarak. Nefret ediyordum

Beni izleme şeklinden. Beni nasıl hissettirdiğinden, hain bedenimin onun dokunuşuna nasıl karşılık verdiğinden nefret ediyordum. Sonra Tanner bana doğru bastırdı ve onu hissettim. Ne kadar sert olduğunu hissettim.

Titremeye başladım. Ellerim, bacaklarım, tüm vücudum. "Bırak beni dedim, Nazi."

Tanner gülümsedi. Onu ilk kez gülümserken görüyordum. Eğer nefes alıyor olsaydım, yüzündeki gülümseme tüm havamı çaldı. Ama dudaklarını yalayıp tadımı aldığıında, kırıldım. Elimi geri çektim, vurdum Tanner'ın yüzüne vurdum, avucumu onun kirli yanağında gezdirdim.

Tokadın sesi küçük odanın içinde gök gürültüsü gibi sekti. Tanner'ın başı yana kaydı, yüzü kan, kirli sakal ve taze yaralarla kaplıydı. Yavaşça, çok yavaşça başını bana doğru çevirdi. Buz mavisi gözleri benimkilere kilitlendi. Ölümcül karanlıktaydılar ve çözemediğim bir şeyle doluydular - hayır, çözebiliyordum: açlıktı. O kadar büyük bir açlıktı ki açlıktan ölmek üzereydi. Ama açlık

Bilmediğim bir şey. Ölüm, acı ya da ben. Kaslarının her biri gerilmiş ve damarları kabarmıştı.

Tek duyabildiğim hızlı nefes alıp verişti oldu. Tek duyabildiğim gözleri.

görebiliyordu. Ben onu izledim, o beni, aramızda kopmaya hazır yıpranmış bir ip gibi titreşen gerilimi.

Bir an gözlerinin içine bakıp bir daha gün ışığını görüp göremeyeceğimi merak ederken, Tanner'ın eli boynumun arkasına. İri eli enseme sardı; onu ikiye ayırmak için hiç çaba harcamayacağımı biliyordum. Tırnaklarım onunkilere benzedi ve boynuna doğru ilerledi. Yüzünü kendime doğru çektim. Tanner'ın naneli nefesi beni boğdu. Bana bakarken yüzü zehirliydi. Gözleri acı, ölüm ve bu güvenli yerden ayrılmayacağımın sözünü veriyordu. ev canlı.

Ben de gülümsedim. Gülümsedim ve teninin öfkeyle yanışını izledim. Kalbim hızla çarpıyor ve nabzım zonkluyordu, dilimi çıkardım ve dudaklarının kenarlarını usulca yaladım. Tırnaklarımı

Titreyen ellerimi sabitlemek için boynuna sarıldım. Tanner önümde kıpırdamadan duruyordu, vücudu dokunuşumun altında granit gibiydi.

"Dudaklarınızda kendi tadımı alabiliyorum, Beyaz Prens."
Güldüm ve burun deliklerinin bu sesle alevlendiğini fark

ettim. Tanner'ın dili

dilimin az önce açtığı yolu bilinçsizce izliyor gibiydi. Tüm dikkatini üzerime çekerek daha geniş gülümsedim. "Mmm, Senyor Ayers. . . Görünüşe göre Meksikalıların tadını seviyorsunuz.

am." Yüzüm onunkinin sadece bir santim önünde durana kadar başımı öne doğru hareket ettirdim. "Meksika amcığım."

Tanner dondu kaldı. Kavrayışı boynumu tehdit edercesine sıkışırken dudaklarından acı dolu bir inilti döküldü.

Kimin nefesinin daha hızlı aktığından emin değildim. Kimin kalp atışının daha hızlı olduğundan emin değildim. Ve kimin önce hareket ettiğinden emin değildim, ama bir saniye içinde bir savaşa kilitlenmiştik.

Nefret ve gerginlik, ve bir sonraki ağızlarımız birbirine çarptı ve dillerimiz öfkeli bir düelloda buluştu. Tek tadabildiğim Tanner'dı. Görebildiğim, hissedebildiğim ve nefes alabildiğim tek şey oydu.

Tenini tırmaladım, ereksiyonunun bana baskı yaptığını hissettim. Ve ben yanıyordum. Tenim alev alev yanıyordu, oda boğucuydu ve elbisemin tenime yapışmasına neden oluyordu. Ama bu uzun süre önemli değildi. Tanner'a yaslandım, bedenim zihnimin kontrolünü ele geçirdi, ta ki artık kendimi değil, sadece bizi hissedinceye kadar.

Birbirimize dokunuyor, öpüşüyor ve birbirimizden o kadar çok nefret ediyorduk ki-

tüketiyor, boğuyor ve hayatım boyunca hiç hissetmediğim bir ihtiyacı ortaya çıkarıyordu.

Tanner'ın eli boynumdan indi ve elbisemin askılarını aşağı çekti. Göğüslerim odaya açılırken ılık hava tenimi öptü.

Tanner geri çekilip göğsüme baktı ve meme uçlarım sertleşti. Ama içimi bir güvensizlik dalgası sardı.

Nem odayı sarmıştı. Beynimde bir gerçeklik titreşimi kaydedilirken kendime olan güvenim azaldı. Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım. Tam bir acemiymdim. Ama Tanner alçak sesle homurdandığında ve gözlerinde doyumsuzluk parladığında gerçeklik kayboldu ve uzanıp kotunu yırtarak açtım. Tanner'ın boğazından vahşi bir inilti koptu ve inanılmaz gücünü kullanarak ağzı göğsümle aynı hizaya gelene kadar beni duvara doğru kaldırdı. Hazırlanmak için tek bir anım bile olmadı.

Tanner'ın ağzı göğsümün etrafını sarmıştı.

ve dili etimin üzerinde gezinmeye başladı. Dilinin her hareketinde tenimde havai fişekler patlıyordu. Başım duvara yaslandı ve ellerimi Tanner'ın tıraşlı başının etrafına doladım, kopamasın diye onu kendime yakın tuttum. Çıplak göğsü fokur fokur kaynıyordu.

duvardan düşmemem için bana baskı yapıyordu. Kaba kuvvet ve gücün hepsi onda toplanmıştı.

saldırgan bir şekilde mürekkeplenmiş bir paket. Tanner göğüslerimi yutarken klitorisim zonkluyordu. Daha fazlasını hissetmek için onun sıkı kavrayışında yer değiştirdim. Daha önce buraya hiç gelmemiş olmam umurumda değildi.

İstek ve inanılmaz ihtiyaç beni ileri doğru itiyordu. Onun kim olduğunun ve içinde bulunduğumuz tehlikenin farkına varmak anın çaresizliğini daha da artırıyordu. Tırnaklarımı kafasına geçirdim, tıslarken amım ısınıyordu, ağzı göğsümle doluydu.

Elbisem belimden kaydı ve yere düştü. Tanner dondu kaldı, sonra beni duvara sabitleyerek çıplak bedenime baktı. Gözleri parladı ve içinden ateş geçti, o kadar sıcaktı ki şeytanın kendisi bile olabilirdi. Başını kaldırdı. Gözlerimiz kilitlenirken zaman durdu. Bir şey yüzünün üzerinden geçiyor gibiydi. Yeni bir tür kavga. Hayır, Kabul.

Bu bakışın ne anlama gelebileceğini düşünerek hazırlıksız yakalandım ve Tanner'ın beni yere indirmesine izin verdim. Dünya, sadece ben, o ve bu yer kalana kadar yok oldu. Odanın sıcaklığında bile içimi bir ürperti kapladı.

Çıplak tenim çarpıyordu. Tanner, varlığı beni bir battaniye gibi sarana kadar yaklaştıkça yaklaştı. Alnı benimkine değdi ve nefesi titriyordu. Nefesimi tuttum ve gözlerimi kapattım. Onun hızı

Nefes alış verişim kalbimle uyumluydu. Sessizlik o kadar yoğundu ki odadaki oksijeni çalıyordu... Tanner başını yanağıma doğru çevirip fısıldayana kadar, "Adelita. . ."

Sesindeki acı karşısında gözlerimi sıkıca kapattım. Bu anın ve nefret etmem, hor görmem gereken ama beni ımdiklemesine, soymasına ve tenimi tatmasına izin verdiğim bu adamın yönetiminde, beni sonsuza dek güvende tutan bariyerleri indirdim ve karşılığında fısıldadım, "Tanner . . ."

İki isim konuşuldu. Numara yok, nefret yok, Naziler ya da kartel prensesleri yok ... ve bu Tanner'ın içinde bir şeyleri kırdı. Gözler

Tanner ağzımı kapattı. Elleri her yerdeydi, etimin her santimini hissediyordu. Nefes alış verişi sertti, bana doğru bastırırken vücudu da öyleydi. Kalbim gümbür gümbür atarken ve kontrol tamamen bendeyken, son protesto düşüncesinin de aklımdan uçup gitmesine izin verdim. Ve ben de karşılık verdim. Ellerimi kot pantolonuna götürdüm

ve aşağı doğru ittim. Tanner inledi.

Kot pantolonu ayak bileklerinde toplanmıştı. Aşağıya bakıp uzunluğunu gördüğümde korkuyla yutkundum. Uzun ve sertti. Sinirden karnım yuvarlandı ve birkaç nefes kaybettim. Ama elimi boynuna doladığımda Tanner'ın boynumu okşamaktan vazgeçip başını geriye atmasını ve tıslamasını izledim.

İçime yerleştiğini hissedebileceğimi hiç bilmediğim bir güven.

Tanner'ın açıkta kalan boynundaki damarlar kordonlaşırken onu izledim. Kollarımı tutarken sıkı kasları şişmişti. Daha fazla izlemeye devam edemeyinceye kadar elimi aşağı yukarı hareket ettirdim. Boynu boyunca yaladım, teninin tadı beni inletti. Tanner'ın beni tekrar duvara yaslaması ve ayaklarımı yerden kesmesi için tek gereken buydu. Gözleri sert ve güçlüydü, onda daha önce hiç görmediğim bir kararlılık vardı. Onu bu kadar vahşi ve çözülmüş görmek, bacaklarımı ona dolamak ve ağzımı onun ağzına götürmek için ihtiyacım olan tek şeydi. Tanner dudaklarıma ve dilime hükmediyor, bacaklarım belini sıkıca kavrarken inliyordu.

Tanner durakladı ve gözlerime baktı. Konuşmadı ama bakışlarından ne istediğini, ne sorduğunu okuyabiliyordum. "Evet," diye fısıldadım ve başımı salladım. "Evet..."

Tanner hemen girişime doğru itti ve sert bir hamleyle içime girdi. Çaresizliği uzun, gırtlaktan gelen iniltisinden anlaşılıyordu. Başımı geriye atarken çığlık attım ve beyaz bir acı beni şok etti.

Tanner başını boynuma yasladı ve ben de onun tenini pençeledim. İçimde daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken gözlerim kapandı. Beni fazlasıyla doldurdu. Her yerdeydi. Beyaz Prens ruhumu boğuyordu. Tanner'ın kalçaları acımasızdı, içime o kadar sert ve hızlı giriyordu ki hissettiğim acı, parçalanmış zevk titremelerine dönüştü. Boğazlarımızdan çalınan inleme ve sızlanmalar birbirine karıştı.

küçük, çorak güvenli evi bir opera tiyatrosuna dönüştüren bir senfoniye dönüştü.

Dudaklarımdan dökülen çığlık sesiyle Tanner başını boynumun kıvrımından kaldırdı ve gözlerimle buluştu. Gördüğüm manzara karşısında nefesim kesildi. Ağzını ağızıma götürdüğünde tamamen nefes almak için savaştım ama bu sefer daha yumuşak ve daha yoğun. Gözlerim buğulanırken oda parıldadı. Ben de sıkıca kapattım ve boynuna tutundum. Öpüşmemiz boyunca ağızına tutundum. Kalçalarımı onunkilere doğru yuvarlayarak içimde oluştuğunu hissettiğim doruk

noktasını kovaladım. Tanner hareket etti

Başım arkaya düşene ve onun tarafından ele geçirilene kadar daha hızlı ve daha sert. Bu an ve içimde bir yaz günündeki güneş kadar güçlü bir şekilde dolaşan mutluluk tarafından.

Tanner inledi, sonra son bir kez daha içime girdi, içime boşalıyordu. Ağır nefesi omzumdan aşağı süzülüyor, tüylerimin diken diken olmasına neden oluyordu.

Tenlerimiz kaygan ve nemliydi ve Tanner'ın kollarında ve göğsünde bulunan kanla kaplıydı.

Ama umurumda değildi. Nefesimi tuttuğumda Tanner hâlâ içimdeydi ve oda boğucu sessizliğine kavuşurken ona sıkıca sarıldım. Ama kalbimin atışı durmadı. Bu

Adrenalinin etkisi geçip Tanner'la birlikte olduğum gerçeği kafama dank ettikçe sakinleşemiyordum. Teksas'ın meşhur Beyaz Prensi ile seks yapmıştım. Tüm niyet ve amaçlar için, bir

Quintana kartelinin düşmanı. Ve Tanner Ayers, tanıştığımız andan itibaren benim düşmanımdan başka bir şey değildi.

Yine de buradaydık. Birbirinden uzak duramayan, karşıt krallıkların prensi ve prensesi.

Tanner ağır bir iç çekişle başını geriye attı. I Omuzlarımı düzelttim, beni görmesine izin vermedim.

gergindim, ama içimde ölmekte olan bir sonbahar yaprağı gibi titriyordum. Tanner'ın yüzü kan içindeydi. Gözlerimi şimdi titremekte olan koluna indirdiğimde kurşun yarasını gördüm. Korkumu yutarak fısıldadım, "Kolun."

Tanner koluna bakmadı. Gözlerini benden kaçırmadı. Yanağı attığım tokattan dolayı kıpkırmızıydı, kollarında ve boynunda kavga ettiğimiz yerlerden kalma tırnak izleri vardı.

ve sonra becerildim.

Ama Tanner sessiz kaldı. İlk defa onun ağzından çıkan kelimeleri duymak istiyordum. Konuşmasına ihtiyacım vardı. Bunun yerine ellerinden birini kaldırdı ve yavaşça yüzüme götürdü. Çenesi sıkılmış, dişleri gıcırıyordu. Ne yapacağını merak ederek nefesimi tuttum, sonra saçımın bir parçasını omzumun üzerinden geriye itti. Onun bu yumuşak hareketi karşısında kalbim göğsümde yerinden fırlayacak gibi oldu. Sanki elini çekemiyormuş gibi, yanağımda gezdirdi,

Boynuma, sonra göğüslerime, ta ki eli çekilip yanına düşene kadar. Gözleri tüm yolu takip etmişti.

Yoğunluğu beni nefessiz bıraktı. Sonra beni de yanına alarak hareket etti. Tanner odanın diğer ucuna yürüdü, ama ben

nereye gittiğimize dikkat ediyordum. Ben sadece ona odaklandım. Onun yüzüne, hızla atan kalbime ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışmaya odaklandım.

Sonunda su sesi başımı kaldırmama neden oldu. Tanner bizi küçük banyoya getirmişti. Duştan buhar yükselmeye başladı. Spreyin altına girdik, suyun vücudumuzdaki kanı durulamasına izin verdik, ben hala Tanner'ın kollarındaydım. Beni yere bıraktı, sonra raftan sabunu aldı ve cildimi yıkamaya başladı. Ona izin verdim, kalbim bu adamı görünce boğazıma düğümlendi - savaştığım bu adamı

Haftalardır benimle ilgileniyordu. Diz çöktü ve bacaklarımı, kalçalarımı, bacaklarımin arasını yıkamaya başladı ... sonra durdu. Başını kaldırdı. Kaskatı kesildim. Ne görmüş olması gerektiğini biliyordum. Birden utanç içinde geri çekildim. Ama Tanner hareket etmeme izin vermedi. Bacağımı sıkıca tutmaya devam etti. Yüzü sertti ve gözlerinde gerginlik vardı.

Başımı dik tuttum. Tanner bana baktı, duş kanı yıkayarak onun yüzünü ortaya çıkardı, benim Artık beynime kazınmış olduğundan emindim. Aklından neler geçtiğini okuyamıyordum ama beni tekrar kendine çekti

ve nazikçe, neredeyse saygıyla bacaklarımın arasını yıkamaya başladı. Midem bulandı ama bu duyguyu kendimden uzaklaştırdım. Bu adama fazla kapılmama izin veremezdim. Herhangi bir duygunun bu ana kök salmasına engel olmalıyım.

Tanner ayağa kalktı ve bana baktı. Bir şey söylemesini istemiyordum. Aklında olduğunu bildiğim şey hakkında bir konuşma yapmak istemedim, bu yüzden "Benim sıram," dedim.

kırılgan sesine ihanet ederek. Sabunu elinden aldım. göğsüne götürdü ve kanı temizlemeye başladı. Bu kadar yakından dövmelelerin her birini ayrıntılı olarak görebiliyordum. Nefret ve önyargının dövmeleleri derisini kaplamıştı. Yapamadım

Bu kadar derin bir nefreti barındırdığını hayal edin. Ruhunu tüketiyor olmalı. Hayatından neşeyi söküp alıyor ve içeri girmeye çalışan her türlü ışığı ya da mutluluğu karartıyor.

Sabunu göğsünde, karın kaslarında ve midesinde gezdirdim ve onları gördüm. Hissettim. Yara izleri.

Tanner'ın her yerinde yara izleri vardı, dövmelelerin altındaki yol haritaları gibi kabarık deri yolları onları gözlerden saklıyordu. Onların farkında olduğumu belli etmedim.

Bunun yerine

vücudunu temizliyordum. Temizledikçe daha fazla yara izi keşfettim. Çoğu sırtında ve göğsündeydi. Çoğu insanın göremeyeceği yerlerde. Bunu yapmama gerek yoktu.

Bunları ona kimin verdiğini merak ediyordum.
Gördüklerimden sonra

Dün gece koridorda gördüğüm kişinin babası olduğunu biliyordum. Kalbimin derinliklerinde o olduğunu biliyordum. Tanner yetişkin bir adam olarak orada durmuş ve babasının onu dövmesine izin vermişti. Bu, yıllarca buna şartlandırılmış olmaktan kaynaklanıyor olmalıydı. Yıllar ve yıllar boyu dayak ve taciz.

O anda üzerime çöken sempati dalgası içimi parçaladı. Görünmez eller kalbimi tuttu ve bir mengene gibi sıktım, demir bir kavrama. Yüzüne gizlice bir göz attım, takındığı taş gibi ifadeye baktım, onu temizlememi izlerken gözleri odaklanmıştı - ona duyduğum sempati sadece derinleşti. Tanner Ayers otoriter, korkutucu ve açıkçası hem görünüşü hem de kişiliğiyle dehşet vericiydi. Nefret dolu bir adamın timsali haline getirilmişti. Bağnaz. Irkçı, şeytani şeyler yapabilen. Babası ve adamları tarafından özenle mükemmel bir Nazi ölüm makinesine dönüştürüldü.

Ama şimdi, şu anda, gizli yara izlerinin keşfedilmesiyle ve bana karşı gösterdiği nezaketle, kısa bir an için de olsa merak etmeme izin verdim.

İçinde başka biri var. O adamın vaadi

Klan'ın şartlandırması olmasaydı olabilirdi. Eğer

Sevebilen, gülebilen ve hissedebilen bir adam olsaydı...
Gülümsemesini dünyayla paylaşabilen bir adam olsaydı.

"İşte," dedim, sabunu rafa geri koyarak kendimi düştüğüm tavşan deliğinden kurtardım. "Tamamen temiz." Tanner üzerime uzandı ve duşu kapattı. Etrafıma bir havlu sardı ve midemde kanatlarını açmaya başlayan kelebeklerden kurtulmak için gözlerimi kapatmak zorunda kaldım.

Tanner beni bıraktı ve kendi etrafına bir havlu sardı. Biz sessizce durdu, hala ne yapacağını bilmiyordu. Az önce olanlardan sonra yaşananlar garip ve iğrençti. Bu gerginliğe dayanamayarak, "Gel" dedim. Elimi uzattım, Tanner'ın ne yapacağını bekliyordum. Dokunuşumun basit teklifine sanki açık bir alevmiş gibi bakarken yüzündeki savaşı gün gibi görebiliyordum. Tam elimi indirip yakacaktım ki, uzun bir iç çekişle bana uzandı ve iri nasırlı elini benimkinin içine kaydırıldı. İlk dokunuş çok sıcaktı, parmakları benimkilere dolandığında ve onları sıkıca kavradığında daha da sıcaktı.

Tanner'ı monitörlerin önündeki sandalyeye götürdüm. Sandalyeyi indirirken dikkati hemen ekranlara yöneldi.

kendini yere bıraktı. İsteksizce elini bırakarak, daha önce masaya ve yere dökülen ilk yardım çantasını toplamakla meşgul oldum. Beni duvara doğru nasıl ittiğini ve öptüğünü hatırlayınca tenim yeniden ısındı... sonra beni aldı...

Peroksitle kaplı pamuğu yarasına bastırduğımda Tanner irkilmedi bile. Ama beni izlemek için başını monitörlerden yana çevirdi. Sessizlikten ya da bakışlarının ağırlığından hoşlanmadım.

Kalbini. Ne düşündüğünü tahmin etmek hoşuma gitmiyordu. Bu yüzden garipliği gidermek için konuştum. "Gençken bunu babam için yapardım." Bandajları ve sargı bezlerini yanımızdaki masaya taşıyarak gülümsedim.

"Hâlâ işleri kendi eline aldığı zamanlar." Omuz silktim.

"Yaşlanmadan ve işlerini ücretli ama sadık adamlarının yapmasına karar vermeden önce.

onun için kirli işler." Yaraların etrafındaki temiz deriyi kuruladım. "Görünüşe göre kurşun doğruca içeri girmiş."

"Kaç yaşındasın?" diye sordu.

"Yirmi. Yeni döndüm." Tanner başıyla onayladı. Beni çok genç bulup bulmadığını merak ettim. Ben öyle hissetmedim. "Bu hayat ..." "Bu hayat ..." dedim. "Seni yaşından daha büyük gösteriyor." Bu beni rahatsız

ediyordu.

Tanner'a kendimi açıklamaya çalışıyordum. Ama sonra anladı. Sadece bu bel altı hayatın ödüllendirdiği tehlikeli yolda yürüyen insanlar anlayabilirdi.

Aynı işlemi çıkış yarası için de tekrarlayarak ekranlara başımı salladım. "Tüm bunlara aşına görünüyorsun."

Tanner'ın yüzü taş kesilmişti ama birkaç gergin saniyeden sonra, "Ordudaydım. İletişim." Başımı kaldırdığımda beni izlediğini gördüm. Her şey anlam kazanmaya başlamıştı. Ormanda nasıl bu kadar sinsi olabiliyordu. Ve o adamı yakalamayı ve bu kadar etkili bir şekilde öldürmeyi nasıl biliyordu. "Ne zaman çıktın?"

"Bir süre önce."

Başımı salladım ve Tanner'ın kolunu elimden geldiğince sardım. "Bunun yardımı olur. Yarın toplandığımızda babam doktorlarına seni tedavi ettirecek."

Babamın acil durum kıyafetlerini sakladığı dolaba gittim ve Tanner için bir gömlek ve eşofman altı, kendim için de daha küçük versiyonlarını çıkardım. Banyoda kıyafetleri giydim ve aynada kendime baktım. Nefes alıp verdim ve kendimi kontrol ettim. En azından kanamam durmuştu. Ama ağrım vardı.

Yaptığım şeyden pişmanlık duymuyor gibiydim. Tanner Ayers benim ilkim olmuştu. Çok yorgundum ve Neden böyle olması gerektiğini, neden aptallığım için kendimi azarlamadığımı düşünmek bile kafamı karıştırdı.

Kendimi kafa karışıklığımdan kurtarmak için saçlarımı taradım, makyajsız çıplak ve genç hissediyordum. Sonra banyodan çıktım.

Tanner monitörlerin karşısındaki çekyatta yatıyordu, gözleri ekranlara yapışmıştı. Saldırgandan aldığı silah yanında duruyordu. Acil durum kıyafetleri İri gövdesi için çok küçüktü ama idare ederdi.

Ona doğru yürüdüm. Tanner beni ancak tam önüne geldiğimde fark etti. Yanındaki küçük yatağa girdim ve onun gerildiğini hissettim. Uzandım ve beton tavana baktım.

"Neden bir şey söylemedin?"

Ne demek istediğini açıklamasına gerek yoktu. Görünüşe göre bekâretim -şimdi de bekâretsizliğim- odadaki fil gibiydi.

Ellerimi yüzümde gezdirerek, "Çünkü yaparsam duracağını biliyordum," dedim. Tanner yuvarlandı ve gözlerime baktı, derinliklerinde bir şey arıyordu. Derin bir nefes aldım.

nefes aldı ve fısıldadı, "Ve ben seni istedim." Sert bir bakışla ona meydan okudum. Kendimi çocuk gibi hissetmek zorunda bırakılamazdım. Ben kararımı verdim. Bu benim bedenimdi ve benim seçimimdi.

Bu, bana şimdiye kadar yapma şansı verilen tek seçimlerden biriydi.

Tanner'ın burun delikleri alevlendi, sonra görünüşe göre kendini durduramayarak öne doğru eğildi ve elini ıslak saçlarıma doladı. Vücudunu benimkinin üzerine kaydırıp ve beni öptü. Ama bu öpücük telaşsızdı ... ve beni uzun zamandır hiç olmadığı kadar korkuttu. Meksika'nın, belki de dünyanın en büyük kartel patronunun kızıydim, her gün hayatıma yönelik tehditler alıyordum. Korku hayatımın değişmez bir parçasıydı, o kadar ki korku bana bir korkudan ziyade düşük bir uğultu gibi geliyordu.

Elektrik şoku. Ama Tanner Ayers, Ku Klux Klan varisi, Beni bu kadar duygu ve şefkatle öpmek... Bu şimdiye kadar hissettiğim en korkunç şeydi.

Çünkü hissettim. Hepsini hissettim. Bu yanlış eylemdeki tüm doğruları. Yumuşak dudaklarını dudaklarımda, nane tadını dilimde ve beni tutan ağır, yaralı bedeninde hissettim.

Tanner gömleğimi başımdan çıkarıp pantolonumu

bacaklarımdan çekene kadar öpüşme büyüdü ve
büyüdü. O zaman

Yine çıplaktı, elimi yanağına koydum ve kendimi koruma ihtiyacı duyarak, "Sen git

Yarın." Tanner odanın öbür ucundaki boşluğa baktı, sonra başını salladı. "Ben Meksikalıyım. Sen KKK'lisin. Birbirimize karışamayacağımızı biliyorsun." Tanner dişlerini sıktı ama yine başını salladı. "Babalarımız bilselerdi bizi öldürürlerdi." Yüz ifadesi öfkeliydi; bu gerçeğe mi, benim sözlerime mi, yoksa

Burada olması, aşağı bir ırktan olduğunu düşündüğü bir kadına isteyerek dokunması ve onunla yatması.

Tanner'ın eli yanağımda gezindi ve kalbim bu yasak adamın yanında olduğu gibi daha hızlı çarptı. Eli boynuma, oradan da göğsüme doğru ilerledi. Parmakları hedefine ulaşamadan bileğini elimle yakaladım. Tanner'ın işkence dolu bakışları benimkilerle çarpıştı. Orada gördüğüm açlık, öncekinden daha yüksek ve yoğun, benim felaketim oldu.

"Bu gece," diye fısıldadım, sesim

Aptalca bir şekilde buna tekrar izin vereceğim için

titriyordum. "Sahip olduğumuz tek şey bu gece, bu oda.

Yarın gitmiş olacaksın ve yollarımız tekrar kesiştiğinde bu sadece iş için olacak. Bu sana unutman için yeterli zamanı verecektir.

Benimle bir gece geçirmek için ırkına ihanet ettin."

Kelimelerin gerçekliği canımı yaktı.

Tanner zırhımda bir çatlak görmüş olmalı ki gözleri kısıldı. Kendini savunmak için ne söyleyeceğini merak ediyordum. Bunun yerine, bir kale gibi başını salladı ve "Tamamdır" dedi.

Tanner'ın elimdeki bileği havada asılı kaldı. Bunu durdurmalıydım. Kendime bunun Tanner'ı aşağılamak olduğunu söyledim.

Kendimi böyle bir adama vermek. Ama sonra kendime iyi ki yapmışım dedim, Tanner bu zayıflık algısı yüzünden kendini asla affetmeyecekti. Klan şövalyesinin zırhında bir çatlak olacaktım. Asla onaramayacağı bir çatlak. Benim, Meksikalı bir kadının, onu inançlarından vazgeçip beni alacak kadar zayıflatmış olduğumu bilmek bana hastalıklı bir zevk veriyordu. Bir kez yeterli olmamıştı.

Ama gerçek şuydu. Onu istiyordum. Unvanlar ve aileler bir yana. Şu anda bu adamı istiyordum. Bu gerçeğin çılgınlığını açıklayamıyordum ama yine de gerçek buydu.

Nefes vererek kararımı verdim ve elini göğsüme doğru indirdim. Tanner etimi okşarken hızlı bir nefes verdi, bu basit his beni neredeyse parçalayacaktı. Tanner baktı

bir an için bana baktı, sonra dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Daha önce olduğu gibi çaresizdi, sanki o da benim gibi zamanımızın sınırlı olduğunun farkındaydı. Ve beni aldı. Gece boyunca, ertesi gün biz alınıp Ayers'ler Amerika'ya gidene kadar beni tekrar tekrar aldı.

Tanner Ayers o gece tam olarak ne olduğunu bilerek beni becerdi.

Beyaz bir prens ve kartel prensesinin birbirlerine sahip olabilecekleri tek geceydi. Irk yok, kültür yok, nefret yok, iş yok. Sadece iki beden, tek bir beden olarak birleşiyordu. Ama sonra bitti. Ve o gitmişti... Ta ki iki ay sonra geri dönene kadar...

Günümüz . . .

"Lita?"

Gözlerimi kırıştırdım, dikkatim aynadan uzaklaştı. Ellerim titremelerini engellemek için karnımda birleşmişti.

Charley'nin sesini duyunca derin bir nefes aldım.

ve düşmek üzere olan gözyaşlarını kırıştıtararak uzaklaştırdı. Değil

Tanner'la geçirdiğim o ilk geceyi dnmediğim bir gün bile olmadı. Her Şeyi değiştiren geceyi. "Lita?" Charley tekrar söyledi. Bu sefer daha yumuşaktı. Sesindeki endişe çok açıktı.

Dönüp en iyi arkadaşıma gülümsemeye çalıştım ama görebiliyordum ki

Çatlakların arasından gördü. Ellerimi tuttu ve beni Carmen'in aynanın önüne kurduğu kaideden indirdi. Elbisenin kuyruğu arkamdan geldi. Charley koltuğuuma oturdu. Ben de oturdum ve gözyaşlarımı sildim. "Ben acınacak haldeyim," dedim ve güldüm. "Neyim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Benim, Lita. şu anda Adela Quintana olmana gerek yok. Seni tanıyorum. Endişeli olduğuun için ağlayabilirsin. Benim yanımdayken sert prenses olmak zorunda değilsin."

Charley'e baktım. Ona her Şeyi anlatmak istiyordum. Bir bakıma bana sırt çevirdiğini hissettiğim Luis'den başka birine içimi dökmek istiyordum. En azından o bunun akıllıca olmadığını düşünüyordu.

Tanner ve benim için hâlâ umut beslemeye çalışıyordum. Ama duramazdım. Her Şey kaybolmuş olsa da, bizden asla vazgemeyecektim. Tüm umutlar tükenmiş olsa bile.

Omurgamı dikleştirdim. "Sadece sinirlerim bozuk."

Charley ellerimi ovuşturdu. Böyle nazikti, ama kendisi için bir erkeğin vitrini olmaktan daha fazlasını istemesi bakımından bana çok benziyordu. Bizim dünyamızda böyle kadınlar pek yoktu. O benim nedimem olacaktı. Benim Sadece bir tane.

Charley elbisemi işaret etti. "Peki şimdi bunu giymek zorunda mısın? Yarın evleniyorsun. Zarar görmesini istemezsin."

Elimi beyaz ipeğin üzerinde gezdirdim. "Tasarımcı Selena son ayarlamaları yaptı. Onu kovdum." Omuz silktim. "Sanırım etrafta kimse olmadan kendimi içinde görmek istedim."

Charley'nin gözlerindeki sempatiyi görebiliyordum. "Geç oldu. Baban seni görmeye geldi mi?"

Başımı salladım. İki saat önce bana ne kadar gurur duyduğunu söylemek için gelmişti. Annen seninle çok gurur duyardı, Adela. Benim gibi gurur duyardı. İyi bir adam semişsin prenses, iyi bir adam.

Ama onu ben sememiştim. Babam seçmişti. Beni bu ilişkiye sürüklemişti, tıpkı beni bu ilişkiye sürüklediği gibi. Her şeyi. Sonra, babam gittiğinde, Diego

yarın için duyduğu heyecan gözlerinden okunuyordu. Yarın sana sahip olmak için sabırsızlanıyorum, Adelita. Sonunda altımda olman için.

"Yorgunum," dedim ve içimi çektim. Charley yalan söylediğimi biliyordu. Ama merhamet ederek bir şey söylemedi. Eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Seninle kalmamı istemediğine emin misin?"

"Eminim," dedim. "Ama teşekkür ederim. I . . . Yalnız kalmaya ihtiyacım var." Charley sıkı bir sarılmayla odamdan çıktı. "Charley?" Ona seslendim. Döndü. "Kimsenin olmadığından emin olur musun?"

Beni sabaha kadar rahatsız eden başka biri var mı? Yalnız kalmaya ihtiyacım olduğunu biliyorlar mı? Lütfen?" Charley başını salladı ve gitti.

Onun ardından yatak odamın tüm kapılarını kilitledim ki başka kimse içeri giremesin. Aynaya doğru yürüdüm ve elbisenin içinde kendime baktım. Ve her şeyi farklı hayal ettim. Koridorun sonunda karşılaşacağım kişinin Tanner olduğunu hayal ettim. Beni ona doğru yürürken izleyecek olanın onun yüzü olduğunu hayal ettim.

Aynadan uzaklaştım ve yatağıma uzandım.

Gözlerimi kapatarak gözyaşlarımdın düşmesine izin verdim. Tuzlu damlaların elbisenin dantellerine düşmesine izin

verdim, acım narin dantellere işlenmişti.

Kumaş. Güzel. Yarının mahvolmasını istiyordum. Bu piç düğünü yerle bir etmek istedim.

Saatler ilerledi ve odayı karanlık kapladı. Gözlerim döktüğüm yaşlardan dolayı morarmıştı. Göz kapaklarım düşmeye, uyku bastırmaya başlamıştı ki bir tıkırtı duydum Duvarımdaki gizli kapıdan gelen ses. Goblenin arkasındaki kapı. Gözlerim açıldı ve kalbim yerinden fırladı. göğsümde gürlüyor.

Yeraltı tünellerini sadece birkaç kişi biliyordu. Onlardan biri de ... "Mi amor?" Fısıldadım. Sıcak bir cereyan hissettiğimde umut ve korku birbirine karıştı. Sırtımdaki açıkta kalan derinin üzerinde dans ediyor. Açık gizli kapıdan gelen sıcak hava.

Arkamda biri vardı. Sessizdiler ama orada olduklarını hissediyordum. Ellerim altımdaki çarşafı yumrukladı. "Sen Geldim," diye fısıldadım, göğsümün rahatlamayla şiştiğini hissettim. "Çok geç olmadan benim için geldin."

Ardından sadece sessizlik geldi. Derin bir nefes alarak yatağa döndüm, tam o sırada boynuma bir şey battı. Siyahlar giymiş, gece yarısı gözlü bir adam önümde duruyordu. Çığlık atacaktım ama bir el ağzımı kapattı ve her türlü sesi boğdu.

İçgüdülerim devreye girdi ve davetsiz misafire karşı koymaya başladım. Bacağımı tekmeleyerek karnına vurdum. Yumruklarımın kaslı kollarına vurdum. Saf korku tırnaklarımı derisine batırmama neden oldu, pençeledim ve pençeledim, onu atmaya çalıştım. Ama her tekme ve yumrukta kaslarımın zayıfladığını, güç kaybettiğini hissediyordum. Boynum. Bir şey enjekte etmişti boynuma saplandı. Panik, yoğun ve derin, damarlarımda kabardı. Ama içimde savaşıacak hiçbir şey kalmamıştı. Gözlerimde siyah noktalar dans ediyor, görüşümü bulanıklaştırıyordu. Beni kaçıran kişi beni kucağına aldı ve gizli tünele doğru ilerledi. Gördüğüm son şey büyük duvar aynasındaki yansımaydı: siyah deri giymiş bir adam beni, çalınmış bir gelini, gecenin içine doğru taşıyordu.

. . . ve sonra her şey karardı.

Beşinci Bölüm

Styx

Flame ve Maddie'nin kulübelerindeki yatak odasından çıktık. İyiye gidiyordu. Hâlâ uyutuluyordu ve birkaç gün daha uyutulacaktı ama atlatacaktı.

Ash kanepede oturmuş, Zane ve Slash ile poker oynuyordu. Üç müşteri adayı hırsızlar kadar kalabalıktı. "Çıktık," dedi Ky yanlarından geçerken.

Kulübeden dışarı adımımı atar atmaz cep telefonum çaldı. "Onu yakaladık." AK'nin sesi hoparlörden geliyordu, böylece Ky duyabiliyor ve yanıt verebiliyordu.

"Güzel. Şimdi geri çekil. Ve peşinize takılan her türlü pisliği haklamaktan çekinmeyin. O kartel sürtüğüne burada ihtiyacımız var," dedi Ky. "Her kontrol noktasının yakınında Diablos ve diğer bölümlerimizden bazıları var. İyi olduğunuzu söylemek için aramanıza gerek yok, orada olacaklar. Eğer bu savaş yola çıkarsa, o zaman öyle olsun. Hepimiz beklemedeyiz."

"Hallediyorum." AK telefonu kapattı.

Ky bana doğru baktı. "Birkaç gün sonra burada olacaklar." Durakladı. "Sonra gerçek savaş başlayacak. Buna hazır mısın Prez?"

Savaşın her zaman içimde tutuşturduğu ateş alevlendi. "B-hazır doğdum."

Ky kolumu yumrukladı ve o lanet Hollywood gülümsemesini takındı. Öldürme düşüncesi sikimi kaldırmaya başlamıştı. Hay sikeyim,

Biz günahkârların hiçbiri bu Klan ve kartel piçlerinden bazılarını haklama düşüncesiyle adrenalinin yükselmesini engelleyemezdi. Benim için Alman bıçağımla yavaş yavaş olacaktı.

Ky'nin kamyonetine doğru yürürken Viking ve Rudge, Psycho Trio'nun kulübelerinin dışındaki ateş çukurunun yanındaydı. Viking'in burnu kanıyordu. İkisinin de göğsü çıplaktı. Rudge bize gülümsedi, parmak eklemleri Viking'in suratına vurduğu yerden kıpkırmızıydı. Bu pislikler kafalarına vurmuşlardı.

"Ön sevişme mi?" Ky kamyonu yaslanarak sordu. "Eğer öyleyse, Vike'ı domaltmadan önce ben gidene kadar bekle Rudge."

"Hey!" Vike dudağındaki kanı yalayarak söyledi. "Neden en altta ben olayım ki?"

Ky gözlerini Vike'a dikmiş, onu değerlendiriyordu. "Sadece senden böyle bir his alıyorum kardeşim."

Kızıl devin karşılık verip vermeyeceğini merak ediyordum, ama sadece omuz silkti ve ateşe bir kütük daha attı. Bu herifi hiçbir şey etkilemiyordu. "Rudge bana nasıl çıplak kalacağımı öğretiyor-knuckle box."

"Görünüşe göre sen kazanıyorsun," dedi Ky alaycı bir tavırla, moraran gözünü ve yarılan dudağını işaret ederek.

"Bu mu?" Vike burnunu sildi. "Hayır, bırak da o otuzbirci şans için birkaç tane atsin." Vike "otuzbirci "yi İngiliz aksanıyla söylemişti. Adam tam bir tren enkazıydı. "Ayrıca, ben vurulmak." Bize göz kırptı. "Sert şeyler gibi, biliyor musun? İşin içinde kan ve yumruk yoksa hiç eğlenceli değil."

"İncil'i konuşuyorsun kardeşim." Rudge, Ky'nin etrafında gölge boksu yapmaya başladı. Ky göz ucuyla ona baktı gözünü çıkardı, sonra da hızla savurup herifi yere devirdi. Rudge, ne kadar dengesiz olsa da gülmekle yetindi, dişleri artık yarılmış olan dudağından akan kanla kaplıydı. Sırıttım ve en iyi arkadaşımın sırtına bir tokat attım. Rudge ayağa fırladı.

"Bana dokunursan ölürsün," diye uyardı Ky. Rudge Ky'ye yaklaşıyormuş gibi yaptı. Başkan Yardımcımın o herifi oracıkta öldüreceğinden emindim. Sonra gülerek Rudge

tekrar Vike'a yöneldi ve

Dev kızıl kolunu onun boynuna doladı. "Başkanın seni Londra'ya geri çağırıyor mu?" Ky kollarını kavuşturdu.

"Aslında burada olman gerekmediğini biliyorsun, değil mi?"

Rudge elini Union Jack dövmesinin üzerine koydu. "Ky, kardeşim, dostum, sizi bu savaşta asla yalnız bırakmam."

"Cidden, yapabilirsin. Hatta, eğer Büyük Duman'a geri dönmek istiyorsan uçak biletini ben alırım."

Rudge geldi ve elini Ky'nin omzuna koydu. En iyi arkadaşımın gözlerinde ölüm vardı. "Başkanım bana burada ana bölümümüzle istediğim kadar vakit geçirmemi söyledi. Aslında . . ."

Rudge bok yiyen bir sırıtışla gülümsedi. "Austin'i kalıcı bir şey olarak düşünüyordum." Elini çenesine götürdü. "Şu anda sadece kafa patlatıyorum ama Teksas'taki Hangmen Karargâhı hakkında iyi bir fikir ediniyorum." Yüzü ciddileşti. "Sanırım sizin biraz Barnaby Rudge hayatlarınızda. Sanırım bensiz burası çok sıkıcı olurdu."

"Ciddi misin?" Vike ateş çukurunun karşısından konuştu. "Dediğim gibi, düşünüp taşınyorum."

"Evet!" Vike bağırdı, Rudge'ın üzerine arkadan atladı ve onu yere yatırdım. Ky'yi yakasından tutup kamyonete bindirirken, ateşin yanında kutlama yapmak için birbirlerinin suratlarını yumruklayan salakları görmezden geldim. "O piç bana kalp krizi geçirtecek. İngilizce Dangalak," diye tükürdü Ky. Kulübeme dönerken sessizdik. AK'den bir telefon gelme ihtimaline karşı cep telefonumu yanımda tuttum.

Ky beni eve bıraktı, AK ve diğer kardeşlerden bir şey duyarsa bana haber vereceğine söz verdi. Kapıdan içeri girdiğimde Mae'yi hiçbir yerde göremedim.

"Mae?" Bağırdım, botlarımı çıkardım ve buzdolabından bir bira aldım. Ocakta yemek vardı, yani burada bir yerde olduğunu biliyordum.

Onu hiç kullanmadığımız arka odada bulana kadar her odayı kontrol ettim. Orası ıvır zıvırla ve babam kayıkçıya gittiğinde bana miras kalan bir sürü kulüp eşyasıyla doluydu. Tanıdık görünümlü bir sandık açtı ve Mae tozlu eski bir sandalyeye kıvrılmış, deri sırtlı bir tür kitap okuyordu.

"Styx!" Eli göğsüne doğru uçtu. "Beni korkuttun."

Eğilerek saçlarını kavradım ve ağzıma aldım. Her zamanki gibi, sürtüğüm içimde eridi. Çikolata tadındaydı. I

aradan çekildi, biramdan bir yudum aldım ve "Bu da ne?" diye sordum.

Kurt gözlerinde suçluluk duygusu parladı. "Kızma." Karnını ovuşturdu. Artık kocaman olmuştu. Çocuğum büyüktü, eğer doktor

Mae doğru görüyordu. Mae sadece küçüktü. Çocuğumuzu nasıl çıkaracağından emin değildim. Göğsüm sıkıştı. Bu beni dehşete düşürüyordu. İkisine de bir şey olacağı düşüncesi beni geceleri uyutmuyordu. "Ama bu odayı temizlemeye karar verdim. Görünüşe göre buna yuva kurmak deniyor. Bebek için hazırlanmak." Tekrar karnını ovuşturdu. "Her neyse, bu sandığı buldum ve Saklamaya değer mi diye bakıyordum." İçinde ne olduğunu hatırlamaya çalışarak kaşlarımı çattım. Bu odada yaklaşık yirmi farklı sandık ve kutu varmış gibi görünüyordu.

Mae ayağa kalkmaya çalıştı. Elimi uzattım ve sandalyeden kalkmasına yardım ettim. Güldü ve o lanet sesi hâlâ duyduğum en güzel şeydi. Onu kendime çektim ve elimi karnına koydum. Tam ben bunu yaparken Charon kıpırdandı. Gülümsemekten kendimi alamadım. "Babasını tanıyor Şimdiden." Mae'nin başı göğsüme düştü. Başını kaldırıp bana baktı ve dudakları büküldü. Gergindi.

"Ne?"

"Annenin tüm eşyaları bu sandıkta. O öldükten sonra kalanlar. Günlükleri buraya gelene kadar tutulmuş. Ölümünden sonra yazılanlar da dahil.

kaçmıştı ..." Babam onu gözümün önünde kafasından vurana kadar, demek istedim ama kendimi tuttum. Bagaja baktığımda karnım sıkıştı. O zaman hatırladım. Eski kahverengi deriyi ve önündeki soluk ismi tanıdım. Ama sonra damarlarım buz kesti. O sürtük hakkında daha fazla bir şey bilmek istemiyordum. Sandığın hâlâ bende olduğunu unutmuştum. Yıllardır annemi düşünmemiştim. Ve eğer aklıma gelirse, kendimi bu anıdan hemen kurtarırdım. Sikeyim böyle işi.

Ama o sandığa bakınca, onu hatırladım. Vurulduktan sonra onu nasıl sakladığımı hatırladım. Bulmasın diye babamdan gizlice almıştım.

Sonra bir daha hiç düşünmedim.

"Yak onları," dedim. Mae'nin kafası yukarı fırladı. Ağzı şok içinde açılmıştı. "O sürtüğün hiçbir şeyini istemiyorum. Yak onları."

"River." Mae onaylamaz bir tavırla başını salladı. Sesi yumuşaktı, "O senin annendi," diye ekledi.

Geri adım attım. Mae'nin elleri belimden düştü. Öfke Midem bulanıyordu ve sakinleşmek için derin nefes almak zorunda kaldım. "Hayır. Değildi. Beni D-Diablolar için terk etti. Beni sikine bile takmadı." Mae'nin gözleri yaşlarla doldu. "Umurundaydı, River." Mae sandığın üstünden bir günlük aldı ve bana doğru getirdi. "Eğer onları okursan, sanırım onu daha iyi anlayabilirsin." Mae'nin kocaman kurt gözleri benimkilere kilitlendi ve öfkem biraz azaldı. "B-bebek," dedim ve elimi saçlarının arasından geçirdim. Bir adım daha yaklaştım, ama bir şey fark edince durdum. şişliğe kadar. Artık o kadar büyüktü ki karımı bana istediğim kadar yaklaştı. "O orospu umurumda bile değil." Günlüğü elinden aldım ve yırtık pırtık sayfaları havaya kaldırdım. "Ve sen de umursamamalısın."

Onu bagaja attım, sonra Mae'yi dudaklarından öptüm ve ofisime gitmek için geri çekildim.

"O bu hayatı yaşadı."

Kafam karışmıştı, arkamı döndüm. Mae günlüğü tekrar eline almıştı. Yaklaştı, yüzünde gergin bir ifade vardı.

Muhteşem bir yüz.

"Bu kanun kaçağı hayatında bir bebeği oldu." Mae başını eğdi. "Hangmen'in başkanından bir erkek çocuğu oldu."

Mae'nin sesindeki titremeyele göğsümde bir şeyler kıpırdandı. Onu kendime doğru çektim ve başını kaldırmasını bekledim. "Ben babam gibi değilim." Buna inanmıştım. Hem de nasıl. Ama tamamen doğru olmadığını biliyordum. Yoluma çıkan herkesi öldürdüm ve bunun için hiçbir duygu hissetmedim. Bu kulübü demir yumrukla yönetiyordum ve bana karşı gelen herkesi öldürmekte bir sakınca görmüyordum. Ama Mae vardı. Ve babam kendinden başka hiç kimseyi umursamazdı. Bir dakika önce annemi vurdu, bir dakika sonra da sırtımı tokatladı. ve bara gitti, böylece o bunu yaparken orada kendisini beklemesini söylediği sürtüğe sikini sokabilecekti.

Mae'nin yanaklarını elime alarak gözlerinin içine baktım. Çok korkmuş görünüyordu. Mae başını eğmeye çalıştı ama ona izin vermedim. "Ne-ne?"

Mae derin bir nefes verdi. "Seni bir savaşın ortasında bıraktı." Mae'nin gözleri yaşlarla dolarken lanet olası midem düştü. "O da benimle aynı korkulara sahipti." Omuzları çöktü, sonra fısıldadı, "Seni kaybetmekten. Kendisinin de öldürülmesinden.

bir hedef ..." Karnını tuttu, dudakları titriyordu. "Charon için gelmelerinden... Birbirimizi kaybetmemizden. Uzun zamandır hayalini kurduğumuz hayata sahip olamamaktan." Mae yutkundu. Onun yüzü bembeyaz olmuştu. Titriyordu. Onu bu şekilde görmek beni ikiye böldü. "Sadece hissediyorum. Birbirimizi yeniden bulduğumuzdan beri çok şey olduğunu hissediyorum. Kız kardeşlerimin özgürlüğüne kavuşmasına yardım etmek. kulüp ve şimdi de bu savaş." Mae'nin nefesi kesildi ve Oğlumuzu güvende tuttuğu karnını ovuşturdu. "Artık Charon elimizde olduğuna göre, korkuyu çok daha güçlü hissediyorum. Kaybedecek daha çok şeyimiz var. Ona ya da herhangi birimize bir şey olması düşüncesine katlanamıyorum."

Böyle bir şeyin olabileceğini düşündükçe içimde dinmeyen bir öfke kabardı. "Kimse size dokunmayacak. İkiniz de. Eğer dokunmaya çalışırlarsa onları öldürürüm, ben-"

Kekemeliğim konuşamayacak kadar kötüleştğinde sözlerimi kestim. Konuşamazken Mae'ye bir şey olmayacağını nasıl garanti edebilirdim ki?

"Şşş." Mae elini yanağıma koydu. "Seni seviyorum, River Nash. Ama bundan da öte, sana güveniyorum. Kimsenin bize zarar vermesine izin vermeyeceğini biliyorum. Sen iyi

bir kocasın. Sen iyi bir

şiddetli bir başkan . . ama daha da önemlisi, mükemmel bir baba olacaksınız."

Mae'nin söyledikleri arasında beni etkileyen tek şey buydu. Çünkü gerçek şuydu ki, ben de babam Gölge gibiydim.

"Azrail" Nash. Birçok yönden ona benziyordum ve o boktan bir babaydı. Bir çocuğa ne verebilirdim ki? Ne-

"Sen o değilsin ve oğluna onun sana yaptığı gibi davranmayacak kadar iyisin." Mae'nin gözlerindeki lanet olası inanca baktım ve damarlarımdaki zehrin bir kısmını bıraktım. Ama bir izi hep kaldı. Çünkü ailemden hiçbiri beni umursamıyordu. Baba olmak üzereydim ve sahip olduğum tek referanslar beni döven bir pislik ve beni nefret ettiği bir adamla terk eden bir sürtüktü. Bu onun hakkında ne söylüyordu? İkisi hakkında da mı?

"Birini onu sevdiğim gibi sevebileceğimi hiç bilmiyordum. Bunun mümkün olduğuna inanmıyordum. Koyu kahverengi saçlar, tombul yanaklar ve mükemmel dudaklar. Şu anda günlerce bakabileceğim koyu mavi gözleri var ama bu rengin değişebileceğini biliyorum." Başımı çevirdim, Mae'nin ne dediğini anlamamıştım.

konusuyordum. Sonra fark ettim. O yüksek sesle okuyordu

günlük. Kalbim hızla çarpmaya başladı. Bunlar annemin sözleriydi.

"Onu asla bırakmak istemiyorum. Shade'in kulüpteki odasının kapısını kilitli tutuyorum ki yanına kötü bir şey yaklaşmasın. Yani bu kulüp onu kirletemez. En azından şimdilik." Mae'nin sesi dalgalandı ve boğazımda oluşan yumruyu yutmak zorunda kaldım. "Çocuğunuzdan bu şekilde gözlerinizi ayıramamanız normal mi? Onu tüm kötü şeylerden korumak ve sadece iyi şeyleri vermek istemek? Çünkü bunu yapmalıyım. Ne pahasına olursa olsun onu koruyacağım ve güvende tutacağım. Bebeğim, River'ım... artık tüm kalbimin sahibi olan oğlum, bu hayatta güvende olacak. Babasından. Bir yolunu bulmalıyım..." Mae yanaklarını sildi

Ben koridorda bir heykel gibi dururken. Mae bana baktı. "Seni seviyordu, Styx. Seni o kadar çok seviyordu ki, bazı sayfalarda mürekkebin bulaştığı yerler vardı. Kalbini günlüğe boşaltırken ağlıyordu."

Konuşamıyordum. Şu anda denesem bile ağzımdan hiçbir kelime çıkmayacağını biliyordum. Mae yanıma geldi ve elimi tuttu. "Babanla ilk tanıştığında on altı yaşındaydı. Baban otuz iki yaşındaydı. Onu hamile bırakalı çok olmamıştı.

Sonrasında. O kayıp bir ruhtu. Evden kaçmıştı."

Çenem sıkıştı. Bunu duymak istemiyordum. Annem hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve asla bilmek istemedim.

Ben on yaşındayken kayıkçıya gitmişti ama beni çok daha önce terk etmişti. Tabii ki bu Mae'yi durdurmadı. Hayatıma nasıl girdiyse öyle devam etti. Orospu tek kişiydi

Bu bokun yanıma kalmasına izin verirdim. Mae'nin eli yüzüme bastırdı. "Daha fazla kötü muameleye dayanamayınca evden kaçtı." Donup kaldım. Mae'nin ifadesi bir anda

sempati. Çünkü yaşlı kadınım istismarın nasıl bir his olduğunu biliyordu, bunu kanıtlamak için kalçalarında yara izleri vardı. Elbette istismarın her türlü vardı.

Gözlerimdeki o soruyu görmüş olmalıydı. "Cinsel istismar, Styx. Benim yaşadığım gibi bir istismar."

Ellerim Mae'den uzaklaştı ve geri adım atmak zorunda kaldım. Parmaklarım yumruk şeklinde kıvrıldı ve çenem sıkıştı. "Ağabeyiydi," dedi Mae. Gözlerimi kapattım ve sadece nefes almaya çalıştım. Soğukkanlı bir katil olabilirdim, Karanlık Lord'u üzerinde taşıyan en ölümcül Hangmen'lerden biri olabilirdim ama bu kulübün böyle şeylere tahammülü yoktu. Aslında, bunu yaptığını bildiğim her puştun kokuşmuş sikini koparırdım.

Mutlu bir şekilde.

Özellikle de Mae'den sonra. . . onun ve kız kardeşlerinin neler yaşadığını gördükten sonra. Onlara ne yaptığını, hayatlarının çoğunu nasıl mahvettiğini. Bir parçalarını sonsuza dek mahvetti.

Ama annem... zar zor hatırladığım ve hiç hatırlamaya çalışmadığım kadın. Beni babamın yumruklarına ve günlük alaylarına terk eden kadın. Annemin bir erkek kardeşi vardı. Hiç bilmediğim bir şey daha.

"Ondan çok daha büyüktü. Annesi ve babası pek ortalıkta yoktu. Babası uyuşturucuya yenik düşmüş, annesi de senin annen henüz dokuz yaşındayken intihar etmiş." Mae derin bir nefes aldı. "Styx ... babası öldüğünde o sadece sekiz yaşındaydı.

ona ilk kez tecavüz etti. Ağabeyi. On altı yaşındaydı." Mae'nin gözlerindeki o bakışı gördüm, acıyı ve ... lanet olsun . Çünkü bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu. O şerefsiz Kardeş Jacob ona o şaka gibi tarikatta tecavüz ettiğinde o da sekiz yaşındaydı.

"M-Mae." Başımı salladım ve yanımdaki masadan biramı aldım. Yuttum ve şişeyi çöpe attım. "St-stop."

Mae'nin omuzları çöktü. Sanki bırakırsa onu ateşe atacağımdan korkuyormuş gibi o lanet günlüğü göğsünde tutuyordu. Haklıydı. Atacaktım. Annem hakkında bir bok bilmek istemiyordum. Boktan bir hayat, Diablo prez için beni geride bırakmasının bahanesi olamazdı. Lanet olsun, artık çoğu gün Chavez'in yanında çalışmak zorundaydım. Annemin birlikte yaşadığı adam onun babasıydı.

Bilmek istemiyordum.

Mae'yi tekrar öptükten sonra ofisime girdim ve kapıyı kapattım. Masamın arkasına çöktüm ve uzun bir nefes aldım. Cep telefonum çaldı.

KY: İlk check-in'e kadar geldiler. ME:

Güzel. Herhangi bir sorun var mı?

Henüz değil. Ama sabah Quintana gelinin alındığını anladığında alarmı duyacağımıza şüphe yok.

Dudaklarıma hastalıklı bir gülümseme yayıldı. O pisliğin acı çekmesini istiyordum. Onun için geldiğimi ve günlerinin sayılı olduğunu bilmesini istiyordum. Elimi başımın üzerinde ovuşturdum, sonra geri mesaj attım.

Güzel.

Chavez ve Shadow tarafından ele geçirilen ve kartelin bir saldırı sırasında bize ne yapmayı planladığını açıklayan e-posta masamın üzerinde duruyordu. Yere baktım ve gözüme çarpan bölümü okuduğumda lanet duvarı yumruklamak istedim.

Dilsizin orospu karısını ve doğmamış çocuğunu al ve bağlantıya sat. Onun gibi birini arıyorlardı.

Ama boğazını kesip onu yakmadan önce dilsizin onu öldüresiye dövülmesini izlemesini sağlayın.

Siktiğimin kulübünü yerle bir edeceğim. Naziler her zamanki gibi çok uzun sürüyor. Onları hızlı bir saldırıyla öldüreceğiz.

Sakinleşmeye çalışırken kalbim göğsümde çarpıyordu. Bir sigara ve masamın çekmecesinde sakladığım Beam'e uzandım. Uzun bir nefes çektim. Boğazımdaki piton bir mengene gibiydi ve beni boğuyordu. Gözlerimi kapattım ama tek görebildiğim Mae'nin bir Meksikalının kollarında, Charon'un karnında tekmelenerek öldürölüşüydü. Ve ben, beni tutan

Bu konuda hiçbir şey yapamayan amcıklar.

Masadan kalktım ve oturma odasına doğru yürüdüm. Kapı aralığında durdum. Mae kanepede, göğsünde açık duran günlükle uyuyordu. Omuzlarını hareket ettirerek oturdum ve

başını dizime koydum. Benim

Elini saçlarının arasında gezdirdi. Hâlâ eskisi kadar uzun.
Hâlâ simsiyahtı.

Benim lanet Persephone'um.

Gün geçtikçe daha da güzelleşti.

Mae'nin midesi kıpırdadı. Uzandım ve elimi elbisesinin üzerine koydum, oğlumun elimi tekrar tekmelediğini hissettiğimde dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Elim yukarı doğru hareket edip günlüğün üzerine geldiğinde uzun bir nefes verdim. O deri kitaba sanki lanet bir el bombasıymış gibi baktım.

"Gel lan buraya, Mute," dedi babam. Ofisine geri döndü.

"Şimdi ne halt ediyorsun?" Ky sordu. Omuz

silkererek ofise girdim. Bilmiyordum. "Kapıyı

kapat," diye emretti babam.

Dediğini yaptım, sonra birinin nefes aldığını duydum.

Odanın köşesinde bir sürtük görmek için baktım. Dayak yemişti. Yüzünde kan vardı ve

yere çömeldi. "River?" diye fısıldadı. Gerçek ismimi duyunca midem bulandı.

Kaşlarımı çattım. Babam güldü. "Onu tanımadın mı, evlat?" Omuz silkti. "Belki de yüzünü yeniden düzenlediğim içindir. Ya da

Belki de Diablo siki için bize ihanet ettiğinde çok genç olduğun içindir." Durakladı ve bunun bir sonraki söyleyeceği şeyin beni daha sert vurması için olduğunu biliyordum. "O senin sürtük annen."

Yaşadığım şokla gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Anne?"
Söylemek istedim ama boğazım çalışmıyordu.
Konuşamıyordum!

"Çocuk hala bir gerizekalı. Aslında . . ." Babam güldü.
Anneme bakmaktan kendimi alamıyordum. Bana doğru emeklemeye başladı. Yanına gitmek istedim ama hareket etmeye çalıştığımda babam, "Bir adım daha atarsan bir hafta uyanmamamı sağlarım, evlat," dedi.

Durdum, çünkü bu onun tutacağını bildiğim bir sözdü.
Bunu daha önce de yapmıştı. Bu boku tekrar yaşamayacaktım. Babam gözleri morararak kapanmış olan anneme döndü. "Dediğim gibi, o hala bir geri zekalı. Bir bok konuşamıyor. Ama sen gidince daha da kötüleşti." Babama ters ters baktım. I

Bazen ondan nefret ediyordum. Bana gülümsedi. Bazen onu öyle sert yumruklamak istiyordum ki. "Onu kekeme yaptın. Bu krallığın lanet olası varisi, işe yaramaz küçük dilsiz bir kancıktan başka bir şey değil. Kim olacak ki

Ondan korkuyor musun? Ben öldüğümde Hangmen'lerime nasıl liderlik edecek?" Babam omuz silkti. "Herif sana çekmiş. Zayıf ve geri zekalı."

"River." Annem bana doğru uzandı. Boğazımı hissettim kalınlaştı ve gözlerim yaşardı. Ama ağlayamıyordum. Ağlamaya cesaret edersem babam beni döverdi.

Bir saniye içinde babam sandalyesinden kalktı ve annemin saçlarını tuttu. Onu ayağa kaldırdı. Annem çığlık attı ama babamın umurunda değildi. "Seni terk etti, evlat. Sürtük dizlerinin üzerinde sürünmesine, sana verdiği o boktan isimle seslenmesine aldanma. Seni bir Diablo için terk etti." Kaşlarımı çattım. Diabloları sevmezdik. Onlar bizden nefret ediyordu ve biz onlardan nefret ederdim. Babam bana yakında bir gün bir tane yakalayacağını ve bana ilk avımı vereceğini söyledi. Onlarla yeni bir savaşın yaklaştığını söylemişti. Sonuncusu biteli çok olmamıştı.

"River," dedi annem. "Açıklayabilirim bebeğim. Ben geri geldim-"

"Kapa çeneni, sürtüğ." Babam annemin karnına bir yumruk attı. Bacakları büküldü ama babam saçlarını tutarak onu dik tuttu. Babam tekrar bana baktı. "Seni terk etti, evlat. O

bizim yerimize yeni adamını seçti. Şimdi geri döndü çünkü adam onun acınası halini gördü ve artık onu istemiyor. Ya da ..." Onu çevirdi ve yüzüne bir tokat attı. Onu durdurmak için bir adım öne çıktım ama Pop omzunun üzerinden bana gülümsedi. Yüzündeki o ifadeyi biliyordum. Daha fazla hareket etmeye cesaret edemedim. Kalbim çok hızlı atıyordu ve tek yapmak istediğim onu kollarından çekip almak ve kaçırmaktı. "Yoksa buraya o amcık için mi geldin? Seni köstebek olarak mı gönderdi?"

"Hayır!" Annem ağladı. Babam onu bana bakacak şekilde çevirdi. Annem elini uzattı. "River . . . Ben çok üzgünüm . ." diye fısıldadı ama daha sözünü bitiremeden Pop kafasına silahı dayadı ve tetiği çekti. Patlama sesi gürlerken gözlerim kapandı.

odanın etrafında. Gözlerimi tekrar açtığımda annem yerde yatıyordu ve başından kanlar akıyordu. Ama eli hala bana doğru uzanmıştı ve gözleri

Açıktı ve bana bakıyordu.

"Anne . . ." Fısıldadım. Yanağımda bir damla gözyaşı hissettim.

Pop yanımdan geçti ve yüzüme bir tokat attı. "Kes şu lanet gözyaşlarını, Styx. O sürtük hiçbir şeydi ama

Benim için bacaklarını açtığı ilk andan itibaren sorun yaşadı. Sanchez onu savaşı başlatması için gönderdi. Ve işe yaradı. Seni istemedi, evlat. Seni sevmiyordu. Bunların hepsi saçmalıktı ve Diablo'larla daha fazla yakınlaşmak için bizi kullanıyordu. O

Gözlerinde bozuk para olmadan kayıkçıya gidiyor. Sonsuza kadar kaybolabilir. Fahişe bunu hak ediyor." Babam sırtıma bir tokat attı ve odadan çıktı. Cesedi taşımak için görevliler gelene kadar anneme baktım. Biri gelip temizleyene kadar yerde kuruyan kanına baktım.

Beni istemedi.

Sadece savaş başlatmak için geri dönmüştü.

Babamın dediği gibi lanet bir fahişeydi.

Sanchez'le gittiği için ondan nefret ettim. Gittiği için ondan nefret ettim. Ama en çok da beni kalacak ya da en azından yanına alacak kadar sevmediği için nefret ediyordum.

Mae yer değiştirerek beni o günün anısından kopardı ve kucağımda bana yaklaştı. Ellerime baktım; tir tir

titriyorlardı. Göt herif, dedim içimden

Kafa. Babam haklıydı. Sen lanet olası bir geri zekalısın.

Gözlerimi kapattım ve nefes alışımı kontrol altına aldım. Ben

Lanet olası Hangmen Mute, böyle bir şey hissetmemiştim.
Özellikle de beni istemeyen bir sürtük için.

Mae'nin kolları belime dolandı ve günlük yanıma düştü,
omurgası kalçama saplandı. Derin bir nefes aldım ve
burnumdan verdim. Çenemi sıktım, unutmaya çalıştığım
anı hâlâ kafamın içinde dönüp dururken kendi hain beynimi
parçalamaya hazırdım. Şüphe sırtıma tırmanmaya
başlamıştı. Benim için mi geri gelmişti? Beni babamdan ve
onun bana yaşattıklarından kurtarmaya mı gelmişti?

Mae iç çekti. "Seni seviyorum, River."

Nehir . . . Nehir . . Nehir . . .

Bir ağız dolusu daha Beam aldım ve yuttum, göğsümden
mideme doğru bir yol açtığını hissettim ... sonra, zayıf bir
bok parçası gibi

Lanet olası günlük. Tutarken elim titredi.

Dediğim gibi, o hala bir gerizekalı. Bir bok için konuşamaz.
Ama sen gidince daha da kötüleşti.

Öyle miydi? Hiç doğru konuştuğumu hatırlamıyorum. Yine
de o gecedan önce pek fazla anım yoktu.

-Ky ile takılmaktan ve babamdan kaçmaktan ibaret bir
bulanıklık.

yumruklar. Ama babamın annemin kafasına sıkıldığı kurşunu kristal netliğinde hatırlıyordum. Onun ölü, açık gözlerini ve kan kokusunu hatırladım. Ve yanında getirdiği sandığı odamda, dolabımda sakladığımı hatırladım. İçinde ne olduğunu hiç görmemiştim ve her şeyi unutmuştum ... ta ki bugüne kadar.

Birkaç saat boyunca hiçbir şeye bakmadım, sadece Mae'nin nefes alışını dinledim. Ta ki günlüğü açıp annemin el yazısına bakana kadar. Dağınıktı ama eğer Mae'nin yazdıkları Okumak doğrudu, iyi bir geçmişî yok gibiydi. Okula gidip gitmediğini bile bilmiyordum.

Okumaya başlamak istememiştim. Ama başladım. Mae kucağımdayken ve oğlumuz onun karnındayken, bana her zaman bir sürtükten başka bir şey olmadığı, bir anne için boktan bir bahane olduğu söylenen kadın hakkında okudum.

Shade Nash hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı. Onu gördüğüm ve bana gülümsediğı an, onun olmuşum.

Altıncı Bölüm

Tanner

"Kahretsin, sevgilim. Bütün bu bacaklarınla beni geriyorsun. seğiriyor ve ellerini ovuşturuyor. İyi misin?" Beauty bıçağını masanın üzerinden bana doğrulttu. "Bana göğüs etimin iyi olmadığını söylemeye çalışma bile, çünkü o zaman senin bir yalancı olduğunu anlarım, Tanner Ayers. Ve yalancılara tahammülüm yok."

Beauty'nin sesi aklımı başımdan aldı. Gözlerini şüpheyle bana dikmişti, bu da sıırtmama neden oldu. "Hayır, Beauty. Senin göğüs etinin en iyisi olduğunu biliyorsun."

Gülümsedi ve omuzlarını sallayarak dik oturdu. "Bütün erkekler bana böyle söylüyor."

Tank kadınına kaşlarını kaldırdı. "Bütün oğlanlar mı?" dedi kuru bir sesle.

Beauty kırmızı tonlu parmağıyla Tank'in yanağına dokundu. "Sen hayatıma girmeden önce bakire olmadığımı biliyorsun, sevgilim. Yani evet, birkaç erkek benim

göğüs eti . . . " En yakın arkadaşşıma doğru eğildi. "Ve tadına bayıldılar . . tıpkı senin gibi." Beauty ayağına kalktı.

Buzdolabından birkaç bira daha almadan önce bana göz kırptı.

"Tann?" Tank sordu. "Adelita'yı mı düşünüyorsun?" Beni izlerken başını yana eğdi. Tank iç çekti. "Tann. Konuşsana lan. Bir şeyler söyle! Nasıl oluyor da hâlâ bana bir şey söylemiyorsun?"

"Şimdiye kadar öğrenmiştir. Kuzeninin kaçırıldığını biliyordur."

Tank'ın gözleri kısıldı. "Zamanla anlayacaktır." Ellerimi yüzümde gezdirdim. Anlayacağından o kadar emin değildim. Tank Adelita'yı tanımıyordu. Bana çok kızardı. Durdurmadığım için kızardı. Ama başka ne yapabilirdim ki? Ne yapmam gerekiyordu?

"Artık kulübü hissetmiyor musun?" Tank sessizce sordu. "Çıkmak istemiyorsun, değil mi?"

Midem bulandı. "Sikeyim hayır." Her kelimesinde ciddiydim. Elbette diğer kardeşlerimin ben ve Adelita hakkında ne düşündüklerinden emin değildim. Bunu ondan sakladıktan sonra Styx'in beni hâlâ yanında isteyip istemediğini de bilmiyordum. "Ben iyiyim," dedim. Tank sanki söylediğim hiçbir şeye inanmıyormuş gibi bakıyordu. "Tank . . . İlk kez kendimi bir yere ait hissediyorum.

Hayatımdaki diğer her şey boka sardı. Ama ben bu kulüpte olmak istiyorum. Bundan asla şüphe etme." Boğazımı temizledim, konuyu değiştiriyor. "AK ve diğerlerinden bir şey duydun mu?"

Tank bana biraz uzun süre baktı. Ama sonra dedi ki, "Neredeyse eve vardılar. Temiz alım."

Ama Quintana'yı tanırdım. Kendini kaybedecekti ve hiç şüphesiz Hangmen'in kapısına cehennemi getirmeyi planlıyordu. Yapabilirdim.

sadece Adelita'yı hayal et. Onun içinde yaşayan lanet ateşi bunun üzerine ateşleniyor. Diego'nun bunu Quintana ailesinin gücünü Teksas'a getirmek için ihtiyaç duyduğu bahane olarak nasıl kullanacağını.

"Biliyorsun-" Tank söylemeye başladı, birden telefonlarımız çaldı. Cebimden benimkini çıkardım ve mesajı okudum.

"Geri döndüler." Tank ayağa kalktı ve Beauty'nin yanına gitti,

ve onu öptü. "Kiliseye gitmeliyim, güzellik kraliçesi."

Biz çıkarken Beauty, Tank'ın kıcını tokatladı. "Gonna go Mae'yi gör." Tank omzunun üzerinden el salladı ve bisikletlerimize atladık. Birkaç millik yolu bisikletle aşarken kalbim küt küt atıyordu.

Tank'in yeri ile kulüp arasındaki yol. Kapılar açıldı, müşteri adayları bize el sallayarak içeri girmemizi sağladı. Park ettiğim anda

bisikletimden inip kiliseye doğru yola çıktım. Salonun arka tarafında durdum ve sabırsızlıkla herkesin içeri girmesini bekledim.

Kapı kapandığında Ky konuştu. Her birimizin gözlerinin içine bakarken nefesimi tuttum. Sonra gülümsedi. "Onu yakaladık." Kardeşler başlarını salladı ve odada heyecan arttı.

"Bu savaşın yakın olduğu anlamına geliyor, değil mi? Gerçek bir parçalama mı?" Rudge, Vike ve Bull'un yanından konuştu. Bull'un gözleri Ky'ye sabitlenmişti. Kahretsin, herkesin gözleri öyleydi. "Biraz kartel eti kesme ihtiyacı hissediyorum," diye ekledi Rudge.

Styx elleriyle işaret etmeye başladı. "O pisliği bir süre daha bekleteceğiz. Biz olduğumuza dair hiçbir iz bırakmadı." Styx'in elleri durunca Ky durakladı. Styx bana baktı. "Tanner hayır dedi.

kimse o tünelleri bilmiyordu." Styx'in dudağı bir tür sırtışla kıvrıldı. "Biz olsaydık sorgulayabilirlerdi." Arkasına yaslandı.

"Ama Klan'ı daha çok sorgulayacaklardır. O yeraltı kaçışlarını bilmemize imkân olmadığını bilirler. Ve diyelim ki Shadow onları Vali Ayers'ın kapısına kadar götürebilecek bir iz bırakmakta iyiydi."

Kardeşimin kartel ve Hangmen'lerle m¼cadele etmek zorunda kaldığını d¼ř¼nd¼đ¼mde nefesim bir an durdu. Sonra onu kafamdan attım. Bu saçmalığı unutmalıydım. Beau eskiden tanıdığım kardeşim değildi. Eğer kartelin eline d¼řt¼yse, olması gereken de buydu. Ama göğs¼mdeki acı hiç dinmedi.

"Peki ya kartelin s¼rt¼k gelini?" Frisco b¼l¼m¼n¼n bir üyesi olan Cam sordu. "Nerede o? Onunla ilgili plan nedir?" Styx ellerini kaldırdı. "Depoda. Onu nöbetleşe izliyoruz." Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki Ky'nin benimle konuştuğunu zar zor duydum, "Tanner. Tanner'a ihtiyacımız var.

Bu y¼zden kaltağınızla olan bağlantınızı bir kenara itip işinize odaklanmalısınız. Daha fazlasına ihtiyacım var. Gözetim hazırlanıyor. Quintana biz olduğumuzu anladığında güçlü bir şekilde saldıracak." Durdu ve bana baktı. "Emirlere karşı geldiğini öğrenirsem, seni kendim bayıltırım." Başımı salladım. Piç kurusu.

Styx Tank'e seslendi. "Bu işte Beauty'ye ihtiyacım var. Kartel fahişesiyle ilgilenmesi için ona ihtiyacımız var."

"Tamamdır," dedi Tank. ř¼pheli bakışlarını yakaladım ama gözlerimi kaçırdım. G¼zellik içerideydi. Bunu kullanabilirdim. Bunu kullanabilirdim.

Beauty'den Adelita hakkında bilgi aldım. Bir şekilde.

Styx tekrar imza atmaya gitti ama kilisenin kapısı açıldı ve AK içeri girdi. Kardeşinin üstü başı kir içindeydi. İşte bu Meksika'nın arka yollarında üç gün geçirdikten sonra. AK, Ky ve Styx'e baktı. "O uyandı." AK başını salladı. "Ve kahretsin, ama o sürtük dinleniyor. Bize İspanyolca kusuyor ve kurtulmaya çalışıyor."

Planı biliyordum. Shadow onlar eve gelene kadar onu uyuşturacaktı, Edge onu öldürmediklerinden emin olmak için onu izleyecekti ya da bunun gibi aptalca bir şey yapacaktı.

"Güzel." Vike ellerini ovuşturdu. "Cesur Latinleri severim. İlk vardiyayı ben alırım." Ayağa kalktı.

"Otur lan yerine, Vike," dedi Ky. Ky Tank'a baktı. "Beauty'yi buraya getir. Sen ve Bull ilk vardiyayı alacaksınız."

Tank başını salladı ve bunun kuzeni her kimse onu görme şansım olduğunu biliyordum.

"Orospu gelinliğinin içindeydi," dedi AK ve başını salladı. "O depoda, o lanet gelinliğin içinde, burnu havada, sanki İngiltere Kraliçesi'ymiş gibi bize hakaretler yağdırıyor. Ne dediğini kim bilir." AK omuz silkti. "O kaltak çok kızgın. Siktiğimin

Çarpıcı ama kızgın. Görünüşe göre Quintana Amca onu iyi eğitmiş."

"Ben sertim. Başka kimse var mı?" Vike dedi ki. "Bana hakaretler yağdıran sürtükleri severim. Kapa çeneni, seni kızıl amcık. Sana yeni bir göt deliği açacağım, bundan daha tatlı sözler söylenemezdi."

Styx onu görmezden gelerek ellerini kaldırdı. "Hepiniz için görevlerim var. Yüksek alarm durumundayız. Ve yaşlı hanımlarınızı şimdiden uyarın: Kartelin biz olduğumuzu bildiğine dair tek bir kelime duyarsak kilitleme." Başlar sallandı. Şakalar durdu. Styx tokmağı yere vurdu.

Kilise bitmişti.

Tank bisikletine atladı ve depoya doğru gözden kayboldu. Yatak odama daldım ve kameraları inceledim. Deponun etrafındakilere odaklandım,

Bull ve Tank'in Crow'u rahatlatmak için geldiği anı görmek. Slash, Ash ve Zane de oradaydı. Kameraları depoya sokmam gerekiyordu. Emirlerimi ve Styx'in yumruk tehdidini siktir et, o kaltakla Lita hakkında konuşuyordum. Elimdekilerle yapabileceklerimi geliştirdim, sonra yerel bir dükkândan daha fazla kamera sipariş ettim ve

kulübün kamyonlarıyla gidip aldım. Geri dönüp onları kulübün etrafına yerleştirdiğimde hava kararmıştı. Ekranlarımı kontrol ettim. Tank ve Bull hâlâ deponun yanındaydı. Beauty içeride olmalıydı. Potansiyel müşterilerin de yakınlarda olduğunu düşündüm.

Sandalyeme geri oturup gözlerimi kapattım ve uzun, derin bir nefes aldım. Lita'nın kuzenine ne diyecektim ki? Bana güvenmesini nasıl sağlayabilirdim ki? Lita'ya bir mesaj iletmek için mi?

"Siktir!" Tükürdüm. Ama Adelita'nın yüzü hemen aklıma geldi. Beni ileri götürüyordu. Kahretsin, o kaltak hayatıma girdiği günden beri görebildiğim tek şey oydu. Hayatımdaki tek

beni kontrol etti.

Yanımdaki fotoğraf makinesini ve alet çantasını kaptığım gibi odamdan çıktım ve barın önünden geçtim. Kardeşler her zamanki gibi içerideydi. Ama ben eğilerek geçtim ve kamyonete bindim. Yaklaştıkça nabzım daha da

hızlanıyordu. İki yıl sonra ilk defa

Adelita'yı tanıyan biriyle konuşacaktı. Serbest bırakıldıktan sonra ona bir mesaj iletebilecek biriyle.

Ben kamyoneti park ederken Tank yaslandığı duvardan kalktı. "Kameralar mı?" Başımı salladım ve kamyonun

içindeki

taksi. Bull geldi ve kameraları depoya götürmeye başladı.

"Kaltak hâlâ sizi mi çağırıyor?" Depoyu işaret ederek söyledim.

"Evet," dedi Tank. "Beauty bir süredir içerideydi ve bu onu biraz susturmuş gibi görünüyor."

"Depoda tam olarak nerede?" Elimi saçlarımın arasından geçirdim. "Bu yüzden onu nereye kameralar."

Tank bana yaklaştı. "Oradayken Adelita'dan sakın bahsetme. Tamam mı? Sessiz ol. Styx'i kızdırma. Adelita'yı yakalamak için bir yol bulacağız. şimdi zamanı değil."

Başımı salladım ve depoya girdim. Bull bana malı attığı yeri gösterdi, sonra da Tank'la birlikte nöbet tutmak için ayrıldı. Tank beni uyarmıştı ama çenemi kapalı tutmaya hiç niyetim yoktu. Lita'yı öğrenmem gerekiyordu.

   aday kuzenin içinde olduğunu bildiğim küçük odanın dışında duruyordu. Çenemi onlara doğru eğdim. Slash ve Zane yanıma geldi. "Bull sana yardım etmemizi söyledi," dedi Slash.

Gözlerimi arka odanın kapalı kapısından ayırdım. "Güzel." Boğazımı temizledim. "Buradan başlayacağız. Ben size bir tanesini göstereyim, sonra hepiniz ayrılıp diğerlerini yaparsınız." Onları deponun uzak tarafına yönlendirdim. On dakika sonra ilk kamerayı kuruyor ve onlara anlatıyordum, Slash ise benim bulunduğum merdiveni tutuyordu.

"Bütün bunları orduda öğrendin, değil mi?" Slash sordu.

Çocuğa baktım. Smiler'a benziyordu. Smiler'ın kuzeni olduğunu biliyordum, on dokuz yaşlarındaydı. Hikâyesinin bundan fazlasını bilmiyordum. "Evet, iletişim."

"Harika," dedi. "Ben de ordu hakkında düşünüyordum. Smiler zahmet etmemem gerektiğini düşünüyor. Sadece bisikletler üzerinde çalışıp Hangmen."

AK'nin yeğeni Zane, "Amcam da aynı şeyi söyledi," dedi. I başını eğip başka tarafa bakan çocuğu izledi. Çünkü hizmet eden sadece AK değildi. Babası da hizmet etmişti.

Kaçırılmasına ve bir kamyon dolusu travma sonrası stres bozukluğu yaşamasına neden olan berbat bir görev yüzünden önce Zane'in annesini, sonra da kendisini öldüren adam. Çocuk teyzesi tarafından büyütüldü, yetim kaldı.

Merdivenden indiğimde, "Askerlik yaptım çünkü babam bunun vatani görevim olduğunu söyledi," dedim. Zane ellerini ceplerine soktu ama hem o hem de Slash beni dinledi. "Orduda ok Şey ğrendim. Ama Şimdi size söyleyeceğim, ocuklar. Uğruna savaŐtıđınız davaya inanmadığınız sürece savaşa girmeyin." "Şimdiki gibi mi yani?" Slash sordu. "Şu anda kartel ve Klan ile içinde bulunduğumuz savaş." Slash'in gözleri büyüdü. "Yani, sen . . . onlar . . ."

Elimi Slash'in omzuna koydum. "Her Şey yolunda evlat. Klan'la aramızın bozuk olduğunu biliyorum."

"Ama sen artık bir Cellat'sın, değil mi?" Zane sordu. Mini bir AK'nin bana baktığını görerek sııttım.

"Öyleyim." Gözlerimin tekrar arka odanın kapısına kaymasına izin verdim.

Slash ellerini saçlarında gezdirerek, "ok gürültü yapıyor," dedi. "Kaltak saatlerdir bağırmayı kesmedi. Bir tane lanet olası baş ağrısı."

"Artık sessiz," dedim.

"Beauty muhtemelen onu susturmuŐtur." Ash kapıdan uzak durdu,

Sigarasını bitirip yere atarken sırtıyordu.

"Tüm bu gürültüden kulaklarım ağrıyor. Bir içkiye ihtiyacım var."

Zane ve Slash'e dönerek, "Son kamerayı nasıl yerleştirdiğimi gördünüz mü?" dedim. Başlarıyla onayladılar. "Gidin aynısını diğer odalara da yapın." Ash'e döndüm. "Sen de git. Bu kameraları hemen kurmam lazım. Sana nasıl yapılacağını gösterecekler."

"İyi şanslar." Ash kardeşlerini uzaktaki odaya kadar takip etti. Kamerayı elime alarak kapıyı çaldım.

Beauty cevap verdi. Telaşlı görünüyordu ama beni görünce gülümsemeye başladı. "Hey, sevgilim," dedi, Kapıyı aralık tutarak. "Kamerayı kurmak için mi buradasın?" "Evet."

"Güzel. O zaman ara veriyorum. Bir içkiye ihtiyacım var. Çalışırken ona göz kulak ol, çok alıngan bir sürtük. Genelde bir kadında buna saygı duyarım ama şu anda ağzı çığlık atamayacak kadar dolsun diye yumruğumu dişlerine vurmak istiyorum. Son sinirime kadar çalışıyor." Daha geniş gülümsedi. "Uzun sürmeyecek!" Beauty depodan dışarı çıktı.

Kapı açıktı ama içerideki oda karanlıktı. Uzun bir nefes alarak kapıyı ittim. Arka oda küçüktü, ışık olarak sadece loş bir lamba vardı. Ama kuzenini gördüm.

köşede, gölgelerle kaplı. Başı aşağıdaydı ve koyu renk saçları yüzünü örtüyordu. Elleri de ayakları gibi iple bağlıydı. Giydiği gelinlik vücudunun büyük bir kısmını örtüyordu. Gözlerimi kısarak onu seçmeye çalıştım ama bu loş ışıkta bunu yapmak imkânsızdı.

Deponun ana gövdesinde kimsenin olmadığını kontrol ederek kapıyı kapattım ve sürgüledim. Elim kapı kolunda sıkıştı ama sonra cesaretimi toplayıp döndüm. Doğruca sandalyedeki kaltağa doğru yürüdüm ve beni hissetmiş olmalıydı,

çünkü bağlı bacaklarıyla saldırdı ve tükürdü, "Cabrones! Los odio!"

Bana yaklaşmak için çırpınırken başı geriye düştü. Yerimde durdum, sakinleşmesini ve durmasını bekledim. Uzun siyah saçları yüzünden geriye doğru uçtu, ağzı

bana daha fazla bok kusmak için açıldı, sonra gözleri benimkilere kilitlendi ve ...

Dondum kaldım.

Kimildayamıyordum.

Vücudumdaki her hücre kaskatı kesilmişti. Nefes bile alamıyordum.

Kalbim kaburgalarımaya çarpmaya başladı ve kaslarım kırılacaklarını düşünene kadar gerildi. Ve dikkatimi o gözlerden hiç ayırmadım. Koyu kahverengi gözler, upuzun kirpikler ve o dudaklar... o lanet dolgun, mükemmel dudaklar.

Göğsüm ciğerlerimi demir bir yumruk gibi sıktı ve lanet olası ellerim titremeye başladı ... Çünkü gözlerime güvenmiyordum.

Karşımda oturana inanacak kadar kendime güvenmiyordum. Gözleri büyüdü ve yüzündeki kanın çekilmesini izledim. O da inanamıyormuş gibi gözlerini kırıştırdı, sonra gözleri yaşlarla doldu.

"Tanner?" diye fısıldadı şaşkınlıkla. Sesi kulaklarıma çarptığında gözlerimi kapatmak zorunda kaldım. "Hayır, olamaz.

. . ." diye bağırdı. Nefesim ve kalbim aynı anda atmaya başladı, ikisi de kulaklarımda ınılıyordu. Gözlerimi açarak başımı salladım. Bu olamazdı. Bu o olamazdı.

"Ad . . . Adelita?"

Adının dudaklarımdan dökülen tınısı sessiz odanın her santimini yoğun bir duman gibi doldurdu. Gözleri kapandı ve yanağından bir damla yaş süzüldü.

Sonra ona baktım... gerçekten baktım ve her şey içime işledi.

Gelinlik giymişti. Beni kısılacında tutan şok azalmaya başladı. Ve sıcak kan gibi bilenmiş bıçak, şok, karşımda oturanın Adelita olmasının verdiği rahatlama eriyip gitti ... ve yerine şaşkınlık, inançsızlık ... sonra da öfke geldi. Kızgın bir öfke. Çünkü karşımdaki Adelita'nın kuzeni değildi.

Evlenen oydu.

"Tanner?" Adelita'nın sesi titriyordu, sessizdi ve hatırladığım kadar mükemmeldi. Ama bu tatlılık, dilimde biriken acı tadı seyreltmeye yetmedi.

Gözleriyle karşılaştım, bir zamanlar ona vaat ettiğim her şeyin karşılığında bana vaatte bulunan gözlerle. O gözler ki Bana güvendiği gibi ona da güvenmemi söyledi. Birlikte olmamız için bir yol bulana kadar beni bekleyeceğini söyledi. Ben

Ayrıldık ve bizi ayrı tutan tüm pisliklerden kaçmanın bir yolunu bulmaya çalıştık.

Bunca zaman. Ailemden ve Klan'dan zarar görmeden ayrılmanın bir yolunu bulmak için aylarca plan yaptım, daha güçlü ve kudretli biri tarafından korunuyor. Kanıtlamak için

Beni kendilerinden biri olarak kabul etsinler diye

Hangmen'lere değerimi gösterdim. Hepsi onun içindi. Hepsi bu kaltak için.

Hayatımı alt st etti ve beni değiştirdi, ondan başka bir şey istemememi sağladı. Hepsi birlikte olabilmemiz ve bize asla izin vermeyecek olan ailelerimizden kaabilmemiz içindi.

Sevdiğim kadına, onu ilk gördüğüm andan beri hayatımı yöneten kadına bakarken tek hissettiğim, kaslarımı ve kemiklerimi iliklerine kadar dolduran lanet olası bir öfke fırtınasıydı. Eskiden taşıdığım fke

Her lanet gün, onun için kontrol etmeyi öğrendiğim öfke, ..ve ben onu durdurmak için hiçbir şey yapmadım. Onu geri tutmak için hiçbir şey yapmadım. Bunun yerine içime dolmasına izin verdim, damarlarım her zaman yaşamış olan karanlıkla doldu.

içime babam, Klan ve çocukken bana bulaşan tüm nefret ve zehir tarafından yerleştirilmişti. Ve ben bunu benimsedim.

Hiçbir derin nefes işe yaramıyordu. Hiçbir şey bunu durduramayacaktı. O gelinliğe, kollarını kaplayan beyaz dantele bakarken -söz verdiği gibi beni tutan kollarına Bir gün benim karım olacaktı.

"O sendin," diye hırladım. Adelita'nın gül kokusu burnuma dolduğunda yumruklarım kan akıtacak kadar sıkılmıştı. İki yıl boyunca hayalini kurduğum o koku. Yatağa her uzandığımda hatırladığım koku. Bunca zamandır yanımda taşıdığım koku. "Evlenmene lanet olsun!" Bunu bir soru olarak ifade etmedim. Gerek de yoktu zaten. Karşımda lanet olası bir gelinlikle oturuyordu.

Adelita'nın gözleri her şeyi anlatıyordu. Suçluluk duygusu yüzünden okunuyordu. Bana ihanet etmişti. Bize ihanet etmişti. Ağzı açıldı ama ne dediğini duymadım. Gerçekten konuştuğunu bile bilmiyordum. Beynim onu dışarıda bırakmış, içeri girmesine izin verdiğim yoğun sisin içinde boğulmuştu. Beni Meksika'ya döndüğüm güne geri götürdü. Her şeyi bir kenara attığım güne. Tüm bunları harekete geçirdiğim güne.

Beyaz Prens'in kendi isteğiyle lanet olası tahtından düştüğü gün.

"Bunun gibi birkaç yolculuk daha yaparsak işimiz biter Tanner," dedi babam. Quintana çiftliği. Gözlerim muhafızlara takılmıştı.

Geçen seferki gibi her yeri sarmışlardı. Onlara, babamın bana söylediklerine odaklanmaya çalıştım. Ama lanet olası hasta kafam sadece tek bir yere gidiyordu.

Adelita lanet Quintana.

İki aydır. İki aylığına gitmişim. Halkımın, ailemin yanına döneli iki ay olmuştu. Kim olduğumu hatırlamaya çalışarak saf WASP sürtüklerini becerdim. İki ay boyunca düşmanlarımı alt ettim ve ateşli haçı yaktım.

Ve Quintana'nın kızını becerdiğim için duyduğum utancı üzerimden atmaya çalıştığım iki ay. Ve iki ay kendimi bu an için eğittim. Onu tekrar göreceğim an için.

Uzak durmak zorundaydım.

Araba durdu ve bizi çiftliğe götürdüler. Ellerimi iki yanıma kavuşturmuş, yüzümü öne doğru çevirmiştim. Quintana'nın özel odasına vardığımızda babamın yanına oturdum, sonra Quintana odaya girdi. "Beyler," dedi o lanet kalın aksanıyla. Adelita onun gibi konuşmuyordu. Belli ki babam kızını kendisinden daha iyi eğitmişti.

Ayağa kalktım ve elini sıktım. Babam ve Quintana öyle bir konuşmaya başladı ki, hemen dikkatim dağıldı.

. Quintana'nın ofisindeki sanat eserlerine göz gezdirdim. Berbattı. Çok parlak renkler hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Gözlerim masasının üzerindeki bir tabloya takıldı. Kafatasıma kazınmış kahverengi gözler bana bakıyordu. Ve tıpkı hatırladığım gibi, üstün bir bakışla benimle alay ediyorlardı. Onu alt etmem için bana meydan okuyordu. Bana tekrar amını almamı söyledi.

"Tanner?" Babamın sert sesi beni kendime getirdi. Ona baktım. "Birazdan akşam yemeği için Alfonso'ya katılacağız. Tamam mı?" "Evet efendim," dedim ve babamın ardından ayağa kalktım.

Geçen sefer kaldığım süite doğru yürürken koridorları taradım ama Adelita'dan hiçbir iz yoktu. Odasının buralarda olduğunu biliyordum. Tenim sanki onun yaklaştığını hissediyormuş gibi karıncalandı. Burada olduğum süre boyunca onu görmemeyi umdum. Şehir dışında olması için dua ettim, böylece ona tek bir bakış bile atmadan bu bok çukuruna girip çıkabilecektim.

Duş aldım ve akşam yemeği için üstümü değiştirdim. Hareket etmeyi hiç bırakmadım; gitme vakti gelene kadar odamda volta attım. Lanet kafamı kapatamıyordum. Adelita'nın altımda parçalanışının anısını düşüncelerimden

uzaklaştırmak için yumruğumu kafatasıma vurdum. Onun
bekâretini aldığımı fark ettim. Of

Bana nasıl tokat attığını, benimle nasıl kavga ettiğini, sonra beni nasıl öptüğünü.

Kapı çalındı. Babam takım elbisesiyle orada duruyordu. Gözleri pantolonumun, beyaz düğmeli gömleğimin ve siyah kravatımın üzerinde gezindi. Ama gömleğimin yakasından ve manşetlerinden dışarı taşan tüm vücudumu kaplayan dövmelere sabitlendi. Dudağı tiksintiyle kalktı. Benimki zaferle kıvrıldı. Hayatımda onun isteklerine karşı yaptığım tek şey buydu. Pislik herif bana bunu bedenimle ödetmişti. Ama mükemmel bakımlı varisinin artık o Amerikan çocuğu olmadığını görmek buna değmişti.

olmamı istedi. "Gerçek Klan üyeleri görünmezdir, Tanner. İnançlarını kafirler gibi derilerinin üzerinde taşımazlar."

Onun

Mesaj hayatım boyunca kafama kazınmıştı. Ama Tank Klan'dan ayrıldığında, ordudan ayrıldım, kendimi kaybettim ve tam da büyük Vali Ayers'ın yapmamı istemediği şeyi yaptım.

Verdiğim en iyi karardı. Babam gibi siyasi makamlar için yaratılmamıştım. Ben savaş ve şiddet için yaratılmıştım. Kan, silah ve zafer için.

Ben karanlık için yaratıldım.

"Hadi gidelim." Babam bizi akşam yemeğinin servis edileceği verandaya götürdü. Yaklaştı. "Çeneni kapalı tut. Konuşmayı ben yaparım." Benim için sorun yoktu. Zaten burada bir işe yaramıyordum. Quintana ile yaptığı anlaşma hakkında bana bilgi vermeye hiç niyeti yoktu. Ben buraya Lanet olası gösteri. Ve tanık olarak.

Quintana masada bekliyordu. Daha yeni içkilerimiz verilmiş ve bir hizmetçi tarafından koltuklarımıza yönlendirilmişti ki Quintana gülümsedi ve masanın başındaki yerinden kalktı. Gözlerimi ileri diktim, az önce kimin geldiğini biliyordum.

"Tanner, kızım Adela'yı hatırlarsın."

Çenemi sıkarak ayağa kalktım ve bakışlarımı isteksizce Adelita'ya çevirdim. Kahverengi gözleri benimkilere kilitlendi ve hemen içlerinde bir şeylerin parladığını gördüm.

Sonra gözlerim onun yanında duran adama kaydı. Kızın koluna girdiği adama. "Bu da Diego," dedi Quintana. "O benim ikincim." Quintana babama baktı. "Konuştuğumuz gibi yarın bize katılacak. Benimle birlikte projeyi yönetecek."

Öfke içimde patladı. Babam bunu yüzümde gördü; bunu biliyordum. Ayrıca bu orospu çocuğu orada olacakken toplantılarından dışlandığım için olduğunu düşündüğünü de biliyordum. Ama yanılıyordu. Hem de çok yanılıyordu. Öfkem, Adelita'nın kolunu tutan bu herifin kolundan geliyordu.

"Sinyor Ayers." Diego bana gülümsedi. Adelita'nın kolunu kendi kolunun içinde tutarak boştaki elini uzattı. Elini sıktım ve kavrama gücünün ardındaki çabayı hissettim. Şansım olsa bu herifi paramparça ederdim. Mükemmel şekilde geriye taranmış saçlarını ve üç bin dolarlık takım elbisesini mahvederdim.

"Oturalım, olur mu?" Quintana söyledi.

Dediğini yaptım, sonra tabağıma baktım. Kendimi buna zorladım. Ama Adelita "Bir şey yedin mi?" diye sorduğunda

Meksika'ya iyi yolculuklar, Tanner?" Gözlerimi kaldırdım ve onunkilere kilitlendiler.

Gülümsedi ama altında yatan gerginliği görebiliyordum. Yutkunurken boğazının çalışmasını izledim, gözleri göğsüme düşüyordu. Bu lanet şey içimde bir şeyler yaptı. Beni yaktı. Onu sinirlendirmiştim. Onu etkilemiştim. Acaba o da şu an benim düşündüğümü mü düşünüyordu?

Eğer onu duvara ittiğimi hatırlıyorsa

güvenli evde, elim boğazındaydı. Eğer o Ağzının benimkinde olduğunu, dişlerinin etime battığını hatırlıyorum.

Eğer beni içinde hatırlarsa, ona çığlık attırırdım. Sikim sertleştğinde, öfkenin onu geri itmesine izin verdim. Bu kaltağı istemiyordum. Onu yakınımnda istemiyordum. Bunu hatırlamam gerekiyordu.

"Adelita sana bir soru sordu." Gözlerim yanındaki Diego'ya kaydı. Üç parçalı takım elbisesi ve sidikli kara gözleriyle orada oturan herif bana dik dik bakıyordu. Boynum Göt deliğine dalma ve ona biraz terbiye verme isteğimle savaşıırken gerildim.

Babamın sert ifadesini yakaladım ve Adelita'ya döndüm. "İyiymi."

Herkes yemeğe başladığında Diego'ya baktım ve onun beni izlediğini gördüm. Bakışlarına karşılık verdim ve o lanet olası gözlerimle, o pis kışını gördüğüm anda ondan nefret ettiğimi belli ettim. Ve

Eğer elime fırsat geçerse, onun işini bitireceğime söz verdim.

Quintana ona bir soru sorduğunda Diego gözlerini kaçırdı. Ama benim dikkatim onun elinin üzerindeydi.

Adelita'nın masasının üzerine koydu. Damarlarımdan ateş fışkırdı. Yerimde kıpırdandım, bu anlaşmayı mahvetmeye ve herifi lime lime etmeye hazırdım. Ama Adelita elini onunkinin altından çekti ve masanın altına sıkıştırdı.

Gözleri benimkilere kaydı, sonra tekrar babasına odaklandı. Mükemmel kartel prensesi cilalı yüzünü asla bırakmıyordu. Diego'nun yüzü taş gibiydi ama omuzlarının duruşundan kızgın olduğunu anlayabiliyordum.

Sonra kendi öfkemi yuttum. Çünkü onu bu masada hepimizin önünde becermesi umurumda değildi. O şerefsizin benden sonra ona sahip olması da umurumda değildi. O benim değildi ve ona bir daha asla dokunmayacaktım.

Kapıya baktım ve yüzüncü kez merak ettim.

-Burada ne işim vardı? Yumruklarım kıvrılırken tırnaklarım avuç içlerimi kesiyordu. Tuzaklarım o kadar sıkı çekilmişti ki boynum ağrıyordu. Koridorda etrafıma bakınırken, bir gardiyanın gelmesine otuz saniyeden az kaldığını biliyordum. Bu

Ordu bana pek çok şey öğretmişti. Bunlardan biri de devriyeleri nasıl gizlice geçebileceğim olduğu için minnettardım.

Belki de değildim. Çünkü nasıl gizleneceğimi öğrenmemiş olsaydım, şu anda burada olmazdım - ırkıma ihanet eden biri olarak.

Elimde tuttuğum iğne yanan bir aleve dönüştü. Gözlerimi kapattım ve gitmeyi diledim. Ama duyduğumda Koridordaki muhafızların uzaktan gelen sesini duyunca bedenimin beni yönlendirmesine izin verdim. Saniyeler içinde kilidi pimle açmıştım ve Adelita'nın odasındaydım. Burnuma önce gül kokusu çarptı. Çenem sıkıştı ama ayaklarım beni başka bir kapıya götürdü. Onların da kilidini açtım ve içeri girdim.

Küçük bir başucu lambası dışında oda karanlıktı. Adelita yatakta uzanmış, beyaz ipek bir gecelik giymişti. çıplak kollarını, baldırlarını ve ayaklarını gösteriyordu. Kumaş vücuduna tutkal gibi yapışmıştı. Mükemmel vücudu. Ellerimin her santimini keşfettiğini hatırladığım bir vücut.

Zemin ayağımın altında gıcırdadı. Adelita doğruldu ve bakışları benimkilerle çarpıştı. Kıpırdamadan durdum, ellerim yine yumruk olmuştu.

Adelita'nın gözleri kocaman olmuştu. Ama o sessiz kaldı. Nefes alışım kulaklarımda yankılanıyordu. Dönüp gitmeliydim. I

Olmalıydı. Onu gördüğüm an aletim sertleşmişti. Burada olmakla her şeyi berbat ediyordum. Biliyordum.

Yine de ayaklarım hareket etmedi.

Adelita ayağa kalktı. Yaptığı her hareketi izledim. nefes alışı hızlanıyordu. Onun da nefes almak için savaştığını gördüm. İpek geceliğinin altında göğüsleri inip kalkıyordu. Şimdi benden sadece birkaç metre uzaktaydı. Saçlarından tanıdık hindistan cevizi kokusunu alabiliyordum ve çıplak yüzünü görebiliyordum. Makyaj yapmamıştı ve saçları gevşek ve biçimsizdi, sırtının ortasına kadar dökülüyordu.

Odadaki sıcaklık yüz derece kadar yükselmiş gibiydi. Ben Adelita'yı izledim, o da beni, sonra ... "Tanner ..." Adımı dudaklarından duyunca, kalan son akıl sağlığımı da bir kenara bırakıp onun durduğu yere doğru yürüdüm. Ona bir fırsat bile vermeden Konuşma fırsatı bulduğumda dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Adelita ağzımın içinde inledi ve sonra dili benimkine karşı savaşmaya başladı.

Lanet kalbim göğsümden fırlamak üzere olan bir davul gibiydi. Ellerim onun her yerindeydi. Elleri yanaklarıma bastırıyor, sonra pazılarıma iniyordu. Tanıdık kırmızı tırnaklar

Tadı, hissi ve sesiyle karışan acı, sikimi kot pantolonumdan fırlamaya hazır hale getirdiğinde tısladım.

Ağzımı onunkinden ayırarak gömleğimi çıkardım, sonra geceliğinin askılarını göğüslerine kadar indirdim.

serbest bırakıldı. Düşük bir hırıltıyla öne atıldım ve bir meme ucunu ağzıma aldım. Adelita başını geriye attı ve inledi.

Beni memesinde tutarken elleri başımın üzerinde bir mengene gibiydi, dilim meme ucunu ileri geri sallıyordu. Elimi geceliğinin altına kaydırdım. Parmaklarım ıslak amını bulur bulmaz Adelita haykırdı. Meme ucunu serbest bıraktım.

onu yatağa yatırdım, üzerine tırmandım ve boştaki elimle ağzını kapattım. "Şşşt," diye tısladım. "Sessiz ol."

Bir parmağımı içine sokup onu parçalayacak noktayı ararken Adelita'nın gözleri yuvarlandı. Gözlerimi vücudunda gezdirdim, göğüslerini ve bacaklarını ezberledim ve kedi. Ama bu yeterli değildi. Onu altımda çıplak istiyordum.

Tenini tenime bastırmak istedim. Vücudunu örten ince kumaşı tuttum ve ortadan yırttım. Harap olmuş geceliği altından çekip çıkardım ve yere attım. Sonra arkama yaslandım ve onun her yerine baktım -Adelita lanet Quintana. Yatağın üzerinde uzanmış, vücudu benim için çıplaktı; elmaları sıkı ve kırmızı, amı ıslak ve bekliyordu.

Onu zaten beni izlerken buldum. Ve dudaklarına küçük bir gülümseme yayıldığında, o mükemmel kartel prensesi bokunun altında olduğunu bildiğim o lanet olası düşmanca tarafı, o

lanet ateş, kayarak geçti. Adelita dudağını ısırarak ayağını hareket ettirdi ve yavaşça sikime doğru kaydırıldı.

Beni kırdı.

Ağzımı onunkine çarptım. Ama vücudundan aşağı kaymadan önce sadece bir saniyeliğine. Kollarımı bacaklarının altından geçirerek onu yataktan aşağı çektim; kaltak yumuşak davranmak istemiyordu.

Adelita'nın gözleri parladı, göz bebekleri büyüdü ve nefesini tutmaya çalıştı. Önümde yere serilmiş halini görünce içim alev alev yandı. İnledim, sonra vücudumu indirdim

ve klitorisinden deliğine kadar çıplak amını yaladı.

Adelita'nın başı geriye düştü ve ağzı açıldı. Ama

çığlığını boğazına hapsetti ve sessizce dışarı verdi.

Onun tadı beni parçalara ayırmakla tehdit ediyordu.

Tekrar amını yaladım, klitorisini ağzıma aldım ve dilimle oynattım. Adelita kollarımın arasında kıvranıyordu ama ben gücümü kullanarak kollarını aşağı doğru bastırdım, böylece hareket edemiyordu. Bu yüzden yalamalarımın katlanmak ve kim olduğunu bilmek zorundaydı.

onu beceriyordum. Tadına bağımlı olmaktan öte, gerilene, hareketsiz kalana ve sonra altımda parçalanana kadar onu daha hızlı ve daha hızlı çalıştırdım.

Adelita nefes nefese kaldığında teni terden kayganlaştı. Kollarımda titriyordu, kalçaları çok sert boşaldığı için sarsılıyordu. Onu böyle görmek, bu mükemmel vücudu görmek ve

Yüzümün benim yüzümden paramparça olması beni kıpkırmızı bir vahşiye dönüştürdü. Kot pantolonumu açtım, botlarımı çıkardım ve yere fırlattım. Adelita daha bir şey yapamadan

Kendine gelme şansı bulduğunda bacaklarının arasına geçtim ve uzun bir hamleyle içine girdim. Adelita'nın sırtı ben ileri geri, ileri geri sallanırken yataktan kalktı.

Göğüsleri göğsüme sürtündü ve kolları boynuma dolandı, parmakları tenimi tırmaladı. Kaltak geri verdi

benim ona verdiğim kadar. Yataktan kalkıp sikime binerken ellerini boynumda çapa olarak kullandı. Amcığı beni sertçe sıktı ve dişlerimi boynunun kenarına gömüp emdim.

Prenses beni daha da zorladı. Omurgamın tabanında basınç oluştu. Kontrolü kaybettiğini anlamasını sağlayarak

Adelita'yı yatağa fırlattım ve onu becerirken yere

sabitledim. Onu sertçe becerdim, o kadar sert becerdim ki günlerce beni içinde hissedecekti. O kadar sertti ki, içine başka bir alet girse bile

beni, bu anı düşünüyordu. Sikimin onun amına sahip olması.

Adelita'nın nefesi giderek daralıyordu. Yatağa yapışıp kalmıştı ve ben başka tarafa bakamıyordum. Saçları başının etrafında lanet bir hale gibi dağılmıştı; yanakları kızarmış, dudakları ağzımdan kalınlaşmıştı. Gz bebekleri o kadar genişti ki kahverengi gözleri siyah görünüyordu.

Kalbim hızla çarpıyordu. Gözlerimi ayırmaya çalıştıkça, hâlâ onu yere sabitleyen kollarım titremeye başladı. Ama yapamadım. Daha hızlı ittike göğsüm sıkılaştı. Onu bir hiç olarak düşünmeye çalıştıkça sıkılaştı. Onu saf olmayan ve altımda biri olarak düşünmeye çalıştım. Ama amı kasıldığında ve sikimi boğmaya başladığında ve ben

"Tanner," diye fısıldayarak boşalmasını izlediğimde tamamen boku yediğimi anladım. Çok yüksek bir kükreme çıkararak, ona bir kez daha çarptım, mükemmel görüntüsü

Yüzündeki döllerini içimden söküp aldı. Başımı boynuna doğru eğdim ve hiçbir şeyim kalmayana kadar onu ittim.

Nefesimi tutarken yavaşça içime çektim. Başımı Adelita'nın boynuna yaslayıp kokusunu içime çektim. Hareket etmem gerekiyordu. Kendime hareket etmemi, onun odasından uzaklaşmamı söyledim ama bedenim beni dinlemiyordu. Ve eli yukarı gelip tıraşlı kafamın üzerinden geçtiğinde ve

Omurgam boyunca yumuşak, yavaş okşamalarla, hiçbir yere gitmediğimi biliyordum.

Sikim hala içindeydi. Ancak yumuşadığında çekip çıkardım. Spermimin kalçalarına döküldüğünü hissettim ve neredeyse tekrar sertleşiyordum. Elimi bacaklarının arasına götürdüm ve tenine sürdüm. Bu sürtüğü bana ait olarak işaretledim.

Ona kimin sahip olduğunu, iki ay önce onu ilk kez kimin aldığını bildiğinden emin olmak için.

Adelita'nın nefesi kesildi. Başımı kaldırdım ve Sakallı yanağı onun pürüzsüz yanağına süründü. Adelita'nın

kahverengi bakışları benimkilere sabitlendi. Hiçbir şey söylemedi. Sadece

bana bakıyordu. O bakarken göğsümde bir şey kırıldı.
Ne olduğunu bilmiyordum ama beni dehşete düşürdü.

Gözleri gözlerimi ararken ve parmakları yüzümde
gezinirken nefesimi tuttum. "¡Hola, Tanner Ayers. Geri
dönmen çok güzel."

Burun deliklerim alevlendi ve beni ele geçiren her neyse
onunla savaşıarak gözlerimi kapattım. Kim olduğumu ve
neye inandığımı hatırlamak için savaştım. Ama gözlerimi
açıp Adelita'nın gülümseyen yüzünü bana bakarken
gördüğümde, o, ben ve biz dışında her şey aklımdan
çıkmişti,
tamamen kayboldu.

Başımı onun eline çevirdim ve avucunu öptüm.
Adelita'nın gözleri büyüdü. Ben de onun ağzını öptüm.
bana karşı eridi. Ayrıldığımda yana doğru yuvarlandım.
Gözlerimi tavana diktim, içimdeki şeylere izin vermeyi
reddederek

Babam ve burada olduğumu bilseydi ne yapardı,
Teksas'taki kardeşliğim ... ve tüm ABD Klanı - varislerinin
bir Meksikalıyla yattığını öğrendiklerinde ne yaparlardı.
Daha da kötüsü, bir kartel prensesiyle.

"Beni özledin mi, Tanner Ayers?" Adelita'nın sorusu beni
düşüncelerimden uzaklaştırdı. Kollarını göğsümde

kavuşturdu.

ve çenesini onların üzerine yerleştirdi. Yüzünü inceledim ve aşağılık duygusunu aradım. Ama bulamadım. Kaltak gördüğüm en mükemmel şeydi.

"Diego denen amcıkla aranızda neler oluyor?" Sesim bir hançer kadar keskindi. Soru ağızımdan tıslayarak çıkarken Adelita'nın gözleri büyüdü. Sorma şeklimde sakın ya da hoş bir şey yoktu.

Ama sonra ağızından bilmiş bir gülümseme ıktı. Bu hareket beni hem çok kızdırdı hem de sikimi dudaklarının arasına sokup ağızını sikmek istememe neden oldu. Uzanarak başparmağıımı dudaklarının üzerinde gezdirdim ve "Cevap ver soru."

Adelita gözlerini devirdi. Tanıdığım insanlar arasında benden korkmayan tek kişiydi. Nedenini bilmiyordum. Başparmağıımı ısırđı. Tısladım, keskin acıyla sikim canlandı. Adelita başparmağıımı bıraktı ve "Yok bir şey. Biz birlikte büyüdük. O babamın ikinci adamı."

"Seni becermek istiyor."

"Onu becermek istemiyorum."

Ona doğıru eğildim, dilimi ağızına sokmadan önce dudağını ısırđım. Adelita bana karşı inledi. Bir ses duydum

Gürültüyle saatimi kontrol ettim. Görünmeden odama dönmek için yaklaşık on beş dakikam vardı. Kot pantolonumu ve gömleğimi tekrar giydim ve kapıya yöneldim. Mantıklı düşünceler tekrar içime sızdı. "Bu buraya son gelişim olacak. Son sevişmemiz." Kelimeler ağzımdan çıkarken göğsümde oluşan çatlağı görmezden geldim.

Kanım damarlarımda elektrik tellerinden geçen elektrik gibi vızıldıyordu. Ona tekrar sahip olamayacağım düşüncesi tenimi kıpkırmızı yapmıştı. Ama gitmek zorundaydım.

Durmak zorundaydım.

Bu kadar zayıf olmak.

Kapıya varmadan hemen önce Adelita, "Yarın gece buraya geri döneceksin Tanner Ayers. Benden uzak duramıyorsun." Sırıttı ama yanakları kızardı. "Tıpkı benim senden uzak kalamadığım gibi."

Tırnaklarım avucumun içinde yuvarlandı ve etime battı. Gözlerimi kapattım ve sözlerinin ateşlediği öfkeyi yatıştırmak için nefes almaya çalıştım. Ama faydası olmadı. Arkamı döndüm. Adelita hâlâ yataktaydı, çıplaktı ve beni izliyordu, teni sevişmemizden dolayı hâlâ kaygandı.

Yattığı yere doğru yürüdüm, elimi saçlarına doladım ve onu yüzüme doğru çektim, onun hakkında ne düşündüğümü

söylemek üzereydim

onun lanet akıl oyunları. Ama ağzımı açtığımda dilimden başka bir şey döküldü. "O amcık sana yaklaşırsa onu öldürürüm." Adelita'nın dudakları aralandı ve gözlerini göğsümde ve kollarımda gezdirirken başı öne düştü. Elimi bacaklarının arasına götürerek bir parmağımı içine soktum, o inledikçe sikim seğiriyordu. "Bu am benim prenses. Bunu sakın unutma."

Elimi geri çektim ve hışımla odasından çıktım. Kapıyı kapattım ve kendime nefes almak için bir saniye verdim. Sonra yakalanmadan önce gizlice odama geri döndüm. Ertesi gece, Adelita'nın yatağına ve sahip olduğum o amcığa geri döndüm. Ve orospu bir olmalıydı Lanet olası cadı, çünkü Tank'ın bir süre önce Hangmen'e katılıp beni, en iyi arkadaşını terk ettiği zaman söylediği sözleri tekrar hatırlamaya başladım. Bir gün bana her şeyi sorgulatacak biriyle tanışacaktım. Bana her şeyin Görünmez imparatorluk tamamen saçmalıktı. Olamazdı. Hepsine inandım. Ben inandım. Klan'ın bir hedefi vardı ve ben de gerçekleştiğini görmek.

Gözlerimi sıkarak, yanan haçları, mitingleri ve öldürdüğümüz insanları düşündüm. Beyazları düşündüm.

Yarış. Nasıl liderlik etmemiz gerektiğini. Üstün olmak için. Ama Adelita'nın yüzünü kafamda canlandırdığımda, çizgiler şöyleydi

bulanıklaşıyordu. İffetsizliği görmek için mücadele ettim. Adelita'nın gülümsemesi, hafifçe bronzlaşmış teni ve koyu renk gözleri zihnimi bulandırıyor. Ve bana göre mükemmellerdi ... tıpkı onun gibi ... mükemmel bir Meksikalı ... Bununla ne yapacağımı bilmiyordum.

"Tanner?" Başımı salladım ve o gözler bir kez daha karşımdaydı. Ama bu sefer gerçektiler. Ellerim titriyordu ve boynum o kadar gergindi ki tendonlarımın kopacağını sandım. Cehennem ateşi beni ele geçirirken gözlerim kapandı, içimde kalan her türlü aklı, her türlü iyiliği yok etti.

"Tanner ... lütfen ..."

Adelita'nın yalvaran sesi gözlerimi hızla açmama neden oldu ve saniyeler içinde odanın diğer ucuna geçtim. Elim saçlarına dolandı.

-Bunca zaman sonra bile hâlâ hissini ve kokusunu hatırladığım saçlarımla gözlerinin içine baktım. Hiç bakmadım.

daha düşük. Eğer o lanet gelinliği bir daha görürsem ne yapacağımdan emin değildim.

"Bana ihanet ettin," diye hırladım, umutsuzca öfkemi kontrol

altında tutmaya çalışıyordum. "Bana ihanet ettin." Sesim

Neredeyse hiç ses çıkarmadı ama zehir damlıyordu. Adelita'nın gözlerinde biriken yaşlar bir anda kayboldu ve yerini bir öfke kıvılcımına bıraktı. Kadın konuşmak için ağzını açtı ama odanın kapısı açıldı.

"Tanner?"

Öfkemi zapt edemeyerek arkamı döndüm. "Seni öldürmeden önce defol git buradan." Slash, Zane ve Ash'in gözleri büyüdü ve üçü de kapıdan geri döndüler. Yüzleri şaşkıındı, sanki neler olduğunu bilmiyorlardı. Ama ben kendimi kaybetmişim. İçimde açıklayacak bir şey yoktu. Hepsinin tanıdığı Tanner olmaya çalışmaktan bıkmışım. Öfkesini kontrol altında tutan kişi. Taş gibi soğukkanlı bir katil değilmiş gibi davranmaya çalışan. İçindeki o lanet olası parçayı saklayan kişi.

Pantolonumun arkasından bıçağımı çıkardım ve kılıfımdaki silahın dolu olduğundan emin oldum. "Lanet olsun!" Tükürdüm, kardeşlerimin yakında burada olacağını biliyordum. İşlerin boka sarmak üzere olduğunu biliyordum. Kapıdan kimin gireceğini beklerken kaslarım titriyordu. Çünkü geleceklerdi. Ve bu adamlar benim kardeşlerim olsa bile, eğer

Adelita'ya yaklaşmaya çalışırlarsa onları mahvederim.

Çok beklemem gerekmedi. Dakikalar sonra, Bull, Tank, ve Güzellik kapıdan içeri koştı. Bıçağımı yumrukladım ve Adelita'nın önünde durdum. Odaklandığım Tank'tı. Bana bir bakış attı ve elleri havaya kalktı. "Tann? Ne oluyor? sikeyim mi?"

"Geri ekil," diye uyardım. Sesim saf bir tehditti. Boğa Tank'ın etrafında bir adım öne ıktı. "Sana geri ekil dedim!" "Tann! Kahretsin! Ne haltlar dönüyor burada?" Tank, Bull'un daha fazla yaklaşmasını engelledi. Bull'un yüzü öfkeyle doluydu.

beni bir şahin gibi izledi.

"Tank, geri ekil. Bir daha sormayacağım."

"Tann, burada ne haltlar döndüğünü bilmiyorum. Ama konuş benimle. Ben senin en iyi arkadaşınım. Bana neler olduğunu anlat! Onu bir yere götürmeyi mi planlıyorsun? Bu senin kaltağınla mı ilgili?"

Gözlerim odanın içinde gezindi. Adelita'yı buradan ıkarmalıydım. Onu korumak zorundaydım. Kimse ona dokunamazdı. Gölge'nin onu odasından alacağı düşüncesi ya da

ellerini ve ayaklarını bağlayarak onu sandalyeye bağlamıştı, neredeyse

beni uçurumun kenarına itti. Düşündükçe gözlerim kıpkırmızı oluyordu.

Kapı tekrar açıldı ve Ky, Styx, Vike, AK ve Rudge hızla içeri girdi. Styx'e kilitlendim. O benim en büyük tehdidimdi. Başka kardeşler de içeri doluştu. Kovboy ve Hush ve Smiler. Tehdit ettiğim umutlar. Damarlarımdaki kan artık hızla akıyor, kulaklarım içime dolan adrenalinle yankılanıyordu.

Ky öne doğru adım attı. "Neler oluyor lan?"

"Geri çekil," dedim yavaşça, böylece herif beni test etmemesi gerektiğini anlayacaktı. Ky şok içinde gözlerini kırıpıştırdı, sonra başını yana eğdi. Yüzündeki o ifadeyi biliyordum. Onu kızdırmıştım. O ya da herhangi biri konuşmadan, "Seni uyarıyorum.

Ona ulaşmaya çalışırsanız, sizi öldürürüm. Kimse ona dokunmayacak. Sadece beni deneyin."

"Sonunda!" dedi bir ses. Vike'ı buldum. Pislik herif gülümsüyordu.

"Canavar uyandı. Lanet Beyaz Prens burada. Hepimizin duyduğu canavar. Bunca zamandır nerede olduğunu merak ediyordum."

Ky öne doğru bir adım attı. "Ciddiyim!" Seni uyardım.

"Sana zarar vermek istemiyorum ama beni denersen veririm."

"Tann?" Tank Ky'yi geri itti ve onu uzak tutmak için elini Başkan Yardımcısı'nın göğsünde tuttu. Sonra Tank'ın yüzünde bir şey parladı. "Orospu..." dedi ve bir şey söylemeye çalıştığını gördüm.

Yüzündeki konsantrasyon ifadesine bakılırsa her şeyi bir araya getirmiş. Arkamdaki Adelita'yı görmeye çalıştı. Onu görüş alanından çıkardım. "O sandalyedeki kuzen değil, değil mi?"

Sessizlik çökerken oda gerginlikle doldu. Gözlerim bir kardeşten diğerine gidip geliyordu, bıçağımı her ihtimale karşı elimde tutuyordum. "Ben Adelita Quintana" dediğimde Adelita'nın nefesini tuttuğunu duydum. Bu kez hitap ettiğim Tank'tı. "Ve o benim sürtüğüm değil, kardeşim... o benim lanet olası nişanlım."

Tank'ın gözleri kısa süreliğine kapandı. Ondan sakladığım şey buydu. Benim sürtüğümünden çok daha fazlası olduğunu. Dikkatimi ondan hiç ayırmamıştım, bu yüzden Ky, Tank'ın yanından geçip suratımın ortasına bir yumruk indirdiğinde beni hazırlıksız yakaladı. Beni en yakındaki duvara doğru itti. "Nişanlın mı? Sakladığın başka bir şey var mı, göt herif?" Sözleri içimde alevlenen yangına körükle gidiyordu.

Ellerimi göğsüne vurarak onu üzerimden attım ve Adelita'nın gözlerini yakaladım. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Bu manzara karşısında midem altüst oldu. Ky dikkatimi dağıtmak için bana tekrar vurdu. Ağzımdaki kanın tadını aldım.

Piç herif üzerime gelmeye devam etti.

"Hayır!" Adelita'nın sesini duydum. Ky'yi geri iterek ona ulaşmak için mücadele ettim. Ky kolumu tuttu ve ben de savurdum. Yumruğum dudağına değdi ve dudağını patlattı. Sadece gülümsedi, dudağını yaladı ve tekrar bana doğru saldırdı. Şerefsiz ne zaman duracağını bilmiyordu.

Tank aramıza girdi. "Kes şunu!" diye emretti. Tekrar Adelita'ya baktım. Endişeli gözleri hâlâ bana kilitlenmişti. "Tann, sakın ol lan." Nefes alıp vererek Tank'ten uzaklaştım ve Adelita'ya doğru döndüm.

Yüksek sesli bir ıslık odayı böldü. Styx kardeşlerin arasından sıyrılıp Hades'in ta kendisi gibi önümüzde durdu. Ellerini kaldırdı.

"Seni zorlamadan önce sakinleş," diye imzaladı. Tank yorumladı. Çenemi yüksek tuttum. Geri adım atmayacaktım ve kendimi bok gibi hissetmeme izin verilmeyecekti. Bu Adelita'ydı.

Benim lanet yaşlı kadını.

Styx, Beauty ile anlaştı.

Tank, ASL bilmediğimi bildiği için, "Adelita'yı kulüp binasındaki odamıza götürmesini söyledi," dedi.

"Elbette." Beauty bana baktı, gözlerinden sempati akıyordu.

"Lita," dedim ona doğru bakmadan. "Beauty Tank'in eski Bayan. Sana ondan bahsetmiştim, hatırladın mı? Tank hakkında?" "Evet," diye fısıldadı. Sesini tekrar duyunca midem bulandı. Korkmuştu ama her zamanki gibi bunu göstermeyi reddediyordu.

"Smiler, AK, Beauty ve Quintana'nın kızını kulüp binasına götürün ve nöbet tutun."

AK bıçağıyla bir adım öne çıktı.

"Orada kal lan," dedim. AK'nin çenesi sıkıştı. "Ben onu çözeceğim." Gözlerimi kardeşlerimden ayırmadan bıçağımlı Adelita'nın ayak bileklerindeki iplere sapladım, sonra da ellerini çözmek için arkasına geçti. Elleri serbest kalır kalmaz benimkileri buldu. Parmakları benimkilere dolanırken derin bir nefes aldım. Bunca zaman sakladığım o lanet duygu geri geldi. İçimdeki öfkenin yatışması Kanım. Kalbimin düzenli atışı ve ev duygusu. Tüm kardeşlerimin burada olması umurumda değildi.

önüne geçtim, onu ayağa kaldırdım ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Adelita sanki hiç zaman geçmemiş gibi içimde eridi. Eğer nerede olduğumuzun farkında olmasaydım, kendimi kandırabilirdim.

Meksika'ya. Onun odasına döndüm. Onun tarafından tüketilmiştim. Onun kokusu, onun hissi, onun tadı.

Ayrıldığımda Adelita'nın gözleri açıldı. Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü ve ben hala içimde olan öfkeyle savaşmak zorunda kaldım.

içimde yandı. Evleniyordu. Burada, Teksas'ta, benim kollarımdaydı ... başkası için tasarlanmış beyaz bir elbise içinde.

"Tann?" Beauty'nin sesi kulaklarıma ulaştı. "Sen her şeyi hallederken onu almama izin ver. Ona göz kulak olacağıma söz veriyorum.

Bana güvenebilirsiniz." Adelita'nın elleri bileklerimi tutarken titriyordu. Beauty'ye baktı ve gözlerimi Adelita'dan ayırabildiğimde ben de ayırdım. Beauty bana gülümsedi, sonra Adelita'ya döndü. "Ben Beauty." Elini uzattı.

Adelita temkinli görünüyordu ama elini salladı. "Kimsenin sana zarar vermeyeceğine dair söz veriyorum."

"Onunla git," dedim. Adelita hâlâ bırakmak istemiyormuş gibi bileğimi sıkıca tutuyordu. Elimi onunkinin içine soktum ve onu tekrar öptüm. "Güven bana."

Adelita başıyla onayladı ve Beauty'nin onu götürmesine izin verdi. Onun bir prenses gibi başını dik tuttuğunu görünce sıırtmamak için kendimi zor tuttum. Kardeşlerim o geçip giderken ona baktılar. AK

Smiler da Beauty'nin arkasında sıraya girdi. Gözlerim Adelita kapıdan çıkana kadar. İçgüdülerim onu takip etmemi söylüyordu. Ama bu boku çözmemiz gerekiyordu. İlk ve son kez. "Quintana'nın kızı bu mu?" Ky, Styx'in tercümanlığını yaparak sordu. Başımı salladım. Oda sessizdi.

Ky, Styx için "Açıklama zamanı," diye tercüme etti. "Hemen şimdi. Ve artık yalan söylemek ya da bir şeyleri atlamak yok. Bu senin son şansın."

Emir karşısında çenem sıkıştı. Ama sonra Ky bana vurduğunda Adelita'nın gözlerinin yaşlarla dolduğunu düşündüm. Ne kadar korkmuş olduğunu. Bu, midemdeki öfkeli ateşi hafif bir yanmaya indirgemeye yetti. Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve konuştum. "Babam ve Quintana bir anlaşma yaptığıında tanıştık. O zamanlar bilmiyordum ama

kaçakçılık bok oldu. Beni bunun dışında tuttu. Beni dahil etmedi. Adelita'yla o zaman tanıştım."

"Ve ne? Klan Romeo ve Cartel Juliet delicesine aşık mı oldu?" Ky'nin boktan tavrı beni çok kızdırdı.

Karşı koydum ve açıkladım, "O bana bazı şeyleri görmemi sağladı.

Farklı bir şekilde. İnanmam için yetiştirildiğim şeylerin hepsinin saçmalık olduğunu görmemi sağladı." Boynumun arkasını ovuşturdum. "Ondan sonra çıktım." Ky'nin yüzüne baktım, dudağının hâlâ kanadığını görmekten hastalıklı bir tatmin duyuyordum.

"Hatırladın mı? Buraya geldim ve sana bilgi verdim.

Kadınını o boktan tarikattan kurtarman gerekiyordu. O yüzden beni anlamıyormuş gibi davranmayalım.

Ben yaptım. Sevdiğin kişiyi elde etmek için her şeyi yapabileceğini anlamıyorsun."

"Bir şeyler söylemeliydiniz," dedi Tank. "Bize söylemeliydin. Kahretsin kardeşim, bana söylemeliydin."

"Çok tehlikeliydi." Nefes verdim ve başımı arkaya eğerek tavana baktım. "Onu bir şekilde dışarı çıkarmayı planlıyordum. Bir yolunu bulup ... sonra savaşa girdik." I esprisiz bir kahkaha attı. "Sadece nişanlımın babasıyla değil, kendi ailemle de. İşe yarayabileceğini düşündüğüm her şey

aniden pencereden dışarı çıktı." Oturduğu sandalyeye baktım. "İnan bana, kaçırılanın o olacağına hiç ihtimal vermemiştim. Doğruca ellerime teslim edileceğini hiç düşünmemiştim."

"Eğer o senin yaşlı kadıninsa, ne diye başka biri mi?" Rudge, benim de aklımdan geçen tek soruyu sordu. Hepsinin düşündüğünü biliyordum.

Onu o beyaz elbisenin içinde hayal ederken kalbim çarpmaya başladı. Parmağındaki o yüzük ve karşısındakini gördüğünde gözlerindeki o suçlu bakış. ihanetinin kanıtı. "Bilmiyorum," dedim kısık sesle. "Shi-it, kardeşim," dedi Rudge, alçak sesle ısıklık çalarak.

"Sen yürüdün onun için Nazi tacından uzaklaştı ve başka birine mi vuruldu - ya da neredeyse vuruluyordu?" Başını iki yana salladı. "Bu bok acıtıyor olmalı."

Öyle oldu. Beni mahvediyordu.

"Quintana'nın kızı elimizde." Ky başını sallayarak Styx'in yanında durdu. "Sevgili babacığım çok kızacak. Sadece kuzenimiz olduğunu düşündüğümüzde durum kötüydü. Şimdi küçük kızına sahip olduğumuz için lanet yağmuru getirecek."

Styx ellerini kaldırdı. "Kilitlenmeye gidiyoruz," diye imzaladı; Ky konuştu. "Yaşlı kadınlarınızı ve ihtiyacınız olan her şeyi alın. Dört saat içinde kilitleneceğiz. Bu iş halledilene ve nerede durduğumuzu öğrenene kadar kimse ayrılmayacak." Kardeşler depodan çıkmaya başladı. Styx, Ky ve Tank geride kaldı. Styx bana daha da yaklaştı. "Quintana hakkında bildiğin her şeyi bize anlatacaksın. Her lanet olası şey."

"Fazla bir şey değil. Sana söyledim, anlaşmaların dışında tutuldum. Kaçakçılığı siz öğrendiğinizde öğrendim."

"Bize onun için kimin çalıştığını söyle. Kullandığı taktikleri. Söyleyebildiğin her şeyi."

"Peki ya Adelita?" Gerginlik yeniden arttığında sordum.

Styx, "Tank'ın odasında gözetim altında kalacak," dedi.

"Onu bırakmayacağım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Onu daha yeni geri aldım. Onu tekrar kaybetmeyeceğim. Benimle benim odamda kalabilir."

"Katıldığın kulüp onu kaçırdı ve isteği dışında tutuyor. Bundan sonra seninle iyi olacağını düşünüyor musun?" Tank sordu.

İçimi çektim, kendimi bitkin hissediyordum. "Babasının neye bulaştığını bilmiyor."

Tank'in gözleri kuşkuyla parladı. "Bundan emin misin?"
"Evet, eminim. Kaçakçılıktan haberi yok. Uyuşturucudan, evet." Göğsümün ısındığını hissettim. "Lita saf değil. Bizim Klan, sizin de kulüp olduğunuz kadar o da kartel hayatının içinde büyüdü." Styx ve Ky'yi işaret ettim. "O genç, narin bir duvar çiçeği değil. Berbat bir hayatta nasıl başarılı olunacağını bilen lanet bir kraliçe."

Ky, "Cennette yapılmış bir eşleşme," diye mırıldandı ama kardeşinin daha önce sakinleştiğini söyleyebilirdim. Eğer bu onun sürtüğü olsaydı, onu elde etmek için her şeyi yapmaktan çekinmezdi. Lanet olsun, adam Lilah'ı gözünün önünden bile ayırmıyordu.

"Ailesiyle görüşmesine izin verilmemeli. Ya da herhangi biriyle. Ve bu kulüpten ayrılmayacak." Ky işaretlerini sözlü olarak ifade ederken Styx'in elleri hareket etti. "Onu kaldıraç."

"O bir kaldıraç değil, o benim sürtüğüm!"

"Quintana onun burada olduğunu bilirse bu kulübe saldırmaz. Şu anda o lanet bir koz." Styx oradan ayrılmak için döndü.

ama sonra imzaladı, "Onunla kalabilirsin. Ama onu burnumuzun dibinden çıkarmaya çalışırsan boğazını kendim keserim." Bana bir adım daha yaklaştı ve ellerini bir kez daha kaldırdı. "Şu anda seni bir kardeş olarak görüyorum. "Şu anda seni bir kardeş olarak görüyorum. bu kulüp için iyi. Sana güveniyorum. Ama sırf onu dışarı çıkarabilmek için bize katıldığını öğrenirsem ya da bize herhangi bir şekilde kazık atmaya kalkarsan, bunu sana ödetiriz. Bunu sana ödetirim."

"Ben lanet olası bir celladım," diye hırladım. Kaslarım öfkeyle seğirdi. "Bu kulübe borçluyum. Burası benim evim. Burayı terk etmeyeceğim.

Lita ve kes ve kaç. Ben lanet bir korkak değilim." Styx beni inceledi, sonra başını salladı. O ve Ky beni Tank'la yalnız bıraktılar.

Kapı kapanır kapanmaz nefesimi verdim ve başımın çarpmaya başladığını hissettim. Tank elini yüzünde gezdirdi. "Tanrı aşkına, Tann."

Adelita'nın bağlı olduğu koltuğa doğru sarktım. "Kimse birlikte olmamıza izin vermezdi." En iyi arkadaşıma baktım.

Arkadaşım. "Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Senin olduğunu bildiğin ama ona dokunmaya cüret edersen

ikinizin de öldürüleceği bir orospu bulmak."

Tank elini omzuma koydu. "Tann, anladığımı iddia etmiyorum ama ..."

"Ama ne?"

"Tüm kartel-Klan-Hangmen saçmalıkları bir yana. O başka biriyle evleniyordu, kardeşim." Acı göğsüme bir mızrak gibi saplandı. "Onun seninle birlikte olmasını güvenli kılacak en iyi konumda olmak için her şeyi yaptın. Korudun. Ama o ne halt etti? O evleniyordu-"

"Bir nedeni olmalı," diye araya girdim, haklı olduğum için dua ediyordum. "Bir nedeni olmalı.

evlendik." Savaş ve alabileceğimiz esirler için boşaltılmış çorak depoya baktım. Çiftlikteki hayatını hatırladıkça gözlerim bulanıklaştı. "Onun için nasıl olduğunu görmedin. Kapana kısılmış, arkadaşı yok. Konuşacak kimse yok personel ve rahip dışında. Elinden gelenin en iyisini yaptı. Kaliforniya'dan bir arkadaş, ama o sürekli değildi. Her zaman orada değildi. Bir ziyaretim sırasında başka bir aile dostumuz öldürüldü. Adelita babasının her dediğini yapmak zorundaydı. Meksikalı Rapunzel gibi bir şeydi. Böylece bulunamayacaktı." Başımı salladım.

Babasının dediğini yapmaktan başka çaresi olmadığına kendimi inandırdım. "Buna zorlandım. Yapmak zorundaydım." Tank elini uzattı. "Gel bakalım. Styx ve Ky, sen onu görmeden önce Quintana hakkında bilgi isteyeceklerdir." İtiraz edecektim ama Tank, "Beauty onunla birlikte. Onunla ilgileneceğini biliyorsun. Beauty seni kardeşi gibi seviyor. Senin için her şeyi yapar. Biz bu işi hallederken Adelita birkaç saat iyi olacak. Önce kulüp. Özel hayat ikinci planda. Belki

Bunu yapmadan önce Beauty'nin onunla konuşması iyi olur. Önce onu sakinleştirin."

Tank'in beni ayağa kaldırmasına izin verdim. Onunla konuşmak istedim. I

hemen yanına gidip güvende olduğundan emin olmak istedi. Ama o haklıydı. Styx ve Ky ile ilgili her şeyi yoluna koymalıydım. Onu yakınımda tutabilmek için bunu yapmalıydım. Kapıdan çıkarken Tank, "Kahretsin, Tann, belayı nasıl çekeceğini iyi biliyorsun," dedi.

Ve bu daha yeni başlıyor, söylemek istedim. Quintana Hangmen olduğunu öğrendiğinde, karanlığı kapımıza getirecek. Şimdiye kadar çocuk oynucağıydı. Gerçek savaş henüz başlamadı bile.

Ve bu doğruydu. Çünkü kendimi, Adelita'yı ve Hangmen'leri
bu boktan gösteriden nasıl sağ salim çıkaracağıma dair
hiçbir fikrim yoktu.

Yedinci Bölüm

Adelita

Her biriyle göz göze geldim. Ellerim titrese de beni korkutmalarına izin vermeyecektim. Gururla ayakta duracaktım. Bu adamlar beni ve babamı öldürmek isteyebilirlerdi ama korkumu görmelerine izin vermeyecektim.

İçinde bulunduğumuz kamyon çakıllı bir patikaya girdi.
Güzellik

kolumu okşadı. Bu kadar sevecen olması için bu kadını tanıımıyordum. Ama onu tanıyordum.

"Bana kendinden bahset Tanner," dedim parmaklarımı karnındaki kartal dövmesinin üzerinde gezdirirken. Kuşun kanatlarındaki karmaşık tüylerin izini sürdüm; uçları kırmızının canlı bir tonuydu ve tüyler gövdesine doğru indikçe altın sarısına dönüşüyordu.

"Ne bilmek istiyorsun?"

Başımı kaldırıp Tanner'a baktım ve çenemi göğsüne yasladım. "Arkadaşların var mı?"

Bir anlığına mavi gözlerinde saf acıya benzeyen bir parıltı gördüm. Tanner'ın kasları

Ben. Midem bulandı. Çok üzgün görünüyordu. "I . . ." Tanner boğazını temizledi. "Benim bir en iyi arkadaşım var." Sesi alçak ve hırıltılıydı, sanki bu sözleri itiraf etmek ona acı veriyormuş gibiydi.

"Klan'da mı?"

Tanner saçımdan bir parça aldı ve parmaklarının arasında gezdirdi. O hareketin içinde kaybolurken kendi kendime gülümsedim.

Tanner Ayers kaslarının, dövmelelerinin ve tehditkâr bakışlarının altında erkeklerin en güzeliydi. "Artık öyle değil." Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. "O gitti." Tanner derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "İçeride zaman geçirdi, sonra davaya olan inancını kaybetti. Dışarı çıktığında işi bitmişti."

"Ve kardeşliğinizin bununla bir sorunu yok muydu?"

"Hayır," dedi. Yüzündeki ifadeyi çözmeye çalıştım. Merak mı? Şaşkınlık mı? Hayır, acıydı. "Tıpkı seni asla anlayamayacakları gibi," dedim. Çok daha kötü olurdu diye düşündüm. Varis oydu.

Kalbim, nefesim sabit kalamayacak kadar hızlı atmaya başladı. Odamın dışındaki hayatlarımızın nasıl olduğu hakkında hiç konuşmazdık. Tanner Meksika'ya üç kez gitmişti. Klan'dan önce bir kez daha dönecekti.

kartel işi tamamlanmıştı. Ve her ziyarette, her gece bana geldi. Çiftliğin altından geçen gizli tünellerde her gün benimle birlikte seyahat etti. Ve Teksas'a dönmek için her ayrıldığında, yanıma dönene kadar saatleri saydım.

Benim için hiçbir şey ifade etmemesi gerekiyordu. Nefret etmeyi sevdiğim bir adam olması gerekiyordu. Her ne sebeple olursa olsun, bana doğru çekildiğini hissettiğim, ama tek kullanımlık olması gereken bir adam.

Ku Klux Klan'ın kötü şöhretli Beyaz Prensi'ne aşık olacağımı hesaba katmamıştım.

"Adı Tank. Onunla birkaç yıl önce Klan'a katıldığında tanıştım. Neredeyse aynı yaştaydık, o biraz daha büyüktü, bu yüzden bir tür arkadaşlığa düştük." Tanner'ın dudağı yana doğru kalktı ve ağzının kenarındaki o küçük gülümseme fısıltısını görünce kalbim eridi. Mavi ay gibi nadir görülen bir şeydi ve bir o kadar da büyüleyiciydi. "O benim sağ kolumdu. Her zaman yanımdaydı. Her zaman yanımda dururdu.

ona ihtiyacım vardı ..." Daha önce gözlerini bulandıran acı geri döndü.

"Peki şimdi nerede?"

Tanner'ın küçük gülümsemesi düştü. "Başka bir çeteye. Yeni bir kardeşlik."

Tanner'ın elini tuttum. Onu yatıştırmak zorundaydım. I elini sıktım ve dudaklarıma götürdüm. "Ama hala onunla görüşüyorsun? Babanın isteklerine rağmen mi?"

Tanner başını salladı. "Artık bir kadını var. Güzel." Gülümsemesi geri döndü. "O tam bir top avcısı." Sonra durakladı, neredeyse utangaç bir gülümsemeyle, "Senin gibi. Bence ondan hoşlanırsın. Arkadaş olabileceğinizi görebiliyorum." Elimde olmadan gülümsedim, Tanner'ın arkadaşlarından bazılarıyla onun arkadaşı olarak tanışma düşüncesi bile kalbimi genişletti. Tanner bana baktı. Konuşmasını bekledim. Çabucak

Tanner'ın sadece söyleyecek önemli bir şeyi olduğunda konuşan bir adam olduğunu öğrendi. "Tank gittiğinde, nasıl çekip gidebildiğini anlayamadım." Tanner benim elimdeki eline baktı. Sonra gözleri kolundaki dövmelemleri takip etti. "O gittiğinde değiştim. İhanete uğramış hissettim. Kendimi Klan'a her zamankinden daha fazla kaptırdım."

"Tanner ... ne oldu?" Bir dakikalık gergin sessizlikten sonra sordum.

Tanner iç çekti. "Ama şimdi yapabilirim." Midem altüst oldu ve nabzım hızla atmaya başladı. Ne diyeceğimi bilemedim. Tanner'ın gözleri sanki böyle bir şey söylediği için utanmış gibi kısıldı. "Şimdi düşünüyorum da belki de yaşadığım hayat ..."

Başını iki yana salladı. "Yaptığım şeyler ve inandığım şeyler ... şimdi hepsinin yanlış olabileceğini düşünüyorum."

Tanner ellerini kollarımın altından geçirdi ve beni göğsüne doğru çekti. Sert kaslarını göğüslerimde hissettiğimde nefesim kesildi. Tanner yanağımı avuçladı. "Adelita Quintana. İsteyebileceğimi hiç hayal etmediğim şeyleri istememe neden oluyorsun." "Tanner . . ."

"Bana daha önce hiç sahip olmadığım bir şey veriyorsun." Nefesimi tuttum, cevabı duymak için sabırsızlanıyordum. "Umut," diye fısıldadı. "Bildiğimden daha fazlası için umut ..."

"Geldik, sevgilim." Bir yabancıнын sesi beni anılarımdan uzaklaştırdı. Sadece o geceyi düşünmek bile kalbimin daha yüksek sesle ve daha hızlı atmasına neden oluyordu. Tanner'ın yüzünü hatırladıkça nefesim hızlanıyordu.

Umut.

Tanner bana da bu ilhamı vermişti.

Kamyonu kullanan adam indi ve benim hareket etmemi bekledi. "Sorun yok," dedi Beauty. Ona bakmak için kendime izin verdim. O da gülümsedi. "Güvende olacağına söz veriyorum. Seni Tank'ın evine ve benim odama götüreceğim. Temizlenmene ve bir şeyler yemene izin vereceğim. Bunu istiyor olmalısın."

Gözlerimi önüne park ettiğimiz binadan çıkan adamlara çevirdim. Onlardan çok vardı.

"Güven bana, Adelita." Beauty'ye geri döndüm. "Kimse sana zarar vermeyecek. Onlara izin vermeyeceğim."

Derin bir nefes aldım ve Beauty'yi kamyonundan dışarı kadar takip ettim. Bizi buraya getiren adam önden gitti. İkinci adam kamyonun kasasından atladı ve arkadan geldi. Bana bakıyorlardı ama daha önce olduğu gibi başımı dik tuttum. Ayaklarım dengesiz olsa da odaya ulaşmayı başardık.

"Biz burada nöbet tutacağız," dedi adamlardan biri.

"Teşekkürler, hayatım." Beauty kapıyı kapattı ve ben de

odanın etrafında. Fazla bir şey yoktu. Ortada büyük bir yatak vardı. Köşede bir televizyon ve sağda küçük bir banyo vardı.

"Fazla bir şey değil ama az önce bulunduğun yerden daha iyi."

Beauty'nin gözleri vücudumdan aşağıya, giydiğim elbiseye doğru kaydı. Yüzündeki şaşkınlığı görebiliyordum. Daha konuşmaya fırsat bulamadan, "Onu seviyorum," dedim. Güzellik bakışlarımı karşıladı. "Tanner'ı tüm kalbimle seviyorum." Açıklama yapma ihtiyacı hissederek elbisemi işaret ettim. "Bu ..." Başımı iki yana salladım. Tanner'ın beni gördüğünde yüzünün aldığı şekli hatırlayınca gözlerim yaşardı.

ne giydiğimi gördüğünde. İncinmişti.

Onu incitmiştim.

"Geri dönüp dönmeyeceğini bilmiyordum," diye fısıldadım. Parmaklarım sol elimdeki nişan yüzüğünün üzerinde gezindi.

I

Kaydırarak çıkardım, metal sanki tenimi yakıyormuş gibi hissettiriyordu. Elimde sıktım ve Beauty'ye baktım. "Ondan uzun zamandır haber alamadım." Başımı tekrar salladım.

"Onları daha fazla erteleyemezdim. Babam beni Diego'ya gitmeye zorluyordu. Ve Diego, benim peşimi bırakmıyordu."

Tırnaklarım avuçlarıma batıyordu. "Hiçbir şeyim yoktu.

başvuracak kimse yok. Yardım edecek kimse yok. I . . .

Ne yapacağımı bilemedim."

"Şşş, sevgilim." Güzellik gözümden düşen bir damla yaşı sildi.

başparmağıyla yüzünü okşadı. "Bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin. Tanner'a gelince..." Gülümsedi. "Az önce onu seninle birlikte gördüm. Adam seni korumak için canavar moduna geçti. Şimdi kızgın olabilir ama o adam senin için gitti, tatlım. Kanca, çizgi ve platin gitti." Beauty arkama geçti ve elbisemin düğmelerini açmaya başladı.

"Şimdi seni şundan kurtaralım ve temizlenelim.

Giyebileceğin kıyafetlerim var."

Gelinliğim çıkarılıp banyoya götürüldüğümde şaşkınlık içindeydim. Beauty beni yalnız bıraktığında lavabonun üzerindeki aynada kendime baktım. Saçlarım dağınık ve tenim solgundu. Sıcak duşun buharı yüzümü çabucak gözden silmişti ama ben yine de yansımamın olduğu yere bakmaya devam ettim. Beynim düşüncelerle doluydu. Babamı ve kaçırıldığımı öğrendiğinde ne yapacağını.

Diego'yu ve

İntikamın bu tarafa geleceğini biliyordum.

Ama en çok Tanner'ı düşündüm. Artık Klan'da olmadığını düşündüm. O buradaydı, Hades Hangmen ile birlikte. Midem bulandı ve ağızımdan çıkmadan önce bir hıçkırığı yakalamak zorunda kaldım.

Hangmen'lerle savaş halindeydik. Klan, Hangmen'lerle savaştaydı. Tanner artık Klan'dan değildi. Artık Hangmen'in bir kardeşiydi.

Elimi göğüs kafesime sürterek panikle savaşırken gerçekler buğulanmış beynime süzüldü.

Daha kötüydü.

Bizim için daha kötü olabileceğini düşünmemiştim. Ama bu, şimdi, katlanarak daha kötüydü.

Duşa girdim ve sıcak suyun başımdan aşağı dökölmesine izin verdim. Saçlarımı şampuan ve sağ kremiyle yıkadım. Güzellik benim için dışarıda bırakmıştı. Ve son birkaç günü düşündüm. Uyandığımda Hangmen'in bana baktığını gördüm. Ellerim ve ayak bileklerim iple bağlanmıştı. Korku damarlarımda dolaşıyordu ama görmelerine asla izin vermedim.

Siyah giysili adamın süitime nasıl girdiğini düşündüm. Tünellerden nasıl geçtiğini.

Beni bulana kadar hepsini aramış mıydı?

Ellerim saçımı durulamanın yarısında durdu. Ellerim O yeraltı geğitlerinden haberdar olmalarının tek yolu benden, babamdan ... "Ya da Tanner,"

kalın, yoğun buharın içine fısıldadı. "Hayır ... yapmaz ..." Ama aklıma başka bir cevap gelmedi.

Öfke ayak parmaklarımla ucunda birikti ve vücuduma yayıldı. Her yeni nefes alışımında öfkenin beni ele geçirdiğini hissettim. İhanetten dolayı titriyordum. Babamın evlenecek olanın kuzenim olduğunu söylediğini biliyordum.

"Neden?" Kendimden başka kimseye söylemedim.

Kurulandıktan sonra öfkemi bastırmaya çalıştım ama sadece göğsümde kükreyen öfke alevlerini titrek çıralara indirmeyi başarabildim. Banyodan çıktım. Beauty yatağın üzerinde oturuyordu. "Al hayatım," dedi, kalkıp bana birkaç giysi uzatarak. "Elimdekilerin hepsi bu. Daha iyi olur diye düşündüm.

deri ve atletten daha rahat. Orada yeni iç çamaşırları da var."

"Teşekkür ederim." Tekrar banyoya daldım ve kolsuz siyah elbisemi üzerime geçirdim. Lavabonun yanında bulduğum bir tarakla ıslak saçlarımı taradım ve Beauty'nin benim için bıraktığı yeni diş fırçası ve diş macunuyla dişlerimi fırçaladım.

Lavaboya yaslandım. Ellerim porselenin üzerinde titriyordu. Tanner'ın bu olayda parmağı olduğunu bir türlü aklımdan çıkaramıyordum.

Adam kaçıрма. Büyük bir kısmı.

"Orada iyi misin, sevgilim?" Beauty kapıdan sordu. O kadar uzun süredir burada olduğumu fark etmemiştim. Bir tane alarak

Derin bir nefes aldım, kapıyı açtım ve gülümsemeye zorladım. "Şu haline bak!" Beauty kocaman gülümseyerek şöyle dedi. "Çok güzel görünüyorsun." "Teşekkür ederim."

Beauty bana bir çeşit sandviç uzattı. "Al, bunu ye. Midene bir şeyler girerse kendini daha iyi hissedersin." Sandviçi zorla yedim ama her ısırık

Kum yutuyordum. Midem Tanner'ın ölme olasılığı -hayır, neredeyse kesinliği- ile tekrar tekrar çalkalanıyordu.

ailemin sırlarını bu adamlara aktaran kişi olmuştu. Ailemin düşmanı.

İşim bittiğinde, "Yorulдум, Güzelim. Uzanabilir miyim?"

"Elbette tatlım," dedi Beauty. "Ben sadece köşede olacağım

kitabımı okuyordum." Eğildi. "On altıncı yüzyıl İngiltere'sinde bir dük ve hizmetçi bir kız hakkında. Tank bu boku okuduğum için benimle fena halde dalga geçiyor ama elimde değil. Tüm bu romantik saçmalıklar için yaşıyorum!"

Bu sefer gülümsemem gerçektir. Tanner haklıydı.

Beauty'den hoşlanmıştım. Başka bir hayatta, belki de

Arkadaşlar.

Yatağın kenarına geçip örtünün üzerine uzandım ve gözlerimi kapattım. Beauty, okuması için küçük bir lamba dışında tüm ışıkları kapattı. İhanet duygusundan kurtulmak için derin nefes alarak gözlerimi kapattım. Nasıl olmuştu da her şey bu kadar karışmıştı? O geceyi düşündüğümde kendi soruma kendim cevap verdim. Her şeyin değiştiği o geceyi.

Aşka, kayıplara ve bizi şu anda içinde bulunduğumuz karmaşaya sürükleyen şeylere.

"Hayır..." O kadar şiddetli bir ağrı karnımı delip geçti ki nefes alamadığımı hissettim. Babama baktım ve yavaşça başımı salladım. "Hayır..." Gözlerimden yaşlar süzülürken tekrar ağladım. Odada etrafıma bakındım, bir rahatlama şekli arıyordum ama hiçbir şey bulamadım.

"Valdez'in adamları tarafından saldırıya uğradılar. Yoldan çıkmışlar, arabadan bir hendeğe sürüklendi ve başından vuruldu." Kendimi tutmaya çalıştım. Tuttum ama ağzımdan asi bir hıçkırık döküldü. Sesi bastırmak için elimle kapattım ama

iş e yaramadı. O benim arkadaşım dı. En sevdiğim Teresa. Dünyadaki iki arkadaşım dıan biri ölmüştü.

Babam masasının arkasından kıpırdamadı. Elleri Bana soğuk bir şekilde bakarken dikleşt i. Ölüm babam için hiçbir şeydi. Sadece günlük hayatının bir parçasıydı.

"Onları öldüren adamların icabına bakılacak," dedi babam, sanki onun önünde yeterince kırılmamışım gibi. Sanki en yakın arkadaşlarından biri soğukkanlılıkla öldürölmemiş gibi.

bir numaralı düşman. "Süitine git, Adela. Teresa'nın yasını tutmak için bugünü değerlendir. Sonra da yarın devam edin, yapmanız gerektiğ i gibi."

Babama baktım ve böylesine yıkıcı bir olayı nasıl bu kadar kolay atlatabildiğ ini merak ettim. Sonra bunun her zaman onun tarzı olduğ unu düşündüm. Eğer ölürseniz, sanki sizi hiç tanımamış gibi davranırdı. Annem hakkında hiç konuşmazdı. Kendi annem benim için bir yabancıydı. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Personelin bana verdiğ i parçacıkları. Ve merak ettim, eğer öldürölseydim, nasıl tepki verirdi? Bir gün yasımı tutup ertesi gün iş ine dönecek miydi?

gerekir"?

Ş u anda babamla ve onun soğukluğ uyla baş a çıkamadığ ım

için sandalyeden kalktım ve odasından çıktım. Fakat

Attığım her adımda felç edici bir keder oluşmaya başladı. İçimde, göğsümde patlamak üzere olan bir el bombası gibi hissedene kadar. Koridorlarda koşturdum, hava almaya ihtiyacım vardı. Beynim beni gitmesini istemediğim noktaya götürürken göğsümü tuttum. Teresa'ya ve onun ne kadar korkmuş olması gerektiğine. bugün. O ana kadar arabadan sürüklendi ve kabaca dizlerinin üzerine itildi. Daha fazla gözyaşı dökmeye çalıştım.

Önümüzdeki birkaç dakika içinde artık olmayacağını kesin olarak bilmenin nasıl bir şey olduğunu hayal edin. Buraya kadarmış. Başka bir yarın göremeyecekti.

Kafasından vurulurken hiç acı hissedip hissetmediğini merak ettim.

Hızlı bir ölüm olması için dua ettim. Bu hayatta hepimizin dilediği bir lükstü, eğer bir düşman tarafından ele geçirilirse. Hızlı ve acısız bir ölüm. Yine de, düşmanlarımızın çoğu bize bu ölümü bahşetmezdi - bize bedel ödetmek isterlerdi.

Kapıdan dışarı fırladığımda gece çökmüştü. Çiftliğin arazisi her ne kadar güzel ve ay ışığıyla örtülü olsa da, birden kendimi hapisane gibi hissettim. Bu bir duyguydu. giderek daha fazla inşa ediyordum. Hiç sahip olmadığım

özgürlük birdenbire arzuladığım tek şey haline gelmişti.
Neredeyse.

Peyzajlı bahçelere ve yüksek çitlere doğru koştum. Etrafta kimse var mıydı bilmiyordum. Şu anda umurumda da değildi. Kaybolmuştum, gidecek kimsem yoktu... ya da en azından birileri vardı-birilerini istiyordum. Ne yazık ki fark edilme korkusuyla ona gidemedim. O anda Tanner'ın yüzü aklıma geldi. Buraya, bu yere nasıl geldiğimizi bilmiyordum. Bırakın arzulamayı, asla sevmemem gereken o adamın nasıl olup da benim güneşim haline geldiğini bilmiyordum. Her günümün yıldızı olmuştu.

uyanma düşüncesi. Ama o vardı. O benim merkezim olmuştu, beni sabit tutan bir çapa.

Ama bu geceden sonra nasıl hayatta kalacağımı bilmiyordum.

Çünkü gidiyordu. Dört uzun ziyaretten sonra, her seferinde Kalbimin ve ruhumun bir parçasını daha çalarak, yarın gidecekti. Onu burada tutan sözleşme sona ermişti. Onun ve babasının geri dönmesi için hiçbir plan yoktu.

Teresa. . . gitti . . . Tanner . . . gidiyor . . .

Boğazımdan bir hıçkırık daha yükseldi ve toprağın üzerine çöktüm. Gözyaşlarımı serbest bıraktım. Gözyaşlarımı özgür bıraktım.

Gözlerimi acıtacak kadar yakıyordu. Tuzlu damla damla yüzüme akıyor, nefesimi kesiyordu. Kendime asla izin vermedim

duygularıma yenik düşerdim, özel olarak bile. Bir süredir Beni yönetmelerine, gücümü gasp etmelerine asla izin vermemek için eğitildim. Ama bu sefer durduramadım. Bu sefer teslim oldum; umudum kalmamıştı. İçinde yaşadığım bu dünya adil değildi. Arkadaşım vurularak öldürülmüştü - hepimizin her gün yaşadığı bir risk.

tek bir gün. Sevdığım adam, kalbimin yasaklı yarısı gidiyordu ve birlikte olmamızın hiçbir yolu yoktu.

"Lita?"

Umutsuzca duymak istediğim bir ses kulaklarıma dolunca başımı kaldırıp baktım. Tanner uzun çitlerin arasındaki bir boşluktan bana doğru koşarak geldi. Yüzü endişeyle kaplanmıştı. Yanıma çöktü ve beni kollarının arasına aldı. Kendime onun rahatlığı için bir saniye izin verdim. onun sıcak kucağından uzaklaştı.

"Hayır," diye fısıldadım, etrafımızı tarayarak. "Yapamazsın ... yapamayız ... görünemeyiz."

Tanner'ın yüzü buz kesmiş, bir zamanlar bana karşı kullandığı sert maskeyi takmıştı. Ama artık öyle değildi. Şimdi yüzü yumuşaktı.

Mavi gözleri nazikti ve ne zaman birlikte olsak dokunuşu nazikti. Zaman zaman, onun savaşını gördüm.

ifade. Ama bana dönmeye devam etti. Dudaklarımı öpmeye devam etti.

"Siktir et," dedi, sesi alçak ve sertti. "Üzgünsün." Tanner tekrar bana uzandı. "Odamın penceresinden dışarı baktığımda koştuğunu gördüm." Beni tekrar kollarının arasına aldı. Bu sefer onun karşısında eridim ve yabancı rahatlık hissi iliklerime kadar işledi. Başım Tanner'ın sert göğsüne yaslandı ve o da beni kendisine yasladı. Ve ben dağıldım. Şu anda bir Quintana olmanın gururu yoktu. O anda kaybolmuştum; Tanner beni bulan ve bana bir yuva veren adamdı.

"O öldü," diye fısıldadım. Sesim titredi, soluk soluğa bir törpüye dönüştü. "Teresa, arkadaşım ... bugün Faron Valdez tarafından öldürüldü." Tanner sanki o da mücadele ediyormuş gibi bana daha sıkı sarıldı. Başımı kaldırdım ve Tanner'ın gözlerinin Yüzü taş gibiydi; ruh hali buz gibiydi. Mavi gözleri benimkine doğru uçtu. Sonra onu gördüm. Tanner Ayers savunmasını indirdi ve onu bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğunu gördüm.

Teresa'ya olanlar . . . bu onu temellerinden sarsmıştı.

Benim için endişeleniyor muydu?

"Tanner," diye fısıldadım ve dizlerimin üzerine çöktüm. Kollarımı gergin boynuna doladım, yanağının seğirmesini izledim. O

Gizlemek için çok uğraştığı duygularını geri yuttu.

"Konuş benimle."

"Seni kaybedemem," diye itiraf etti Tanner. Sözleri kulaklarıma çarptığında kalbimin göğsümde patladığını hissettim. Sustum. Benim

Nefes alış verişim zorlaştı ve yanaklarımdan süzülen taze gözyaşlarını hissettim.

"Yapmayacaksın," diye güvence verdim. Tanner derin bir nefes aldı.

Elleri yukarı kalktı ve yüzümü kavradı. "Her zaman peşinde insanlar var." Kendini toparlamak için durakladı. "Sen ana binadan her çıktığınızda saldırıya uğrayabilirsiniz. Kapılar." Tanner'ın elleri yüzüme kilitlenmişti. Bileklerini tuttum. "Siktir!" diye küfretti. "Seni güvende tutmak için burada olamayacağım." Onu bir daha görememe korkusuyla midem bulandı. Onu hayatımda göremeyecek olmanın korkusuyla. Tanner tekrar konuşmaya başladı ama ben duymadım. Sinirlerim gerilmişti, duygularım alt üst olmuştu. Teresa'dan Tanner'a ve bir daha onun kollarında olamayacağım düşüncesine geçtiler. Bana duygularını ifade etmesi. Vahşi ve korkunç bir katil olarak yaratılmış olan bu

adamı dinlemek. Tüketilmiş

önyargı ve bağınazlık tarafından, bizim aracılığıyla Hayatı farklı bir şekilde görmek. Çocukluğundan beri kendisine dayatılan değerleri sorguluyordu.

Sırtındaki yara izleri, masum bir çocuğun nasıl incitildiğini ve babasının özenle şekillendirdiği adama nasıl kötü bir şekilde dönüştürüldüğünü anlatıyordu. Sırtındaki ve göğsündeki yara izleri

Duyulmak ve sevilmek için ağlayan küçük bir çocuğun, yaşamın çeşitliliğine, kültürlere ve bu dünyayı zenginleştiren tüm renklere karşı ekşitilmiş üzücü bir şarkısını söyledi.

Ellerim her yara izinin üzerinde gezindi. Dokunuşumun - bir zamanlar kirli ve aşağılık olduğuna inandığı dokunuşumun- ona zorla dayatılan hayatı terk etmesi için ilham vermesi için dua ettim. Umarım onu koparmaya, gerçekten sevmeye, gülmeye ... ve yaşamaya itecekti.

Tanner'ın ağzı benimkine karşı şefkatliydi. Onun dudakları ve öpücüğü için çaresiz hissediyordum. Tanner kontrolü ele aldı, öpücüğü yumuşak ve nazik tuttu. Kelimeleri söylememiş olabilirdi ama bu öpücükle beni sevdiğini söyledi. Her şey acımasız ve karanlık görüldüğünde, içimde tek bir ışık parıltısı yarattı. O

gittiğinde bu ışığın alevini koruyacak kadar güçlü olması için dua ettim.

Ayrılamadım. Nefes almam gerekiyordu ama ağzının benimkinden kopmasını istemiyordum. Avuçlarını yüzümde tutmak istiyordum, ellerim uzun zamandır taşıdığı yaraları yatıştırıyordu.

Ağzının içine doğru inledim ve dokunuşunun altında nerede olduğumuzu unutmama izin verdim. Onunla yakalanmanın yaratacağı tehlikeye karşı savunmamı aptalca bir şekilde düşürdüm. Tanner Beni yere yatırmaya başladı, sonra aniden silahın emniyetinin açılmasının yankısı etrafımızda gök gürültüsü gibi duyuldu. Tanner dudaklarıma yapışıp dondu.

Ağzımı Tanner'inkinden yavaşça geri çektim. Şoktan dilim tutulmuştu. Korumam ve Diego'nun en iyi arkadaşı Vincente silahını Tanner'ın kafasının arkasına doğrultmuştu.

"Vincente-"

"Sessiz ol," diye emretti Vincente. Kara gözlerini benimkilere dikti.

ve ihanetin açık yargısının bana baktığını gördüm. Daha sonra Tanner'a baktığımda ellerim titredi. O da yere çömelmiş, kıpırdamadan duruyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Ayağa kalktım.

"Vincente," diye fısıldadım. "Senyor Ayers'tan uzak dur." Vincente'nin dudakları dişlerinin üzerinde yuvarlanarak öfkesini gösterdi. "Bu

bir istek değildir. Bu bir emirdir."

"Özür dilerim," dedi Vincente, "Diego'dan aldığım emirler öncelikli." Hem de nasıl!

"Peki bunlar ne?" Diego'nun bana meydan okumaya cüret etmesine öfkelenerek sordum.

"Eğer biriyle romantik bir ilişki yaşarken yakalanırsan, onu gördüğüm yerde öldüreceğimi söyledim." Midem bulandı ve ellerim korkudan titredi. Çok mu açık davranmıştık? Diego bir şeylerden mi şüphelenmişti?

Hayır. Dikkatli davranmıştık. Sadece Diego ve onun kıskanç doğasıydı. Çocukluğumuzdan beri böyleydi.

Tanner aniden ayağa fırladı ve Vincente'nin elindeki silahı aldı. Saniyeler içinde Vincente'nin arkasındaydı. Tanner'ın elleri Vincente'yi yakalamadan önce gözümü kırpacak zamanım bile olmadı.

Vincente'nin başının etrafına sarıldı. Vincente'nin gözleri bir anlığına benimkilere sabitlendi. Sonra Tanner'ın elleri hareket etti, Vincente'nin boynunun onun dokunuşuyla kırılma sesi sessiz bahçede yankılandı.

Gözlerimi Vincente'den ayırmadım. Öylece kaldılar. Tanner onu yere düşürene kadar benimkine sabitlendi. Benim

Uzuvlarım şoktan uyuştı. Tökezleyerek geri çekildim. Vincente. . . Vincente'yi çocukluğumdan beri tanırdım. Gözlerimi onun siyah saçlarından, yolun kirlettiği takım elbisesinden alamıyordum.

Kaskatı kesilmiş bedeninden, artık hiçbir şeye bakmayan kocaman açılmış gözlerinden.

Olanlar kafama dank etmeye başladığında nefesim kesildi. sisli zihin. "Tanner . . ." Fısıldadım. Boğazımda düğümlendiğini hissettiğim çığlığı durdurmak için ellerim ağzıma gitti.

Tanner Vincente'nin etrafından dolandı ve beni tuttu. Beni göğsüne doğru çekti, sonra başımı öptü. O da etrafımızı taradı. "Cesedi saklamak zorundayım." Tanner sakince konuşuyordu ama gözlerindeki aciliyeti görebiliyordum. "Odalarınıza dönün," diye emretti. Ama ayaklarım çalışmıyordu. Şokun felç edici hissini hissedebiliyordum.

bedenimi kontrol altına alıyordu. Tanner'ın elleri yüzümü kavradı. "Bebeğim," dedi. Tüm bu karmaşanın, kendimizi içinde bulduğumuz bu kâbusun içinde bile, bu sevgi sözcüğü beni sersemliğimden sürükledi. "Bebeğim ... hareket etmelisin."

Başımı sallayarak Vincente'ye son bir kez baktım ve

kusma isteğimle savaştım. Tanner'dan yavaşça uzaklaştım. "Git!" Tanner arkasını döndü ve Vincente'yi omzuna attı,

bahçenin sık yaprakları arasında ve ardından ormanı
evreleyen karanlığın içinde kayboldu.

Onlar gözden kaybolduğunda, süitime varana kadar
labirent gibi bahçe yollarında ilerledim. İçeri girdim ve
aceleyle banyoya gittim. Duğu açtım,
soyundum ve musluğun altına girdim. Başıma ne
eğildiğinde derin bir dehşet duygusu hakim oldu.
kendimi bıraktım. Gözyaşlarım akan suya karıştı ve giderin
etrafında döndü.

Teresa.

Tanner.

Vincente.

Her şey çok fazlaydı. Ellerim duvarda dzleştı. Diego'yu ve
Vincente'nin kayıp olduğunu anladığında ne yapacağını
düşündüm. Vincente'yi ldrenin Tanner olduğunu öğrenirse
ne yapacağını.

Düşüncelerim Tanner'a gitti, Vincente'nin boynunu hiç
Çekinmeden ve görünüşte hiç pişmanlık duymadan nasıl
da kolayca kırmıştı. Tanner'ın böyle biri olduğunu fark
ettiğimde tüylerim diken diken oldu. Yaptığı şey buydu,
ldryordu.

Ve bunu verimli bir şekilde yaptı.

Güvenli evin yakınlarında bizi öldürmeye çalışan Valdez'in adamını ve Tanner'ın onu ne kadar acımasızca öldürdüğünü hatırladım. Bu acımasız adamdan ne kadar kaçmam gerekse de, bu onu daha çok istememe neden oluyordu. O bir vahşice öldürüyordu. Ama bunu beni korumak için yapıyordu. Bizi korumak için.

Duştan çıktım ve kurulandım. Geceliğimi giydim ve yatağıma uzandım. Gözlerim sonuna kadar açıktı. Sadece yanımdaki küçük lamba odayı aydınlatıyordu. Kendimi uyuşmuş hissetmeliydim. En büyük düşüncem Teresa olmalıydı. Ama Tanner'ı beklerken endişe ve kaygı içindeydim.

Sinirden midem alt üst oldu. Ya fark edilirse? Ya Diego onu yakaladıysa? Vincente'nin cesedini nereye gömeceğini nereden biliyordu? Bu bizim için ne anlama geliyordu?

Birlikte olabilmemiz için en ufak bir şans varsa bile, o da artık yoktu. Tanner'ın üzerinde Quintana kanı vardı. asla affedilmeyecekti. Babam öğrenirse Tanner'ı oracıkta idam ederdi, sözleşmenin canı cehenneme. Kimse babamı ya da kartelini küçümseyemezdi.

Bir yığın soru ve korku beynimi öyle bir doldurdu ki yatamıyordum. Tanner için duyduğum korku beni yataktan fırlattı ve odamı arşınlamama neden oldu. Çılgınca hareketlerim yüzünden ayaklarımın antika halının üzerindeki ipliği aşındıracağından emindim. Ama Tanner yanıma dönene kadar sakinleşemeyeceğimi biliyordum. O zaman ne yapacağımıza karar verecektik. Buradan nereye gideceğimi. Gerçekle yüzleştüğimde hiçliğe bakarak durdum.

Hiçbir şey. Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Birlikte olmamız için hiçbir şans yoktu. Kardeşliği bunun olmasına asla izin vermezdi. Onlardan aşağıdaydım. Babamın Vali Ayers ile bir anlaşması olması da umurumda değildi. En iyi ihtimalle zayıf olduğunu biliyordum. Çünkü babam her zaman yaptığı gibi, hiç beklemedikleri bir anda Klan'a saldırır ve onları saf dışı bırakırdı. Babamın anlaşmaları asla uzun sürmezdi.

Tanner'la birlikte olmamı yasaklayacaktı.

Hiç umut yoktu.

Kafamın içine hapsolmuş, çaresizlik içinde, Tanner'ın çevresel görüşümde hareket ettiğini görene kadar odamın kapısının açıldığını duymadım. Ayaklarım uyandı ve ona doğru koştum,

kollarına atladım ve bacaklarımı onunkilere doladım.

Belim. Tanner'ın güçlü kolları etrafıma dolandı ve beni o kadar sıkı tuttu ki zar zor nefes alabiliyordum. Ama boğulmayı memnuniyetle karşıladım. Tanner'ı her şekilde hissetmek istiyordum.

Başımı boynunun kıvrımına soktum ve kokusunu içime çektim. Tenindeki toprak ve çimen tazeliğinin kokusunu alabiliyordum. Tanner benimle birlikte yürümeye başladı ve bizi yatağıma götürdü.

Bizi yere yatırdı ve sonunda yüzünü incelemek için kendimi onun elinden geri çektim. Gözleri genişti ve ilk kez gözlerinin derinliklerinde bir şey gördüm; endişe. Tanner asla endişeleniyor ya da en azından bunu ifade ediyor gibiydi. Ama şimdi buradaydı. Onun üzerinde kalın dalgalar halinde titreştiğini hissedebiliyordum.

Elimi sakallı yanağında gezdirerek, "O ... mı?" diye sordum.

"İcabına bakıldı," dedi Tanner ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Ben de onu öptüm, tadının ve verdiği hissin tadını çıkardım.

Ayrıldığında, dudağımın titremesini görmezden geldim ve "Asla geri dönemezsin" diye fısıldadım. Parmaklarımı tıraşlı kafasında gezdirirken elim titredi. "Eğer Diego Vincente'yi öldürdüğünü öğrenirse . . ." Sözlerimi yarıda

kestim.

Bu sözleri yüksek sesle söylersem, evrene bırakırsam bir şekilde gerçekleşeceğinden korkuyorum.

Tanner başka tarafa baktı. "Onu bizim için öldürdüm. Bir şey söyleyecekti. Seni korumak zorundaydım."

"Kızgın değilim." Ellerimi yüzüne koydum ve gözleriyle buluşabilmek için onu çevirdim. "Seni öldürecekti." I

Boğazımı tıkayan yumruyu geri yuttum. Söylemem gereken kelimeler ağızımdan çıkmak istemiyordu ama söylenmeleri gerekiyordu. Artık geri sayımdaydık. Tanner yakında gidiyordu. .ve asla geri dönemeyecekti. "Mi amor," diye yarı fısıldadım, bu adama hitap ederken sevecenlik çok doğru geliyordu.

Tanner'ın gözleri endişeden hüzne dönüştü. Elleri Belime sıkıca sarıldı, sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi.

"Asla olamayız," diye fısıldadım. Kalbimin milyonlarca parçaya ayrıldığını hissettiğime emindim. Tanner başını salladı, tartışmaya hazırdı ama parmağımı dudaklarına götürdüm - bir zamanlar aşağılayıcı sözler söyleyen dudaklarına. Artık taparcasına sevdiğim dudaklarına... hayır, ihtiyacım vardı. Ciğerlerimde havaya ihtiyacım olduğu kadar. "Lütfen

Yapma," diye ısrar ettim, gözümün kenarından bir damla

yaş süzöldüğünü hissettim. Derin bir nefes aldım ve ardından "Seni seviyorum Tanner Ayers" dedim.

Durumumuzun saçmalığına güldüm. Ben karteldim. O Klan'dı. Bir balıkla bir kuşun birlikte mutlu bir hayat yaşama şansı bizden daha fazlaydı. Tanner keskin bir nefes çekti ve bana daha sıkı sarıldı. Kırılsam da gülümsedim. "Senden nefret ettim. Sonra seni istedim. . . şimdi seni hem seviyorum hem de sana ihtiyacım var. Tamamen." Gülümsemem soldu ve dudaklarımdan sessiz bir hıçkırık döküldü. "Prensım. Aşkım... hayatım." Yüzünün her parçasını inceledim. Kokusunu hafızama kaydettim. Tenime dokunuşunun görünmez dövmelerini yaptı.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı Tanner. Sessizliğin içinde ruhumun ağladığını duyabildiğime emindim. Tanner'ın eli kolumda ilerledi ve boynumun yan tarafında durdu. "Kahretsin, Adelita . . . Seni seviyorum. Sana ihtiyacım var."

Alnım onun alnına düştü ve sadece nefes aldık. Bedenim ve zihnim günün olaylarıyla tükenmişti. Ama ruhum daha da kötüydü; bu adamın hayatımda asla yanımda yürüyemeyeceğini bilmek beni tüketmişti.

"Ben gidiyorum," dedi Tanner ve yüzümü onunkinden biraz geriye itti. Bakışlarındaki vaadi gördüm. Benim Kalbi sadece saniyeler içinde durgunluktan koşmaya geçti. "Klan'dan ayrılacağım."

"Tanner . . ."

"Bu yanlış. Artık biliyorum." Tartışmak için ağzımı açtım ama beni öperek susturdu. "Benden bu kadar. Her şeyle işim bitti. Babamla. O hayatın içinde yaşamamanın lanet sefaleti." Tanner'ın gözleri parladı ve bu manzara benim felaketim oldu. Gözlerinin her birine bir öpücük kondurarak akmayan gözyaşlarını durdurdum. O da kollarını bana doladı ve beni kucağına çekti. "Seni istiyorum, Adelita Quintana." Sesi kalın ama kesindi. "Seni istiyorum. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Tanner'ın yüzündeki ifadeyi okuyamadım. Tanner'ın bu yönünü artık biliyordum. Söyleyecek bir şeyi vardı; sadece

kelimeleri çıkarmak için zamana ihtiyacı vardı. Dudaklarını dudaklarıma bastırarak, üstüme çıkana kadar beni döndürdü. Öpüşü yavaş, yumuşak ve telaşsızdı. Onun önderlik etmesine izin verdim. Öptü.

Boynum boyunca ve göğsüme doğru. Oturmadan hemen önce ellerim onun tıraşlı kafasında gezindi. Tanner beni tuttu.

Elini uzattı, ben de tuttum. Sözsüz bir şekilde bana yol gösterdi. Kalçalarının üzerine oturdu ve beyaz gömleğinden bir şerit yırttı.

Ne yaptığını bilmiyordum. Ama sol elime uzanıp onu
ağızına götürdüğünde. Tek başına

Yüzük parmağımı çıkarıp tenime en yumuşak öpücüklerini kondurduğunda kalbim pır pır etmeye başladı. "Lita," dedi Tanner ve elinde tuttuğu küçük beyaz pamuk şeridini aldı. Parmağıma geçirdi, sonra pamuk parçası bir halka oluşturana kadar kenarlarını bağladı. Ellerim titriyordu. Gözlerimi onunkilerle buluşturdum.

Tanner'ın yanakları kızarmıştı. "Adelita . ." diye mırıldandı. "Evlen benimle." Dudaklarından dökülmesini çok istediğim kelimeler dökülürken gözlerim büyüdü.

"Tanner," diye fısıldadım ve beyaz pamuğa baktım. Altın ya da elmas değildi ama gördüğüm en değerli şeydi. Lüks bir hayat yaşıyordum. Yine de bu yırtık pamuk parçası beni hayatımda hiç olmadığım kadar mutlu etmişti.

"Bir yolunu bulacağım," diye söz verdi ve tekrar elimi tuttu, başparmağını derme çatma yüzüğün üzerinde gezdirdi.

"Birlikte olmamız için bir yol bulacağım." Tüm bedenim hafifledi ve verdiği sözün yarattığı ürpertiyle sarsıldı. Elimi tekrar öptü. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ama birlikte olmamız için bir yol bulacağım. Klan'dan çıkacağım. Yaşamamızı güvenli hale getireceğim." Derin bir nefes aldı. "Seni sadece ikimizin olduğu bir yere götüreceğim."

Tanner kirpiklerinin altından bana bakarken nefesini tuttu. Gergin olduğunu fark ettim. Hayır diyeceğim için gergindi. Böylesine heybetli bir adamın cevabım için bu kadar endişeli olduğunu görmek kalbimi kabarttı.

Onu fazla bekletmedim. Tanner'a yaklaştım ve "Evet" diye fısıldadım. Tanner'ın eli karşılık olarak benimkini sıktı. "Evet. Seninle evleneceğim. Bir gün. Bir şekilde. Ne kadar imkansız olursa olsun, birlikte olmanın bir yolunu bulacağız."

Tanner beni kendine çekti ve ağzını ağızma yapıştırdı. Bizi yatağa indirdi ve geceliğimi çıkardı. İkimiz de yatağımdaki yorganın altında çırılçıplak kalana kadar yavaşça onun giysilerini çıkardım. Elimi hiç bırakmadı.

sol elimi içime soktu. İleri geri sallanırken, sevgiyle ve yavaşça, beni dudaklarımdan öperken, yüzüm ve boğazımı. Beyaz Prens tarafından tüketilmişim. Ona o kadar derinden, delicesine aşıktım ki, sabah olduğunda onu nasıl bırakacağımdan emin değildim.

"Seni seviyorum. . ." Tanner hızı arttığında kulağıma fısıldadı ve başını boynuma yasladı. Nefesi tenimi koruyucu bir sıcaklıkla yıkarken tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Parmakları benimkilerin etrafında kıvrılırken

Nefes almakta zorlanmaya başladık ve zevkin doruklarına çıktık.

Tanner üzerime uzandı ve ben de onun sıcaklığını kucakladım. Koştum.

Elimle sırtına tembel tembel vuruyor, her görüşümde parmağımın etrafındaki pamuğa bakıyordum. Bu şekilde ne kadar yatacağımızı bilmiyordum ama sabah güneşinin ilk ışıkları pencereden içeri girdiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Birlikte geçireceğimiz zaman sınırlıydı; Tanner'ın fark edilmediğinden emin olmak için odasına dönmesi gerekiyordu.

Yatakta Tanner'la yüzleştim. Elimi henüz bırakmamıştı. Elim onunkiyle tam bir tezat oluşturuyordu. Bir zamanlar bu kadar itici bulduğu bir şey için, birbirine kenetlenmiş ve vaatlerle dolu ellerimizin şimdi mükemmelden başka bir şey olmadığını düşünmeden edemiyordum. "Beni beklemelisin," diye fısıldadı Tanner. Sesi çakıllıydı, duygularına ihanet ediyordu. O da hissediyordu, ikimiz de hissediyorduk. "Dışarı çıkmak için zamana ihtiyacım var. Plan yapmak için. Birlikte olmamızın bir yolunu bulmak için."

"Bekleyeceğim," diye söz verdim.

Tanner nefes verdi. "Ne kadar uzun sürerse sürsün. Beklemekten vazgeçme. Bana söz ver. Çabuk olmayacak."

"Söz veriyorum." Tanner'ın omuzları gevşedi. Derme çatma yüzüğe baktım ve karşılığında Tanner'a benden bir şey vermek istedim. Her şey kaybolmuş gibi görüldüğünde ve umut uzak bir yıldız olduğunda tutunabileceği bir şey. Tokaya uzanarak altın haç kolyemi aramıza getirdim. Elini tutarak haçı avucuna bıraktım ve şöyle dedim: "Onu almanı istiyorum, aşkım. Onu saklamayı istiyorum. Beni düşün. Seni ne kadar sevdiğimden şüphe duyduğunda bile buna bak ve benim de seni düşündüğümü bil. Ben de seni özlüyorum." Tanner kolyeyi avucunun içinde tuttu. Ve kalan süremiz boyunca bu şekilde yattık. Gözlerinin rengini, dudaklarını ve ağzını her öptüğümde bana verdiği o küçük gülümsemeyi içime çektim. Onu tekrar göreceğim güne kadar hepsini kalbimde saklayacaktım. Özgür olduğumuzda, yaşayabildiğimizde, sevebildiğimizde ve mutlu olabildiğimizde.

Sekizinci Bölüm

Tanner

Styx'in ofisinden çıkarken boynumu ovuşturdum. Kardeşler her yerdeydi, tecrit tam olarak uygulanıyordu. Ziyarete gelen kardeşler karavanlara ve dışarıdaki çadırlara yerleşmişlerdi. AK, Phebe ve Saffie'nin yanından geçip AK'nin odasına girdim. Saffie Phebe'nin yanına sokulmuş, etrafındaki herkesi görmezden geliyordu. Küçük Ash ve Zane çantalarını taşıyarak arkadan geldi. Tank'ın kapısına yaklaştığımda Maddie ve Flame'i gördüm.

koridorun sonundaki odasında kayboldu. Ağabey şimdi yürüyordu ama hâlâ yaralı tarafını destekliyor gibi görünüyordu.

"Tann?" Döndüm ve Tank'ın yaklaştığını gördüm. Yanında birkaç çanta vardı. Kapiya doğru baktı. "Onu görmeye mi gidiyorsun?"

"Evet." Gözlerimi ahşap kapiya diktim. Sinir ve öfke içimde dönüp duruyordu. Bana verdiği o lanet altın haçın boynumu yaktığını hissediyordum. "Bana biraz zaman ver," dedim Tank'e. "Onunla konuşmam gerek, sonra onu odama götüreceğim."

"Bunu Styx ile hallettin mi?"

İçimden öfke fışkırdı. O benim kadınımdı. Bir şeyleri düzeltmek zorunda kalmamalıydım. "Dışarı çıkmasına izin yok. Oda hapsinde. Ama zaten onu dışarı çıkarmayacaktım. Bizim bölüme güveniyorum, ama buradaki diğer amcıklardan bazılarının yarım saat içinde ona saldırmayacağından emin değilim.
bir şans."

Tank'ın eli omzuma indi. "Beauty'yi bir şeyler içmeye götüreceğim. Styx ve Ky az önce Li ve Mae'yi almaya gittiler. Buraya geldiklerinde şüphesiz onlara yardım etmek isteyecektir. Bu yüzden
O kadar hamileyken zor hareket ediyorlar." Tank kapıyı çaldı. Beauty birkaç saniye sonra parmağını dudaklarına götürerek kapıyı açtı. Başını eğerek odadan çıktı.

"Uyuyor," dedi Beauty sessizce. Midem bulandı. Onu görmek istiyordum. Huzur içindeyken nasıl görüldüğünü tekrar görmek istedim. Ama sonra o lanet gelinlik aklıma geldi ve bir öfke dalgası bu düşünceleri uzaklaştırdı. Beauty elini koluma koydu. "Temizlendi, ona yemek ve temiz kıyafetler verdim."

Eğilerek Beauty'nin yanağına bir öpücük kondurdum.
"Teşekkür ederim. Minnettarım."

Güzellik gülümsedi. "O muhteşem, Tanner. Onun için Klan'dan neden ayrıldığını anlayabiliyorum. Temizlendiğinde ona bakmaktan kendimi alamadım. O kadar çarpıcı ki."

Öyleydi. Adelita hayatımda gördüğüm en mükemmel şeydi. Ve o gelinliğin içinde.. .. beyaz Göğsüm Düşündükçe bile geriliyordum. Onu düşünmek ve ne gibi görünüyordu. Bana doğru yürürken nasıl görüneceğini hep hayal etmiştim. Kendini bana verirken. Başka bir kancığa değil.

"Sizi yalnız bırakalım," dedi Tank ve kolunu Beauty'nin omzuna doladı.

Beauty, "Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin," diye ekledi. Kulüpteki hareketliliğin içine doğru yürüdüler. Kapı açıldığında bardan gelen gürültü kulakları sağır ediyordu. Viking'i gördüğümde elim kapı kolundaydı. bana doğru geliyordu. Yanımda durdu, duvara yaslandı. Bir kaşımı kaldırdım.

"Şu anda nöbetteyim." Gülümsedi ve Adelita'nın bulunduğu odayı işaret etti. "Demek Latinleri seviyorsun, ha?"

Sanki ona evet diye cevap vermişim gibi başını salladı. "Şunlar

kırmızı kanlı sürtükler benim horozuma gerçekten özel bir şey yaparlar

Anlıyor musun? O dilde ve o aksanla bağırp çağırıkları zamanki gibi. Kahretsin, kardeşim. Aletim için kişisel bir çiftleşme çağrısı gibi. Piçler!" Hayatımda duyduğum en boktan Meksika aksanını taklit etti. Kasıklarını işaret etti. "Gördün mü?" Kot pantolonunun içindeki sikine bakmıyordum. "Lanet bir çiftleşme çağrısı gibi."

Yavaş ve ölçülü bir nefes vererek kapı kolunu çevirdim ve kapıyı açtım. Ben içeri girmeden Viking kolumdan tuttu. "Gürültü yapmaktan çekinme kardeşim." Göz kırptı. "Ben utangaç değilim."

"Hadi canım," diye karşı çıktım, sonra odaya süzüldüm. Köşedeki lamba dışında her yer karanlıktı. Adelita yatağın üzerindeydi. Diğer Hangmen orospularının giydiği gibi siyah bir elbise giymişti -Güzellik bunu ondan almış olmalıydı mağaza. Onu bunun içinde görmek bana bir şeyler hissettirdi. Hangmen'e katıldığımdan beri onu böyle bir şeyin içinde hayal etmiştim. Benim elbisemi giydiğini hayal etmiştim.

Yattığı yere doğru yürürken ona baktım ve göğsüm sıkıştı. Hatırladığım kadar güzeldi. Saçları nemliydi ama hâlâ onunla tanıştığım günkü kadar uzun ve siyahtı. Makyajsız olsa bile, imzası haline gelmiş kırmızı ruju

her zamanki gibi çarpıcı görünüyordu. Hatta daha da fazla.

Köşedeki koltuğa oturup onu izledim. Gözlerimi yüzünden hiç ayırmadım. Her Şeyi düşündüm.

Onunla ilk tanıştığım andan ayrıldığım sabaha kadar parmağında benim geçici yüzüğüm ve avucumda onun haçı vardı. Bu ve babamdan ve Klan'dan uzaklaşıp uzaklaŐamayacaĐıma dair bir sürü sinir. Babası ve Klan kardeşliğim başımıza hedef koymadan birlikte olabileceğimiz bir yer bulup bulamayacağıma dair.

Onu son gördüğümden daha yaşlı görünüyordu. Ama onu o kadar uzun zamandır görmemiştim ki bana neredeyse bir rüya gibi geliyordu. Beynimde ürettiğim biri. Yine de buradaydı, önümde uyuyordu. Ve ben  zg rd m. Ben Klan'dan çıkmıŐım, o da benim kul b mdeydi. Babasından ve tanıdığım herkesten daha çok nefret ettiğim Diego'dan uzaktaydı.

Her Şey karmakarıŐıktı. Her Şey boka sarmıştı. Ama o yanımdaydı ve yıllar sonra ilk kez nefes alabildiğimi hissettim. İki yıldır boynumu sıkıca saran ilmik biraz gevŐemiŐti.

Elimi yüzümde gezdirdim, buradan nereye gideceğimi düşünmeye çalışırken başım zonkluyordu. Sandalyeye çöktüm ve onun uyanmasını bekledim. Bardan gelen gürültü onun yumuşak nefeslerinin sesiyle bastırılıyordu.

Sakinleşmeme yardımcı oldu. Üzerimde hep böyle bir etkisi olmuştu.

Sakin ol.

Merkezde

.

Başka biriyle evlendiğini bilsem bile, içimdeki her şey bana onun hâlâ benim olduğunu söylüyordu.

Ve bu gerçeğin ona hatırlatılmasının zamanı gelmişti.

Yataktan gelen hışırtı sesiyle uyandım. Başı yastığının üzerinde yuvarlanırken ve gözleri açılmaya başlarken gözlerim Adelita'ya sabitlendi. Ellerimi yumruk yapıp Koltuk. Bunun nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum. Sakinliğimi koruyabilir miydim bilmiyordum.

Koyu renk gözleri açılıp doğrudan benimkilere sabitlendiğinde, yapamayacağımı biliyordum. Ağzımı kapalı tuttum. En iyi seçenek buydu. Adelita kendini uykusundan yavaşça kaldırdı. Mesih

Son birkaç gündür hiç uyuyup uyumadığını bilmiyordum. Onu izledim, bu buluşmanın nereye gideceğine dair herhangi bir işaret bekliyordum. Ben

Siyah saçları omzunun üzerinden savrulurken ve yüzü öfkeyle doluyken ayağa fırladığında cevabımı verdim.

"Onlara sen söyledin," diye tısladı ve çıplak ayaklarını salladı.

Yatağın kenarına. Yüzümü işaret etti. "Onlara tünellerden bahsetmişsin. Onlara babamın çiftliğindeki gizli geçitleri anlatmışsın!" Aksanı yıllar öncesine göre daha kalındı. Ama nedenini biliyordum. Öfkesi mükemmel İngilizcesinin kaymasına neden olmuştu.

"Sözünü tutmadın," diye suçladım, soğukkanlılıkla, kabaca.

Kanım damarlarımda ısınmaya, içimi kaynatmaya başladı.

"Yapacağımı söylediğim her şeyi yaptım." Ayağa kalktım Ayaklarımı yere vurdum ve kendimi kaybedip yumruğumu duvara indirmeden önce volta atmaya başladım. "Klan'dan ayrıldım. Hangmen'e girmek için çok çalıştım, kendimi bu kulübe kanıtladım, böylece güvende olabilirdik - böylece seni dışarı çıkardığımda güvende olabilirdin."

Güldüm ama ardında mizah adına hiçbir şey yoktu. "Ve ben bir de bakmışsın evleniyorsun. Evleniyorum! Birbirimize verdiğimiz onca sözden sonra." Atletimin yakasını yırttım ve kolyesini ortaya çıkardım. "Bunu yanımda tuttum

Her zaman. Beni sevdiğini hatırlatmak için yanımda tuttum. Böyle demiştin, değil mi? Tek yapmam gereken ona bakmak ve yanında olmasan bile beni sevdiğini bilmektir.

Bana mı?" Gözlerim şimdi dolabın kapağında asılı duran harap gelinliğe takıldı. Durdum ve gözümü Lanet olası şey. Adelita'ya dönerek, "Kimdi o?" diye sordum. Adelita gözlerini kırptırdı, sonra yüzü kızardı. Bana söylemekte tereddüt ediyordu. Onu söylemekte tereddüt ettirecek tek bir kişi vardı.

Damarlarımda ısınmakta olan kan "Bana o olmadığını söyle." diye homurdandığımda Adelita'nın gözleri bir an için düştü. Bedenim öfkeyle sarsıldı. "Söyle bana!" Sesim çok yükselmişti. "Bana o amcık Diego olmadığını söyle!"

"EVET!" Adelita da bağırdı. Onunla bu odada bir saniye daha kalmaya tahammül edemezdim. Topuğumun üzerinde dönerek kapıya yöneldim ama Adelita ben oraya varamadan önüme çıktı. Ellerini göğsüme koydu ve beni geri itti. Neredeyse hiç ağırlığı yoktu. Tekrar üzerime gelirken geri adım attım.

"Hijo de puta!" diye tısladı. Az önce ne dediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama iyi olmadığını biliyordum. Bu sadece beni daha da sinirlendirmeye yaradı. Eli bir anda havaya kalktı ve yüzüme bir bıçak darbesi indirdi.

İşim bitmişti.

Tekrar üzerime geldiğinde, bileklerini tuttum ve Kapının arkasına çarpana kadar onu ittim. Bana karşı koymaya çalıştı ama ellerini başının üzerine kaldırdım ve öfkeli suratının tam ortasına geldim. "Dur, kaltak!"

"Dur!" diye bağırdı. Tutuşuma karşı mücadele etti ama hareket edemedi. Kızgınlıkla çığlık attı ve ben gülümsedi. "Senden nefret ediyorum," diye tükürdü.

Kollarımda çırpındı ama onu sıkıca tuttum. "Senin yokluğunun nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrin yok!" Sesi çatallaştı ve nefes almak için zorlandı. "Senden haber alamadım. Beni hâlâ isteyip istemediğini, bana ihtiyacın olup olmadığını bilmiyordum. Babam ve Diego benim için karar verdiler.

evleneceğini söyledi. Başka seçeneğim yoktu!" diye bağırdı.

"Kapana kısılmıştım, gidecek hiçbir yerim ve yardım isteyecek kimsem yoktu!"

"Senin için geri dönüyordum! Sadece zamana ihtiyacım vardı! Neredeyse hazırdım!"

Adelita'nın göğsü hızlı nefes alıp verişiyile inip kalkıyordu. Bronzlaşmış yanakları öfkeden kızarmış, gözleri kocaman ve öfkeliydi. Öne doğru eğildi ve hırladı: "Bu adamlara - babamın düşmanlarına, benim düşmanlarıma- beni nasıl bulacaklarını sen söyledin. Kurtları doğruca kapıma yönlendirdin. Bu beni nasıl koruyor Tanner Ayers? Bu bana nasıl yardımcı oluyor?"

"Bize evlenmekte olan rastgele bir kuzen olduğu söylendi. Onun için geldiler. Bir saniye bile sen olacağına inanıyordum!"

Adelita başını salladı, ben de elimi kapıya vurmadan önce aklımı başıma toplamaya çalıştım. "Babam sana güvendi. Ben sana güvendim ve sen halkımla savaşan adamlara mı katıldın?" Donup kaldım, güldüm. Kahkahalarla güldüm. Adelita'nın dudakları gerildi. "Bana gülme!"

Kapıdan arkasını döndü, elimden kurtulmaya çalışırken göğüsleri sert göğsüme sürtünüyordu. Ama bunu zar zor fark ettim. Bizim -Hangmen'lerin- kötü olduğumuzu düşündüğü gerçeğiyle çok meşguldüm. "Hiçbir fikrin yok," diye homurdandım yüzüne yaklaşarak. "Hiçbir fikrin yok. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Adelita'nın gözleri büyüdü. "Ne demek istiyorsun?"

"Biz Meksika'dayken babalarımızın nasıl bir anlaşma yaptığını bilmek ister misin?"

Adelita dondu kaldı. "Uyuşturucu. Babam uyuşturucu olduğunu söyledi." Bunu babasına öyle güvenerek söyledi ki, öfkem biraz olsun azaldı.

Sahip olduğu tek şey oydu, sahip olduğu tek şey... ve onun ne kadar sadist bir amcık olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Hayır," diye düzelttim, sesim öncekinden daha az hırçındı. "Uyuşturucu değildi, prenses." "Kadınlardı" derken gözlerinin içine baktığımdan emin oldum.

Adelita'nın nefesi kesildi. İnançsızlık içinde başı titremeye başladı. "Hayır," diye inatla reddetti. "Sen neden bahsediyorsun?"

Babam asla böyle bir şey yapmaz!"

Ona yaklaştım ve dinlemesi için onu kapıya doğru sıkıştırdım. "Baban yaptı. Benimki de öyle." Başını tekrar titremeye başladı. Tartışmaya hazırlanıyordu; inanması için ona açık açık söyledim. "Çalıyorlar Kadınları babanın eroiniyle uyuşturuyor, kamplara götürüyor ve sonra da erkeklerin onları sikmek için para ödemesine izin veriyorlar. Bunu yaparken de iyi para kazanıyorlar."

"Hayır!" diye bağırdı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bunu neden söylüyorsun?" Çenesini kaldırdığında fısıltısı daha da sertleşti ve "Bu kulüp yüzünden. Bu adamlar. Yalan söylüyorlar! Babam asla-"

"Kadınları kim bilir kime satıyor. Köle olmaları için ya da onlardan ne istiyorlarsa."

"Bu doğru değil!" Yüzünden bir damla gözyaşı düştü, ama isyankâr gözyaşının yere düşmesi ve zayıflığını göstermemesi için başını salladı.

"Bu-"

"OLMADIĞINI SÖYLEDİM!"

Onun bu boktan tavrı karşısında tüm vücudum öfkeyle sarsıldı. Tek kelime etmeden bileklerinden birini tuttum ve kapıyı açarak onu koridorda sürükledim. Yasak olması umurumda değildi. Kaltağın gerçeği bilmesi gerekiyordu ve bunu gün gibi ortaya çıkaracak birkaç kişi tanıyordum.

Viking yolumuzdan çekildi, yavaşça alkışlıyor ve bok yiyen sırtışıyla her şeyi duyduğunu gösteriyordu. Bara doğru hışımla ilerledim. Kapıyı kırıp açtığımda, kardeşlerin hepsi bize doğru baktı. Hush ve Cowboy'a odaklandım, sonra

AK, yanlarındaki masada oturuyordu. "Sürtükleriniz nerede?"

Hush ve Kovboy ayağa kalktı. "Neden?" Hush sordu.

"Neredeler?!" Bağırdım. Şu anda onların saçmalıkları için vaktim yoktu. Adelita elimi geri çekiyordu ve patlamama iki saniye kalmıştı.

"Yaşlı kadınlar odasındalar," dedi Beauty.

yanımızdan geçti. "Seni ben götüreceğim." Adelita'yı arkamdan sürükledim, ayakları yere basmaya çalıştıkça batıyordu.

Kolumu çekiştirdi, ama kolumu çekmesine imkan yoktu.

Ta ki bunu duyana kadar. Gerçekleri görmeye ihtiyacı olan korunaklı bir kaltaktı.

Beauty bizi kulübün diğer ucundaki odaya götürdü. Styx ve Ky'yi Styx'in ofisinde gördüm. Styx beni gördüğü an Adelita'yı sürükleyerek oturduğu yerden fırladı ve peşimizden fırtına gibi geliyordu. Neler olduğunu kurbanların ağzından duyana kadar onu odama geri götürmeyecektim.

Değerli babasının ne olduğunu

yetenekli. Tüm bu kartel-Klan anlaşması neyle ilgiliydi.

Beauty kapıyı açtı ve Adelita'yı içeri çektim. O sırada Mae, Lilah ve Grace kanepelerde. Phebe, Saffie, Bella ve

Sia yanlarındaki koltuklardaydı. Hepsi bizi görmek için döndü.

"Tanner?" Mae söyledi. Styx arkamızdan geldi, onu Ky izledi.

"Ne oluyor lan?" Ky bana dönerek sorguladı.

Diğer herkesi görmezden gelerek Sia'yı buldum ve "Söyle ona," dedim. Gözleri Adelita'ya takılan Sia şaşkın görünüyordu. Adelita'yı yanıma çektim. "Bu Adelita Quintana. Alfonso Quintana'nın kızı ve benim nişanlım."

Sia yutkundu, gözleri irileşmişti. "Adelita mı? Quintana'dan Kartel mi?" Sesi titriyordu. Sia'nın onu duymuş olması karşısında Adelita'nın ellerimde gerildiğini hissettim.

Başımı salladım. "Ona babasının neyle uğraştığını söyle." Sia, Saffie'yi kollarıyla sıkıca kavramış olan Phebe'ye baktı. Saffie, Adelita'ya bakarken gözleri kocaman olmuş ve yüzü bembeyaz kesilmişti. "Ona ne olduğunu anlat Hepiniz. Bana inanmıyor ve bu beni çok kızdırıyor." "Tanner, kes şu saçmalığı." Hush'ın sesi kulaklarıma çarptı ve Sia'nın yanına gitti. Kovboy da onu takip etti. İkisi de onu kuşattı.

"Bana inanmıyor! Hepimizin babasını mahvetmek için uydurduğumuzu düşünüyor. Tüm bu kaçakçılık olaylarının Quintana'nın adını lekelemek için olduğunu düşünüyor."

Kovboy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Adelita'yla konuşurken, "Sana şunu söyleyeyim, sürtük, biz oradaydık," dedi.

"Kampları gördük. Babanın ve Tanner'ın babasının adamları tarafından yönetilen kamplar."

"Yalan söylüyorsun," diye tısladı Adelita Kovboy'a. Her kelimesi öfkeyle doluydu. Öfkeden tir tir titriyordu.

"Yalan söylemiyor, sevgilim." Bu kez konuşan Sia'ydı. Sia, Hush ve Cowboy'un ablukasından çıkıp Adelita'ya doğru geldi. Sia Adelita'nın önünde durduğunda Adelita daha çok titriyordu. Sia Adelita'ya baktı

Sonra merakla sordu: "Garcia adında birini tanıyor muydun?"

Adelita kollarımın arasında durdu, tamamen hareketsizleşti. Bana dönüp baktı ve solgunluğundan anladım ki yüzüne baktım. Devam etmesi için Sia'ya başımı salladım. "O ve ben ... eskiden birlikteydik." Sia utanmamaya çalışır gibi başını kaldırdı. "O beni seçti ve benim Meksika'dayken bir arkadaşım vardı." Derin bir nefes aldı.

"Ve arkadaşımı çaldı, ona ilaç verdi ve sonra onu bedelini ödemek isteyen herkese fahişe olarak sattı."

Adelita keskin bir nefes çekti. Tartışacağını sanmıştım. Ama geniş gözlerinden ve sessizliğinden Sia'ya inandığını anlayabiliyordum. Ya da en azından bu fikre kapılmıştı.

Phebe hepimizi şok ederek ayağa kalktı. Saffie kollarını ona doğru uzatmış olan Lilah'ya doğru ilerledi. Çocuk sanki Geldikleri gibi ürkeklerdi. Zar zor konuşur ve kimsenin gözünün içine bakmazdı. O kamplarda başına gelenler onu mahvetmişti, bu kesindi.

Phebe gelip Sia'nın yanında durdu. Adelita'nın kollarımda zayıfladığını hissettim. "Adelita'ydı, değil mi?" Adelita başını salladı.

Phebe içini çekti ve sonra, "Sia'nın söylediği doğru. Ben biliyorum

Bu ..." Gözlerini kapadı ve bir dakika durdu. Tekrar açtığında, "Çünkü ben de kaçırıldım," dedi. Arkamdan bir homurtu duydum. AK, Vike ile birlikte kapı aralığındaydı. AK, yaşlı kadının konuşmasını dinlerken yüzünde sert bir ifade vardı. "Eskiden yaşadığım komünden kamplardan birine götürüldüm. Kampın lideri tarafından götürüldüm. Kamplar Tanner'ın eskiden üyesi olduğu Klan tarafından yönetiliyordu." Phebe neredeyse özür dilercesine bana baktı. Ama umurumda

değildi.

Adelita'yı ikna etmek için ne gerekiyorsa. Eski Klan'ımdan bahsetmenin yardımcı olacağını biliyordum. Ona bunun babalarımız tarafından yapılan bir anlaşma olduğunu söylemiştim ama bunu hayatta kalan birinin ağzından duymanın benimkinden farklı olduğunu hayal ediyordum.

"Orası bir toplama kampıydı.

Quintana'nın adamları kızların kontrolünü ele geçirip onlara istediklerini yapabilecekleri Meksika'ya götürülene kadar oradaydık."

"Hayır," diye itiraz etti Adelita, başı titriyordu. Ama sesi bir fısıltıdan öteye geçmiyordu. Sesi titriyordu ve ben onun Sia ve Phebe'nin ona söylediklerine inanıyordu.

Kollarını kavrayışım gevşedi ve başparmağımı çıplak teninde ileri geri gezdirmeye başladım. Adelita için bunu duymak zor olacaktı. Ve bununla başa çıkması daha da zor olacaktı.

ile. "Yanılıyor olmalısın," dedi ve bana döndü. Kara gözlerinde dolaşan korkuyu gördüm. "Babam ... o kötü bir adam değil. Bu şekilde değil. O bunu yapmazdı." Sesi kesildi. Ama mükemmel bir kartel prensesi gibi çenesini eğdi ve ekledi: "Deneyimlerinizi sizden almıyorum. Senin gerçeğini. Ama bu operasyonu kimin yürüttüğü konusunda yanıldığınıza eminim." Adelita saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Meksika'da pek çok kartel var. Meksika'da

birçok kartel var.

Quintana karteli istismara uğramış kadınların mağduriyeti üzerine inşa edilmemiştir."

"Yanılmıyoruz tatlım," diye karşı çıktı Sia ve Adelita'ya küçük, sempatik bir gülümseme vermeye çalıştı. "Özür dilerim. Ama her şey Quintana ailesi tarafından yönetiliyordu." Adelita'nın kolunu okşamak istedi ama geri çekilip kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Garcia . . . Ben onun kız arkadaşıydım. Onun kölesi değildim. Bana bir şeyler anlattı. Baban için çalışıyordu. Ara sıra bana senden bahsederdi." Üzgün görünüyordu. "Ve kazara kendimi kamplardan birinde buldum. O cehennem çukurlarından birini kendi gözlerimle gördüm, sevgilim. Hepsi doğru."

"Hayır," diye tekrar itiraz etti Adelita. "Buna inanamıyorum. İnanmayacağım! Babam böyle bir şeye karışmaz. Bilmiyor olmalı. Birileri bunu burnunun dibinde yapıyor olmalı. Öne geçmek için onun adını kullanmak."

"Prenses," dedim sabırsızlıkla, "bunun sorumlusu onlar. Babalarımız bu işte birlikte. Babamın bunu yapabileceğini adım gibi biliyorum. Hatta daha fazlasını."

"Babam olamaz." Sesinin kesildiğini duydum. Kollarımda donuyordu. "Kimin ne dediği umurumda değil. Bunun doğru olduğuna inanmayacağım."

"Adı Al... mı?" diye sorana kadar odada sessizlik hakim oldu. Alfonso mu?" Küçük, fısıltılı bir ses odanın arka tarafından bize ulaştı. Adelita gerildi. Phebe arkasına baktı. Saffie'ye. Lilah Saffie'nin elini tutuyordu, şok içindeydi.

Yüzü, konuştuğu gerçeğinden tahmin ettim. Kızıl saçlı çocuğu pek görmemiştim. Ama her gördüğümde iyinin neye benzediğini bilmiyordu. Lanet olsun, onu tanıdığım kadarıyla buraya gelene kadar başına iyi bir şey gelmemişti. Çocuk Hades'e gidip dönmüş ve yürüyen bir gölge olarak geri dönmüştü.

Saffie Phebe'nin yanına geldi, gergin gözlerle odanın her tarafına bakıyordu. Arkamdan bir gıcırta duydum. Arkama dönüp baktığımda Lil' Ash, AK'nin yanındaydı ve gözleri ürkek bir çocuktü. Bir o yana bir bu yana sallanıyordu. sırf onu bu insanlardan uzaklaştırmak için fırsatını bulsa onu odadan çıkaracaktı. AK elini Ash'in omzunda tutarak umudu yerinde tuttu.

Phebe kolunu kızına doladı. Saffie kocaman, acı dolu gözlerle Adelita'ya baktı. "Onun adı ... mı ... Alfonso?" diye tekrar sordu, bu kez biraz daha yüksek sesle. "Evet," dedi Adelita, sesi titreyerek.

Saffie yutkundu ve çenesini kaldırdı. "O ..." Phebe'ye baktı ve Phebe gülümsedi. Annesi kızının söylemek üzere olduğu şeyi onaylamak için başını salladı. Saffie gözlerini indirdi ve fısıldadı, "O ... beni aldı." Adelita'nın keskin nefesini içime çektiğimi ve kendi midemin düştüğünü hissettim. Çünkü bu saçmalığı hiç duymamıştım. Saffie'nin önce bir tarikat çocuğu olduğunu, sonra da Meister tarafından Garcia'ya satılmak üzere kaçırıldığını bilmek dışında hayatı hakkında pek bir şey duymamıştım. Saffie'nin sesi kısıldı ama devam etti. "Ziyarete geldiğinde beni verirdi... her zaman beni isterdi."

Adelita'nın ağzından acı dolu bir hıçkırık döküldü ve eliyle dudaklarını kapattı. Daha fazla hareket edemeyinceye kadar bana doğru geri çekildi. Kalbim bu çocuğun yaptığı şey yüzünden hızla çarpıyordu. söyleyerek. Bunu söylemenin Saffie'yi ne kadar öldürdüğünü görebiliyordum. Sikeyim. Bunu duymak Adelita'yı öldürüyordu. Bir çocuk. Saffie korkmuş, berbat bir çocuktu.

Adelita başını salladı ama Saffie, "Şurada bir doğum lekesi vardı," diyerek boynunu işaret etti. Elini düştü ve inanılmaz bir şekilde yüzünün rengi daha da kayboldu. "I . . . Bana o iksir hiç verilmedi.

erkekler geldiğinde hep bize verirdi. Benim hazır ve uyanık olmamı istediğini söyledi." Nefesi kesildi. "Onu hatırlamamı istediğini söyledi." Gözle görülür bir şekilde titriyordu ve çocuğun bayılacağını sandım. "Ve hatırladım. Boynundaki şeytan işaretini her zaman hatırlayacağım." "Bu kadar yeter." AK hepimizi itti ve bana baktı. "Başka bir şey söylemiyor." Sonra Adelita'yla yüzleşti. "Daha ne kanıta ihtiyacın var?"

Adelita'nın solunumu sığdı. Kollarımda ölümcül bir şekilde hareketsizdi. Bir daha konuşacağını sanmıyordum. Ama sonra

"O... başka bir şey söylemesine gerek yok," dedi. Adelita tekrar Phebe'yi kucaklayan Saffie'ye baktı, sanki bir maraton koşmuş gibi bitkin görünüyordu.

"Teşekkür ederim. . ." Adelita kendini toparladı. Onunla gurur duyuyordum. "Teşekkür ederim. . . bunu bana söylediğin için . . ."

"Saffie," diye teklif etti Saffie ve Adelita'ya zayıf bir gülümseme verdi.

"Saffie." Adelita tüm gözlerin onun üzerinde olduğunu fark etti. Bana döndü ve göğsüm çatladı. Bana titrek bir gülümseme verdi, sonra çenesini kaldırarak, "Artık odama dönmeye hazırım Tanner. Sanırım buradan hiç ayrılmamam gerekiyordu.

Başkanınızın emri altında, değil mi?" Onu kendime getirmek, göğsüme çarpmak istiyordum ama bunu yaparsam parçalanacağını biliyordum. Ve bu onu küçük düşürecekti.

Adelita'nın

Babasının gururu. Kardeşlerimin önünde asla kıramayacağım bir gurur. Kimsenin önünde.

Elini tutarak döndüm ve herkesin arasından geçtim. Prez'in yanından geçerken Styx'e "Onu odama götürüyorum," dedim. Bu konuda ne diyeceğini duymak için beklemedim.

Biliyordum ki

Adelita'nın kırılmasına birkaç dakika kalmıştı, eğer

Elinin titremesi bir şey ifade ediyordu. Koridora ulaştığımızda nefesinin hızlandığını duydum. Kapımı ittim, onu içeri çektim ve kilidi açtım.

Döndüğümde Adelita'nın yüzünün ve vücudunun parçalandığını gördüm. Saniyeler içinde onu kollarıma aldım ve yere düşmesini engelledim. Adelita hıçkırıklarla titriyordu. Elini uzatıp gömleğimi tuttu ama elleri o kadar titriyordu ki elimden kaydı. Onu kollarımın arasına alarak yatağıma götürdüm ve yatırdım. Ayrılırken kollarımı ona doladım. Başını öptüm. Öpebildiğim her yerini öptüm. Gömleğim onun gözyaşlarıyla ıslanmıştı ama umurumda değildi.

Adelita

Ağlamak için her türlü hakka sahipti. Babasının sadece lanet bir insan taciri olmadığını, aynı zamanda çocukları da sikmeyi sevdiğini yeni öğrenmişti.

Adelita sanki aklımı okuyormuş gibi kan çanağına dönmüş gözlerini bana kaldırdı ve "Kaç yaşında?" diye sordu. Sesi ağlamaktan çiğ ve boğuktu. Saffie'yi kastettiğini biliyordum.

Düşünmeye alıştım. "Emin değilim. On beş, sanırım? O yaşlarda bir yerde."

Adelita'nın gözleri sıkıca kapandı. "Peki buraya geldiğinde kaç yaşındaydı?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum prenses." İçimi ektim. "Eğer sen "Senin ihtiya kaç yaşındaydı?" diye sordum. Orada bıraktım. Cümleyi bitirmeme gerek yoktu. Adamın ne yaptığını biliyordu. "Genç. O zaman gerçekten genç."

Adelita'nın yüzü düştü ve gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı. "Kaçakçılıktan haberin var mıydı?" Başımı salladım.

Adelita gözlerini sildi. "Babamı tanımıyorum," diye fısıldadı ve gözlerini odanın diğer ucundaki boşluğa dikti. "Hayatım boyunca kiminle yaşadığım hakkında hiçbir fikrim yok ama o benim için bir yabancı. Yeni keşfedilmiş bir iblis

bir adamda ikamet ediyor. Sevdiğim bir adamda." Yutkundu
ve dinlendi

Başını bükülmüş bacaklarının üzerine koydu. "O bir çocuk, Tanner. Bir çocuk." Adelita'nın alt dudağı titredi. "O ..."

Yüzünü buruşturdu. "O küçük bir çocuk ... ve onu istedi, o-"

"Dur," diye talimat verdim. Yatağın üzerinde diz çöktüm ve yüzünü avuçladım. "Şu anda bunu düşünmeyi bırak yoksa aklını kaçıracaksın." Adelita'nın elleri bileklerimi kavradı ve gözleri sıkıca kapandı.

"Yapamam..." diye fısıldadı. "Düşünceleri zihnimden öylece silemem." Başını dik tutacak enerjisi kalmamış gibi başını eğdi. "Saffie'nin yüzündeki ifade ..." Omuzları da düştü.

Yüzünü tutuşum

yatağa düşmesini engelleyen tek şey gibi görünüyordu.

"Kızının bu deneyimi yaşadığını duyan annesinin yüzü ... annenin kendisi ... ve Garcia ile ilişkiye giren sarışın."

Adelita başını kaldırdı ve lanet bir fırtına vardı karanlık gözlerinde demlendi. "Onu tanıyordum, Tanner. Onunla babamın masasında yemek yedim. Ekmeğimizi bölüştük ve şarap içtik.

I . . ." Adelita'nın yüzü utanç gibi görünen bir ifadeyle kızardı.

"Onun arkadaşlığından hoşlandım." Gerildim. "Öyle değil bebeğim," dedi hızla. Gözlerinin ışıltısı biraz kaybolmuştu.

kıskançlığını gördüğünde bulutlar. "Sadece.. iyi bir adama benziyordu." Tek bir kahkaha attı. Odamın köşesinde duran monitörlere baktı. Ama aslında hiçbir şeye bakmadığını biliyordum. "Babam haklıydı. Sen haklıydın." Bana döndü. "İlk tanıştığımızda bana saf, ayrıcalıklı bir prenses demiştin.

dünyadan hiçbir şey. Üfleme üzerine inşa edilmiş fildişi kulemde sıkışıp kaldım." Alt dudağı titredi. "Ve sen haklıydın. Sadece o kulede yalnız değildim." Adelita bileğimi sanki tek dayanağı benmişim gibi sıktı. "Orada şövalyelerle birlikte yaşadığımı sanıyordum. Meğer canavarların arasında sıkışıp kalmışım."

"Bebeğim..." Dedim ve bana bakmasını sağladım. Baktığında gözlerinin kıpkırmızı ve acı dolu olduğunu gördüm. "Artık oradan çıkıyorsun." Kalbimin daha hızlı atmaya başladığını hissettim. "Artık dışarıdasın ve sana bir şeyi garanti ediyorum. Bir daha asla geri dönüyorum."

Adelita'nın gözleri büyüdü ve ben yutkundum. Bir kedi gibi sinirlerim vızıldamaya başladı. Boğazımı temizleyerek, "Sen çiftlikten çıktın. Ben Klan'dan çıktım. . ." Adelita'nın elleri bileklerimi tutarken güçlüydü. "Buradayız prenses. Buradayız amına koyayım. Sonunda."

"Tanner," diye fısıldadı ve yüzü gözyaşlarıyla doldu. Adelita yere baktı ama başını kaldırdığında yüzünde bir gülümseme vardı. "Biz buradayız."

Artık kendimi tutamıyordum. Hâlâ o amcıkla neden evlendiğini konuşmamız gerektiğini biliyordum ama şu anda umurumda değildi. Uzun zaman sonra kadınım tekrar kollarımdaydı.

Adelita'yı kendime doğru çekerek onu öptüm. İlk başta gözyaşı kokuyordu ama o da beni öptüğünde onun tadına baktım. Bu

Sadece Adelita'da olan bağımlılık yapıcı bir tat. Yanaklarını sıkıca kavradım ve dilimi ağzına soktum. Adelita inledi ve dili benimkine karşı savaştı. Ellerim

nemli saçlarında gezindim, sonra sırtından aşağı indim, vücudunun her kıvrımını izledim. Elbisesinin alt kısmını bularak yavaşça kaldırdım, ta ki göğüslerinde durana kadar. Adelita'nın ağzından ayrılıp kızarmış yüzüne baktım, sonra aşağı baktım. Uzun bacaklarını, amını ve büyük göğüslerinin altını gördüğümde sikim pantolonumun içinde sertleşti. İki yıl. Onu sikmeyeli iki yıl olmuştu.

Adelita uzandı ve ellerimi kapattı. Gözleri benimkilere kilitlendi ve elbisesini kaldırmaya başladı.

başının üzerine getirene kadar ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirdi. Uzun saçları bir omzunun üzerinden dökülüyordu. Onu hiç bu kadar mükemmel görmemiştim. "Çok güzelsin," diye fısıldadım.

Başparmağımı yanağına ve dudaklarına götürdüm. Adelita elimi kendi eliyle yakaladı ve dudaklarına götürdü. Gözlerini kapatarak avucumu öptü. Buna inanamıyordum. Burada olduğumuza inanamıyordum. Gözlerini açtığında gömleğimi başımın üzerine kaldırdı. Adelita gömleği yere attıktan sonra derin bir nefes aldı ve elini göğsümde gezdirdi. Eli güneşe, kot pantolonuma doğru gitti ve aletim neredeyse fermuarı delip geçecekti. Adelita elini çekti sonra fermuarı indirdi. Kot pantolonumu aşağı doğru itti ve onu yatağa itip içine girmemek için elimden gelen her şeyi yaptım.

Çok uzun zaman
olmuştu. Çok uzun
zaman.

Adelita dondu kaldı ve ben onun bunu gördüğünü biliyordum. "Tanner ..." diye fısıldadı, Meksikalı aksanı ismimin etrafında dolarken kalındı. Eskiden adımın böyle söylendiğini duymak beni rahatsız ederdi. Şimdi ise kulağıma gelen en güzel şeydi.

Adelita uzandı ve kolyesinin üzerindeki dövmenin izini sürdü.

göğsümde. "Bu tarih ..." dedi, altındaki rakamları yakalayarak.

"Tanıştığımız gündü."

Adelita'nın dudakları bir gülümsemeye dönüşmeden önce seğirdi. "İlk gün mü?" Başını yana eğdi ve ben onun ne kadar çarpıcı olduğunu görünce karnıma yumruk yemiş gibi hissettim. "İlk tanıştığımızda benden nefret etmiştin. Görür görmez."

Sırıttım. "Beni mahvettin. Sana bir bakışım beni mahvetti."

Adelita randevuyu öptü. Tısladım. Dudakları tenimde iyi hissettirdi. "Meşhur Beyaz Prens'i kırdım..." Kalın kirpiklerinin arasından bana baktı. "Hayattaki en büyük başarıım." Dudakları eğlenerek kıpırdadı.

Hırlayarak ve beklemekten sıkılarak Adelita'yı geriye ittim, yatağa yatırdım ve kot pantolonumu çıkardım. Vücudumla onu sardım ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım.

Adelita altımda inledi ve bu çok doğru hissettirdi.

Göğüsleri göğsüme bastırdı, kolları ve bacakları etrafımı sardı. Birden sanki yıllar geçmiş gibi hissetmedim.

Daha dündü ve ona evlenme teklif etmişim.

O benim altımda, ben onun içindeydim ve o bana evet diyordu.

"Bebeğim," diye fısıldadı ağzıma karşı. Ayrıldım ve altımda yayılmış olan ona baktım. Göğsümde bir şey kıpırdadı ve taşıdığım ağır yük üzerimden kalktı.

Babasından uzaktaydı. Ben de benimkinden uzaktaydım.

"Lütfen Tanner," diye yalvardı Adelita. "Bana unuttur. Bu günü benden uzaklaştır... benimle seviş."

Dudaklarını tekrar öptüm, sonra boynunu ve köprücük kemiğini öptüm. Göğüslerine ulaştığımda bir meme ucunu ağzıma aldım. Adelita haykırdı ve başımı tuttu. Bunu hatırladım. Seviştiğimiz zamanki ateşini hatırladım.

Tırnaklarını kafama geçirişini ve göğüslerine her dokunduğumda sırtının nasıl dikleştiğini hatırladım. İnledim ve

amına ulaşana kadar güneye doğru ilerledim. Bacaklarını ayırdım ve ellerimi kalçalarında gezdirdim. Adelita'nın başı Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirirken geri çekildi.

"Bu am benim," diye homurdandım ve parmağımı içine soktum.

"Si," diye haykırdı Adelita ve sikim seğırdi. Kendimi tutamayarak eğildim ve dilimi klitorisinin üzerinde gezdirdim.

Onun tadı her şeydi. Adelita yatakta çırpınırken saçlarımı çekti. Ama ben çekmedim.

uzaklaştı. Parçalanana kadar onu daha fazla yaladım.

Nefes nefese ve ter içinde yattığı yere doğru sürünerek ellerimi yanaklarına koydum ve dikkatini çektiğimden emin oldum. Gözleri benimkilere kilitlendiği anda içine girdim.

İçini doldurduğumda Adelita'nın dudakları aralandı ve keskin bir nefes aldı.

"Aşkım..." diye fısıldadı ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördüm. Kollarımı etrafına dolayarak onu olabildiğince yakın tuttum. Onu tekrar tekrar, daha hızlı ve daha hızlı ittim, ta ki Adelita başını omzumun kıvrımına sıkıştırdı ve boynuma doğru ağladı.

Amcığı sikimin etrafını sıkıyordu ve bu his beni uçurumun kenarına getirdi. Dudaklarımı Adelita'nınkilere yapıştırarak boşalırken inledim. Lita'nın parmakları kollarıma gömülürken içine döküldü. Hiçbir şey kalmayana kadar içine doğru sallandım. Nefesimi tutarken başım yanındaki yatağa düştü. Adelita kollarını bana sarmaya devam etti.

Geri çekildiğimde Adelita beni görebilmek için başını çevirdi. "Hiç düşünmemiştim..." dedi ve gözünden bir damla yaş düştü.

onun gözünü. Bu beni mahvetti. "Bu noktaya geleceğimizi hiç düşünmemiştim." Elini yanağımda gezdirdi.

"Umuyordum ve

O kadar çok dua ettim ki Tanrı'nın sesimden bıkaçağından emindim. Ama içten içe, hayatlarımızdan kaçabileceğimizi hiç düşünmemiştim. Klan'dan ayrılırken güvende olacağınızı düşünmemiştim ve çiftliğimi ve ailemi gerçekten terk edeceğimi hiç hayal etmemiştim.

ev."

"Sana yapacağımızı söylemiştim," diye mırıldandım. "Sana söz verdim prenses. Ben sözümünden dönmem."

"Yapamazsın," diye fısıldadı ve az önce elimin olduğu yanağımlı öptü. "Sen yaptın. Sözünü tuttun." Adelita gözlerini kaçırdı ve dudaklarında hüznünlü bir gülümseme belirdi.

"Ne?"

"Sen sözünü tutan ilk kişisin. Sözlerini tuttun. Sen, Tanner Ayers. Benim beyaz prensim ... ya da belki de artık sadece prensim olmalısın. Eski unvanın artık seni sen yapmıyor."

Sözleri karşısında göğsüm ve boğazım o kadar doldu ki konuşamadım. Bu yüzden onu öptüm. Onu öptüm, onu

kaldırdım

yatağın başına ve kollarıma uzandı. Adelita başını göğsüme yasladı. Eli kolyesinin dövmesini buldu. Göğsüme karşı gülümsediğini hissettim. "Bunu ne zaman yaptırdın?"

Parmaklarımı siyah saçlarında gezdirdim. "Klan'dan ayrıldıktan kısa bir süre sonra. Ne için savaştığımı asla unutmamak için kolyeni üzerime yazdırdım."

Adelita başını kaldırdı, sonra altın kolyenin dövmesini öptü. Gözleri diğer dövmelerime gitti ve parmağı Hitler'in kartalını, gamalı haçı ve gururla gösterdiğim beyaz güç sembolünü izlemeye başladı.

"Aşkım. Eğer bu hayatı geride bıraktıysan, neden hala bu dövmeleri takıyorsun?"

Eski hayatımın kırpıntıları lanet bir film makarası gibi kafamdan geçerken çenem sıkıştı. "Çünkü bana yaptıklarımı hatırlatıyor." Adelita'nın yüzünü kavradım ve bana doğru baktığından emin oldum. "Berbat şeyler yaptım, Lita. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Adelita başını salladı. Hâlâ yüzünde olan ellerimi kendi elleriyle kapattı. "Ama sen o hayattan uzaklaştın. Önyargılardan ve şiddet." Gülümsedi. "Siz iki yıl boyunca

Benimle olmak için hayatını değiştir. Bir Meksikalı. Gururlu bir Meksikalı.

Bu, Tanner Ayers, senin artık eskisi gibi bir adam olmadığını kanıtlıyor." Eli tekrar dövmelelerin üzerinde gezinmeye başladı.

"Belki de onları başka bir şeye dönüştürmenin zamanı gelmiştir.

Belki de artık Klan'ın varisi olmadığınızı dünyaya göstermeye başlamalısınız."

Ciğerlerime dolandığını hissettiğim ipten göğsüm gevşedi. Adelita dizlerinin üzerine çöktü, yorgan üstümüzden düştü ve bana çıplak vücudunu gösterdi. Hay sikeyim. Çok güzeldi. Topuklarının üzerine oturdu ve beni incelemeye başladı. Vücudumun her santimini. Kaltak beni tekrar sertleştirecekti. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Ellerim onun ince belini tuttu.

"Ne?"

Adelita'nın parmakları saçlarımın arasından geçti. "Saçların var." Parmaklarını kısa saç tellerimde gezdirdi. Hangmen'e katıldığımndan beri saçlarımı tıraş etme zahmetine girmemiştim.

Gülümsemeye karşı koyarak dudağım seğirdi. "Saçım var."

"Farklı görünüyorsun." Adelita kara gözlerini üzerimde gezdirdi. "Bazı kısımların hâlâ aynı ama farklı görünüyorsun. Bu mantıklı mı?"

Başımı salladım. "Tamamen aynı görünüyorsun. Hâlâ güzelsin. Hâlâ mükemmelsin. Hâlâ sen."

"Ve hâlâ senin." Bu sözler Adelita'nın ağzından çıkarken içimden bir soğukluk geçti. O da bunu görmüş olmalı. Gülümsemesi düştü ve yüzü endişeyle bulutlandı.

"Hâlâ senin miyim?"

Adelita dondu kaldı, sonra gözlerini indirdi. Bir saniye sonra Bakışları benimkilerle buluştu ve elimi tuttu. "Her zaman." Derin bir nefes aldı, sonra yavaşça kalçalarımın üzerine oturdu. Kollarını boynuma doladı. "Seni seviyorum, Tanner. Hiç vazgeçmedim. Aslında, sen gittiğinde sana olan sevgim daha da arttı." Sesi boğuklaştı, sonra yüzümü tuttu. "Bana dokunmasına asla izin vermedim." Tuttuğumu bile bilmediğim bir nefes verdim. "Ben sadece seninle seviştim. Yapamazdım. Yapamazdım ..." Sesi kesildi.

"Onunla evleniyordun."

Adelita'nın başı ileri geri sallandı. "O sen değildi. Asla sen olamazdı." Boğuk sesi bana onun tekrar sinirlenmeye başladı. "Babam ..." Gözlerinde biriken yaşları kırıştıtararak uzaklaştırdı. "Bunun olmasını o sağladı. I Diego ve benim için yaptığı plana elimden geldiğince direndim. Ama

Her şeyi o planladı. Ne yapacağımı ya da bundan nasıl kurtulacağımı bilmiyordum." Adelita başını benimkiyle buluşacak şekilde eğdi. "Onunla evlenmeye zorlanmış olsaydım bile, yine de senin olurum. Kalbin zaten bir başkasının elindeyken onu birine veremezsin. Bir yolunu bulurdum Tanner. Gitmek için. Kaçmak için. Sana ulaşmak için . . . bir şekilde." Adelita'nın ifadesi yerini endişeye bıraktı. "Peki ya sen? Senin için başka biri var mıydı?"

Adelita'yı altına aldım. "Hiç kimse. Sadece sen, prenses." Dudaklarında beliren gülümseme ciğerlerimdeki nefesi kesti. Onu öptüm. Onu o kadar uzun süre öptüm ki, sonunda çekildiğimde dudakları morarmış görünüyordu.

"Geri dönmek istemiyorum," dedi ve babasının ihanetinin etkisi tüm yüzüne yansımıştı. "O adamlara geri dönmeyeceğim Tanner. Çünkü babam bu işe bulaştıysa Diego da bulaşmıştır." Koyu renk gözleri alev alev parlıyordu. Öfke. "Bunu öğrendikten sonra onlarla yüzleşmem. Saffie'yi, babamın defalarca incittiği kızı gördükten sonra.

Diğer kadınlardan duyduklarım ..." Adelita burnundan yavaşça nefes aldı, gözleri bir an için kapandı. Gözleri kapandığında

"Burada böyle olacağımızı hiç hayal etmiş miydin?" dedi.

"Evet."

"Ben de." Beni öptü, sonra fısıldadı, "Lütfen birbirimizi yeniden bulduğumuza göre beni geri dönmek zorunda bırakma." "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Birkaç dakika içinde tekrar onun içindeydim. Adelita'nın kolları bütün gece beni hiç bırakmadı ve dudakları tenime dokunmaktan hiç vazgeçmedi. Kimin ne diyeceği umurumda değildi. O artık yanımdaydı.

Ve hiçbir yere gitmiyordu.

Birinin onu kollarımdan almasına izin vermeden önce ölürüm.

Dokuzuncu Bölüm

Styx

Bir hafta sonra . . .

"Henüz hiçbir istihbarat almadık," dedi Shadow. "Sessiz kaldılar, ki benim tecrübelerime göre bu asla iyi bir şey değildir."

Ellerimi kaldırdım ve imzamı attım: "Quintana'lardan herhangi bir şey duyarsan -her ne olursa olsun- hemen bize haber ver.

uzakta." Ky benim adıma konuştu.

Chavez başını salladı. "Yapacağım." Chavez'e baktım ve annemin günlüklerini aklımdan çıkaramadım. Mae bilmiyordu ama geceleri o yattığında aşağı iner, kendime sert bir viski koyar ve okurdum. Mae de onları okuyordu. Ve ne zaman

önemli olduğunu düşündüğü bir şeye ulaşmıştı. Geceleri içeri girdiğim andan itibaren bana farklı bakıyor ya da yanıma gelip beni öpüyor, kollarını

Etrafımda dolandır, beni boğarak sikerdi. Her zaman annemin benden bahsettiği zamanlardı. Nasıl koştuğu hakkında

Sanchez, benden ve babamdan kaç. Hayatımdan siktir olup gittin.

Ona aşık olmak istememiştim. Ona yardım için gittim. River'ı kulüpten uzaklaştırmak için. Ama Raul Sanchez'i gördüğümde,

her şey değişti. Bana bir fahişe gibi davranmadı.

Shade'in her gün yaptığı gibi beni küçümsemedi.

İstenmediğimi hissettirmedi, aslında tam tersi oldu.

Ofisinde durup yardım istedim. Çok gergindim.

Sanchez kim olduğumu biliyordu. Bana Reaper'ın yaşlı kadını olup olmadığını sordu. Ona gerçeği söyledim. Onun için hiçbir zaman bir fahişeden fazlası olmadığını, bir evcil hayvan gibi oynadığımı söyledim. Sanchez'e oğlum olduğunu söyledim. Oğlumu. Ondan ayrılmak istediğimi söyledim.

Kulüpten. Ben de oğlumun gitmesini istedim. Onu Azrail'den ve kulüpten uzak tutmak istedim, nokta.

Sanchez bir süre bana baktı. Panikledim, yanlış bir şey yapıp yapmadığımı merak ettim. Kendi ölüm fermanımı imzalamış olabilir miydim? Ama sonra Raul gülümsedi ve bana yardım edeceğini söyledi. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyordum. Ama çaresizdim ve gidecek başka yerim yoktu. Reaper polisi ve yerel hükümeti maaşa

bağlamıştı. Tek seçeneğim onun

Bir numaralı dűşman. Sanchez, River'ı kurtarmama yardım edecekti. Kűçük oğlumu kurtaracaktım.

"Styx?" Ky'nin sesi beni dűşűncelerimden uzaklařtırdı. Elimi yűzűme sűrdűm. Kendimi toparlamam gerekiyordu. Bir űfke dalgası içime öktű. O lanet gűnlűkleri okumaya hiç bařlamamalıydım. Annem hakkında hiçbir řey dűřűnmemiřtim. Hiçbir řey, ama onun kaçıp giden bir sűrtűk olduėu gerçeėi. řimdi ise tek yaptığım onu dűřűnmekti. Aėabeyi tarafından nasıl defalarca tecavűze uėradığını. Babamın ona ne kadar boktan davrandığını. Ve beni kurtarmak için nasıl kaçtığını. Kamamıřtı. űnkű babamın bana defalarca sűylediėi gibi Sanchez'i becermek istiyordu. Boktan fahiře annen ne kadar iyiye sen de bana o kadar iyisin evlat. Geri zekalı amcık.

Beni ondan uzak tutmak istemiřti. Bu kulűpten. Tűm bunları dűřűndűėűmde mideme bir levye saplandı. űnkű o sadece bir çocuktu. Bana sahip olduėunda bir gençti. Beni terk edip Sanchez'in yanına girdiėinde hâlâ çok gençti.

"Styx!" Ky'nin kaburgalarıma saplanan dirseėi kafamı ona doėru evirmeme ve bileėini tutmama neden oldu. Ben bileėimi tutarken gűzlerini devirdi.

kolunu fırlattı. "Neyin var senin?" Masanın diğer tarafına baktığımda Chavez ve Shadow'un gitmiş olduğunu gördüm. Ne zaman gittiler lan? "Gittiler," dedi Ky, zihnimi okuyarak. Bana tuhaf tuhaf baktı. "Uyuyor musun?" "Siktir git."

Ky gülümsedi. Ayağa kalktı. "Gitmem gerek. Li'nin hastanede bir randevusu var." Hareket etmeyince, "Geliyor musun?" diye sordu.

Ayağa kalkmaya çalıştım, sonra yemek yediğimiz boş lokantaya baktım ve başımı salladım. "Sen git."

Ky kaşlarını çattı. Bu kez yüzünde lanet olası bir gülümseme yoktu. "Neler oluyor? Bana söylemediğin şey ne?"

"Hiçbir şey."

"Tek başına dönmen güvenli değil."

Shadow'un oturduğu yeri işaret ettim. "Onu duydun, henüz bir saldırı belirtisi yok. Ya da Quintana'nın onu yakaladığımızı bildiğine dair bile."

"Evet, ayrıca sessiz kalmalarının iyi olmadığını da söyledi." "G-git."

Ky tereddüt etti ama sonra cep telefonu kot pantolonunun içinde çalmaya başladı. "Siktir!" Telefonu çıkardı ve ekrana baktı. "Ben Li. I

gitmeliyim. Geç kalırsam kaltak taşaklarımı alır." Elimi sallayarak ona hemen gitmesini söyledim. Ky telefonu kulağına dayadı ve hızla lokantadan çıktı. "Yola çıkıyorum, tatlı yanaklar."

Kahvemi tazelemeden önce Başkan Yardımcımın Harley'yle yola çıkışını izledim. Ceketimin iç cebinden günlüğümü çıkardım. Burada kimse benimle uğraşmazdı. Buranın sahipleri bir boka yaramadığımı biliyorlardı. Burası hayalet bir kasabaydı. Kulübe geri dönmeliydim. Ama bir dakikaya ihtiyacım vardı. Günlüğü açıp okumaya devam ettim.

Bana bir ev aldı. Raul beni satın aldığı yere götürdü. Biz. Kendi başına uzakta. Kulüpten ve tehditlerden uzakta. Kapıdan içeri adım attığımda gülümsedim. Çünkü daha önce hiç gerçek bir evim olmamıştı. Hangmen'de bir odam vardı ve bir karavanda büyüdüm. Burası ahşaptan yapılmış gerçek bir ev.

River için de bir oda var. River ve karnımda kim oturuyorsa. Raul'a hamileyim ve çok çok mutluyum. Raul'un zaten bir çocuğu var ama yaşlı karısını terk etti ve ailemizi bir şekilde yürüteceğimize söz verdi. River'ı geri alacağım ve bir erkek ya da kız kardeşi olacak.

Biz bir aile olacağız.

Ve bir kez olsun mutlu olacağım.

Kalbim yerinden çıkmak üzereydi.

Lanet olası göğsüm ne kadar hızlı çarpıyordu. Bir çocuğu daha mı vardı? Ya da en azından bir çocuğa mı hamileydi?

Ne oluyor lan?

Artık burada oturamazdım. Bisikletime ve yola ihtiyacım vardı. Savaşın ve tehditlerin canı cehenneme, bisiklet sürmeye ihtiyacım vardı.

Masaya bir yirmilik atarak lokantadan çıktım ve Harley'ime atladım. Motor çalışır çalışmaz çakılları yırttım ve yola koyuldum. Taşraya takıldım yollar. Başım sürekli ağrıyordu. Annemin başka bir çocuğu mu vardı? Bilmediğim bir kardeşim mi vardı?

Peki babam biliyor muydu? Onu öldürdüğünde Sanchez'den bir çocuğu olduğunu biliyor muydu? Chavez biliyor muydu?

SIKTIR!

Bisikletimi daha hızlı iterken rüzgârın yüzümü tokatlamasına izin verdim,

asfaltı yırtıyordum. Sürmeye devam ederken gün geceye döndü, rüzgâr yüzüme vuruyordu. O kadar uzun sürdüm ki bacaklarım öldü. Ama sürmeye devam ettim. Arabamı parçalamak istemeyene kadar sürdüm.

Okuduklarım karşısında duvara yumruk attım. Kendimi toparlamam gerekiyordu. Öfkeyle ortaya çıkarsam Mae beni hemen anlayacaktı. Ona bir şey yaptığımı söylemeyecektim. günlükleri okuyordum. Beni terk eden kadını umursadığım için bir korkak olduğumu kimsenin bilmesini istemiyordum. Ya da belki de öyle yapmak istememiştim. Bilmiyordum. Kafam çok doluydu - savaş, tehditler, Mae'nin hamile olması ve şimdi de bu.

Annem lanet olası bir çocuğa daha hamileydi.

Yerleşkeye, Mae'ye geri dönmem gerekiyordu, geri döndüm ve iki saatlik yolu eve dönmek için kullandım.

Ash ve Slash tarafından açılan kapıdan geçtiğim anda AK geldi.

kulüp binasından yırtarak. Hazırlandım, harekete geçmeye hazırdım.

"Hangi cehennemdeydin?" AK sordu. Vike, Rudge ve Bull arkamdan fırladılar. Vücudum gerildi, birinin bana sorunun ne olduğunu söylemesini bekliyordum. "Sen değildin Cep telefonuna cevap ver." Elimi cebime attım ve şarjının bittiğini gördüm. AK görebilsin diye kaldırdım. Kardeşim beni bekletmekle uğraşmadı. "Ben Mae. Kendisi hastanede. O

sen dışarıdayken doğum yaptı. Herkes seni bulmaya çalışıyor."

Midem bulandı.

Cep telefonumu çantama geri atarak bisikletimi çalıştırdım ve yerleşkeden dışarı fırladım. Hastaneye giden yol boyunca toprağı yakarken ellerim tutamaklarda demir gibi sıkıydı.

Mae'yi aklımdan çıkaramıyordum. O yalnızdı çünkü ben kafamı kıcımdan çıkaramıyordum. Arabayı hastaneye çektim ve girişten içeri daldım. Gözlerim, siktiğim kadının nerede olduğuna dair bir ipucu bulmak için tüm tabelaları taradı.

İçinde bulunduğum ruh hali, nereye gitmem gerektiğini bulamazsam birini parçalayacaktım.

"Styx!" Döndüğümde Ky'nin koridorun köşesinden döndüğünü gördüm. "O bu tarafta." Neden burada olduğunu merak ederek kaşlarımı çattım, sonra bu sabah Lilah'la birlikte burada olduğunu hatırladım. Sanki aklımı okumuş gibi, "Biz de tam çıkıyorduk ki Beauty Mae ile geldi." Asansörün düğmesine basarken bana baktı. Lanet olası asansöre binmek istemiyordum; merdivenlerden koşarak çıkmak ve Mae'ye daha çabuk ulaşmak istiyordum. "Hangi cehennemdeydin? Sana ulaşamadım. Seni bulamadım.

Li, seni aramak için kardeşlerini gönderirken
Mae ve Beauty ile kaldı. Li seni bulmak için kışımın
dibindeydi. Sağ ol, sikik. Gerçekten çok eğlendim."

İmza atmak için ellerimi kaldırdım çünkü şu anda
konuşabilmemin hiçbir yolu yoktu. "Ata biniyordum." Ky
bugün ikinci kez bana tuhaf tuhaf baktı ama bana zorla soru
sorduracak vaktim yoktu. Asansör açıldı ve içeri girdik. Ky
üçüncü katın numarasını tuşladı. Ayaklarım
Lanet olası teneke kutunun hareket etmesini beklerken
damarlarımda kan dolaşıyor, bir o yana bir bu yana
sallanıyordum.

Ky gülümseyerek, "Geliyor kardeşim," dedi ve sırtıma bir
tokat attı. "Senin lanet çocuğun!" Numaraların üçüncü kata
doğru ilerleyişini izlerken elimi saçlarımdan arasından
geçirdim. Sadece oraya gitmem gerekiyordu!

Kapılar nihayet açıldığında, koridorları hızla geçtim ve
resepsiyon masasına gittim. Konuşmak için ağzımı açtım
ama lanet olası arızalı boğazım çalışmıyordu.

"River Nash. Karısı doğum yapıyor." Ky benim adıma
konuştu. Masanın arkasındaki kadının gözleri

. . . beni gördüğünde. Sinirli bir şekilde yutkundu ve meslektaşına baktı.

Evet, kaltak, söylemek istedim. Prez'i aldın
Lanet olası Hades Hangmen şu anda burada ve eğer beni lanet karımın yanına sokmazsanız, kapıyı kırıp içeri gireceğim.

ve sürtüğüme ulaşmamı engellemeye çalışan her pisliği öldüreceğim.

Gözlerimin vaat ettiği ölüm bakışını görmüş olmalı ki bilgisayarda bir şeye dokundu ve kekeleyerek "Listedesiniz. Sadece kimliğinizi görmem gerekiyor."

Ehliyetimi masanın üzerine bıraktım ve o da kontrol etti.
"Oda altı."

Ky beni döndürdü ve göz kırparak yanağımdan öptü. "İçeri gir lan. Ben burada bekleyeceğim." Dönüp bize bakan insanlara baktı. Çoğu kesiklerimizi görmüştü. Onların önünde dururken Hades'in kendisi gibi göründüğüme şüphe yoktu.

"Artık geçebilirsiniz Bay Nash." Resepsiyon görevlisi açılmakta olan otomatik güvenlik kapılarını işaret etti. Ky'nin omzuna bir tokat atarak kapılardan hızla geçtim ve altıncı odayı aradım. Koridorun sonundaydı. Dışarıdaki resepsiyonda olduğu gibi, hemşireler ve doktorlar

Yanlarından geçiyordum. Ne gördüklerini biliyordum - saniyeler içinde öldürecekmiş gibi görünen iri yarı, siyah saçlı, dövmeleli bir başkan. Öldürürdüm. Neyse ki onlar için sadece beni kızdıran insanlar vardı. Eğer yoluma çıkarlarsa, bu onlar anlamına gelirdi.

Koridorun sonundan yüksek sesli bir çığlık geldi; bu sesi hemen tanıdım. Koridorun geri kalanını hızla geçtim ve kapıyı kırıp içeri daldım. Beauty ve Lilah, Mae'nin iki yanında duruyorlardı, ikisinin de elleri Mae'nin ellerindeydi.

Mae beni görür görmez dudağı titredi ve beni olduğum yerde mahvetti. "River . . ." Güzellik kımıldadı.

Mae'nin eli bana doğru uzandı. Elini tuttum ve sonunda ona iyice bakabildim. Siyah saçları arkadan bağlanmıştı, yüzünün etrafındaki teller ıslaktı. Yüzü kızarmıştı ve ter içindeydi. Gözleri yorgundu ama yine de bana lanet bir tanrıymışım gibi bakıyordu. "River ..." dedi tekrar, sesi kırılarak. "Başardın." Bana gülümsedi ve yüzündeki ifade kalbimi parçaladı.

Mae'nin eli aniden benimkini sıkıca kavradı. Tekrar haykırdı, sırtı kamburlaştı. Lilah ona garip görünümlü

Emmek için bir mekanizma. Mae'nin gözleri kapandı ve Hemşire etrafındaki makineleri kontrol etmek için yanına geldi.

"Uzun sürmeyecek," dedi ve Mae'ye kocaman bir gülümseme verdi, sanki karım acıdan paramparça olmamış gibi.

"Styx," dedi Beauty arkamdan. Şu anda kendimi kaybetmişim. Gözlerimi Mae'nin bu halinden, acıdan kıvranırken bana tutunmasından zorlukla alabiliyordum.

"Dışarıda bekleme odasında bekleyeceğiz, tamam mı?"

Başımı salladım. Burada ne yapmam gerekiyordu ki? Tekrar Mae'ye baktığımda Lilah onu başından öpüyordu. "Bunu yapabilirsin, kardeşim." Lilah gülümsedi. "Çok geçmeden sevip şımartacağımız küçük bir oğlumuz olacak anne."

"Evet," diye kabul etti Mae ve tekrar gülümsedi. Lilah odadan çıkarken yanağından bir damla yaş süzüldü. Kurt gözleri bana döndüğünde, yine içim parçalandı. Bunu görmüş olmalıydı. "Ben iyiyim Styx." Elimi tekrar sıktı ama bir sineğin tüm gücüne sahipti. Eli titriyordu. "Burada olduğun için çok mutluyum. Sana çok ihtiyacım var."

Hemşire odadan çıktı. Onu saçlarından tutup tekrar içeri sürüklemek ve bu lanet acıyı dindirmesini istemek istedim.

Mae'den.

"İyi olacağım, Styx."

Eğilerek dudaklarımı onunkilere bastırdım. Mae, her zamanki gibi, içime düştü. Alnım onunkine dokundu. "Seni çok seviyorum."

Mae'nin dudaklarıma karşı gülümsediğini hissettim, başka bir kasılma onu parçaladı ve başını koparmaya zorladı. ve haykırdı. Saniyeler içinde doktoru işini bitirdi. Onun Kadın doktor. Sanki ellerini kadınımın amına sokması için bir erkeğe para ödeyecekmişim gibi.

Doktor Mae'nin bacaklarının arasına girdi. Mae'nin elleri benimkinde sıkıştı. Gözleri tüm bu süre boyunca benimkilerde sabit kaldı. Öfkeden tir tir titriyordum. Mae'nin şu anda bile benim dışımda kimsenin bacaklarına dokunmasına tahammül edememesine öfke duyuyordum. Ama doktorunun bacaklarının arasında olmasına bile tahammül edemiyordu. Bunun nedeni tarikattaki o piçler tarafından yıllarca taciz edilmesiydi. Bacaklarını zorla açıp kanayana kadar sikiyorlardı.

Doktor sandalyesini geri çekip ayağa kalkarken gözlerimi ondan ayırmadım ve "Başlaman için hazırız. itiyor."

Mae derin bir nefes aldı ve bana dedi ki, "River . . .
Korkuyorum."

Göğsüm çatladı. Onun acı çekmesine dayanamıyordum. Onu böyle görünce patlayacaktım. Ama kendimi tuttum. Eğilip kulağımı kulağına dayadım. "Sen halledersin, bebeğim. Ben buradayım. Seni seviyorum ve buradayım. Evet?"

Mae nefes verdi ve eli benimkinin etrafında gevşedi. "Evet."

"Mae, bir sonraki kasılmanda ıkınmanı istiyorum, tamam mı?" Mae doktorunu başıyla onayladı. Ve söyleneni yaptı.

Acımasızdı. Kaltağımın bu kadar acı çekmesini izlemek tam bir işkenceydi. Ama asla yıkılmadı. Elimi tuttu ve doktor başını Mae'nin bacaklarının arasından kaldırıp "Bir kez daha ıkın Mae, oğlun burada olacak" diyene kadar ıkındı da ıkındı.

"Charon," diye fısıldadı Mae ve bana gülümsedi. Çok yorgundu. Ama o mükemmel suratında heyecanını görebiliyordum. Kurt gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Onun adı Charon," dedi doktora.

"O zaman bir sonraki itişte Charon burada olacak."

"İyi misin, bebeğim?" Mae'nin kulağına söyledim.

"Yakında burada olacak, Styx. Oğlumuz... oğlumuz." Mars büyüklüğünde bir yumru boğazımı tıkadı. Onu öptüm, sonra Mae ıkmaya başladı. Kaltağım o küçücük bedeninde varını yoğunu ortaya koyuyordu. Sonra ağlama sesleri odayı doldurdu. Kafamı doktora çevirdim ve bebeğimizi Mae'nin göğsüne kaldırdığında midem bulandı. Mae'nin eli benimkinden kaydı ve çocuğumuza sarıldı. Ben Ona bakarken sersemlemiştim. Mae ağlıyordu, ona sarılmıştı ve ona zaten kendisiymiş gibi bakıyordu.

Lanet olası dünya.

"Aman Tanrım..." diye ağladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "O mükemmel, Styx." Bana baktı ve gözyaşlarına rağmen gülümsedi. "Charon... bizim küçük Charon'umuz." Mae ve Charon'a baktım ve nefes alamadım. Her zaman boğazıma sarılmış olan piton boğazımı sıkıyordu. Konuşamayacaktım. Ama umurumda bile değildi. Kadınım vardı ve şimdi oğlum da vardı.

Lanet olası bir oğlum vardı.

"Styx," diye fısıldadı Mae ve elini uzattı. Elimi onunkine koydum ve beni aşağı çekti. Dudaklarından öptüm.

"Bak, River. Charon'la tanış. Oğlunla tanış." Dediğini yaptım. Koyu renk saçları vardı. Çocukların doğduklarında saçları olduğunu sanmazdım. Ama Charon'un vardı. Tıpkı Mae gibi siyah saçlıydı. Göğsüm

küçük yüzünü incelediğimde gerildi. Ama sonra gözlerini açtı, mavi gözlerini ve ben bittim. Siyah saçları ve mavi gözleri vardı.

Tıpkı lanet Mae gibi.

"Değişebilirler," dedi Mae, lanet aklımı okuyarak. Kadınıma baktım. "Bütün bebekler mavi gözlerle doğar."

Ama değişeceklerini düşünmemiştim. Mae'nin gözleri Mükemmel. Oğlumuzda da olması mantıklıydı. Doktor Charon'u götürdü ve temizledi. Hemşireler Mae ile ilgilendi. Ama Charon'un tekrar Mae'nin kollarına dönmesi uzun sürmedi. Kimsenin Charon'u

bir bebeği tutarken hiç bu kadar iyi görünmemişti. Mae'nin yatağının kenarına oturdum, kolumu ona doladım ve oğlumun yanağına dokundum. Belli ki ben de çok yorgundum, çünkü o anda tek düşündüğüm annemdi. O da böyle hissetmiş olmalı. Ben de. Babam beni hiç umursamazdı. Ben doğduğumda bile orada olduğundan şüpheliydim.

Mae'nin Charon'un başını öpüşünü izledim, gözyaşları süzülüyordu.

yüzüm mutluluktan çatladı ve kalbim çatladı. Bu, tam burada. Hayalini kurduğum tek şey buydu. Çitin arkasında kurt gözlü ve garip sesli kızla tanıştığımdan beri. Tek istediğim buydu. Onun kaltağım olması ve çocuklarımızın kulübümün ve ayaklarımın etrafında koşturması.

Annem kaçtı. Şu anda burada Mae ve Charon'la birlikte olmak, gittiğine göre ne kadar çaresiz olduğunu anlamamı sağladı. Sonra da geri döndü, Babamın büyük ihtimalle onu öldüreceğini biliyordum.

"Onu seviyorum, River," diye fısıldadı Mae. "Onu şimdiden çok seviyorum. Yüzüne bakmaktan kendimi alamıyorum... o bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş hali."

Mae ve Charon'la yatarken, içinde bulunduğumuz lanet olası savaşı düşündüm. Patlamaya hazırlanan savaşı. Ve biliyordum ki, artık onlara sahiptim ve eskisinden daha sıkı savaşıacaktım. Kulübümü her zamankinden daha sıkı koruyacaktım.

Ve eğer herhangi bir orospu çocuğu onları benden almaya çalışırsa, onları öldürürdüm. Onları kesip açardım ve kanları akana kadar kan kalmıştı.

Hiçbir pislik aileme ulaşamazdı. Hiç kimse.

Birinin bunu denediğini düşününce soğuk bir şekilde gülümsedim.

Onuncu Bölüm

Adelita

"İyi olacaksın," diye beni rahatlattı Tanner ve elimi tuttu. Beni yatağa, kendisine doğru çekti. Gittim -her zaman giderdim- kucağına süründüm ve kollarımı boynuna doladım. Mavi gözlerine bakarken, burada olduğumuz gerçeğini hâlâ aklım almıyordu.

Geceleri, Tanner uyuduğunda, korku içinde uyanık yatardım. Dehşet içimde hızlı bir şekilde ilerliyordu. A Beni en çok korkutan fikre, yani tüm bunların aptalca bir rüya olduğu fikrine kendimi kaptırdığımda, göğüs kafesimde boğucu bir ağırlık, donuk ve inatçı bir ağrı birikiyordu. Şu anda Tanner ve ben evcilik oynuyorduk. Sanki geçmişimizden kurtulmuşuz, ilk aşık olduğumuzda bizi kaçırmaktan alıkoyan prangalardan kurtulmuşuz gibi onun odasına kilitlenmiştik.

Tavana bakardım, oda şehir ışıklarından uzakta olduğu için zifiri karanlıktı. Ama karanlıkta bile karanlıkta babamın yüzünü görürdüm. Diego'nunkini görürdüm.

Adamlarının beni geri getirmek için harekete geçtiğini görürdüm. Hangmen'den şüphelenip şüphelenmedikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama ortalığın sessiz olması -çok sessiz olması- beni umutlandırmıyordu. Bunun yerine, içimi öylesine büyük bir dehşet kapladı ki, fırsat buldukça Tanner'a dokundum. Her öpücük sanki son öpücüğümüz olacakmış gibi geliyordu. Ellerimin altındaki kaslarının tadını çıkardım. Saçları parmaklarımın arasından geçiyordu. Ve sevdiğim kişiyle birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu anladım.

Nişanlım.

Kalbim.

Eğilerek Tanner'ı öptüm ve ona sıkıca tutundum. Tanner da beni öptü, sonra dudaklarıma karşı güldü. Derin tınısı içimde gürlerken göğsüm ısındı. Eğer bu karmaşayı atlatabilirse, bu adamı daha fazla güldürmek benim en büyük görevim olacaktı.

"Amını bana böyle sürtmeye devam edersen hiçbir yere gidemeyiz prenses."

İç çekerek geri çekildim ve aynada kendime bakmak için Tanner'ın kucağından indim. Giydiğim siyah kot pantolona ve ortasında Hangmen amblemi olan atletime baktım.

Güzellik

bana mağazasından daha fazla kıyafet getirmişti. Aynada kendime her baktığımda derin nefes almak zorunda kalıyordum.

Eğer babam beni şimdi görseydi ... göğsümde gururla duran o amblemi görseydi ...

O adamı düşündüğümde gözlerimi sıkıca kapattım. Çok sevdiğim adam. Putlaştırdığım. Taptığım adam... Bu illüzyon, ciddi şekilde istismara uğramış bir çocuğun perili gözleri ve ürkek sesiyle paramparça oldu.

"Hazır mısın?" Tanner arkama geçti, ellerini omuzlarıma koydu. Saçlarımı boynumdan uzaklaştırdı ve çıplak tenimi öptü. Kaba elleri kollarımda gezindi, sadece eli parmaklarımin arasından geçti. Elimde olmadan ikimizin yansımasına baktım - koyu kot pantolonu, botları, beyaz atlet ve Hangmen kesimiyle Tanner. Ve ben, onun kıyafet olarak ona uyan ama görünüş olarak tam zıttı bir kadın.

Gözlerime göre, daha önce hiç bu kadar uyumlu görünen bir çift görmemiştim.

Tanner elimi ağzına götürdü ve sırtına bir öpücük kondurdu. "Hadi ama." Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak derin nefes aldım. Başkan, Styx ve eşi, beni ziyarete geliyorlardı.

bugün yeni oğullarıyla birlikte kulüp binasına geldi. Birkaç gündür evdeydiler ama adam henüz yeni çocuğunu görmemişti. Tanner

Charon'un onuruna bir kutlama yapılacağını söyledi. Ve benim de katılmama izin verildi. Günlerdir Tanner'ın odasında onunla birlikteydim ve dışarı adım atmama izin verilmiyordu. Şimdi neden çıkmama izin verildiğinden emin değildim.

Sonunda babama geri dönmeyi hiç düşünmediğime inandı. Ya da belki de Styx yeni bir baba olmanın mutluluğuyla aşırı hoşgörölü davranıyordu. Bunun bir önemi yoktu. Önemli olan bu odadan, içinde rahat ettiğim güvenli baloncuğumdan, Tanner'la olan küçük baloncuğumdan ayrılıyor olmamdı.

Tanner sinirli olduğumu görünce beni aynadan çevirip yüzünü ona çevirdi. Alnını nazikçe benimkine değdirdi. "İyi olacaksın."

Ona zoraki bir gülümseme verdim. "Ben Adelita Quintana'yım; elbette yapacağım." Gerçi soyadım birden içimi pek de güvenle doldurmadı.

Tanner bana gülümsemedi. Sol elimi tutarak aramıza getirdi ve başparmağını bir zamanlar pamuklu nişan yüzüğünün durduğu yerde gezdirdi. "Bir gün, Lita . . . Bir

gün

Bir gün Quintana olmayacaksın." Nefesim kesildi ve boğazıma bir yumru tılandı.

Tanner'ın sesi. Mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Bir gün, umarım yakında, sen de bir Ayers olacaksın." Sanki sonsuza dek tuttuğu bir nefesmiş gibi nefesini verdi. "Yakında bir gün, her şeyden sonra

Bunca yıl ayrı kaldık, bunun gerçekleşmesi için savaştık ve çalıştık, sonunda benim olacaksın."

O bu sözleri söylerken elim titredi. Bu benim de en büyük hayalimdi. Zengin olmak değil. Tüm hayatım boyunca zengindim.

ve hala yalnız hissediyordum. Hayattaki en büyük dileğim basitti. O'ydu. Benim Tanner'ım.

"Evet," dedim, sanki bir kez daha evlenme teklif etmiş gibi. Alyansını takacağı parmağını öptüm.

"Yakında." Birkaç saniyeliğine gözlerimi kapattım ve kendimi o anın nasıl olacağını hayal etmeye bıraktım. O an

"Evet" dedim. Tanner ve benim alyansları taktığımız ve rahibin bizi karı koca ilan ettiği an.

Adela Elizebetta Quintana Ayers.

Kaşlarımı çattım. Benim kültürümde ailemizin adını korur ve kocamızın adını da alırdık. Ama Quintana ismi benim için artık mahvolmuştu.

Adelita Ayers . . . Gülümsedim. Doğru hissettirdi.

Tanner'a geri döndüğümde beri içimde var olan korku sarmalı daha da sıkılaştı, korku diğer tüm baskın duyguları kovaladı. Ama bunu bir kenara ittim, bunun uzun sürmeyeceğine dair ısrarcı hissi görmezden gelmeye kendimi zorladım. Anı kucaklayacaktım. Ve şu anda, yıllarca birlikte olabilmemiz için güvenli bir yer aradıktan sonra, Tanner beni arkadaşlarına yaşlı kadını olarak tanıtıyordu.

Bunun onun için dünyalara bedel olduğunu biliyordum.

Elimi tutan Tanner bizi sığınağım haline gelen odadan çıkarıp bara doğru götürdü. Ses Biz yaklaştıkça içeriden gelen sesler kulakları sağır ediyordu. Tanner ellerimin titrediğini hissettiyse de bana belli etmeyecek kadar kibardı. Tanner kapıyı açarken derin bir nefes aldım. Her yer tıklım tıklımdı. Kulüp binasının ve dışarıdaki arazinin ABD'nin tüm güney eyaletlerinden gelen diğer erkeklerle dolu olduğunu biliyordum. Ama hepsini tek bir yerde toplanmış olarak görmek bunaltıcı olmaktan da öteydi.

Tanner boynunu insan denizinin üzerine uzattı ve sonra kalabalığın içinden birine el salladı. Biz geçerken bazı adamlar bize baktı ama korktuğum kadar değil.

Rahatlamıştım.

Odada bulunmam, Tanner'ın elini tutmam düşündüğüm kadar ilgi çekmedi.

Kalabalığı yarararak içeri girdiğimizde Beauty'nin diğer tanıdık yüzlerle birlikte oturduğunu gördük. Yanındaki adam da Beauty gibi ayağa kalktı. Tank. Beauty bana kocaman gülümsüyordu. "Hey, sevgilim!" dedi ve masanın etrafına geldi. Beauty kollarını boynuma dolayınca donakaldım. Hemen elimi bırakan Tanner'a baktım. Dudağının kenarı mizahla yukarı doğru çekilmişti.

Beauty bıraktığında, "Tekrar merhaba." dedim.

Beauty elini Tank'ın omzuna koydu. "Artık işler o kadar da boktan olmadığına göre, bu Adelita, Tank. Benim erkeğim ve Tanner'ın en iyi arkadaşı."

Tank bana sıkı bir gülümseme verdi, sonra elini uzattı. Elini sıktım ve "Tanner'a bu kadar iyi bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim" dedim.

Tank sözlerimden etkilenmiş gibiydi. Sanki Tanner'ın ondan bu kadar övgüyle bahsedeceğini bilmiyordu. Ya da belki bana Tank'ın onun için kim olduğunu bile söylemişti. Tank Tanner'a baktı. "Benim hakkımda mı konuşuyordun, kardeşim?"

Tanner omuz silkti, sonra orada bulunan diğer adamlara baktı. "Bu AK." AK ayağa kalktı ve ben de elini sıktım. Onu ahırdan alınıp kulüp binasına götürüldüğüm kamyon yolculuğundan hatırlıyordum. "Bunlar Bull, Ky, Cowboy, Hush, Smiler ve Rudge." Bütün erkeklerin elini sıktım.

Kızıl saçlı, uzun boylu bir adam oturduğu yerden kalktı ve bana genişçe gülümsedi. Doğruca yanıma geldi ve "Tokalaşmayı boş ver." dedi. Kollarını bana doladı. "Kartel prensesimize biraz Viking sevgisi göstermem gerek." Tam o sırada beni göğsüne bastırdı, sonra çekildi.

Tanner onu koltuğuna düşene kadar geri itti. "Sakın ona dokunma," diye uyardı Tanner.

Kızıl saçlı adam sadece gülümsedi ve ellerini başının arkasına koydu. "Sorun nedir, Beyaz Prens? Prenselerinizin anakondayı solucanınıza tercih edeceğinden mi endişeleniyorsunuz?" Neden bahsettiklerini anlamadığım için kaşlarımı çattım. Kızıl saçlı omuz silkti. "Orospuların beni sevmesine engel olamam. Karılar için karşı konulmaz biriyim." "Klamidya basmış amcıklar," dedi sarışın adam-Ky-.

Kızıl saçlı adam kollarını açtı. "VP, ben olabildiğince liberalim. Bana gelen hiçbir kukuya karşı ayrımcılık yapmam.

Anakondayı sev. Siyah, beyaz, kahverengi, hepsi hoş geldiniz..." Dikkatini tekrar bana verdi ve dudaklarını müstehcen bir şekilde yaladı. "Yine de söylemeliyim ki, Latinlerin tadına karşı gerçek bir tutkum var."

Tanner içini çekti, sonra dedi ki, "Lita. O lanet olası aptal ağzını hiç kapatmayan herif Viking."

Dramatik bir şekilde eğildi. "Hizmetinizdeyim, hanımefendi."

Elimi sallayarak onu nasıl selamlamam gerektiğinden emin olamadan kaldırdım. Birden uzun siyah saçlı adam -AK, adını hatırladım- ve Viking ayağa kalktı. "Ve o yükseldi!" Siyah gözlü, piercingli ve vücudunun her yerinde dövme olan bir adam bize doğru gelirken Viking bağırdı. Yanında güzel bir kadın yürüyordu. El ele tutuşmuşlardı. Kadın belirgin bir şekilde Styx'in karısına benziyordu.

AK adamın önünde durdu. Ona dokunmadı, sadece "Şimdi iyi misin?" dedi.

"Evet." Adam dedi ve sonra bana baktı. Siyah gözleri beni tedirgin etti.

AK görmüş olmalı. "Bu Adelita. Tanner'ın sürtüğü."

Elimi uzattığımda Flame elimi sıkmadı. Onun yerine yanındaki kadın öne çıktı ve elimi sıktı. "Güzel

tanıştığıma memnun oldum." Kadına gülümsedim. Ufak tefek bir kadındı.

kocaman yeşil gözler. "Ben Maddie. Bu da kocam Flame."

Buraya geldiğim ilk gün tanıştığım bazı kadınlarla aynı tuhaf aksana sahip olduğunu fark ettim.

"Sizinle tanışmak bir zevk." "Ash nerede?" Flame AK'ye sordu.

AK omuz silkti. "Zane ve Slash ile birlikte bir yerlerde. Sawyer için bir şeyler yapıyorlar." Flame'in gözleri kısıldı. Çok gergin, çok kızgın görünüyordu.

Maddie Flame'in elini tuttu ve Flame anında rahatladı. Kocasının bir koltuğa oturmasına yardım etti. Adam Bir tarafını tercih ediyordu ama bu onu kucağına çekmesine engel olmadı. Birlikte ne kadar tuhaf görünseler de, ellerinin birbirine dolanmasından ve vücutlarının eğilmesinden belliydi

birbirlerine deliler gibi aşık olduklarını söylüyorlardı.

"Lita!" Beauty, Tanner'ın yaptığı gibi ismimin kısaltılmış halini kullanarak sordu. "Zehirin ne?"

Kaşlarımı çattım. "İç prenses." Tanner beni aşağı çekerek yanındaki sandalyeye oturttu. "Ne içmek istersin?"

Masaların üzerindeki viski ve biralara baktım.

"Şarap, değil mi?" Beauty burnumun hoşnutsuzlukla kıvrıldığını açıkça görerek sordu.

"Evet," dedim. "Şarap mükemmeldir."

Güzellik, bara doğru giden insan kalabalığının içinde kayboldu. Bir an etrafıma bakındım. Burada olmak bana çılgınca geliyordu. Aslanın ininde. Tanner'ın eli kalçamı sıktı. Ona doğru baktım ve elini elime alarak gülümsedim. Beauty bir bardak kırmızı şarapla geri döndü ve önüme koydu.

"Bana merlot gibi bir kadın gibi göründü. Haksız mıyım?"

"Haklısın."

Beauty bana göz kırptı ve Tank'in yanına oturdu.

"Ee?" Tank benimle konuşarak söyledi. "Sonunda arkadaşşıma ulaşan kişi sensin, öyle mi? Quintana'nın kızı?" Tank Tanner'ı yıllardır tanıyordu. Tanıştığım adamın bana karşı hiç de nazik olmadığını biliyordu.

"Öyleyim," dedim ve gülümseyerek Tanner'a döndüm.

"Eninde sonunda." "Başta tam bir amcıktı, ha?" Viking konuşmamızı duymak için diğer insanların üzerine eğilmişti. Tanner gözlerini devirdi.

"O, diyelim ki, tatsız biriydi."

Viking'in yanındaki İngiliz adam Tanner'ı işaret etti. "Demek ki tam bir dangalakmışsın, dostum. Kaltağın seni içine düşürdü."

"Öyleydim." Tanner'ın arkadaşları güldü ama ben gülmedim. Onun nasıl bir hayat yaşadığını bilmiyorlardı. Babası tarafından istismar edildiğini, olduğu adam haline gelene kadar dövüldüğünü bilmiyorlardı- Nefretten başka bir şeyle dolu değildi. Onun ne kadar yalnız olduğunu ya da tüm bunların altında ne kadar iyi kalpli olduğunu bilmiyorlardı.

"Artık değil," dedim, sadece bizim duyabileceğimiz kadar yüksek bir sesle ve elimi kolunun üzerinde gezdirdim.

Beauty bu hareketi gördü ve başını Tank'ın omzuna yasladı. "Seni böyle görmek hoşuma gidiyor, Tann," dedi.

Odanın önündeki bir kargaşa hepimizin kafasını çevirmesine neden oldu. Kalabalığı göremiyordum ama tezahüratları duyuyordum. Styx'i karısıyla birlikte yürürken görene kadar birkaç dakika geçti. Mae'nin kollarında küçük bir bebek vardı.

göğsüne yaslamıştı. Yorgun görünüyordu ama yüzündeki gülümseme bana onun dünyanın en mutlu kadını olduğunu düşündürdü.

Beauty ayağa kalkmış ve Mae'ye doğru koşuyordu.

Adamlar ayağa kalktı ve Styx'i tebrik etti. Tanner onun elini sıktı.

Styx'in gözleri bana dikildi. Tanner yakınımnda durdu ama Styx başını sallayıp Ky'nin yanına oturmak için hareket ettiğinde Tanner'ın omuzları Gözle görülür şekilde rahatlamıştı.

Mae kocasının yanına oturmak için geldiğinde bebeği ağlamaya başladı. Yorgun bir gülümseme verdi. "Styx, onu beslemem gerek."

Tekrar yerine oturan Viking ayağa kalktı. "Mae, liberal bir adam olarak, halka açık beslenmeyle bir sorunum olmadığını ilk söyleyen ben olayım-"

AK, Viking'i koltuğuna çekti. Styx adama o kadar sert bakıyordu ki, oracıkta küle dönüşmemesine şaşırdım. Viking beni izlediğimi görüp bana göz kırptığında kendimi tutamayıp eğlendiğimi gizleyemedim. Kimdi bu adam?

"Hadi, hayatım. Diğer hanımlar zaten arka odada sizi bekliyor. Maddie?" Beauty dedi ki, sonra bana döndü. "Geliyor musun, Lita?"

O odayı hatırladıkça kalbim hızla çarpmaya başladı. Orada bulunan kadınları hatırladım. . . ve bana anlattıklarını.

"Ben ..." Sessizce söyledim. "Orada hoş karşılanacağımdan emin değilim." Saffie'yi düşünmeden edemiyordum.

İstismarcısının kızının onun yanında oturması isteyeceği son şeydi. Beauty'nin gülümsemesi düştü. Maddie, Mae'nin yanında durdu.

Ama sonra Mae öne çıktı. "Hoş karşılanacaksın, Adelita. Söz veriyorum."

Tanner elimi sıktı. Yüzüne baktığımda başını salladı. Daha yakına eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Git. Mae, Styx'in yaşlı karısı. İyi olacağını söylerse, olursun. Ve Beauty orada olacak. Arkanı kollayacaktır." Dudaklarımı öptü. "Git diğer yaşlı kadınlarla tanış, bebeğim." Diğer yaşlı Bayanlar. Kulağa hoş geliyor.

"Tamam," diye kabul ettim ve ayağa kalktım. Tanner'ın eli elimden kaydı ve bana şarabımı uzattı.

"Dutch Courage," dedi, sadece ben duyabileyim diye.

Mae'ye doğru ilerleyerek oğluna baktım. Kalın siyah saçları vardı. Ağlasa bile çok değerliydi. "Que bendicion," dedim ve parmağımı saçlarında gezdirdim. "Ne büyük bir lütuf," diye tercüme ettim.

"Teşekkür ederim."

Birinin beni izlediğini hissederek döndüm ve Tanner'ın Bakışları bana sabitlenmişti. Yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Bana bir bebekle baktığını fark ettiğimde karnım sıkıştı. Bizi bu şekilde, bebeğimizi dünyaya getirdikten sonra arkadaşlarımız tarafından karşılandığımızı hayal ettiğimde kalbim küt küt atıyordu. Bebeğimizi. Bunu başardığımızın canlı kanıtı. Olasılıklara meydan okuyup eski hayatlarımızdan kaçtığımızın. Evlenmiştik, bir ailemiz vardı.

Kalbim o kadar doldu ki onu zar zor zapt edebildim. Ama sonra o dehşet hissi rüyayı kafamdan hızla silip attı. Kendimi aşıyordum. Çok fazla hayal kuruyordum. çok erken.

Ama arzuladığım çok güzel bir hayaldi.

Beauty'nin kolu benimkine dolandı ve Maddie ile Mae'yi koridorda takip ederek bardan çıktık. Maddie, Mae'ye o kadar yakın yürüyordu ki akraba olduklarını anladım. Aynı uzun siyah saçlara sahiptiler. Ve

Maddie belli ki Charon'la daha önce tanışmıştı. Onun elini tuttu.

küçük elini diğer hanımların bulunduğu odaya kadar uzattı.

Kapıya yaklaşırken derin bir nefes aldım. Beauty gergin olduğumu fark etmiş olmalı. Beni geride tuttu ve

Önce Maddie ve Mae girdi. Diğer kadınların heyecan dolu sessiz konuşmalarını duydum.

Güzellik benden önce davrandı. "Tanner sana odadaki kadınların çoğu hakkında çok şey anlattı mı?"

"Biraz."

"Size Mae, Li, Grace, Madds, Bella, Phebe ve Saffie'nin tarikat kızları olduğunu söyledi mi? Hangmen'ler onları getirene kadar yıllarca istismar eden çılgın bir dini tarikat gibi.

o pislikler aşağı."

Tanner bana anlatmıştı. Ve bana babasının diğer karanlık anlaşmaların yanı sıra tarikatı finanse etmekten nasıl sorumlu olduğunu anlatmıştı.

O bilmiyordu. Tanner'ın dahil olmadığı, babası tarafından yapılmış başka bir anlaşmaydı.

"Bazılarını tanıyorum."

Beauty başını salladı. "Sia, Ky'nin kız kardeşi ve her ikisiyle de birlikte.

Kovboy ve Hush." Tanner bunu bana da söylemişti. "Letti en iyi arkadaşlarımdan biri ama o kaltak tam bir psikopat ve en az bardaki erkekler kadar öldürmeyi seviyor." Yutkundum, sinirlerim her zamankinden daha kötüydü. "Demek istediğim şu ki, sevgilim, kimse seni yaşlı bir sürüngene sahip olduğun için yargılamıyor.

adam." Her ne kadar sözleri teselli etmek için söylense de

kalbime saplanan gerçek kurşunlardı. Çünkü o haklıydı. Babam ... o bir tacizciydi. "Kızım, şu kartel prensesi külotunu çıkar ve gelip yeni arkadaşlar edin. Bu kulüpte hiçbirimiz normal değiliz; bizi garip, işlevsiz bir aile olarak düşün."

Gülerek Beauty'nin beni odaya götürmesine izin verdim. Kapıyı kapattığı anda tüm gözler üzerimizdeydi. Beauty sessizliğin hüküm sürmesine uzun süre izin vermedi.

"Adelita'yı hatırlıyor musunuz?"

Mae kanepede Charon'u beslerken bana gülümsedi. Diğer kadınlar başlarını salladı. Çoğu gülümsedi ve el salladı. Ama benim gözlerim son birkaç gündür rüyalarımın giren küçük kızıl saçlı kadını buldu. Eğildiğinde gözleri benim üzerimdeydi.

Annesinin yanına. "Merhaba," dedim gruba.

Beauty elimi tuttu. "Bu sefer seni düzgünce tanıştırayım."

Beni odanın içinde gezdirdi ve ben

Her biriyle el sıkıştım. Beauty'nin de dediği gibi, her biri nazik ve kibardı. Oturduğumda Sia'nın yanımdaydım. "Hey, sen de bir suç dünyası veledisin!" Bana güldü.

Şaşkın bir tepki. "Ben Ky'nin kız kardeşiyim, bu yüzden bu hayatta yaşlı bir adama sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Gerçi benimle pek bir ilgisi yoktu. Pislik herif."

"O zaman evet," dedim, "ben de bir suç dünyası velediyim."

Sia kadehini benimkiyle tokuşturdu. şarap midemi doldururken kendimi rahatlamış hissettim.

"Söyle bize, Mae," diye sordu Beauty, "Doğum çok acıttı mı?"

Mae güldü. "Evet."

Lilah dehşet içinde küçük bir ses çıkardığında Beauty yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, Li." Lilah endişeyle gülümsedi ve yuvarlak karnını ovuşturdu.

"Ama buna değer," dedi Mae, Charon beslenmeyi bırakıp kollarında uykuya dalarken. Mae'yi oğluyla birlikte izlerken içimi bir kıskançlık duygusu kapladı.

Etrafımda konuşmalar devam ediyordu. Saffie bitişikteki banyoya gitmek için ayağā kalktı. Phebe'nin tuvalete gittiğini görünce

Kendine bir içecek hazırlamak için odadaki mini mutfaga girdiğinde ayağā kalktım ve onun durduğı yere gittim.

"Adelita?" Phebe söyledi.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadım, kalbimdeki yıkım sesimin tonuna sızıyordu. Başımı salladım ve düşmek üzere olan utanç dolu gözyaşlarıma engel olmaya çalıştım. "Bilmiyordum. Ne yaptığını bilmiyordum. Eğer bilseydim

onu durdurabilirdim ... bir şekilde ... Güvende olmasını sağlardım, ben-"

Phebe'nin eli benimkinin üzerine geldi. Onun dokunuşu Sözlerimi kesti. Elimin üzerindeki eline baktım. Soluk tenine ve hafifçe boyanmış tırnaklarına. Gözlerinin içine baktığımda, bakışlarında sempati gördüm ... ve bunun

Bana sempati duyuyor. "Babam bana çocukken dokundu."

Phebe odanın öbür ucundaki Lilah'ya baktı. Dudaklarında trajik bir gülümseme belirdi. "Lilah benim kız kardeşim.

Bunu biliyor muydun?" Başımı salladım. Tanner bana öyle söylemişti. "Ona da zarar verdi. Onu gönderdi

ve canavarların kollarına-şeytan kılığına girmiş

aziz adamlar." Phebe elindeki kupayı bıraktı ve iki elimi

birden tuttu. "Biz babalarımız değiliz,

Adelita." Kalbimin çatladığını hissettim. "Hiçbirimiz aile

üyelerimiz, arkadaşlarımız ya da işkencecilerimiz değiliz. Her birimiz kendi seçimlerimizi yapan kendi insanlarımızız."

Phebe elini yanağıma koydu. "Sen Alfonso Quintana değilsin, tıpkı benim babam olmadığım gibi."

Alt dudağım titredi. "Teşekkür ederim. . ." Sesim

boğuklaşarak fısıldadım. Phebe bana küçük bir

gülümseme verdi. "Çay?" diye sordu çaydanlık

kaynarken.

"Lütfen."

Phebe'nin çayla meşgul olmasını izledim, sonra "İnsanların inandığından daha güçlü." dedi. Gerildim ve Phebe omzunun üzerinden bana baktı. "Benim Sapphira'm. Benim kızım."

Phebe'nin gözlerinde çelik ve inançtan başka bir şey görmedim. "O

Sessizliğin ötesinde ve şu anda olaysız bir hayatı tercih ediyor. Ama o güçlü ve dirençli." Phebe'nin gözleri buğulandı ama sesini güçlü tuttu. "Bir gün benim kızım parlayacak ve geçmişinin hapishanesinden kurtulacak. O özel biri. Bunu tüm kalbimle biliyorum. Özel bir şey yapması gerekiyor. Bu özel bir şey

Bir başkasını tüm ruhuyla sevmek kadar basit. Ya da başka bir şey. Ama her ne olursa olsun, izliyor ve gülümsüyor olacağım.

ve ben gurur duyacağım."

Phebe'nin elini sıktım. "Sen iyi bir annesin, Phebe." Phebe tuttuğunu bilmediğim bir nefes verdi. "Sadece artık onun annesi olmama izin verildiği gerçeğine değer veriyorum." Şaşkınlığım yüzümden okunuyor olmalıydı. "Bir zamanlar onun yanında olmama izin verilmiyordu. Ve o günler hayatımın en karanlık günleriydi." Yaşadığım şok belliydi. Phebe elimi bıraktı ve çayı doldurdu. Fincanımı bana uzattı.

"Eskiden o günleri düşünmekten kaçınırdım Adelita.

Yapmak zorunda bırakıldığım şeylerden, yaşadığım hayattan utanç duyardım." Phebe'nin gözleri banyodan çıkıp hemen annesini arayan Saffie'ninkilerle buluştu.

Saffie gitti

ve Lilah'nın yanına oturdu, ama önce bana belli belirsiz bir gülümseme sundu. Ben de gülümsedim ve onun beni affettiğini kalbimin derinliklerinde hissettim. Phebe tekrar benimle yüzleştğinde, "Karanlığı kucaklamayı öğrendim, Adelita. Hepimizin zor günlerden geçmesi gerektiğinden kaçamayız.

Nasıl yetiştirildiğimiz, bize hayat veren insanlar -iyi ya da kötü- ... eğer o günler karanlıkla örtülüyse, onları kucaklayın ve ruhunuzda bir yer edinmelerine izin verin. Onlar da en az aydınlık, ilham verici günler kadar kim olduğunuzun bir parçasıdır.

günler." Phebe elini omzuma bastırdı. "Hepimiz yarı melek yarı şeytanız. Ama bir kez bu gerçeğin farkına vardığımızda, o andan itibaren nasıl yaşayacağımız bize düşer." Saffie'ye baktım. "Artık babanın nasıl bir adam olduğunu biliyorsun. Bundan sonra onun hayatında nasıl bir yer edineceği senin seçimin."

Phebe Saffie'ye doğru yürüdü ve çayı ona uzattı. Saffie annesine gülümserken gözlerimi onlardan alamıyordum ve

Phebe onun başını öptü. Çayımı alıp Beauty'nin yanındaki koltuğa oturdum.

"Hangmen'de hayatı nasıl buluyorsun?" Gözlerim Mae'yi buldu. Bana hitap ediyordu. Diğer tüm kadınlar cevabımı dinlemek için konuşmalarına ara verdiler.

Kucağımdaki çayı tutarak, "Bana izin verilmedi. Tanner'ın odasını bugüne kadar terk et." Yanlış bir şey söylediğimden endişelenerek durakladım. Şikayet etmiyordum, sadece bir gerçeği ifade ediyordum. "Nedenini anlıyorum," diye ekledim her ihtimale karşı. Mae alınmamış görünüyordu. Bu emri veren kocasıydı.

Anlaşılır bir şekilde. "Ama bugün gördüğüm kadarıyla ..." Etrafımdaki kadınlara baktım. Aralarındaki bağıın seviyesini hissettim. "Sanırım bunu seveceğim."

"Nasıl yetiştirildiğinden farklı mı?" Sia sordu.

"Çok." Derin bir nefes aldım. Kendimle ilgili bazı şeyleri paylaşmam gerektiğini hissettim. Hayır, buna ihtiyacım vardı. Bana karşı açık davranmışlardı. "Tüm hayatım boyunca korunaklıydım. Annem yoktu, babam da beni sevmesine ve şımartmasına rağmen mesafeli ve soğuk biriydi. İki yakın arkadaşım vardı, aile dostları." Teresa'yı kaybetmenin acısı hâlâ taze olduğu için durakladım.

"Onlardan biri rakip bir kartel tarafından öldürüldü." Birden

derin bir keder hissettim. "Charley vardı

Kaliforniya'dan. Ama ziyaretleri sık değildi." Omuz silktim.

"Sanırım yalnızdım. Ruh eşim bir rakipken ve babam için tamamen kabul edilemezken, sevmediğim bir adamla evliliğe zorlanıyordum." I

durumumuzun saçmalığına güldü. "Ve Tanner bir Meksikalıya aşık olduğu için kendi halkı tarafından öldürülecekti.

-Her yönden kendilerinden aşağıda olduğuna inandıkları bir kadın." "Tanner'ın içinde hep bir hüzün vardı." Lilah, Ky'nin karısı söyledi. Şimdiye kadar bana pek bir şey söylememişti. Elleri yuvarlak karnının üzerindeydi. "Onunla eskiden ait olduğumuz tarikattan kurtarıldığımda tanıştım." Kız kardeşlerini işaret etti.

ve Saffie. "Ky'ye bana yardım etmesi için bilgi veren Tanner'dı. Kendi halkına ihanet etti, hayatını tehlikeye attı. benim." Kalbim göğsümde genişledi. Biliyordum ki o bir iyi bir adamdı, ama Lilah'ya nasıl yardım ettiğini duymak beni ona karşı öylesine sevgi dolu yaptı ki kendimi zor tuttum. "Kendini riske attı

Bana yardım etmek için. Senin için Adelita. Bu kulübe giriş ücretiydi. Hangmen'de olmak için. Sonunda sana ulaşmasına yardım edebilecek bir kulüp."

"Bunu şimdi anlıyorum," diye fısıldadım, zar zor konuşabiliyordum.

"Sen buraya geldiğinden beri adam değişti," dedi Beauty. "Bizimle çok birlikteydi. Tank'ın en iyi arkadaşı falan. Yine de Sen onun hayatına geri döndüğünden beri o yaşıyor. Sana baktığını görene kadar gözlerinde hayat gördüğümden emin değilim."

"Teşekkür ederim." Düşen bir damla gözyaşını hızla sildim. "Zor bir hayatı oldu. İnsanlar bunu düşünmüyor ya da bilmiyor. Nereden geldiğini, eskiden ne yaptığını görüyorlar - kötü ve aşağılık şeyler. Ancak bunu neden yaptığını ya da çocukluğundan itibaren nasıl bu şekilde yetiştirildiğini ve bu yaşam tarzına zorlandığını görmüyorlar. İnsanlar sadece öfkeyi ve o korkunç Nazi dövmelerini görüyor.

Adını duyduklarında onu kötü ve sevgiye layık olmayan biri olarak görüyorlar. Ama öyle değil. O gökyüzündeki tüm yıldızlara değer." "O sana değer." Maddie'yi görmek için eğik başımı kaldırdım.

bana bakıyordu. Flame'le el ele bara giren Maddie'yle aynıydı. Hiç anlayamadığım bir adam. Maddie neredeyse meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Düştü ama kırılmadı. Ve onu kaldırabilecek olan sadece sensin. Onu anlaması gereken değer seviyesine yükseltecek Oturun. O sensin, Adelita. Tanner için doğru kişi sensin.

O sizin için doğru kişi. Karanlıkta birbirinizin ışığısını."

Bu sözlere ne diyeceğimi bilemedim. Doğrudan ruhuma hitap eden sözlere.

"Babanın kulüp için geleceğini düşünüyor musun?" Beauty'nin en yakın arkadaşı Letti sordu. Vücudu gergindi ve sesi ciddiye.

Gerilimin yükseldiğini hissettim. "Evet," diye dürüstçe cevap verdim. "Eğer babam burada olduğumu bilirse. Hangmen'in beni kaçırdığı doğrulanırsa gelir." Saffie'ye baktım ve bir şey hissettim.

İçimi kemiren bir öfke dalgası mideme yerleşti. "Ama kimseye zarar vermesine izin vermeyeceğim." Kararlıydım ve bu sözden güç alıyordum. "Tüm varlığımla, beni yok etmesine izin vermeyeceğim.

hiçbiriniz bana ulaşamazsınız." Saffie'nin omuzları gevşedi ve bana gururlu bir gülümseme verdi. Bu beni daha da kararlı hale getirdi. Onu nasıl uzak tutacağımı bilmiyordum ama tutacaktım.

Her nasılsa.

"Kahretsin hanımlar, size söylemeyi unuttum," dedi Beauty gülerek. "Geçen gün bu herif dükkana geldi-"

Barın olduğu yönden büyük bir gürültü geldi ve birinin boğazından sağır edici bir kükreme ıktı. O anda sesler yükselmeye başladığında ve çarpışan masa ve sandalyelerin boğuk sesleri duyulduğunda odadaki sıcaklık düştü

koridorda dolaşıyordu.

"Hayır!" diye bağırdı biri. "HAYIR!"

"Alev!" Maddie fısıldadı, yüzü kle dönmüştü. Saniyeler içinde ayağa kalktı ve koşarak odadan ıktı.

Beauty ayağa kalktı ve Letti'ye döndü. "Mae'ye ve Hanımlar." Sıkıntılı bağırışların kakofonisi kreşendoya yükseldiğinde kalbim kt küt atmaya başladı. Beauty belli ki birinin -bir düşmanın- içeri girdiğinden endişeleniyordu. Biliyordum ki

Letti ile kalmalıydım. Ama tek düşünebildiğim Tanner'dı.

Bardaki Tanner.

Ben de ayağa fırladım.

"Adelita!" Phebe'nin sesi adımı söylüyordu, ama göğsümde ağır bir şekilde duran bobin

her saat daha da sıkılaşarak ayaklarımı harekete geçirdi ve koridordan bara doğru koşmaya başladım. Tanner'a ulaşmaya o kadar odaklanmıştım ki

Ayağım ıslaklıkta kaymasaydı yerde kan izleri olacaktı.

Nabzım boynumda gümbür gümbür atan bir davul gibiydi.

Kan izlerini takip ederek barın kapısından girdim ve yerde yatan bir adama ulaştım. Kolları ve bacakları bıçakla kesilmişti. Her yeri kanıyordu. Bana ilaç veren adam, siyah-beyaz saçlı adam onu inceliyordu. Ama Styx'e baktığında başını salladı. Ne demek istediğini anladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Adam ölüyordu.

Yaşlı kadınlar odasından çığlık atan sesi duydum. tekrar gürlledi. Barın arka tarafına baktığımda Flame'in bir aşağı bir yukarı volta attığını, ellerini başına vurduğunu ve yüzünde saf bir öfke ifadesi olduğunu gördüm. Maddie de onun yanında yürüyordu,

Onu sakinleştirmek için bir şeyler fısıldıyordu. Ama iri gözlerinden ve solgun yüzünden bir şeylerin ters gittiğini anlayabiliyordum.

Bir şeyler çok yanıştı.

Tanner aniden yanımdaydı, kalın kolları belime sarılmıştı. Olayın sisi içinde onu görmemiştim. Bir an için onun kollarında rahatladığımı hissettim... Ta ki ölmekte olan adamın sırtını görene kadar. Ben ve Tanner için, yaraları açan her zaman ailelerimizden biri olacaktı

bu adam üzerinde. Tanner'ın beni teselli etmek için mi yoksa kendini teselli etmek için mi bana geldiğinden emin değildim. Çünkü insan ailesinin yaptığı yanlışlardan ne kadar masum olursa olsun, suçluluk duygusu, acı ve aşağılanma, bunlarla yüz yüze geldiğinde insanın gözlerinde sürekli kör edici bir ışık oluyordu. Ellerim Tanner'ınkileri buldu. Titriyorlardı ve nefes almaya çalıştım. İçimi kemiren o görüntüyü atlatmak için savaştım.

Yaralı adamın yavaş nefes alışını, ölüm çingırağını. Ve ben Vücudu hareketsiz kalana kadar boğazım düğümlenerek onu izledim.

"Köpekbalığı," diye fısıldadı Tanner kulağıma. "New Mexico bölümü."

"Nerede o?!" Flame'in gürültülü kükremesi beni sıçrattı. Styx'e doğru döndü. "Onunla birlikte olduğunu söyledi. Değil mi?"

Shark, Ash'in onunla birlikte olduğunu söyledi!"

Göğsümdeki şiddetli ağrının olabildiğince zayıflatıcı olduğunu düşündüysem, yanılmışım. AK ve sessiz Hangman-Smiler? kapıdan hızla girdiler ve bakışlarını odanın öbür ucunda, barın yanında duran bir adama diktiler. Adam gözlerini kocaman açmış ve kollarını açmış bir şekilde geri geri gitmeye başladı. "Sen

orospu çocuğu!" AK hırladı ve ona doğru uçtu. AK

yumruğunu adamın suratına indirdi. Sırada Smiler vardı ve Flame hiçbir açıklama yapmadan aynısını yaptı. Gözlerim katliamı takip etmekte zorlanıyordu.

Ky, İngiliz ve Viking aralarına girdi, üç adamı diğerinin üzerinden attı. Yüzü kanlar içindeydi. "Ne oluyor lan?" Ky bağırdı. "Biri konuşmaya başlasa iyi olur yoksa hepinizi o aptal kafalarınızdan vururum!"

"O sikik herif onlara Shark'la gitmelerini emretti. Ash, Zane ve Slash'e de Shark'ı terk etmelerini emretti.

yiyecek almak için kamyonu bindik çünkü az kalmıştık. Pislik herif aç olduğu için çocukları yemek almaya gönderdi!"

Ky topuğunun üzerinde döndü ve adama doğru koştu. Adam onu yakasından yakaladı. "Öyle mi, Hick? Herkesin lanet olası yerleşkede kalmaları emredilmişken, adayları dışarı mı gönderdin?"

Ky'nin ona verdiği isimle Hick, gerçekten konuşmadan önce ağzını birkaç kez açtı. "Shark'ı yemek için gönderdim. Beklentiler yakındı, bu yüzden onlara da gitmelerini söyledim."

"Styx ya da Ky'den emir almadan gitmezlerdi," dedi AK, Viking onu hâlâ geride tutuyordu.

Hick dondu kaldı, yüzü soldu. "Onlara Styx'in öyle dediğini söyledin, değil mi pislik?" Ky tükürdü. Tanner'ın kolları benimkileri daha sıkı tuttu. Neler olduğunu anlamamıştım. "Onlara bunun başkanlarının emri olduğunu mu söyledin?"

Ky, Hick'in ayaklarına tekme attı ve Hick dizlerinin üzerine düştü. Ky silahını çıkardı ve kafasına dayadı.

"Ky! Bekle lan!" Yaşlı bir adam koşarak yanına geldi.

"Wrox, onun başkanı olman umurumda değil. O amcık bir avuç çocuğa yalan söyledi. Hepiniz kuralları biliyorsunuz. Hiçbir aday savaşa gitmez. Burada, yerleşkede kalırlar, korunurlar. Onlar lanet olası çocuklar. Onlar lanet olası ana-baba çocukları! Bizim çocuklarımız! Ve şimdi bu pislik yüzünden kayıplar!"

Kalbim düştü. Kayıp mı? Çocuklar kayıp mıydı?

Wrox, "Ky, bırak bu işi ben halledeyim," diye karşı çıkmaya çalıştı. Birden yüksek bir ıslık sesi odayı böldü ve Styx yürüyerek Ky, Hick ve Wrox'un yanına geldi. Ellerini kaldırıp bir şey imzalarken oda sessizdi.

"Ne?" Wrox işaret dilini bilmediği belli olan bir sesle konuştu. Benim de onun ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Onu arka taraftaki kulübeye götürün. Sandalyeye bağlayın ve bırakın. Onunla ne yapacağıma sonra karar veririm."

Ky, Hick'ten bir adım geri çekildi. Styx, Letti'nin kocasını işaret etti. Adamı odadan çıkardı. Styx tekrar imzaladı.

"Edge?"

Shark'ın ölmeden önce ne dediğini duydun mu?" Ky, Styx adına konuştu.

Garip saçlı adam başını salladı. "Onlar olduğunu söyledi pusuya düşürülmüş ve bir depoya götürülmüş. Dövüldüğünü ve sorgulandığını söyledi." Edge durakladı, sonra "Çocuklar da götürülmüş. Üçünü de." Flame kükreyip etrafındaki bar mobilyalarını parçalamaya başladığında midem yere çöktü.

"Alev!" Maddie'nin sesi odada çınladı ve kocası olduğu yerde durdu. Onunla ilk tanıştığımda bana ifadesiz görünen yüzü şimdi kırık ve yırtık görünüyordu.

"Ash ..." diye mırıldandı. "Ash ..."

"Biliyorum," diye yatıştırdı ve kollarını yavaşça ona doladı.

"Onu geri alacağız." Ama gözleri kısa süreliğine benimkilerle buluştuğunda, söylediği kadar kendinden emin görünmediğini düşündüm.

"Onları geri götürmeliyiz," dedi Smiler ve AK'nin yanında durdu. "Onlar daha çocuk. Henüz bu iş için yaratılmamışlar."

"İşte." Havada bir şey tutarken dikkatimiz Edge'e geri döndü. Shark'ın ceplerindeydi. Elinde bir USB bellek vardı.

"Yakında döneceğim, bebeğim." Tanner beni bıraktı ve hızla odadan çıktı. Saniyeler içinde Tanner elinde bir dizüstü bilgisayarla geri döndü.

USB'yi Edge'den aldı ve ekran açıldı.

Diego'nun yüzü ekranı doldurduğunda yüzümdeki tüm kanı kaybettim. Ağzımdan bir çığlık döküldü. Tanner bana baktı. Çökmekte olduğumu görmüş olmalı ki yanıma geldi ve beni kendine çekti.

"Sende bana ait bir şey var," dedi Diego. "Ben de seninkilerden bir şey aldım." Ekran üç genç adama kesildi. Kamera tam olarak net değildi ama sandalyelere bağlanmış, yüzleri ve vücutları dövülmüş ve kana bulanmış çocukları gösterdi. Diego'nun adamlarından Miguel, çocukların her birinin yüzünü saçlarından tutarak gösterdi

kamerayı gören onlardı. AK, Smiler ve Flame teker teker öfke ve hiddet dolu sesler çıkardı. Ayaklarının üzerinde

sallandılar

ve Diego'yu bulup onu mümkün olan en acı verici şekilde öldürmeye hazır görünüyordu.

"Nişanlým Adelita sende ve ben onu geri istiyorum." Tanner olmasaydı bacaklarım kopacakmış gibi hissediyordum.

beni tutuyordu. Ama dik durdum. Buna mecburdum.

Bununla yüzleşmek zorundaydım. Diego ve tehditleriyle yüzleşmeliydim. "Üç gün içinde, yaşadığın yere yakın terk edilmiş eski bir kasabada buluşacağız. Sana yakın yaşayan ortaklarımızdan aldığım güvenilir bilgiye göre orayı iyi biliyorsun." Tanner'ın nefes alış verışı değişti. Klan. Klan ona bu yer hakkında bilgi vermişti. "İşte, takası yapacağız. Bu üç genç adama karşılık Adelita." O saniyede, balon patladı. Son birkaç gündür Tanner'la birlikte içinde yaşadığım balon patladı ve zayıf konumumuzun gerçekliği acımasızca ortaya çıktı.

Meksika'ya geri dönüyordum.

Tanner sanki beni hissedebiliyormuş gibi bana daha sıkı sarıldı.

elinden kayıp gidiyordu. Sanki bunun, bizim, bunun gibi bir şeyin sona yaklaştığını hissedebiliyordu. Kaçınılmaz son. "Üç gün sonra saat üçte." Diego geri çekildi ve

Miguel adaylardan birinin kafasına silah dayadı.

Birdenbire AK'nin yeğeni olduğunu anladım.

odanın diğ er ucundaki sandalyeyi tekmeledi. "Eğ er Adelita yaralanırsa, bedelini senin adaylarından biri ödeyecek."

Diego kameraya baktı ve tüylerim diken diken oldu. Sanki objektifin arkasından beni görebiliyordu. Vücudumu soğuk bir ürperti kapladı. "O zamana kadar ..." Ekran karardı; odayı sessiz bir bekleyiş kapladı.

Gözlerim yere indi. Kalktıklarında herkes bana bakıyordu. Derin bir nefes aldım, söylemek üzere olduğum şeyden nefret ediyordum ... ama yapılması gerekiyordu. "Ben gideceğim."

"Hayır," diye tükürdü Tanner arkamdan. Sesinde acı vardı, yalvarış, gözlerimi kapatmama ve damarlarımda yoğun bir şekilde akan yıkımla savaşmama neden oldu. Gözlerimi açtığımda Styx'i aradım. "Diego'yu tanıyorum." Flame'e baktım,

AK, ve Smiler. "O sözünün eri bir adam. Eğ er değ iş tokuş edilmezsem çocuklara zarar vereceğine söz verdi. Ve verecek." Tuttum

Tanner'ın elini daha sıkı tuttum. Elini bırakmam çok zor olacaktı. "Değ iş tokuşu yapacağız. Ben Diego'yla gideceğim. Sen de umutlarını ve aile üyelerini geri alacaksın."

"Hayır!" Tanner hırladı ve beni döndürdü. Gözlerinin içine bakmadım. Bakamazdım. Ama Tanner elini  enemin altına

koydu ve beni ona bakmaya zorladı.

"Yapmak zorundayım," diye fısıldadım o daha konuşmadan. Tanner'dan ayrılma düşüncesinin yüreğimde yarattığı acı onun açık mavi gözlerine yansımıştı. İtiraz etmek üzere başını salladı ama elimi yanağına koydum. "Ölmelerine izin veremem." Boğazımdaki yumruyu geri yuttum. Başımı salladım, yapılacak doğru şeyin bu olduğuna dair kendimle sessiz bir anlaşma yaptım. Ellerim Tanner'ın yanaklarındayken ağzını kendime yaklaştırdım ve dudaklarını öptüm. "Bu şekilde olmak zorunda, aşkım. Ölmelerine izin veremem. Ben asla kendimle yaşayabilirim."

"Gitmiyorsun lan." Tanner önce Styx ve Ky'ye, sonra da ayakta onu izleyen tüm kardeşlere baktı. "O pisliğin onu geri almasına izin vermeyeceğim. Bir şeyler düşünmeliyiz. Bir plan falan. Çünkü gitmesine izin vermeyeceğim. Meksika'ya dönmesine izin vereceğime o hayalet kasabada ölürüm daha iyi." Bu sözler dudaklarından dökülürken kalbim hem kırıldı hem de şişti. Ama bunun nafile olduğunu biliyordum. Yapılacak bir plan yoktu. Bunun olması gerekiyordu. Gitmek zorundaydım.

"Ash ellerinde!" Flame Tanner'a kükredi.

Tanner öfkeyle sarsıldı. Güldü ama ses tonunda mizah yoktu. Kardeşlerin etrafına bakındı. "O benim

lanet olası yaşı kadın!" Tanner önce Styx'i, sonra Ky'yi, AK'yi, sonra da Sia'nın adamlarını işaret etti. "Kaltaklarından hiçbirinin gitmesine izin vermezsin. Mae, Lilah, Phebe ya da Sia." Daha sonra Flame'e döndü. "Ve kardeşinin kaçırıldığını anlıyorum. Ben senin Hangmen kardeşim, Onu geri almak için her şeyi yaparım ama Adelita'nın gitmesine izin vermeyeceğim."

"Tanner . . ." Söylemeye çalıştım ama başını sallayarak benden uzaklaştı.

Styx'e, "Mae'yi almak için o tarikata gittin, lanet olası yeri yerle bir ettin," dedi. Sonra Ky'ye baktı. "Lilah'yı almak için gittin." Sia'nın adamlarına döndü. "Hepiniz gittiniz Sia'yı almak için Meksika'ya gittim. Ben de geldim! Her planınızda size yardım ettim. Ne oldu peki? Şimdi o benim sürtüğüm ve siz onu geri göndermeye hazır mısınız?"

Ky, "Bizim sürtükler kadar kolay değil," diye açıkladı. "Adelita Quintana'nın çocuğu."

"Yani?" Tanner ısırarak karşılık verdi. Elime uzandı. Ben de verdim. Benim için çok mücadele ediyordu. Bizim için.

"Sadece daha yaratıcı olmamız gerekiyor. Daha iyi plan yapmalıyız." Tanner bana baktı.

Sonra da bir şahin gibi beni izleyen Styx'e baktı.

"Savaştaayız! Savaşmaya hazır kardeşlerimiz var. Yani biz

lanet

Dövüş!" Boynu o kadar gergindi ki damarları derisinin altından görünüyordu. "Quintana zaten bizim için geliyordu. Yani Adelita'nın burada olması tehdidi daha da kötüleştirdi. Bir gün

Yakında ne olursa olsun onlarla yüzleşeceğiz." Göğsünü tokatladı. "Savaşacağım amına koyayım. Onun için, kendim için, umutlar için, bu lanet kulüp için." Tanner sesini alçaltarak, "Hepiniz benim silah arkadaşlarımsınız. Ve bir gün Adelita'yla evleneceğim. Bunun bu kulüpte bir anlamı olmalı, yoksa yanılıyor muyum?" Flame'in ağır nefes alışları yanımızdan duyulabiliyordu. Tanner ona baktı. "Senin ihtiyacın olan

Maddie, benim Lita'ya ihtiyacım olduğu gibi. Onu korumak için herkesi parçalara ayırırsın. Ben de aynısını yapıyorum."

Alev, yanında duran ve kolunu tutan Maddie'ye baktı.

Yüzü bir an için yumuşamış gibiydi.

İkincisi. Ama dikkatim hemen Styx'e geri döndü. Dikkatle Tanner'ı izliyordu. Sonra ela gözleri bana kaydı. Ne düşündüğünü bilmiyordum ama tek gördüğüm Charon'du. Tek gördüğüm Mae'nin, kalbi göğsünden çıkarılmış ve nazikçe kollarına yerleştirilmiş gibi oğluna baktığıydı. Saffie'nin Phebe'yi tuttuğunu hayal ettim. Ve beni hiç yargılamadan karşılayan tüm kadınları düşündüm.

onların çevresi. Daha önce neler yaşadıklarını düşündüm.

Tarikat, Garcia ile Meksika'daki Sia. . . Saffie babamla.

Ve benim yüzümden daha fazla incinmelerine izin veremeyeceğimi biliyordum.

Artık onları da korumak zorundaydım.

Styx ellerini kaldırdı ve tüm adamlar onu izledi. Styx'in kardeşlerinden gördüğü saygı inanılmazdı. Sessiz ve heybetli adamın yüksek sesle emir vermesine gerek yoktu. Ellerin basit hareketi mesajını iletiyordu.

yeterince açık.

"Kilise, bir saat içinde," dedi Ky, benim gibi işaretten anlamayanlar için Styx'in ellerini okuyarak. Tanner yanımda uzun ve rahatlamış bir nefes verdi. Bunun ne anlama geldiğini anlamıştım. Burada Tanner'la kalabilmem için bir plan yapacaklardı.

Diego'yla dövüşeceklerdi.

Tanner beni bardan aldı ve doğruca odasına götürdü. Kapı kapandığında beni kapının arkasına doğru itti ve ellerini yüzüme koydu. "Beni terk etmeyeceksin. Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Sana sahibim.

Şimdi, ne o kancığa ne de eski adamım." Tanner alnımı, yanaklarımı ve sonra dudaklarımı öptü. Bana tapıyordu, beni el üstünde tutuyordu. Beni ona ait olduğuma ikna etmeye çalışıyordu.

Biliyordum. Ama bazen koşullar ruh eşlerinin birlikte olamamasına neden oluyordu.

"Aşkım," diye fısıldadım ve yüzünü ellerimin arasına aldım. Mavi gözlerini ve onları çevreleyen hafif kirpiklerini içime çektim. Ellerimin altında yanaklarındaki kirli sakalları ve dudaklarını hissettim -yüz ömür geçse de asla bıkmayacağımı bildiğim özellikler.

"Yapma," dedi Tanner, bana konuşma fırsatı vermeden. Bir an için gözlerini kapattı ve sonra şöyle dedi: "Bana gitmen gerektiğini söyleme. Bana bu lanet takası yapmanın doğru olduğunu söyleme."

Sesindeki incinmişlik göğsümde fiziksel bir acıya neden oldu. Her zaman güçlü olmaya çalışırdım ama o anda kendimi zayıf hissettim.

Çünkü Tanner'ın sunduğu her şeyi istiyordum. Kalmak istedim. Rühayı istiyordum, ama ... "Belki de birlikte olmamız gereken bu hayat değildir." Kelimeleri fısıldarken, her biri böğrüme saplanan bir bıçak gibi hissediyordum.

Tanner'ın mavi gözleri acıyla parlıyordu. Elimi yüzünde ve dövmele boynunda gezdirirken dudağımın titremesini engelledim. "Belki de ne kadar savaşırsak savaşıalım, asla birlikte olmamamız gerekiyordu. Ne kadar Birbirimizi seviyoruz ama bu yeterli değil." Ona gülümsedim ama bu gülümseme bir yalandı, sadece kalp acısı hissediyordum. "Başkalarının ölümlerini ya da acılarını vicdanıma yükleyemem. Ve seni tanıyorum, Tanner Ayers. Senin de yapamayacağını biliyorum."

"Gitmene izin veremem," diye homurdandı. Sesindeki acı neredeyse benim felaketim olacaktı.

"Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun, aşkım?"

Tanner alnını benimkine dokundurdu. "Evet." Geniş omuzlarında dünyanın yükü varmış gibi nefes almakta zorlanıyordu. "Seni ne kadar sevdiğimi biliyor musun?"

"Evet," diye fısıldadım.

"Seni kaybedemem," diye yalvardı ve gözlerinin parlamadığını gördüğümde çözıldüm. "Eğer dünya bizi birlikte istemiyorsa, o zaman isteyen bir yer bulmalıyız. Başka kimseyi istemiyorum bebeğim. O sensin. Sen her zaman o oldun."

"Tanner . . ."

Tanner iki elimi de tuttu. "Bırak deneyeyim," diye yalvardı. "Umutları kurtarmak için bir plan yapmama izin ver. ve seni güvende ve burada benimle tutacağım. Lütfen ... sadece ... sadece denememe izin ver."

Tanner'ın ifadesi o kadar umutlu, o kadar ciddi ki kendimi başımı sallayarak onaylarken buldum. Tanner Rahatlayarak nefes verdi ve beni olduğum yerden kaldırdı. Beni yatağa taşıdı ve sonra benimle çok tatlı, çok yumuşak bir şekilde sevişti, sanki her an dağılabilecek narin bir çiçekmişim gibi.

Diğer Hangmen'lerle buluşmak için ayrıldığında. Çarşaflara sarılmıştım, kokusu etrafımı sarmış, beni sıcak tutuyordu. Önümüzdeki üç gün boyunca Tanner'ın her parçasının tadını çıkarmaya niyetliydim. Ne olacağını bilmiyordum ama saf değildim.

Bu yüzden gözlerimi kapatarak, Tanner ve benim bizi tutan hiçbir pranganın olmadığı bir hayat hayal etmeme izin verdim. Özgürce ve istediğimiz gibi yaşıyorduk. Savaş yoktu. Şiddet yok. Sadece o, ben ve aşkımız.

Rüyaların en mükemmeliydi.

On Birinci Bölüm

Tanner

Odanın öbür ucunda Adelita'nın hazırlanışını izledim. O da siyah kot pantolon ve düz siyah bir atlet giymişti. Koyu kahverengi saçları beline kadar dökülüyordu. Odadan geçerken ve ayağına düz siyah botlarını geçirirken onu izledim. Kalbim lanet olası

onu böyle görünce sıkıldım. Tek eksiği bir kesikti. Siktir, bu doğru değildi. O ve yüzüğüm eksikti-

Hala parmağına takmak istediğim.

Önümdeki ekranda yeni bir e-posta parladı. Arayan Wade'di. Bugün hayalet kasabada olacak olanlar sadece kartel değildi. Klan da orada olacaktı. Ve Wade'e göre, Beau da orada olacaktı.

Kasabanın kuzey tarafında konumlanacağız. Keskin nişancılar ve nişancılar arkaya gizlenmiş durumda. Lanet olsun. Kartelin 30 adamı olacak. Geri kalanını biz oluşturacağız. Wade bana planlarını çoktan anlatmıştı. Hangmen üç gündür plan yapıyordu. Louisiana ve San Antonio bölümleri zaten güney tarafında bulunuyordu.

Hayalet kasaba. D n geceden beri yerlerinde. AK onlarla birlikteydi. Diego kardeşlerden birine dokunmaya cüret ederse, AK kafasına bir kurşun sıkmak için oradaydı. Adam tanıdığım en iyi keskin nişancıydı. Zane, AK'nin yeğeni, tutsaktı. Zane, AK'nin

bir evlat gibi davrandı . . . AK tek bir atışı bile kaçırmazdı.

Bunun da ötesinde, AK'nin en büyük görevi vardı.

Diego. Takas yapıldığında, Adelita'nın kartel kampına geri dönmesine izin verecek kadar kendimi tutmam gerekiyordu ... sonra AK, Diego'nun kafasına bir kurşun gönderecekti.

Bunu takip edecek katliamdan kaçınmanın hiçbir yolu yoktu. Biz hazırđık. Savaşma zamanı gelmişti.

Wade bana adamların, silahların ve koordinatların numaralarını vermişti. Bilgilerin çıktısını aldım ve ellerimi yüzümde gezdirdim. Bugün Beau ve Diego'nun karşısına cellat olarak  ıkacaktım. Her zaman umutları ve kaltağımı güvende tutmaya çalışıyordum.

Çok şey ters gidebilirdi. Küçük kardeşimle kafa kafaya gelmeyi asla istemezdim. Ama başka yolu yoktu. "Bir gün, Tann," dedi Beau. "Bir gün ırk savaşı başladığında birlikte duracağız. Omuz omuza, kardeşim

ve kardeşiz. Ve yolumuza çıkan herkesi yerle bir edeceğiz."

Bu düşünce karşısında duyduğum sevinci hatırladım. Şimdi, işte buradaydım, karşı taraftaydım. Artık onun yıkmak istediği yol bendim. Bu düşünce göğsümü çatlattı.

Adelita elini omzuma koydu.

bir sorun vardı. Başımı kaldırdım ve beni sandalyemde döndürmesine izin verdim. Göz temasını hiç kesmeyen Adelita

kucağıma oturdu. Eğilerek dudaklarımı öptü. Ellerim vücudunun her kıvrımında gezinerek aşağı doğru kaydı. Son üç gündür her fırsatta onun içindeydim. Bugünkü planımız iyiydi. Savaş patlak verdiği zaman için adamlarımız vardı. Wade sayesinde en iyi keskin nişancılarının nerede konumlandığını biliyorduk. Ama en ufak bir şey takası kabusu çevirebilirdi. Herhangi bir hata herhangi birimizi kayıkçıya gönderdi. Bu gece hepimiz yerleşkeye geri dönmeyecektik. Bunu hepimiz biliyorduk.

Ben ve sürtüğümün sağ salim döneceğimize güveniyordum. Adelita başını göğsüme yaslarken, "Gitmeliyiz," dedim. Kollarıyla beni sardı ve sıkıca tuttu.

Adelita son birkaç gündür çok sessizdi. Bundan hoşlanmadım. Ne düşündüğünü bilmemek hoşuma gitmiyordu.

Adelita sandalyeden kalkarak vücudumdan aşağı kaydı ve ben de dudaklarını öptüm. "Hazır mısın?"

Adelita başını salladı ama gözlerindeki endişeden korktuğunu görebiliyordum. Bu beni öldürüyordu. Bir daha asla korkmayacağı günü özlemle bekliyordum.

Elini tutarak onu kulübün dışına çıkardım. Hangmen'ler çoktan motorlarının üzerinde bekliyorlardı. Benim kullanacağım kamyon da arkada bekliyordu.

"Hazır mısın?" Ky sordu. Styx ve Ky grubun en önündeydi. Başımı salladım. Adam hâlâ yaralı olsa da Flame de buradaydı. Ama hiçbir şey onu bugün kardeşini geri almaktan alıkoyamazdı. Viking onun yanındaydı. Flame'i kartelden ve Klan'dan uzak tutmakla görevlendirilmişti, ta ki cehennemi serbest bırakma zamanı gelene kadar.

Kamyona doğru yol aldık. Beauty kulüp binasından çıkınca Adelita durdu. Bazı adamlar saldırı ihtimaline karşı geride kalmıştı. Diğerleri Sürtükler de kulüp binasındaydı ve hâlâ tecrit altındaydılar. Beauty kollarını Adelita'nın boynuna doladı ve onu sıktı.

Sıkı. "Kendine iyi bak, tamam mı?" Beauty, Adelita'yı tutmaya devam etti. "Bu gece seni tekrar burada görmek istiyoruz."

"Evet, "diye cevap verdi Adelita ve Beauty'ye sarıldı.

Bisikletiyle Bull'un yanında duran Tank'a baktım. Arkamı kolladığına dair bana güvence verircesine başını salladı.

Kadınımın bizimle birlikte eve döndüğünden emin olmama yardım edecekti.

"Lita, gitmemiz gerek," dedim. Adelita Beauty'den bir adım uzaklaştı. Yüz ifadesinden bunu beklemediği anlaşıyordu.

Beauty'nin bu kadar endişeleneceğini tahmin etmemiştim.

Kalbim orospum için bir kez daha kırıldı. O yapmamıştı

Bunu bekliyordu çünkü hiç fazla arkadaşı olmamıştı.

Neredeyse hiç kimseyle yakınlaşmasına izin verilmemişti.

Kamyona bindiğimizde Adelita derin bir nefes aldı ve yüzünde yeni bir kararlılık gördüm. "İyi misin?" Yola çıkarken sordum. Kamyonun etrafı sarılmıştı.

Hangmen tarafından. Styx, Ky ve bizim bölümümüz öndeydi; diğer bölümler arkadan geliyordu.

Adelita pencereden dışarı bakıyordu. "Ben." Elimi tuttu.

Bir şey söylemek istediğini biliyordum. I

koltuğun üzerinde nasıl kaydığını söyleyebilirdi. Onu

bekledim. Sonunda, birkaç dakika sonra dedi ki, "Eğer bir şey

bugün olur ..." Durakladı ve sözleri üzerinde düşünüyör gibiydi. "Eğer bugün bir şey olursa, hiçbir şeyden pişman olmadığımı bilmeni isterim." Elini daha sıkı kavradım, gözümü yoldan ayırmıyordum. Şu anda ona bakabileceğimden emin değildim. Kendimi toparlayabileceğimden de emin değildim. "Hiçbir şey, aşkım." Adelita elimi öptü. "Başlangıçta ne kadar nefret dolu olsa da seninle tanışmak hayatımda sahip olduğum en büyük nimet oldu." Adelita parmaklarıyla elimin arkasını okşadı. "Şeytanlarınla savaştığını, birlikte büyüdüğün önyargılara meydan okuduğunu ve tamamen değiştiğini görmek en şaşırtıcı dönüşümdü. tanık olmak için."

"Sendin," diye mırıldandım. "Hepsi senin yüzünden oldu." Adelita koltukta tam yanıma gelene kadar hareket etti. Başını omzuma koydu. "Birlikte çok kısa bir süre geçirmiş olsak da Tanner, son birkaç ... benim için hayatım boyunca her şeyden daha fazla anlam ifade ettiler." Adelita başını kaldırıp bana baktı ve bu kez ben de onun gözlerine baktım. "Birini seni sevdiğim kadar sevmenin mümkün olduğunu bilmiyordum. Babam annemden sonra hiç kimseyi sevmeydi, bu yüzden bir çiftin birbirini nasıl sevdiğine dair bir örneğim olmadı.

aşk olabilir." Gözlerimi yoldan ayırmadım ama dikkatimi Lita'dan ayırmakta zorlandım. "Eğer bir şey olursa Bugün ... eğer herhangi bir nedenle bir şeyler ters giderse ... en azından seni sevmenin nasıl bir şey olduğunu bildim. Tamamen ve tüm kalbimle."

"Hiçbir şey ters gitmeyecek," dedim. Adelita gülümsedi ama bu gülümseme hüznüydü. O zaman anladım ki onun hiçbir yanı bugünün iyi geçeceğini düşünmüyordu. "Seni seviyorum, Prenses. Beni kurtardın. Bunu bildiğinden emin değilim. Ama beni kurtardın."

"Tanner-"

"Ve şimdi seni kurtaracağım."

Adelita yanımda durdu, kolumu tuttu ve Başını omzuma yaslamıştı. Yola döndüğümüzde kalbim daha hızlı ve daha yüksek sesle atmaya başladı. hayalet kasabaya götürdü. Gözlerim etrafı olabildiğince taradı. İleride bisikletleriyle aynı şeyi yapan kardeşlerimi görebiliyordum. Bir pusu bekliyordum. Onları bekliyordum. bizi öldürmeye çalışacaklardı. Ama Wade'in verdiği istihbarat sayesinde kasabaya güneyden girmemiz gerektiğini biliyorduk. Gece boyunca burada olan kardeşlerimizden bazıları saklandıkları yerden çıktılar.

bize el sallamak için. Güvende olduğumuzdan emin olmak için.

Kasaba görüldüğünde Adelita doğruldu. Kahverengi gözleri kocaman olmuştu. Ama mükemmel bir kartel prensesi gibi sakin ve kararlıydı.

Styx, Ky ve öndeki kardeşler köşeyi dönüp hayalet kasabadaki açıklığa ilk giren oldular. Arabayı çekerken tetikteydim. Açıklık görüldüğü anda her parçam gerildi. Diego ortada duruyordu, yanında adamları vardı... onun adamları ve benim eski kardeşliğim. Eğittiğim Klan askerlerini gözden geçirdim. Hazırdılar ve Harekete hazırды. Yüzlerindeki nefreti görünce garip bir aşinalık hissettim. Öldürme ihtiyaçlarını körükleyen nefreti.

Ve sonra onu gördüm. Beau'yu. Ön saflardaki askerlerin hemen arkasında, kenarda duruyordu. Amcam Landry bir minibüse yakın duruyordu. Beklentilerin orada kilitli olduğunu biliyordum.

Ama dikkatim tekrar Beau'ya yöneldi. Saçları onu son gördüğümünden daha uzundu. Daha iri yapılı görünüyordu. Ama bunun dışında aynıydı.

Benim küçük kardeşim.

Doğrudan kamyona baktığında yerimde kıpırdandım.
Doğrudan bana baktığında. Gözleri ön camı delip geçti.

"Tanner? İyi misin?" Gözlerimi açmaya çalıştım. Işık kafatasıma saplandı. "Kahretsin!" Beau tükürdü ve kulübenin kapısını kapattı. Fırtına ışığını açtı ve kamp karyolasındaki bana doğru koştu. Beau bana dokunmak için bir hamle yaptı ama hemen vazgeçti. "Tanner, o amcık seni eşek sudan gelinceye kadar dövmüş."

Eğer yapabilseydim, gülerdim. O piçi tanıyordum. beni yenmişti. Hareket edebilecek tek bir parçam bile kalmamıştı. "Evet," diye homurdandım. "Kuzeydoğu çetesinden çocuğu ben öldürmedim. Uyuşturucu satıcılarını." Yavaş ve kontrollü bir nefes alırken hırıldadım. "Gitmesine izin verdim."

Beau iç çekti. "Onu öldürmeliydin, Tann." I
Beau'ya kaşlarını çattı. Ciddi gibi görünüyordu. Ama onu tanıyordum. O çocuğu benden daha fazla öldürmezdi. Ben on yedi yaşındaydım. Çocuk benden sadece birkaç yaş küçüktü. Ama ölmeyi hak etmemişti. Ne olursa olsun Yaşlı adam dedi ki.

Beau yatağın yanındaki soğuk zemine oturdu. Babam beni almaya gelene kadar burada kalmam söylendi. Bunun içinde bir barakanın buz kutusu. "Seni burada bulursa döver." Beau omzunun üzerinden bana baktı ve gülümsedi. "Ben hiçbir zaman kurallara uyan biri olmadım, Tann. Bunu biliyorsun." Bu doğrudu. Babama karşı nadiren savaşırdım. Beau yaptı. Yine de varis olmak için yetiştirilmemişti. Çoğunlukla, babamız Beau'yu sikine bile takmazdı. O kuralları çiğnemeyi göze alabilirdi. Ona karşı gelmeye cüret ettiği için neredeyse ölene kadar dövülmeyecekti.

Ama Beau artık kurallara uyuyordu. İyi bir Nazi askeri gibi.

Styx ve Ky bisikletlerinden inip hepimizin önünde durdular. Diğer herkes bunu bir işaret olarak algıladı ve onlar da motorlarından indi. Silahları hazır bir şekilde başkan ve başkan yardımcısının arkasına dizildiler.

Styx bana baktı ve başını salladı. Derin bir nefes alarak Adelita'ya döndüm. Manzarayı incelerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Burada kal." Adelita lanet bir heykel gibiydi. "Ben geleceğim. ve yakında seni alırım." Kamyonun kapısını hafifçe açtım.

"Planı unutma, bebeğim. Sola dön." Adelita

Başını salladı. Onu burada yalnız bırakmak istemiyordum ama yüzümü göstermem gerekiyordu. Eski kardeşliğim artık bir Cellat olduğumu biliyordu. Saklanmanın bir anlamı yoktu.

Plan basitti. AK elimizdeki en iyi keskin nişancılardan biriydi. Takas yapıldığında ve umutlar güvende olduğunda, Adelita Diego'nun yanında sola dönecek ve AK kurşunu Diego'nun kafatasına sıkacaktı. Ben de Adelita'yı güvenli bir yere götürdükten sonra savaş başlayacaktı.

Viking ve Flame'i ittim. Flame bir Lanet olası Rottweiler, ağır ağır nefes alarak volta atıyor, kardeşinin teslim edilmesini bekliyordu. Elindeki bıçaklarla Klan ve kartel piçlerinin her birini parçalara ayırmak için izin bekliyordu.

Tank'ın yanında durana kadar tüm kardeşlerimin yanından geçtim. Açıklığı taradım ve teker teker eski kardeşlerimi gördüm.

Kardeşlik beni fark etti. Yüzleri nefretten tam bir öfkeye dönüştü. Varisin artık Hades'e ait olduğunun teyidi.

"Kahrolası hain!" Landry Amca bağırdı. Diğer Klan üyelerinden bazıları da onu yankıladı. Ama bu şerefsizler arasında umursadığım tek bir kişi vardı. O da

Beau'yu buldum, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş bana bakıyordu.

Ve gözlerim onunkilere sabitlendiğinde, dudağı tiksintiyle kalktı ve ayaklarının dibindeki yere tükürdü.

İşte bu kadar. Kardeşimin de benden nefret ettiğinin kanıtı. Ve bu gerçeği kabullenmek zorundaydım.

"Güçlü ol kardeşim," dedi Tank nefesinin altından. "O şerefsizler artık senin ailen değil." Derin bir nefes aldım ve sözlerinin içime işlemesine izin verdim. O haklıydı. Onlar benim ailem değildi. O ailemdi. Güzellikti. Bu kardeşler benim lanet ailemdi ve kamyondaki de benim kadınımdı. Bu amcıkların elimden almaya çalıştığı kaltağım.

Bir hareket gözüme çarptı ve beni Diego'ya götürdü. Onu gördüğüm an, damarlarım öldürme isteğiyle doldu. Adelita'nın saçının bir teline bile dokunduğu için onu lime lime etmek. Onun için yeterince iyi olduğuna inanma cüretini gösterdiği için. Onun lanet olası kocası olabileceğine.

"Dedikoduları duymuştum," dedi Diego bana hitaben ve grubun başını çeken Styx ve Ky'yi tamamen görmezden gelerek.

Hangmen. Diego bize doğru yürüdü. Kardeşlerim silahlarının emniyetlerini kapattılar. "Büyük Beyaz Prens'in

Ku Klux Klan tahttan feragat etmiş ve düşmana kaçmıştı." Başını yana eğdi ve dişlerini lanet olası ağızından sökmek istedim.

"Çocukları bize ver, pislik. Ve şu lanet tiyatroyu da kes," dedi Ky ve kollarını kavuşturarak Diego'nun konuşmasını bekledi.

Diego, bu değişik tokuşta bile pahalı siyah bir takım elbise giyiyor ve kravat takıyordu. Kahverengi gözleri buz gibi olmuştu. "Önce onu görmek istiyorum." Landry'nin koruduğu minibüsü işaret etti. "Takas ancak o zaman gerçekleşecek."

Styx sonunda bana baktı ve başını salladı. Minibüsü bir şahin gibi izleyen Smiler'ın yanından geçtim. Slash oradaydı. Her şey plana uygun gitmeliydi. Kamyonete yaklaştım ve Adelita'nın dik oturduğunu gördüm. Yolcu tarafındaki kapıyı açtım. "Hazır mısın, bebeğim?"

Adelita kamyonandan indi. Onu Hangmen'e doğru götürdüm. Elimi geri çektim. Adelita elini benimkinin içine soktu ve sıkıca kavradı. Son birkaç kardeşi de geçtikten sonra Styx ve Ky'nin yanında durduk. Adelita elimi bıraktı ve Diego'ya doğru yürüdü.

Adelita'yı gördüğünde Diego'nun gözlerindeki ateş ışığını gördüm. .. ta ki onun ne giydiğini görene kadar. Sonra o ateş lanet olası bir

Cehennem. Kartel prensesi motorcu orospu kıyafetleri içinde duruyordu. "Adelita. . ." Diego yumuşak bir sesle söyledi.

"Diego." Kaltağımın korktuğunu kimse bilemezdi. Lanet bir savaşçı kraliçe gibi durmuş, eski nişanlısına bakıyordu.

"Onu gördünüz," dedi Ky. "Şimdi bize beklentilerimizi göster." Diego başını salladı ama sadistçe bir gülümseme takınmıştı. Bunun ne için olduğunu merak ederek kendimi hazırladım.

Landry minibüsü açtı. İçeriye göremedim. Sonra karanlık kulübeden bir Klan üyesi çıktı ve sarı saçlı, dayak yemiş bir kadını yere yatırdı.

İlk başta neler olduğunu, onun kim olduğunu bilmiyordum, ta ki Adelita "Hayır..." diye fısıldayana kadar. Kadın Adelita'nın sesiyle şişmiş gözlerini kaldırdı ve boğazından acı dolu bir ses çıktı. "Hayır!" Adelita tekrar bağırdı ve bu kez kadına doğru koşmaya çalıştı. Dövülmüş kaltağın boğazında bir ip vardı, bağlar

Cildini çiğ çiğ ovuyordu. Adelita daha fazla ilerleyemeden onu yakaladım. "Charley!" diye bağırdı ve başım

kadını tersledi. Charley. Adelita'nın en iyi arkadaşı.

Kaliforniyalı sürtük.

Diego soğuk bir tavırla, "Biraz sigorta getirsem iyi olur diye düşündüm," dedi.

Adelita kollarımda titriyordu. "Babam onu kaçırdığını öğrenince seni öldürecek."

Diego'nun başı yana eğildi. "Cariño ... bu onun fikriydi."

Adelita dondu kaldı. Nefes nefese kaldı. Ama karşılık vermedi. Babası hakkında öğrendiklerinden sonra her şeyi yapabileceğine inanıyordu.

"Beklentiler, amcık surat," diye hırladı Ky. "Senin saçmalıklarından gerçekten sıkılmaya başladım."

Şüpheli gözlerini benden ve Adelita'dan ayırmadan, parmaklarını şıklatarak Landry'ye esirleri getirmesini işaret etti. Saniyeler içinde minibüsten indirilip açıklığa götürüldüler. Alev arkamızda hırladı ve kardeşler arasındaki gerilimin yükseldiğini hissettim.

yaklaştı. Dövülmüşlerdi, yüzleri kan içindeydi.

Bir Klan üyesi onları açıklığın ortasına götürdü ve her birine tekme atarak diz çöktürdü. Olduğum yerde sallandım,

Bu piçlere saldırmaya ve mümkün olduğunca çoğunu indirmeye hazırdım. Ama Adelita dönüp bana baktı.

Diego umutlara doğru yürüdü ve bir bıçak çıkardı. Styx silahını uzattı, Hangmen Mute Diego'yu kafatasından vurmaya hazırdı. Diego Slash'in yanına gitti, uzandı ve onu bağlayan ipi kesti. Sonra Zane'e doğru ilerledi, ve son olarak Lil' Ash'e.

Diego, "Adelita," dedi ve başını salladı; bu, Adelita'ya ona gitmesi için bir komuttu. Adelita'nın gözleri umutlardan, bir Klan askeri tarafından bıçak zoruyla tutulan Charley'ye kaydı. Ve son olarak Diego'ya. Adelita kollarımdan kurtuldu ve onu tekrar kendime çekip götürmemek için kendimi zor tuttum. Adelita hüzünlü bir gülümsemeyle benden uzaklaşıp Diego'ya doğru yürüdü. Kanım donmuştu.

Gözlerindeki o bakıştan hoşlanmamıştım. Sanki gerçekten veda ediyormuş gibiydi.

Sadece Diego'nun sesi dikkatimi ondan uzaklaştırdı. "Ayağa kalkın lan!" Beklentiler onun dediğini yaptı. Adelita giderek Diego'ya yaklaştı.

O yaklaşırken adayların yüzlerinde gördüğüm rahatlama çok açıktı. Onlar lanet olası çocuklardı. Korkudan altlarına sıçarlardı. Adelita, Diego'nun yanında durdu. Ona gülümsedi. Tank beni durdurmak için elini koluma koydu.

ve onu geri götürmek. Sakinleşmeye çalışarak nefes aldım.

" ocuklar," diye bağırdı Ky.

Diego başını salladı ama sonra "Bir şey daha var" dedi. Bir an Adelita'nın yanında durdu, sonra da kolunu Lil' Ash'in boğazına dolamış, kafasına silah dayamıştı. Bakıyorum Diego doğırudan Ky ve Styx'e bakarak, "Siz benim bir şeyimi aldınız, şimdi ben de sizinkini alacağıım," dedi.

Ne olduğunu anlayan Küçük Ash'in gözleri büyüdü. Alev arkamızdan öfkeyle kükredi ve bizi ezip geçti. kardeşine ulaşmak için adamlara saldırdı. Diego emniyetini bıraktı, tam o sırada Slash yandan Ash'e doğıru koştu ve Ash'i yere düşürüp Diego'nun elinden kurtardı. Diego tereddüt etmedi; bunun yerine silahı Slash'e çevirdi ve çocuğun gözlerine doğıru bir kurşun sıktı. Küçük Ash'in çığılığı havada yankılanırken dünya ağır çekime geçti, onu Smiler'ınki izledi, Adamlardan kaçıp yerde yatan kuzenine doğıru koştu. Kafasından kan sızıyordu. Slash'ın gözleri açıktı ve hiçbir şeye bakmıyordu.

Ash yerden kalkıp bize doğıru koşarken dünya gerçek zamana geri döndü. Birkaç silah kaptı

Florida bölümünün kardeşlerinden biri olan Ferg'den aldığı kurşunla açıklığa geri döndü ve ateş etmeye başladı.

Kükreyerek Klan ve kartel etine kurşun üstüne kurşun sıktı. Flame saniyeler içinde onun yanındaydı, silahlarını Klan'a doğrultmuştu.

geri ateş etmeye başladı.

"Zane!" Viking'in sesi, ne yapacağını bilmez bir halde olan biteni izleyen en genç adayda çınladı. Kartelden biri Zane'e doğru koştu, bıçağı çocuğu bıçaklamaya hazırdı. Uzaktan bir el silah sesi duyuldu ve kartelci herif kalbine isabet eden kurşunla yere yığıldı. AK. Zane'in eğilip kartel puştunun silahını alması sadece bir saniye sürdü. Ash'i takip etti. Küçük puştun kartelev Klan'a ateş etmeye başlamasını izledim. İki adam hemen düştü. Çocuğun daha önce hiç adam öldürmediğinden emindim. Artık öldürmüştü.

Üçü Klan'a ve kartelev kurşun yağdırırken Ash de en az kardeşi kadar deli görünüyordu. Ash kendini kaybetmişti. Smiler yerde Slash'in yanındaydı, onu bizim hattımıza geri çekmeye çalışıyordu, Smiler'in yüzü acı içindeydi. Tank Ona yardım ettim ama çocuk sürüklenerek yanımdan geçerken gittiğini gördüm.

Diego.

Diego Slash'i öldürmüştü.

Diego'nun işini bitirecektim.

"Tanner!" Adelita'nın sesi kulakları sağır eden kurşun seslerini kesiyordu. Diego kartelin koruma hattına geri çekilmişti. Savaşan adamların arasından hızla geçerek önüme çıkan herkese bıçak saplıyor, silahımı ateşliyor ve Kurşunlarımı kafalarına saplıyordum. Adelita bana doğru koşuyordu. "Charley! Tanner ... Charley'i almalıyız!" Adelita yanıma düştü ve ben de açıklıkta Charley.

Viking ona en yakın olanıydı. "Vike!" Viking, Klan'ı savuştururken başını çevirdi. "Orospu!" Charley sendeleyerek etrafta dolanırken kafası yana kaydı, belli ki uyuşturulmuştu ve yönünü şaşırmıştı. Kaçmaya çalışıyordu. Viking kolunu onun beline doladı ve onu geri çekmeye çalıştı. Ama kaltak onunla dövüşüyordu. Yüzüne yumruklar atıyor ve tekmeler savuruyordu. Tam bir Klan askeri Vike'a doğru koşarken, kadın adamın kolundan kurtuldu. Viking herifi boynundan bıçakladı, sonra da boğazını kesti. Ama Charley'i yakalayamadan

Diego'nun adamlarından biri tarafından kartel hattına geri çekildi.

"Hayır!" Adelita ılık attı. "Charley!" Kartelden ve Klan'dan arabalar ve kamyonlar açıklıktan kükreyerek çıkmaya başladı. "Geri ekilin!" Ky, Klan ve kartel geri çekilmeye başlayınca Geri ekilme. Adelita kurtulmak ve Charley'i bulmak için mücadele ediyordu. Gitmesine izin vermeyerek onu tuttum. Açıklık cesetlerle doluydu. Ama aralarında Charley'i göremiyordum.

Viking Alev'e doğru koştu ve onu ölüden de öte olan bir bedeni parçalamaktan geri çekmeye başladı. Viking'le dövüşürken Alev'in siyah gözleri ıldır mıştı. Ama Vike güçlü durdu. "Flame. Bu Vike. Gitmeliyiz." Alev'e berraklık gelmiş gibiydi. Ama kardeşini değil. Ash tam bir psikopata dönüşmüştü,

Ölmekte olan Klan ve kartelev yüzleri tanınmaz hale gelene kadar ateş etmek, sırf zıpladıklarını görmek için l bedenlere kurşun sıkmak.

Styx Ash'in yakasından tuttu ve onu geri çekmeye başladı. ocuk Styx'le dövüşmeye çalıştı. "Bırak beni! Onları öldürmek zorundayım! Onları ldrmeliyim!" diye hırladı, yüzü kıpkırmızıydı ve gözleri kan çanağına dönmüştü. Piç kurusu kana susamıştı. Styx çocuğu eğlendirmede bile; sadece elindeki silahları tekmeledi ve

onu kamyona doğru fırlattı.

"Beni yolun dışına itti!" Ash kükredi, sesi kırılmıştı.

"Benim için kurşun yedi ve şimdi öldü! Onun yerinde ben olmalıydım!" Göğsünü yumrukladı.

"O lanet olası ben olmalıydım!" Flame kardeşinin yanında ayaklarının üzerinde sallanıyordu. Flame'in işkence görmüş yüz ifadesinden

Adam ne yapacağını bilmiyordu. Ama Ash çığlık atıp havaya kükrediğinde,

Flame Ash'i boynundan yakaladı ve göğsüne doğru çekti.

Flame'in gözleri kapanırken ve hızlı hızlı nefes alırken Ash'in içi parçalanmıştı. Ash Alev'e yapıştı ve hiç bırakacakmış gibi görünmüyordu.

AK bize doğru geldi. Doğruca Vike ve Zane'e koştu. Zane'in başını öptü. "Onları sen mi öldürdün?"

"Slash'i öldürdüler," dedi Zane. Sesi titriyordu ve Zane'in bugünden sonra artık bir çocuk olmayacağını biliyordum. Birinin canını aldığınızda, geriye kalan tüm masumiyetiniz yok oluyordu.

AK Zane'e sarıldı, sonra da "Kamyonetime bin" dedi. AK, hâlâ Flame'in kollarında olan Ash'e döndü. "Flame, Ash, siz de binin."

Ash Alev'den ayrıldı. Cesetlere ters ters baktı. "Ash, kamyonu bin," diye tekrarladı AK. Ash AK'ye döndü. AK'nin

gözleri kısıldı.

"Lanet kamyonete bin dedim Ash." Ash tartışacakmış gibi görünüyordu ama döndü ve arkaya, Zane'in yanına bindi.

Çocuğun gözleri ellerine kaydı.

Kanla kaplıydı ve parmaklarını birbirine sürtmeye başladı, kana odaklanmıştı.

Ky, Styx adına konuşarak, "Eve," diye emretti. "Konvoy halinde yerleşkeye dönüyoruz." Adelita'yı kamyonu doğru yönlendirdim. Sessizdi, çok sessizdi. Ama Smiler kanlar içinde yanımızdan geçip kollarında cansız bir Slash'la AK'nin kamyonuna doğru ilerlediğinde Adelita'dan bir çığlık koptu. Yol boyunca onları izledi.

kamyonu. Smiler'ın yüzü boştu ama gözleri ateş ve acıdan başka bir şeyle dolu değildi. Kamyonu binip Slash'in bedenini göğsüne bastırıldığında lanet olası göğsüm gerildi. Kuzeninin başını defalarca öperken ve onu ileri geri sallarken gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı.

Adelita da izledi. Gerçeklerin Smiler'ın yüzüne çarpmasını izlerken yüzü harap olmuştu. Slash ölmüştü. Lanet kuzeni ölmüştü.

"Lita, hadi bebeğim." Ama Lita hareket etmedi. Uyuşmuştu ve gözlerini Smiler ve Slash'ten ayıramıyordu. Onu kaldırdım.

Adelita kamyonu bindi ve yola çıktıklarında kardeşlerimi takip etti.

Slash'in Lil Ash'i nasıl kurtardığını düşündüğümde kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Smiler'ın kuzeni gitmişti. Lanet olası Diego yüzünden. Onu öldürecektim. Bir şekilde, bir gün, lanet olası boğazını kesecek ve yavaş ve acılı bir şekilde ölmesini izlerken gülümseyecektim.

Adelita'ya bir bakış attım. Dudakları solgundu ve titriyordu. Kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çektim. Hemen başını göğsüme yasladı ve kolunu belime doladı. Eve kadar araba kullanırken bana sıkıca sarıldı. Gözyaşları gömleğimi ıslattı.

Yerleşkeye geri döndüğümüzde kardeşler barda toplanmıştı. Edge ve Rider yaralı adamları bekliyorlardı. Bari atladım ve Adelita'yı doğruca odamıza götürdüm. Duşu çalıştırdım ve onun durduğu yere doğru ilerledim. Gözleri yaşlarla doluydu ve bir şekilde tutunmazsa yere yığılacakmış gibi kollarını beline dolamıştı. Ellerimi kollarında aşağı yukarı gezdirdiğimde "Onu öldürdü," diye fısıldadı. O kadar üzgündü ki

Lanet olası soğuk. "Onu öldürdü, aşkım... O çocuğu öldürdü ve bu benim hatam."

Onu bu kadar kırılmış, bu kadar üzgün görünce midem bulandı. Slash, Adelita'dan sadece birkaç yaş küçüktü. Şu anda o kadar genç görünüyordu ki. "Bu senin hatan değil bebeğim. O pisliğin suçu. Onu o öldürdü, sen değil."

Diego'nun Slash'in kafasına nasıl kurşun sıktığını düşününce çenem sıkıştı. Pislik herif gülümsemişti.

"Onu intikam için öldürdü. Onu öldürdü çünkü ben buradaydım. Beni seninle gördü. Başarısızlığa dayanamaz, Tanner. Kaçırılmamı bir başarısızlık olarak göreceksin. Bu onun intikamının sadece başlangıcı. Bundan eminim."

Adelita daha fazla titredi. "Hadi gel." Onu banyoya götürdüm ve kıyafetlerimizi çıkardım. Onu sıcak duşa soktum ve suyun başından aşağı dökülmesine izin verdim. Üstünü başını temizledim.

Çatışmada sıçrayan kan derisinden temizlendi.

Ve onu öptüm. Onu öptüm, böylece bir dakikalığına da olsa unutacaktı. Onu yatağa götürdüğümde, yatırdım ve çökmesine izin verdim.

"Bu senin hatan değildi," dedim. Adelita konuşmadı. Çok yıkılmıştı. Nefes alıp verirken tavana baktım.

eşitlendi. Karanlığa baktım ve o pislik Diego'yu düşündüm.

Onun en iyi arkadaşını düşündüm.

Adelita itaat etsin diye dövülüyor ve köle gibi sürükleniyordu.

Sonra çocuk Ash'i Diego'nun kollarından iterken Slash'i düşündüm. Kafatasını delip geçen o kurşunu ve ölümle donup kalmış gözlerini düşündüm.

Onu kollarında tutarken gülümsüyordu.

Adelita uyuyakalmıştı. Onu uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalktım, üzerime bir gömlek ve kot pantolon geçirdim ve odadan çıktım. Bara girdiğimde ortalık tam bir katliama dönüşmüştü. Sesler yükseliyordu, kardeşler birbirinin üzerine konuşuyordu.

Styx'in yüksek sesli ıslığı odayı susturdu. Herkes ona döndü. Styx imzalarken Ky, "Bir plana ihtiyacımız var," dedi. "Geri gelecekler. O amcık bu işin peşini asla bırakmayacak.

Adelita'yı istiyor

ve onu ele geçirene kadar hiçbir şeyden

vazgeçmeyecek." Tank'in eli omzuma indi. "İyi misin?"

"Evet." İyi değildim. Ama ölü değildim, bu yüzden

çenemi kapalı tuttum.

"Onun olarak gördüğü şeyi aldık," diye devam etti Styx. "Ve onu geri istiyor." Styx elini saçlarının arasında gezdirdi. Bir şey düşünüyormuş gibi durakladı. "Ama gördüm ki

O pislighin gözleri. Artık mesele sadece Adelita değil. Biz ona gününü gösterdi. Onun gibi şerefsizler böyle şeylerin peşini bırakmaz. Bu yüzden kuzey eyaletlerinden bazılarını çağırıyorum. Bu savaşı bir an önce bitirmeliyiz. Ondan daha fazla adamımız var. Daha fazla silahımız var." Styx'in gözleri sertleşti. "Ve o amcık beni kızdırdı. Adaylarımızdan birini öldürdü. Onu kayıkçıya gönderdi. Lanet olası bir çocuk ... artık kişisel bir mesele."

Ky, "Diego, Phebe ve Sia'nın ağzına sıçan piçlerden biri," diye ekledi. "Klan'ın canı cehenneme. Zamanla ölecekler. Şu anda Quintana ve Diego'nun peşindeyiz. Ve her biri ölene kadar da durmayacağız."

Kardeşler başlarını sallayarak onayladılar. Bazıları gülümsedi, heyecanla

kartel cinayetleri ufukta görünüyordu. Styx hepimizin gözlerinin içine baktı. Ellerini kaldırdı. "Bu gece orospularınızı sikeyim. Yarın gece Slash'i gömeceğiz, sonra da karteli nasıl alt edeceğimizi planlayacağız. Çünkü bu konuda hata yapmayın, Hades Meksika'nın küçük bir parçasını mahvetmek üzere." Styx ellerini indirdi ve önüne konan viskiyi yudumladıktan sonra odadan çıktı.

Tank elini tıraşlı kafasının üzerinde gezdirdi. "Kahretsın

kardeşim," diye bağırdı ve bize en yakın masaya çöktü. Ben de oturdum.

Yanında. "Bugün Beau'yu gördün mü?" Başımı salladım.

"Seni tanıımıyormuş gibi ters ters bakıyordu. Pislik herif. O senin kardeşin. Klan'la bu kadar içli dışlı olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama bugünkü hali ..." Tank nefesini verdi ve söyleyeceklerini yarıda kesti.

"Onun düştüğünü gördün mü?" diye sorduğumda nabzım hızlandı. Kavgada mı?"

Tank gözlerime baktı. Beni buradaki herkesten daha iyi tanıyordu. Sadece Adelita beni daha iyi tanıyordu. Her şeye rağmen, acınası bir şekilde, küçük kardeşim için hâlâ endişelendiğimi görmeliydi. Tank öfkesinin bir kısmını kaybetti. "Onu kavgada hiç görmedim. Yine de bıçaklarımın boynlara saplanması ve kurşunlarımı parçalaması dışında pek bir şey görmedim.

kalpler." Rahatladım. Ama bunun bir anlamı yoktu. Bu savaş kan ve etle dolu bir akıl tutulmasıydı. "Eski kardeşlerimizden bazılarını hakladık," dedi Tank.

"Peki nasıl hissettirdi?"

Tank gülümsedi. "İyi, kardeşim. Gerçekten çok iyi."

Başımı arkaya eğdim ve ellerimi yüzümde gezdirdim. Bok gibiydi. Her şey. Beau'nun hayatta kalıp kalmadığına dair hiçbir fikrim yoktu.

Landry'de de olsaydı. Ama Diego'nun olduğunu biliyordum. Tabii ki o kaypak herifin vardı. Bir sonraki hamlesinin ne olacağını düşünmeye çalıştım.

olurdu. Ama aklım Slash'in yere yığılırkenki yüz ifadesi ve Adelita'nın yatakta kendini suçlayan çığlıklarıyla doluydu. "Lanet olası Lil Ash," dedi Tank, sesi şok olmuştu. Barın etrafına bakındım. Flame, Ash, Zane ya da Vike'dan hiçbir iz yoktu.

"Çıldırıldı," dedim ve Tank onaylarcasına yavaş bir nefes verdi.

"O çocuk ... o anda Flame'di."

Ash'in silahları kapıp savaşı başlatmasını düşündüm. On yedi yaşındaki çocuk sanki zevk için öldürüyormuş gibi kartelev ve Klan'a kurşun yağdırıyordu. Tank'ın eli omzuma indi. "Kendini hazırla, Tann. İçimde bu savaşın daha yeni başladığına dair bir his var." Tank ayağa kalktı. "Beauty'yi bulacağım." Durakladı, sonra gözlerimin içine baktı. "İyi olduğuna emin misin? Bugün çok ağırdı. Özellikle de senin için."

"Evet."

Tank'in gözleri saçmalıklarımı görebilecekmiş gibi bana dikildi. Ama sırtımı tokatladı ve barı terk etti. Yürüdüm.

Dışarıda. Biraz temiz havaya ihtiyaım vardı. Ziyarete gelen bölümlerin çadırları alanın çoğunu kaplıyordu.

Gözlerimi kapatarak bir sigara çektim ve nikotinin sihrini göstermesine izin verirken duvara yaslandım. İşim bittiğinde izmariti yere attım ve içeri girdim. Kıyafetlerimi çıkarıp Adelita'nın yanındaki yatağa tırmandım ve kolumu beline doladım. Sürtüğümü yakınımnda tutuyordum.

Adelita her zaman ışıkla doluydu. Onunla tanıştığım andan itibaren lanet bir fişek gibiydi. Ama Slash bu gece düştüğünde, içindeki ateşin söndüğünü gördüm.

Nemli saçlarını öptüm ve kolumu göğsüne doladım. Ve o uyurken bütün gece ona sarıldım. Bugünü kafamda lanet bir plak gibi tekrar tekrar oynattım. Beau, Landry, Diego, Slash... her şey.

Her şey boka sarıyordu.

On İkinci Bölüm

Adelita

Yağmurun başımıza sertçe yağmasının uygun olduğunu düşündüm. Tabuta bakarken bedenim uyuşmuştu. Tabut kapalıydı, cenaze adayının kafasındaki yara açık bir tabut için çok ağırdı.

Tenim titredi ama bunun yağmurla bir ilgisi yoktu. Tabut Hangmenler tarafından yere indirilirken titredim. Gözlerim Slash'ın kuzenine sabitlendi. Smiler'ın yüzünde öyle şiddetli bir acı vardı ki kalbimin çatladığını hissettim. Etrafımdaki insanlara baktım. Bir kardeşini kaybetmiş olan adamlara. Hayatının baharında öldürülen bir adama. Kadınlara ve yüzlerini aydınlatan hüzne baktım.

Ve diğer iki adaya baktım. Diego'nun aldığı diğer iki çocuğa. İkisinden daha genç olan Arkadaşı toprağa verilirken, Hangmen geleneğine uygun olarak gözleri morarmıştı. Ama ben Asher'dı. odaklanmıştı. Yüzü diğerlerinininki gibi üzgün değildi. Öfkeliydi, kara gözleri vahşice parlıyordu. Vücudu o kadar

Sıkıca gerilmişti, her an kopacakmış gibi görünüyordu. Siyah saçları yağmurla birlikte yüzüne yapışmış ve onu sırlıslıkla etmişti. Ama gözleri tabuttan hiç ayrılmıyordu, sanki yeterince dikkatli bakarsa arkadaşını diriltebilecekmiş gibi.

Midem bulandı. Çünkü asla olmayacaktı. En iyi arkadaşını asla geri alamayacaktı. Ve muhtemelen sonsuza dek Slash onu yoldan ittiği için kendini suçluyor. Oysa benim hatamdı. Hepsi benim hatamdı. Diego o genç adamı benim yüzümden öldürdü.

Tüm bu acı, tüm bu şiddet ve ölüm benim suçumdu. Tanner'ın eli benimkini aradı ve bırakmadan önce kısa bir süre sıktı. Slash'i yere indiren adamlar mezardan geri çekilirken ona bakamadım. Hangmen'lerin her biri silahlarını çıkardı.

Smiler tabutun üzerindeki toprağı küremeye başladığında, Styx havaya tek bir el ateş etti ve çıkan ses kuşların çevredeki ağaçlardan dağılmasına neden oldu. Hangmen'in geri kalanı prova edilmiş bir dans gibi havaya sayısız el ateş etti.

Havayı. Ama Asher hâlâ hareket etmiyordu. Gece yarısı gözleri hızla örtülen tabutta sabit kaldı, çenesi sıkıldı ve

Elleri yumruk olmuş bir şekilde yanında duruyordu. Böyle bir acıya ve öfkeye tanıklık edemeyeceğim için gözlerimi ayırdım, ancak Saffie'yi buldum

Asher'a doğru gizli, endişeli bakışlar fırlatıyordu. Annesinin şemsiyesinin altında durmuş, her zamanki gibi Phebe'ye sarılmıştı. Saffie annesinin yardımı olmadan ayakta duramıyor gibiydi.

Ama gözleri Asher'a kaymaya devam etti. Asher onun baktığını hiç fark etmedi. Ve bunun utanç verici olduğunu düşündüm. Asher açıkça

Şu anda onu rahatlatacak birine ihtiyacı vardı. Ve Saffie bunu sağlayabilecek gibi görünüyordu.

Son silah sesi duyulduğunda ormana sessizlik çöktü. Hepimiz son toprağın da tabutun üzerine atılmasını ve Smiler'in mezarın başına dikilmesi için geçici bir haç getirmesini izledik. Tanner bana bir Hangmen mezar taşı yapıldığını söylemişti.

Smiler bir balyoz aldı ve haçı yere gömüldü. Ve yemin ederim, çekicin basit ahşap haça her vuruşunda ruhunun bir parçasının yok olduğunu gördüm. Yağmur, damlaların bir anda yere düştüğünü fark etmemi sağlayacak kadar azalmıştı.

Smiler'in yanaklarına düşen yağmur değildi. Bir daha asla

göremeyeceği kuzeni, kaybettiği aile üyesi için dökülen gözyaşlarıydı. Boğazımdaki yumruyla daha fazla mücadele edemedim.

Böyle güçlü bir adamın kırıldığını görmek. Rider olarak tanıdığım doktor öne çıkıp elini Smiler'ın koluna koyduğunda durum daha da kötüleşti. Smiler son kez haça vururken elleri titriyordu. Sonra bir barajın çatlaması gibi başını Rider'ın göğsüne çevirdi ve paramparça olmuş kalbinden acı dolu çığlıklar yükseldi.

Bu çok fazlaydı. Suçluluk duygusu, acı ve Slash'ın benim yüzümden öldüğünü bilmek. Smiler kuzenini kaybetmişti. Tanner üzüntümü hissetmiş olmalı ki beni kollarıyla sardı. Yüzümü onun kesiğine gömdüm ve Tanner ile derinin tanıdık kokusunun beni ısıtmasına izin verdim. Ama faydası olmadı. Üşüyordum. Ve bir daha sıcaklık hissedebileceğimden emin değildim.

"Hadi," diye ısrar etti Tanner. Onun yüz hatlarında da suçluluk duygusunu gördüm. Bunların hepsi bizim suçumuz muydu? Bu adam ölmüş müydü? Çünkü birlikte olmaya o kadar çok ihtiyacımız vardı ki? Tanner'a sormak istedim ama çok korkuyordum. Bilmek istemiyordum.

Cevap.

Tanner kolunu omuzlarıma doladı ve bizi Smiler'a doğru götürdü. Hangmen'lerin her biri ona doğru yürüyor ve sessiz bir destekle ellerini sırtına koyuyordu. Rider

bütün zaman boyunca onun yanında kalmıştı. Geride durduk ve sıra bize gelene kadar bekledik. Dudağım titriyordu.

Ona yaklaştım ve perili gözleriyle karşılaştığımda konuşamadım. Tanner elini sırtına koydu.

"Özür dilerim," diye mırıldandım ve hayatım boyunca hiç bu kadar büyük bir anlam ifade edecek kadar az konuşmadığımı hissettim. Smiler cevap vermedi. şu anda bir şey algılayıp algılamadığından bile emin değildim. Uyuşmuş, kaçamayacağı bir cehenneme hapsolmuş gibi görünüyordu.

Tanner beni ormandan geçirip kulüp binasına doğru yönlendirdi. İleride Viking'in kestiği yerdeki Hades'e baktım. Bir elinde ilmik, diğerinde silah olan karanlık tanrıya baktım. Slash'i kollarına alıp almadığını merak ettim - eve dönen kendi adamlarından birini.

Gökyüzü karanlık ve çalkantılıydı, kasvetli havayı yansıtıyordu.

tüm kulübün havası. Bara girdik ve kardeşler içmeye başladı. Bu gecenin sessiz bir tefekkür için değil, içki ve eğlence için olduğunu hemen anladım.

Bu adamların -ve kadınların- içinde yaşadıkları tehlikeli dünyayı geçici olarak unutarak. Düşmüş bir kardeşe içmek içindi.

intikam eylemi kaçınılmaz olarak bunu takip edecekti.

Bir masaya oturduk. Tanner'ın gözlerini üzerimde hissettim. Kafamı kaldırıp bakmadım. Göğsüm çok fazla duyguyla çalkalanıyordu ve içimi göreceğini biliyordum. Tanner hep öyle yapardı. Ve şu anda düşüncelerimle yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Yine de yalnız kalmama izin vermedi. Tanner eliyle çenemi kaldırdı. Gözleriyle, o çok sevdiğim mavi gözleriyle buluştuğum anda eğildi ve dudaklarımdan öptü.

Barın etrafındaki kadın ve erkeklere baktım. Smiler ve Ash ortaya çıkmamıştı, Rider da öyle. Zane, AK ve Phebe ile birlikteydi. Cenazede çocuk başını yerden hiç kaldırmamıştı. Adamları vurduğunu hatırladım.

Kurşunları kalplere, kafalara ve boyunlara isabet ediyordu. Geceleri uyuyup uyuyamadığını ya da yüzlerin ona musallat olup olmadığını merak ediyordum. AK kolunu Törenin başında Zane'in omzuna sarıldı ve onu yakınında tuttu. Çocuk ona bir mıknatıs gibi yapışmıştı.

Bu bana Smiler ve Slash'i ve Smiler'ın kuzenini gömerken nasıl yalnız olduğunu düşündürdü. "Slash'in Anne?" Tanner'a sordum. "Babası mı?"

Tanner kimi kastettiğimi anlamış olmalıydı. "Bilmiyorum." Elini saçlarımda gezdirdi. "Smiler konuşkan biri değildir. Yapma.

Orduda olduğu dışında bir şey bilmiyorum. Buraya nasıl geldiğini bilmiyorum. Slash hakkında da pek bir şey bilmiyorum." "Yalnızdı," diye fısıldadım, Smiler'ın gözyaşlarını düşünerek

Slash'in tabutuna toprak attı. "Yanında ailesi yoktu. Onu sevecek kimsesi yoktu." Tanner beni kendine çekti.

Tank ve Beauty'nin gelip yanımıza oturmasıyla kucağındaki sessiz rahatlık kısa sürdü.

"İçki?" Tank kasvetli bir sesle söyledi. Tanner, Tank'le birlikte kalktı ve bara yöneldi. İki yakın arkadaşın birlikte yürümesini izledim ve o anda Tank'e sonsuza dek minnettar oldum. Tanner yenilmiş, kaybolmuş bir çocukken onun yanında olmuştu. Tank onu pek çok açıdan kurtaran kişi olmuştu. Tanner artık Klan'ı istemediğinde yanında olmuştu. Ve Tank ona bu adamların arasında bir yuva, gidecek başka hiçbir yeri yokken bir sığınak vermişti.

Bir huzur titreşimi ağır kalbimi sakinleştirdi. Tanner yalnız değildi. Benden başka onu seven insanlar vardı. "Bu senin hatan değildi." Beauty'nin sesi beni Tanner ve Tank'e bakıyordu. Beauty'e döndüm. beni inceliyor. "Bunu gözlerinde görebiliyorum, sevgilim. Kendini suçluyorsun."

"Diego bana kızgındı."

Güzellik iç çekti. "Hangmen seni aldı, tatlım. Kimse senin kim olduğunu bilmeden evinden aldılar." Bu doğru olsa da, pek teselli edici değildi. Beauty bana yaklaştı. Odadaki adamları işaret etti. "Sen kartelsin, Lita. Bu hayatı şimdiye kadar bir kardeşin kolunda kapıdan içeri giren herkesten daha iyi anladığını biliyorum. Bu yüzden, bu kulübe, bu hayata bağlılık yemini eden herkesin bunu yaptığını söylememe gerek yok.

riskleri bilerek. Sırtında Hades'in olduğu bir kesiğe basan her kardeş ertesi günü göremeyecek kadar yaşayamayacağını bilir." İç çekti. "Bu çok zor. Ve bu kadar genç birinin başına böyle bir şey geldiğinde, iki kat daha fazla acı veriyor." Beauty elimi tuttu. "Ama kendini suçlamak onu geri getirmeyecek. Sadece ömür boyu acı çekmene neden olur." Tanner ve Tank içkilerimizle birlikte masaya geri geldiler. Ayağa kalktım ve kollarımı Tanner'a dolamak için hareket ettim. Gözleri şüpheliydi. Onu öptüm. Tanner da beni öptü. Geri çekildiğimde, "Ben tuvalete gidiyorum," dedim.

banyo."

"İyi misin, prenses? Gerçekten mi?"

"Olacağım."

Bardan çıktım ve odamıza doğru yöneldim. Ama Edge ve Rider'ın çalıştığı sağlık odasının önünden geçerken durdum. Etrafta kimsenin olmadığına emin olduktan sonra kapının tokmağını denedim. Kapı açıldı ve karanlık odaya girdim.

Kullanmak

Dışarıdaki ayın ışığında, aradığım şeyi bulana kadar çekmeceleri karıştırdım. Cebime koyarak Tanner'ın odasına gittim ve erişilebilir ama gözden uzak bir yere yerleştirdim.

Tanner'ın çalıştığı masaya giderek çekmeceyi açtım ve yakıcı hücrelerden birini çıkardım. Kapının kilitli olduğundan emin olduktan sonra hücreyi açtım ve numarayı aradım.

Hücre açılır açılmaz şöyle dedim: "Dört saat içinde Hangmen mülkünün surunda olacağız. Me regreso a casa." Telefonu kapattım ve tekrar yerine koydum.

Tam olarak bulduğum yerde çekmece.

Bara geri döndüm ve gece ilerledikçe adamlar daha da sarhoş oldular. Sonunda Tanner'a döndüm. "Odaya gidebilir miyiz, aşkım? Yoruldum."

Tanner viskisini bitirdi, sonra ayağa kalktı. Ayrılmadan önce uzandım ve Beauty'ye sarıldım. Bana gülümsedi.

Geri çekildiğimde. "Her şey için teşekkür ederim," dedim. Sadece o beni duyabiliyordu. "Ve Tanner'a senin gibi baktığın için. Siz onun ailesisiniz."

"Umarım seninki de öyledir."

"Her zaman," diye cevap verdim ve nefesimdeki duygusal kesilmeyi gizlemeye çalıştım.

Tanner kolunu bana doladı ve odamıza doğru yürüdük. Phebe ve Saffie'nin yanından geçtik ve onlara küçük bir el salladım.

Saffie utangaç bir el sallayışla karşılık verdiğinde göğsümün dolduğunu hissettim. Saffie

Odaya döndüğümüzde kapıyı kilitledim. Tanner bilgisayarına gitti ve bir şeyi kontrol etti. Ne olduğunu bilmiyordum. Onu izlediğimi bilmiyordu. Buna sevindim.

Çünkü onu hafızama kazımam gerekiyordu. Mavi gözleri ve açık renk kirpikleri. Sadece benim yanımda aydınlanan o sert yüzü. Benimkini çok güzel öpen dudakları ve her zaman beni tutmaya çalışan elleri. Bana her zaman dokundu ve beni sevilebileceğimi düşündüğümünden çok daha fazla sevdiğini sözsüz olarak söyledi.

Sonunda ekrana baktığında, sessizce elimi uzattım. Tanner bilgisayarını kapattı ve yanıma geldi. Elimi tutmadı. Onun yerine beni kucağına aldı.

Bacaklarımı onun beline doladım. Bizi yatağa götürürken öpüşmedik. Konuşmadık. Konuşulacak bir şey yoktu. Bu gece sessizlik içindi ve ben bu adama nasıl Onu çok sevdim ve ona taptım. Birlikte olmayı başardığımız kısa süre içinde bana, bazı insanların kırk yılda elde ettiğinden çok daha fazlasını vermişti. Onun bilmesini istedim ki

Ona ve bizim için vazgeçtiklerine değer veriyordum. Ve onunla gurur duyuyordum. İstismara uğramış çocukla gurur duyuyordum.

Saldırgan ve kontrolcü babasından uzaklaşmış ve karanlığından çıkıp ışığın güvenliğine kavuşmuştu.

Tanner üstüme yuvarlandı ve kıyafetlerimi çıkarmaya başladı. Bana yumuşak ve yavaşça dokunmasına izin verdim, parmakları tenimi okşuyordu. Kıyafetlerimi yere bırakmasına izin verdim, sonra üzerimde sürünerek vücudumun her santimini öptü. Doğruldu, böylece yatağın üzerinde diz çökmüştük. Kestiği yeri ittim, gömleğini başının üzerine kaldırdım ve kot pantolonunu aşağı indirdim. Ellerimi geniş göğsünde gezdirip bulabildiğim her yara izini ve eski yarayı öperken Tanner'ın nefes alış verişi hızlandı. Sonunda ağzına ulaştım. Onu nazikçe öptüm,

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim.

Onu sırt üstü yatırıp ağzımızı hiç ayırmadan üzerine çıktım ve yavaşça yere çökerek beni doldurmasına izin verdim. Yumuşak bir iniltiyle ellerimi Tanner'ın göğsüne koydum ve yüzüne baktım. Hiçbir zaman başka tarafa baktı. Bir kere bile. Nefes alışının zorlaşmasını izledim. Ben ileri geri sallanırken göz bebekleri büyüdü ve yanakları kızardı.

Tanner'ın elleri vücudumda geziniyor, her kıvrımına bir sanatçının ilham perisine duyduğu hayranlık gibi hayranlık duyuyordu. Bu hissin tadını çıkardım. Her dokunuşu kalbime aldım ve orada bir yuva bulmasına izin verdim. Uyluklarımda baskı oluşmaya başladığında bakışlarım Tanner'ın kılere kilitlendi. İçimde nabzının attığını hissettim. Ben paramparça olurken, Tanner beni uçurumun kenarından takip ederken bile, güzel yüzünün zevkle gerilmesini, elleri kalçalarımı kavrarken gözlerinin kapanmasını izledim. Dünyada hiç kimsenin bir başkasını benim onu o anda sevdiğim gibi sevemeyeceğinden emindim.

Ve hiç kimsenin kalbinin bu kadar yavaş, bu kadar acı verici bir şekilde kırılmadığından emindim, ölüm hoş bir rahatlama gibi görünüyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Tanner. Kollarını sırtıma dolayarak beni göğsüne çekti. Düşmek üzere olan

gözyaşlarımı tuttum.

"Ti amo, Tanner Ayers . . . sempre."

Tanner'ın nefes alış verişinin kesildiğini duyana kadar bu şekilde kaldık. Onu uyandırmamaya dikkat ederek yanına uzandım,

başucumdaki saate bakıyordum. Zaman hızla parmaklarımın arasından kayıp gidiyordu. Bir hamle yapmam gerektiğini anladığımda yataktan kalktım ve hızla giyindim. Tanner'ın masasına gidip bilgisayar kabloları için kullandığı kablo bağlarını aldım ve yatağa doğru ilerledim. Bir an durdum ve uykusunda ona baktım. Yüzü, yüzünü süsleyen olağan çizgilerden arınmıştı. Uykusunda huzurluydu ve günün her saatinde onu rahatsız ettiğini bildiğim tüm endişelerden arınmıştı.

Bana en çok bu haliyle güzel geliyordu - yüksüz. Geçmiş on musallat olmamıştı.

Gitmek için kısa bir zamanım olduğunu görünce, önce Ayak bileklerine kablo bağladım, sıktım, sonra bileklerine geçtim. Onu uyandırmamak için yavaşça hareket ettirdim. Gecenin erken saatlerinde sakladığım iğneyi geri alarak komodinin üzerine koydum, sonra parmağımı onun üzerinde gezdirdim.

onu uykudan uyandırmak için alnına vurdum. Tanner'ın gözleri çakmak çakmak açıldı ve kalbim baş döndürücü

bir ritimle atmaya başladı. Ben

... ve yerleşmeyi bekleyen yıkımı savuşturdum.

Derin bir uykudan uyandırılmanın verdiği şaşkınlıkla Tanner'ın yatağa bağlı olduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. O

Bana doğru yuvarlanmaya çalıştı ama kolu ve bacağı demir yatak korkuluklarını çekince başaramadı. Bana ulaşmaya çalışırken birden gözleri büyüdü ve hareket edemediğini fark etti. Kalan uykusunu da çabucak üzerinden attı.

"Lita?" diye aceleci bir ses tonuyla homurdandı. Gözleri gözlerime çarptı. Titrek bir nefes aldım. Ama konuştum. Bunu çabuk yapmam gerektiğini biliyordum, böylece cesaretimi kaybetmeyecektim... böylece soğukkanlılığımı koruyabilecektim.

"Gitmem gerek," diye fısıldadım. "Tüm bu şiddet ..." Başımı salladım. "Tüm bu ölüm." Gözlerimi kapadım ve Diego'nun kurşunuyla yere yığılan Slash'in donmuş yüzünü hatırladım. "Lita. . . bebeğim, çöz beni." Sesi kararlıydı ama panik havası seziyordum. "Üzgünsün ve yorgunsun." Kolunu daha sert çekti, yatağın demiri gücünün altında gıcırdıyordu.

"Eğer ben gidersem, onları durmaya ikna edebilirim."
Tanner dondu kaldı ve başı "hayır" diye sallanmaya başladı.
"Eğer kalırsam, aşkım, o asla

Vazgeç." Boğazımı temizledim. "Bunu bu insanlara yapamam. Mae ve Charon'a, Lilah ve Grace'e. Beauty, Phebe, Sia ... ve Saffie'ye. Tanrı biliyor ya, hepsi çok şey yaşadı." Ash'i ve onun ölü gözlerini düşündüm. Zane'i ve takındığı o boş, perili bakışı. Tanner'a doğru bir adım attım ve elimi sakallı yanağında gezdirdim. Geri çekilmedi. O şoktan donmuş gibiydi. "Burada iyi bir hayatın var bebeğim. Bu adamlar sana değer veriyor. Tank ve Beauty seni seviyorlar. Onlar senin ailen."

"Lita, çöz beni." Sesi daha sertti ve buz mavisi gözlerinde öfkenin birikmeye başladığını gördüm. Parmaklıkları çekti ama bağlar kopmadı. Yatağın kenarına oturarak Tanner'ın göğsüne, yüzüne dokundum ve parmak uçlarımı dudaklarında gezdirdim.

Sonunda elim kalbinin üzerine geldi. "Çok hızlı atıyor," diye fısıldadım.

"Beni terk etmeye çalışıyorsun," diye ısırıldı Tanner ve kollarını çekti. "Beni terk edemezsin bebeğim. Lütfen . . ."

Tanner'ın sesi duygularla boğuklaştığında, bu beni mahvetti. Ama zorlamaya devam ettim. Gözlerim buğulandı ve görüşüm bulanıklaştı. Ama karşı koymadım. Söylenen her kelimeyle

Ruhumun bir parçasını kaybediyordum. Ayrıldığımda hiçbirinin benimle olacağından şüpheliydim.

Tanner her şeye sahip olacaktı. Dilediğim gibi.

Yüzünü kavradım ve gözlerimle buluştuğundan emin oldum. Gözlerinin derinliklerinde gördüğüm acıyı bir kenara iterek, "Bir gün, başka bir hayatta, birbirimizi tekrar bulabileceğimizi hayal ediyorum," dedim. Tanner'ın yüzü acıyla buruştu. Alnındaki çizgileri okşadım.

"Lita. . ."

"Uzak bir gelecekte birbirimizle karşılaştığımızı ve birbirimizin ruhlarını tanıdığımızı hayal ediyorum. Ve biz bulunacağız." Kafamda o sahneyi canlandırırdım. "Sadece sen ve ben. Hiçbir önyargı ya da nefret hayatımızın bir parçası olmayacak. Kimse birlikteliğimize karşı

çıkmayacaktı. Kültür ya da ten rengi

bir faktör bile olmayacak." Gülümsedim. "Sadece beni seveceksin,

ve ben sadece seni severdim." Umutlarımı paylaşıırken kalbimin parçalara ayrıldığını fiziksel olarak hissediyordum.

"Ama bu hayat bizim için o hayali barındırmıyor, aşkım."

Başımı salladım. "Bu hep bir kavga oldu." Alnımı onunkine yaklaştırdım ve gözünün kenarından düşen bir damla yaşı izledim. Bu görüntüye dayanamadım. Bu güçlü gözyaşını görmeye dayanamıyordum.

Tüm kalbimle sevdiğim adam çok incinmişti. "Bu şekilde olmak zorunda, bebeğim. Acıyı durdurmalıyım. Her şeyi herkes için daha iyi hale getirmeye çalışmalıyım."

Tanner geri çekildi. "Hayır!" diye ısırdı ve yatakta çırpındı. Sol elindeki kablo bağının gerildiğini gördüm. "Meksika'ya geri dönersen seni öldürürler!" Hızlı konuştu. Aceleyle.

"Diego, takas sırasında bana koştüğün için seni affetmeyecek. Benimle birlikte olduğun için baban seni öldürecek, nokta.

Bu güvenli değil, bebeğim." Nefesini içine çekti. "Bu lanet olası bir intihar görevi. Ölmek için geri dönüyorsun."

Bunu biliyordum. Buna hazırlıklıydım... ama başka yolu yoktu. Tanner yüzümdeki kararlılığı görmüş olmalı.

çünkü kükredi, "Hayır! Gitmene izin vermeyeceğim! Peşinden geleceğim. Meksika'ya yaklaşamayacaksın."

İğneyi kaldırdım ve Tanner'ın yüzü soldu. "Lita, hayır... hayır,

bebeğim ... bunu sakın yapma!" Sesi kesildi ve tüm gücünü kaybetti. "Yapamam. Bunu sensiz yapamam." Başını salladı. "Bu hayat ... tüm bu özgürlük ... sen olmazsan hiçbir anlamı yok."

Eğildim ve alnından öptüm. "Yaşayacaksın, Tanner Ayers. Sen güçlüsün ve yeniden seveceksin."

Tanner kelepçelere karşı o kadar çok mücadele etti ki, işleri çok geç bıraktığımdan endişelendim. İğneyi alarak boynuna batırdım ve hemen zayıfladığını gördüm. Mavi gözleri Uyuşturucunun çekimine karşı savaştığını gördüğümde benimkine kilitlendi. Beni Meksika'dan aldıklarında Edge'in üzerimde kullandığı ilaçtı.

Tanner'ın yüzünü kavrayarak onu dudaklarından öptüm ve şöyle dedim: "Hiçbir şeyden pişman değilim. Tek bir şeyden bile. Hayatım boyunca sahip olabileceğim tek şeyin seninle geçirdiğim bu birkaç çalıntı an olduğunu bilseydim, tüm bu acı ve üzüntüyü tekrar yaşardım. Her şeyi baştan yapardım. ve tekrar, ve tekrar."

Tanner acı dolu bir ses çıkardı ama gözleri kapanmaya başladı. Bayılana kadar yanında kaldım ve yanağını okşadım.

A

Boğazımdan acı dolu bir hıçkırık döküldü. Yıkımın beni birkaç dakika boyunca tüketmesine izin verdim, ta ki kendimi toparlayana kadar.

Birlikte. Odadan çıkarak gece havasına doğru yürüdüm. Bardaki adamların sarhoş olduklarını ve ölen kardeşlerinin yasını tuttuklarını duydum. Sarhoş olacaklarını tahmin etmiştim.

Yerleşkeyi bir kalkan gibi çevreleyen ormana doğru

yürüdüm, ağaçların derinliğine daldım ve kalın yaprak örtüsü tarafından hızla gözden kayboldum. Toprak yolu takip ettim.

bir saatten fazla yol aldım. Ondan sonra zamanın nasıl geçtiğini anlamadım, çitlerde bir kırılma noktasına gelene kadar güneye doğru ilerlemeye devam ettim. Bir yol. ötesinde yatıyordu. Hissizleşmişim, Tanner'ı arkamda bırakmakla ilgili hislerimi bastırmak için kendimi zorluyordum. Diego'yu ve babamı tekrar görmek.

Zifiri karanlık yola adımımı atar atmaz, bekleyen bir arabanın alçak ışıkları parladı ve araba bana doğru geldi. Arka kapı açıldı ve içeri süzıldüm. Diego'nun iki koruması ön koltuklardaydı. Silahları hazırды ve gözleri ormanı tarıyordu.

"Kimse gelmiyor," dedim İspanyolcaya geri dönerek. "Bu bir tuzak değil."

Bana inanmadıkları belliydi ve bir pusu olup olmadığını kontrol ederek yavaşça sürdüler. Yerleşkeden uzaklaştığımızda ve Tanrı bilir nereye giden arka yollara saparken, herhangi bir saldırı işareti için dikiz aynasına odaklandıklarını varsayıyorum.

Gözlerimi kapatarak kollarımı belime doladım. Tanner'ı düşündüğümde nefes alamadığımı fark ettim. Onu arkamda bırakmak. Gitmemem için bana yalvarmasını.

Göğsümü ovuşturdum ve içimde biriktiğini hissettiğim paniği engellemeye çalıştım. Kırsal bir havaalanına varıp babamın özel uçağıyla Meksika'ya dönerken de bununla savaştım. Uçak gökyüzüne doğru yükselirken şafak sökmeye başlamıştı. Gökyüzü canlı bir pembe tabloya bürünmüştü. Altımdaki Teksas topraklarına baktım ve Tanner'ın bir gün mutluluğu bulması için her şeyimle dua ettim. Ve yine bir gün, bir sonraki hayatta ya da ötesinde, birbirimizi yeniden bulmamız için.

Çiftliğe baktım ve ellerimin titrememesi için kendimi zor tuttum. Tanıdık ahşap kapıların ardında beni neyin beklediğini bilmiyordum. Ama ben giden kadın değildim. Ben Babam ve eski nişanlım hakkında daha önce asla inanamayacağım bilgilerle geri döndüm.

Araba durdu ve beni alan güvenlik görevlisi kapıyı açtı. Dışarı çıktım ve merdivenlerden yukarı doğru ilerledim. İçeri girdiğimde antre soğuk ve çorak görünüyordu. Artık buranın acılar üzerine inşa edilmiş bir ev olduğunu biliyordum.

ve masum kadınların acıları üzerine. Özgürlüklerini ve kanlarını kaybetmeleri üzerine.

Carmen süitlerimin olduğu yönden koşarak geldi. Çocukluğumdan beri benimle ilgilenen kadın kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. Ben de ona sarıldım. "Adelita," diye fısıldadı ve yüzündeki rahatlamayı gördüm. "Gel. Seni temizleyelim ve bu kıyafetleri çıkaralım." Siyah kotuma, botlarıma ve Beauty'nin bana verdiği Hangmen atletine baktım. Carmen'i itmek için ani bir dürtü hissettim.

"Babamı görmeye gidiyorum." Ofisine doğru yöneldim. Carmen yolumda durdu, yüzü telaşlıydı.

"Hayır, Lita. Çektiğin çileden sonra temizlenmen ve dinlenmen için ısrar etti. İş bittiğinde seni ziyaret edecek." İçimi saf bir öfke kapladı ve adımlarımdaki kararlılıkla Carmen'in etrafından dolandım. Babamın ofisine doğru yürüdüm. Kapıyı çalma zahmetine girmedim, sadece kapıyı iterek açtım ve içeri girdim.

Babam masasının arkasında oturuyordu. Diego karşı koltuğa oturdu. Ben içeri girince ikisi de döndü. Benim olduğumu görene kadar babamın yüzünde bir kızgınlık ifadesi belirdi. Sonra

Gözleri giydiklerimi özümsedi. Yüzünde bir ifade vardı. kızgın bir ifadeyle. "Carmen'e seni görmeye gelmeden önce dinlendiğinden emin olmasını söyledim."

"Bana bunun doğru olmadığını söyle," diye talepte bulundum, sesimin titremesini engellemek için çok uğraşım. Babamın başı yana eğildi. Ben de Karşımda oturuyordu, kendimi bir yabancıya bakıyormuş gibi hissediyordum. "Bana bunun doğru olmadığını söyle."

"Doğru olmayan ne?"

"Kadınlar," dedim sesim güç kaybederek. "Çaldığınız ve seks için erkeklere sattığınız kadınlar ve genç kızlar. Köle olmak için ve Tanrı bilir başka neler için."

Babam iyiydi. Düşmanlarına ve iş ortaklarına karşı yüz ifadesinin tarafsız kalmasını sağlamak için yıllarca eğitim aldığını biliyordum. Ama ben onun Kızım. Ve gözlerindeki parıltıdan bunun doğru olduğunu anladım. Hepsi doğruydı. Bunu biliyordum elbette. Ama hayatım boyunca hayranlık duyduğum gözlerindeki suçluluk duygusunun yokluğuna tanık olmak... kalbime bir çekiç indirmek gibiydi.

"Neden?" Fısıldadım.

Babam bir anda değişti. Hile gitmişti ve o sandalyesine yığıldı. Bu Alfonso Quintana'ydı. Bu

o adamdı, insanların onu görmeden önce gördükleri yüz. onlara tecavüz etmeden önce öldürdü. Saffie'yi defalarca kaçıran adam buydu. "Bu bir iş." İç çekti. "Sen anlamazsın."

"Anlamaz mıyım?" Bu varsayılan saflığa güldüm. "Neyi anlamayacakmışım?" Sesim bir kademe daha yükseldi. Adrenalin her hareketimi körüklüyordu. "Ben anlamazdım. Kadınları tatillerinden ya da savunmasız durumlarından kaçırdığınızı anlıyor musunuz? Kaçırdığınız, satın aldığınız ve köle olarak sattığınız çocukları?" Bir adım öne çıktım ve doğrudan gözlerinin içine baktığımdan emin olarak şöyle dedim: "Peki, genç kızlardan sevişmek için talepte bulunduğunuzu anlamıyor muyum?"

köle kamplarınızı ziyaret edip onları size katlanmaya zorladınız

onları kendi istekleri dışında alarak? Çocukları. Lanet olası çocuklar!" Kaslarıma pompalanan öfkeyle göğsüm inip kalktı. Babamın yüzü kızardı. Onunla hiç bu şekilde konuşmamıştım. Ona hiç itaatsizlik etmemiştim. Onun önünde küfür bile etmemiştim. Sessizlik havayı kalınlaştırdı. "Ne zaman?" Ben talep ettim. "Bu ne zaman başladı? Ne zamandır kadın ticareti yapıyorsun?"

"Senden beri." Gözlerim Diego'ya kaydı. Kendini beğenmiş bir sırtışla beni izliyordu. Yüzümden akan kanı fark ettiğinden emindim. Ağzım açıldı, konuşmaya hazırdım ama hiçbir kelime gelmedi... ben mi? Ne halttan bahsediyordu bu?

ne hakkında? Diego şaşkınlığımı gördü. "Sen ilktin, Adelita." Diego bembeyaz kesilmiş olan babama baktı. "Bu doğru, değil mi Alfonso? O ilk miydi?"

"Ne?" Fısıldadım, kalbim hızla çarpmaya başlamıştı. Babam hızla hareket etti ve masasının altından bir silah çıkardı. Silahı bana doğrulttuğunu düşünerek içgüdüsel olarak geri adım attım ama onun yerine Diego'ya doğrultmuştu. Babam ateş edemeden Diego ceketinden bir silah çıkardı ve babamı başından vurdu. Kan duvara sıçrarken çığlık attım. Babamın arkasına geçti ve vücudu sandalyeye yığıldı. Alnı bir gümbürtüyle masaya çarptı. Yarasından kan akmaya başladı.

Kalp atışlarım kulaklarımda gümbür gümbür atarken Diego'nun cep telefonundan birini aradığını zar zor fark ettim, ta ki evin içinden ve etrafından gelen silah seslerini duyana kadar. Panikle kapıya doğru döndüm. Tek duyabildiğim

Çığlıklar, bağırışlar ve silahların namlusundan çıkan kurşun üstüne kurşun.

"Ev benim," dedi Diego ve beni kendi tarafına döndürdü. Dizlerimin bağı çözülmüştü. Hissedebildiğim tek şey korkuydu. Diego takım elbisesinin ceketini düzeltti, sanki babamı ve çiftlikteki tüm adamlarını öldürmemiş gibiydi.

"Carmen . . ." Fısıldadım.

"Babana sadık hiç kimse hayatta tutulamaz." Anlık bir keder göğsümde yuva yaptı. Diego'nun kibri uzun duruşunda parlıyordu. "Yeterince adamı kendi tarafıma çekmek yıllarımı aldı, Adelita. Yıllar. Baban zayıf bir liderdi. Kadınlarla ve mükemmel bir kartel patronu gibi davranmakla çok ilgiliydi." Omuz silkti. "Bu kartel için planlarım var. Babanı ve onun en iyi adamları olarak adlandırdığı ölü ağırlıklarını dışlayan planlar."

"Hayır!" Başımı salladım ve neler olduğunu anlamaya çalıştım. "Sen," dedim ve öfkemi Diego'ya odakladım. "Sen de bu kaçakçılık işine bulaştın, değil mi? Sen de en az babam kadar bu pisliğin bir parçasısın! Büyük planın bu mu? Köleler mi?"

Diego soğukkanlılığını korudu. "Çocuk sahibi olamadılar."
Konuyu değiştirmesi karşısında donup kaldım, kafam karıştı.
"Annen ve baban." Durakladı, benim de yetişmeme izin
verdi. "En azından senin ebeveynlerin olduğuna
inandıkların." Gözlerim büyüdü ve
soğukkanlılığımı korumaya çalıştım. Ama nasıl yapacağımı
bilmiyordum. Neydi o?

ne diyorsun? Diego babamın -ölü babamın- karşısındaki
koltuğa oturdu. Cesede bakamadım. Hareket de
edemiyordum. Olduğum yere çakılıp kalmıştım. "Onu o
öldürdü, Adelita. Senin babanı. Ne yaptığını öğrendiğinde
anneni de öldürdü."

"Kaçakçılık mı?" Fısıldadım. "Onun işini mi öğrendi?"

Yavaşça başını salladı. Gözleri acımasız ve soğuktu. "Öz
annenden çalındığını öğrendiğinde - seni asla bırakmak
istemeyen bir kadından."

Göğsümdeki ağrı o kadar büyüktü ki nefes alamıyordum.
Hava solunamayacak kadar yoğun görünüyordu ve
ciğerlerim buna karşı savaşıyordu. Elim göğsüme geldi. "Sen
yanlış giden bir anlaşmanın çözümüydün." Sanki hayatım
önemsizmiş gibi omuz silkti. "Hikâyenin tamamını
bilmiyorum. Ama biyolojik babanın Quintana'ya çok borcu
olduğunu biliyorum. Baban-

Quintana onu ve organizasyonunu mahvetmek üzereydi." Gözlerime baktı. "Çözüm sendin. Organizasyonun hayatta kalması için sen."

"Sana inanmıyorum," diye cevap verdim ama içimden bir ses doğru söylediğini söylüyordu.

"Annen -Quintana'nın karısı- senin nereden geldiğini keşfetti. Ve bununla yaşayamadı. O istedi seni koparıldığın kadına geri vereceğim. Çalınan. Ama o zamana kadar Quintana ona çok bağlanmıştı. Bu yüzden onu öldürdü."

"Hayır..." Dedim ama her şey anlam kazanmaya başlamıştı. Resimlerin olmaması. Annem hakkında konuşmaması. "Ama Carmen," dedim. "Carmen bana ona benzediğimi söyledi."

Diego güldü ve başını salladı. "Çok safsın, Adelita." Midem bulandı. "Baban için çalışan herkes, o ne isterse onu söylemeleri için para alıyordu. Görmezden gelmelerini istediği şeyleri görmezden gelmeleri için." Diego ayağa kalktı ve bana doğru geldi. Siyah saçlarımdan bir tutam alıp parmaklarının arasında gezdirdi. "Sen onun kaçırdığı ilk çocuktun." Saçımı bıraktı. "Adelita, senden sonraki işlere ilham verdin." Bileğine bir fiske vurdu.

işten ıkarma. "Bu sadece ithalat ve ihracat. Asla sorun olmayan bir şeyin. İnsan satmanın kârlı olacağını kanıtladınız. En azından kadınlar ve çocuklar." Diego'nun eli yanağıma uzandı, usulca, bir sevgilinin dokunuşu kadar nazikçe. "Bu imparatorluk tüm o para ... eğer bu imparatorluk olmasaydı
Sen."

Başım dönüyordu, çok fazla bilgiyle doluydu. Gerçek annemden çalınmıştım. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ve babam ... babam değildi.

Ona borcumu mu ödüyordum? Evcil hayvandan başka bir şey değil miydim? Satın alıp büyüttüğü, mükemmel kartel kızı olmak için yarattığı bir şey miydim?

Diego'nun yüzündeki mutluluğu görebiliyordum. Bu sırrı bana söyleyenin o olmasından duyduğu memnuniyeti. Ve babamı vurmuştu.

bana cevaplar verdi. Bana gerçekte kim olduğumu, ailemin kim olduğunu söyleyebilecek tek kişi.

"Senden nefret ediyorum," diye tükürdüm ve ellerimi göğsüne koyarak onu kendimden uzaklaştırdım. Diego birkaç adım geriye düştü ve

Kendini beğenmiş gülümsemesi eriyip gitti. Saldırdı ve elini yüzümde gezdirdi. Başım, elinin şiddetiyle geriye savruldu.

Darbe. Kendime gelmeme fırsat vermeden beni duvara çarptı ve ciğerlerimdeki havayı boşalttı. "Bacaklarını bir erkek için açtığını bilmediğimi mi sanıyorsun?

Nazi mi?" Sözleri kafamı hızla toparladı. Onun gözleriyle karşılaştım. Öfkeliydiler. "Ku Klux Klan'ın büyük Beyaz Prensi'nin Vincente'yi öldürdüğünü bilmediğimi mi sanıyorsun?" Nabzım ve kalbim hızlı hızlı atmaya başladı.

Ama bu sefer gülümseme sırası bendeydi. Diego beni öldürecekti. Bunu biliyordum. Kaybedecek hiçbir şeyim kalmamıştı. "Onu seviyorum," dedim cesurca ve bu sözler ağzımdan çıkarken sakinleştiğimi hissettim. Yakınıma eğildim. "O benim her şeyim ve hiç kimse, tek bir kişi bile onunla kıyaslanamaz."

"O öldü," diye tehdit etti Diego. Sözlerim hedefine ulaştığı için sevindim. Bu zafer kısa sürdü. "Klan burada, Meksika'da. Hangmen'leri yok etmek için hazırlanıyoruz. Ve o pisliği ortadan kaldıracak kişi de ben olacağım." Tanner için duyduğum anlık korku kalbimi boğdu. "Onun dengi değilsin." Ona tepeden tırnağa baktım ve ne kadar kötü bir adam olduğunu gördüm. "Hiçbir şekilde."

Diego'nun yumruğu fırladı ve bana yumruk attı. Kulaklarım çınlayana ve dünya başıma yıkılana kadar bana defalarca vurdu. Yapabilirdim

Ağzımda kandan başka bir tat yoktu. Diego saçlarımdan tuttu ve beni çiftliğe doğru sürükledi. Neler olduğunu anlamaya çalıştım. Cesetler yerlere saçılmıştı. Odamın dışındaki asma katta Carmen'in cansız bedenini gördüm. Diego kapıyı açtı ve beni içeri fırlattı. Bir gümbürtüyle yere düştüm. "Senin için geri döneceğim," diye söz verdi Diego. "Ve seni öldürmenin her dakikasından zevk alacağım, prenses. Her son lanet olası dakika." Kapıya doğru yönelirken tehdidi üzerime çöktü.

"Charley nerede?" Bilmek istedim. "Nerede o? Babam mı? Buna tahammül edemez! Senin için gelecek, Diego!" Diego arkasını döndü. "Bennett kendi ellerimle öldü.

Öldürme emrini baban haftalar önce verdi. Artık bir distribütör olarak etkili değildi. Kontratı başka bir Kaliforniyalı firmaya verdik." Nefes almayı bıraktım. "Ve senin en iyi arkadaş ... o çoktan öldü." "Öldü mü?" Nefes nefese sordum.

"Hayır. Ama öyle olmayı dileyecek." Kapı çarpıldı ve kilit döndü. Yalnız kalmıştım. Gözyaşlarımdan akmasına izin verdim. Bıraktım

Keder ve acıyla boğulmak beni parçaladı, ta ki acıdan
titreyene ve göğsüm çok fazla nefes almaktan çiğ kalana
kadar. Benim

Diego'nun yumrukları yüzünden yüzüm zonkluyordu ama sürünerek

yeraltı tünelini gizleyen goblen. Gobleni geri çektiğimde beni tuğla duvardan başka bir şey karşılamadı.

Son özgürlük umudu ellerimden sökülüp alınırken karanlık bir kabulleniş çöktü üzerime. Kendimi ayağa kaldırarak, yatağıma ulaşana kadar odamda sendeledim.

Çarşaf lar tazeydi. Carmen odamı dönüşüm için hazırlamıştı. Yatağımın kenarına oturarak çekmecemi açtım ve gizli kutumu çıkardım. Açtım ve Tanner'ın bana verdiği pamuk yüzüğü çıkardığımda boş kalbimi sıcaklık doldurdu.

Yatağa uzandığımda yüzüğü parmağıma taktım ve onun gülümseyen yüzünü hayal ettim. Diego gelip beni alabilirdi. Beni istediği kadar yavaş ve acı çektirerek öldürebilirdi. Ama ben parmağımda Tanner'ın yüzüğü ve kalbimde ona verdiğim sözle ölecektim. Böylece öbür dünyada karşılaşırsak sonuna kadar onunla birlikte olduğumu bilecekti. Kalbimde hala onunla evlenme umuduyla ölüyorum.

Bir şekilde.

Bir gün.

Onu tekrar göreceğim.

On Üçüncü Bölüm

Tanner

Başım akşamdan kalma gibi ağrıyordu. Zihnim sisliydi, temizleyemediğim yoğun bir sisle doluydu. Ağzım kurumuştı;

Dilim şişmiş gibiydi. Bacaklarımı ve kollarımı hareket ettirdim ama uyuşuk ve halsizdiler. Ve ayağa kalkmaya çalıştığım anda,

Bir şey beni yerimde tuttu. Kalbim hızlanmaya başladı, sanki zihnim yetişemediği önce neyin yanlış olduğunu biliyordu. I Gözlerimi açtım, dışarıdan gelen ışık kafamı bir bıçak gibi kesiyordu.

"Siktir!" Tısladım, kelimelerim bulanıklaştı. Beynimdeki sisin geri kalanını atmak için savaşıırken kalbim davul gibiydi. Beni hapseden her neyse ona karşı çırpındım. Kablo bağları. Yerleşkede bir yatağa bağlanmıştım ... yatağıma

Gözlerime vuran ışığa karşı savaştım ve yatağın yanındaki masanın üzerinde bir iğne olduğunu fark ettim.

Bir iğne . . .

Görüntüler beynime hücum etmeye başladı. Bir gün, başka bir hayatta, birbirimizi tekrar bulabileceğimizi hayal

ediyorum. I

Uzak bir gelecekte birbirimizle karşılaştığımız ve birbirimizin ruhlarını tanıdığımız hayal edin. Ve bulunacağız . . .

Göğsüme bir levye indirilmiş gibi hissettim, söylediği her şeyi hatırlayarak. Gitmeden önce söylediği her lanet şeyi. "Adelita. . ." Homurdandım ve bağları çektim. Nabzım boynumda atıyordu. "Adelita!" Gözlerim odayı tararken tısladım. Bu Boştu. Güneşi tekrar gördüm ve onu en son gördüğümde havanın aydınlık mı yoksa karanlık mı olduğunu düşünmeye çalıştım.

Parçaları birleştiremeyince başımı salladım. Bağları daha sert çektim. Plastik sadece sıkılaştı, yırtıldı etimi. Kan derimden aşağı akarken umurumda bile değildi. Çektikçe çektim, ama piçler vermedi.

"Adelita!" Diye bağırdım, içimdeki korku iliklerime kadar işledi. Gitmiş olamazdı. Gidemezdi. Ama sonra gözlerindeki yaşları hatırlayınca donup kaldım.

Bu bir intihar görevi.

"Adelita!" Bağırdım ve bu piçleri yatak direklerinden koparmak için elimden gelen her şeyi yaptım. "ADELITA!" Sağ kolumdaki kablo bağı çözüldü. Sol kolumu çektim. Birisi odamın kapısını kırdı.

Kapı aralığına baktım. Tank kot pantolon giymişti, gömleği yoktu, elinde silah vardı. Gözleri yeni uyanmış gibi kan çanağına dönmüştü. "Tanner. Ne oluyor lan?"

"Beni serbest bırak!" Talep ettim. Tank hiç tereddüt etmedi. Kotundan çakısını çıkardı ve ayak bileklerimdeki ve bileğimdeki kablo bağlarını kana ve yırtılmış ete aldırmadan kopardı. Yataktan fırlayıp kot pantolonumu ve botlarımı giydim. Saniyeler içinde kapımdan dışarı fırladım. "Adelita!" I

Bulabildiğim her odayı aradım ama hiçbir yerde yoktu.

Barın kapısını yumrukladım. Orada da kimse yoktu.

"Adelita!" Çığlık attım. Döndüm ve odama doğru koşmaya başladım. Tank hemen arkamdaydı.

"Ne oldu?" diye sordu. Viking ve Rudge kapımda belirdi.

"Bu gürültü de ne dostum? Bazılarımız sürtüklerimizi dördüncü kez becermek üzereyken tek duyabildiğim senin lanet ağzın. Bu çok itici," diye beni bilgilendirdi Rudge.

"Dört mü?" Vike şaşkınlıkla Rudge'a sordu ... sonra gülümsedi ve kollarını büyük göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Altıncı raunddayım." Tank kapıya doğru gitti ve çarparak kapattı.

"Bana neler olduğunu anlat."

Onu iterek odamdaki monitörlere gittim. Birkaç dakika içinde yakınlardaki havaalanlarını aramaya başladım. Son dakika özel uçuş rezervasyonu olan herhangi birini. I Çok uzak olmayan küçük bir havaalanında son dakika uçuşu planlandığını görünce durdum. sisteminden silinmiş. Ama bir iz bulacak kadar içeri girdim. Saat ya da uçuş numaraları kaydedilmemişti - bu bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Ayağa kalktım ve gömleğimi çıkarıp üzerime geçirdim. Kapiya doğru koştum ama Tank kolumu tuttu. "Tanner. Lita hangi cehennemde?"

"Gitti!" Tersledim ve kolumu geri çektim. Kalbim yeniden atmaya başladı ve panik içime işledi. "Beni becerdi, yatağa bağladı, ilaç verdi, sonra da gitti."

"Ne? Neden?"

Ellerimi yüzümde gezdirdim. Hâlâ yüzümdeki son sistemimdeki ilaç. Bacaklarım ve kollarım yavaş hareket ediyordu. Ama gitmem gerekiyordu. Onun gitmesine engel olmalıydım. "Ben onu durduracak."

Kapıdan çıktım ve bahçedeki motoruma koştum. Tank dışarı çıktığında motoru çalıştırmamıştım bile.

onun da bisikletine atladı. Ona hiçbir şey söylemedim. İlk başta o da bana bir şey söylemedi.

"Duymadıysanız diye söylüyorum, bir savaş var. Gitmememiz gerekiyor."

"Nereye gidiyorsak oraya sür."

Tank çekilmemi bekledi ve hemen peşime düştü. Klan ya da kartelin yakınlarda olması umurumda değildi. Birini parçalara ayırma şansını memnuniyetle karşılardım.

Şimdi. Arabayı o kadar hızlı sürdüm ki Fat Boy'um arka yollarda kükredi. Küçük havaalanına girdim. Pist tozlu bir yoldan biraz daha fazlasıydı. Sol tarafta eski bir kontrol kulesi vardı. Damarlarımdaki kan deli gibi akıyordu, park ettim ve

Kapı. Merdivenleri hızla çıkararak ana merkezin girişine daldım. Orta yaşlı bir herif ayağa fırladı. Ellerim saniyeler içinde yakasındaydı. "Senin bir

Meksika'ya giden uçak mı?" Ellerim sıkılaşıırken adamın yüzü kıpkırmızı oldu. "Konuş, amcık! Meksika'ya giden bir uçak var mı?

Meksika mı?"

"Tann," Tank'ın eli omzuma indi. "Lanet olası nefes alamıyor."

Kendimi sakinleşmeye zorlayarak ellerimi yakasından gevşettim. Adam kalp krizi geçirmeye hazır görünüyordu.

"Gitti," dedi ve midemin düştüğünü hissettim. "Daha önce gitti. Meksika'ya."

Konuşamıyordum. Gözlerim pistte dolaştı. Tozun içine kazılmış taze izlere.

"Gemide bir kadın var mıydı?" Tank konuşamadığımı fark etmiş olmalı ki benim yerime konuştu.

"Evet." Lanet olası gözlerimi kapattım ve adamı kendimden uzaklaştırdım. "O ve birkaç adam. Hepsi Meksikalı." Adamın yutkunduğunu duydum. "Onlara son dakikada izin vermem için bana para ödediler. Çok para. Fark edilmemek için hemen sistemden sildim. Bana ne zaman geldiklerini söylediler.

İz bırakmadan. Nasıl bildin-"

Öfke içimi yaktı. O kadar sinsiydi ki, her şeyim olmuştu. Patlamaya hazır, yürüyen bir volkan gibiydim. Ellerim yumruk oldu ve bir hırıltıyla onları altımdaki kumandalara vurdum. Lanet olası şeyleri yumrukladım.

Işıklar yanıp sönmeye başladı. "Tann!" Tank'ın sesi kesildi

kırmızı sisim. Ama ben sadece onu ittim ve merdivenlerden aşağıya koştum. Temiz havaya çıkar çıkmaz başımı tuttum ve

çığlık attı. Adelita gitmişti. Gitmişti! Çok geç kalmıştım.

Tank'in arkamdaki kapıdan çıktığını duydum. Kolumdan tutarak beni kendine çekti ve yüzümü kavradı. "Onu yakalayacağız. Styx'e söyleyeceğiz ve peşinden gideceğiz. Onu yakalayacağız.

geri."

"Onu öldürecekler," diye mırıldandım, bu sözlerin gerçekliği bana vurmaya başladı. "Onu öldürecekler çünkü benimle birlikte... ve o bunu biliyordu. Onu öldüreceklerini bile bile gitti." Tank, "Çok geç olmayabilir," dedi.

ikna etti ve beni bisikletime doğru itti. "Gidip Styx'e söyleyelim."

Bisikletime bindim ve havaalanından çıkıp yerleşkeye doğru geri döndüm. Ama biliyordum. Öldürülecekti.

İçimdeki karanlık bir sezgi bana bunu söylüyordu.

Yerleşkeye döner dönmez, Austin'deki tüm bölüm kardeşleri bardaydı. Tank aramış olmalı.

bisikletinden. Onu bunu yaparken görmemiştim. Ama dönüş yolunda da pek bir şey fark etmemiştim. Tek düşündüğüm

Adelita'ydı. Bana veda ederkenki yüz ifadesini. Hepsi kulübü kurtarmak içindi. Bu kulübü ve beni.

Kaltak hatalıydı. O olmadan, beni beceremezdi. Birlikte olabilmemiz için yaptığım her şey boşunaydı.

Bara girdik ve tüm kardeşler bana doğru baktı. Styx ve Ky ayağa kalktı. Başka kimse konuşmadan, "Gitti," dedim.

"Az önce kontrol ettik. Bu sabah bir uçakla Meksika'ya gitmiş," diye ekledi Tank.

Kardeşlerimin yüzlerindeki şüpheli bakışları görebiliyordum. Smiler ve Ash dışında. Smiler sadece baktı

İçim ölmüştü. Gözleri cansızdı. Ve Ash, onu kızdıran herhangi bir pisliği bıçaklamak üzereymiş gibi görünüyordu.

"İsteddiği için gitmedi." Bütün kardeşlerimin beni dinlediğinden emin oldum. "Gitti çünkü gitmezse onun için geleceklerini biliyordu." Styx ve Ky'nin gözlerine baktım.

"Sizin yaşlı hanımlarınızı inciniyor. Yaşlı kadınlarınız ve çocuklarınız." Ellerimi yumruk yaptım. "Ve bunu Diego onu geri aldığı anda öleceğini bile bile yaptı."

"Bunu bizi korumak için yaptı." Tank beni destekledi. "Bize yardım etmek için hayatını riske attı. Ailelerimizi korumak için. Kartelin bize yönelik başka bir saldırısını durdurmaya çalışmak için. Bu yüzden gidip onu almalıyız.

O Tann'ın yaşlı karısı. O artık bizden biri. Bizim işimiz bu." Styx'in yüzünü okuyamadım, ne düşündüğünü anlayamadım. Bir şey söylemek için ellerini kaldırdığında Wrox ve onun bölümünden kardeşler kapıdan içeri daldılar. Wrox yanımızdan geçti ve yumruğunu doğruca Flame'in suratına indirdi. Alev sandalyesinden fırladı. Vike ve AK saniyeler içinde onun yanındaydı. Flame Wrox'a doğru koştu ve aptal herifi kışının üstüne devirdi. Flame üzerine atladı ve yüzüne vurmaya başladı. AK ve Vike, Flame'i Wrox'tan koparmaya çalışan Wrox'un adamlarına saldırdı.

Sırada Rudge vardı. Sadece bu herifin yumrukları tek yumrukla öldürebilirdi. Rudge birkaç dakika içinde bölümden iki kişiyi bayıltmış, onlar gülümserken yere çarptı. Bu kargaşa dışarıdaki kamptan daha fazla kardeşin içeri girmesine neden oldu.

Yüksek sesli bir ıslık odayı böldü, ardından Ky, Bull ve Tank kardeşleri birbirinden ayırmaya başladı. AK, Flame'i çekip çıkardı.

Wrox'un yüzünde şişlik ve kandan başka bir şey yoktu. Ama Wrox ayağa kalktı ve Alev'e tükürdü. Alev'in gözleri vahşiydi, Wrox'a yavaş ve acılı bir ölüm vaat ediyordu.

"Siz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" Ky bizim bölümle onların arasında durarak sordu.

Wrox'un adamları onu geri çekti. "Onu öldürdü." Sözler Wrox'un ağzından dökülürken, odadaki gerginlik de arttı.

"Bu psikopat Hick'i öldürdü."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Ky talep etti. Wrox ellerini kaldırdı. Kesiğini ve gömleğini fark ettim. Kanla kaplanmışlardı ve bu kan ne ona ne de Flame'e aitti.

Styx, Ky'nin yanına yürüdü. Başkan odadaki her kardeşe göz ucuyla baktı. Styx sessizce bunu yapan herkesin bıçağının altına yatacağına söz verirken kimse kıpırdamadı. Styx ellerini kaldırdı. "Bu doğru mu?" diye sordu Flame. Her zamanki gibi Ky başkan adına konuştu.

"O amcığы hiç öldürmedim," diye hırladı Alev, yerde volta atmaya başlayarak. "Öldürmek istedim. Lanet olası kalbini söküp ellerimde tutmak istedim."

Wrox soğukkanlılıkla, yavaşça, "Boğazını kesti," dedi. "Hick sandalyeye bağlıydı ve Flame onun boğazını kesti. Hick yapamadı

hatta karşı koyabilir."

"Ona hiç dokunmadığımı söyledim!" Alev hırladı ve tekrar Wrox'a saldırdı. AK ona doğru uzanarak onu geri çekti ve Alev nükleere dönüşmeden önce ona dokunmayı bıraktı.

"Eğer onu o öldürmediyse, kim öldürdü?" Wrox sordu. "Ben." Odanın arkasından bir ses duyuldu. Lil Ash bir adım öne çıktı. Çocuk kardeşinin hemen yanında durdu.

Flame, Wrox'a ve diğer bölüğe ters ters bakıyordu.

İçlerinden birinin küçük kardeşine karşı harekete geçmeye cesaret edip edemeyeceğini görmek için onları tarıyordu.

"Sen mi?" Wrox inanamayarak, "Sen mi?" dedi.

Ash gülümsedi. Ama bu iyi bir gülümseme değildi. Normalde çocuktan aldığımız türden değildi. O çocuğun gülümsemesi sadist ve berbat. "Ben." Ash tekrar öne çıktı ve bıçağını kaldırdı... kanla kaplanmış bir bıçak. "O kulübeye gittim, bıçağımı aldım, Hick'in yanına gittim ve boğazını kestim. Yavaşça. Lanet olası gözlerinin içine bakarak kanı çekilmiş."

"Seni küçük pislik-" Wrox Ash'e doğru koştu ama Ky onu kesiğinden tutarak geri çekti.

"Bunu hak etti," dedi Ash, sesi sakindi. Zerre kadar pişmanlık göstermiyordu. "O orospu çocuğu bizi savaşın ortasına, Styx'in emirlerine karşı gönderdi. Bizi doğrudan kartelin yoluna gönderdi. Bizi yakalamaları çok kolaydı. Ve Slash'i öldürdü! O pislik, o emri verdiği andan itibaren zaman kaybetmeye başlamıştı."

"Kapa çeneni Ash," diye tersledi AK ve çocuğu yanına çekti. Ash AK'yi omuz silkerek uzaklaştırdı, siyah gözleri Wrox'a dik dik bakıyordu.

"Burada ne tür bir kulüp işletiyorsun?" Wrox Styx ile konuştu. "Sen onunla ilgilenene kadar Hick'in o barakada bırakılmasını emrettin. Kulüp kuralları böyle. Yine de adaylarınızdan biri size ve kulübe karşı geliyor ve boğazını kesiyor. Lanet olası bir çocuk ana bölümün altını oyuyor. prez? Artık burada işler böyle mi yürüyor?" Styx'in sert bakışı Wrox'un çenesini kapattı.

"İçeri nasıl girdin ki?" Ky Ash'e sordu. "Sende anahtar yok."

"Onu ben içeri aldım." Gözlerim hâlâ masada oturan Smiler'a kaydı. Kardeşim olay başladığında ayağa kalkma zahmetine bile girmemişti. Sadece orada oturmuş, izliyordu. Smiler başını kaldırdı

gözleri, elinde bir bardak viski. "Ash istediğinde onu kulübeye götürdüm, içeri aldım ... sonra Hick'i öldürmesini izledim. Yüzümde lanet bir gülümsemeyle izledim.

O pisliğin boğazını dilimleyerek açtık ve kanı tamamen çekilip kayıkçıya gidene kadar orada kaldık." Viskisinden bir yudum aldı. "Gözlerinde bozuk para olmadan."

Wrox ve ekibi ilk yumruğu attı. Odada eller, bıçaklar ve kan fırtınası koptu. Geri çekildim ve ellerimi başımın üzerinde gezdirdim. Adelita . . . lanet olsun

Adelita! Kaltağım hakkında beni dinliyorlar mıydı ki? Bu saçmalığı bir kardeş için kesmeleri gerekiyordu.

ölmeyi ve onu geri almama yardım etmeyi hak ediyordu. Bunun için zamanım yoktu. Hiç zamanım yoktu!

Tank bana baktı, sonra kollarımı tuttu. "Yemin ederim, Tann. Onu geri getireceğiz. Birlikte bir plan yapıp gideceğiz." Bull, Tank iki adam tarafından ele geçirilirken ona bağırdı. Tank başını geriye attı ve arkadaşına yardım etmek için koştu. Styx ve Ky de kavga ediyordu. Ash ve Flame... her sikik kavga ediyordu, beni dinlemiyorlardı bile.

Bir plan yapmam gerekiyordu. Savaşacak zamanım yoktu. I Adelita'ya ulaşmam gerekiyordu. Kapıya doğru ilerlerken

Üzerime gelen her pisliği. Kapıdan çıktığımda eklemlerim kızarmış, çiğ ve yırtıktı. Bir tane bırakmışım.

kırık burunların ve kırık çenelerin izini sürdüler. Benimle uğraşmak için yanlış günü seçmişlerdi. Ama umurumda değildi. Sadece odama doğru yöneldim. Ne yapacağımı bulmaya çalışırken ellerim saçlarımı karıştırıyordu. Ne yapacağımı bilmiyordum! Aceleyle monitörlerime gidip çiftlikteki kameraları açmaya çalıştım. Bağlantının koptuğunu gördüğümde kalbim duracak gibi oldu.

Kameralar kesilmişti. Siyah ekranlardan başka bir şey yoktu.

Bu ne anlama geliyor?

Bu da ne demek oluyor?!

Düşünmeye çalıştım. Adelita'nın ölü ve soğuk görüntüsünü kafamdan atmak için. Ayağa fırladım ve volta attım. I sınırı geçip Quintana bölgesine girmem gerekiyordu. Onlar öldürmeden önce ona ulaşmalıydım. Tabii çok geç değilse. Geç olsa bile oraya gitmem gerekiyordu.

Diego ölecekti.

Bir e-posta geldi. Wade olduğunu görmek için ekrana baktım.

Postaya tıkladım.

Hepimiz Meksika'ya gidiyoruz. Yakında orada olacağız.

Diego Quintana'yı öldürdü, evi ve adamlarını aldı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kahretsin. KAHRETSİN! Bu, Adelita'nın artık o amcığın kontrolü altında olduğu anlamına geliyordu.

Adelita ölmüştü, biliyordum. . . Karnıma öyle büyük bir acı saplandı ki nefes alamadığımı hissettim. Göğsüm çok sıkışmıştı, lanet kalbim işlevini yerine getirmekte zorlanıyordu.

Adelita ölmüş olacaktı. Uyuşukluk vücuduma zehir gibi yayıldı, kalbimi yavaşlattı. Beni başka hiçbir şeyle doldurmuyordu.
intikam ihtiyacı.

Diego, Hangmen'lere son saldırıyı planlamak için hepimizi çağırdı. Beau burada. Baban ve amcan Teksas'taki bazı işler nedeniyle birkaç günlüğüne. Herkes bir yerde. Diego kan istiyor. Çocuklarinkini bile. Hepsini yok etmeyi planlıyor. Hiç Hangmen kalmayacak. Bu kişisel bir mesele.

Ama en önemlisi, o seni istiyor. Ve o tek değil. Klan. Takasta Hangmen'lerle birlikte bize karşı durduğun için... tüm kardeşler seni cezalandırmak istiyor. Ölmeni istiyorlar.

Lanet ekrana baktım. Kartel ve Klan'ın beni öldürmek için bir araya geldiği gerçeğine. İkisi de beni istedi. Ve Adelita'yı düşündüm. Onun var olmadığı bir dünyada yaşamayı düşündüm. Klan'ı onun için terk etmiştim. Onun için onun için hayatımı değiştirdim.

O olmadan ne anlamı vardı ki?

Cevap tuşuna bastım.

Parmaklarım tuşların üzerinde geziniyordu. Titriyorlardı ve göğsüm o kadar gergindi ki nefes almakta zorlanıyordum.

Diego, Quintana'nın kızını da mı öldürdü?

Ekrana baktım, boğazım o kadar sıkıydı ki kapandığından emindim. E-posta geldiğinde açamadım.

Lanet bir korkak gibi bekledim, bekledim, ta ki kendimi mesaja basmaya ve gerçeği söylemeye zorlayana kadar.

Hepsini öldürdü.

Cümleyi okudum ve tekrar okudum. Kelimeler yavaşça vücudumda dolaşmaya başladı, içimdeki her şeyi teker teker kapattı. Titreyen ellerim yumruk haline geldi. Kaslarım gerildi, ta ki bir parçam bile

ağrımıyordu. Ve sonra o bıçak darbesi geldi. Beni dizlerimin üzerine çökerten, lanet olası kalbime saplanan acı verici kesik. Ciğerlerim demire döndü, çalışmayı reddediyordu. Nefes nefese kaldım, hava almaya çalıştım, bir şeyler yapmaya. Ama faydasızdı. Avuçlarım yere çarptı ve boğazımdan lanet bir kükreme koptu. Hepsi benim hatamdı. Adelita

Benim yüzümden öldü. Çünkü o bana geri döndü. Çünkü onun asla benim olamayacağına inanıyorlardı. Onu yerde ölü olarak hayal ettiğimde gözlerimden yaşlar boşandı, o çok sevdiğim kahverengi gözleri ölümün içinde donup kalmıştı.

Kalbimdeki boşluğun yerini öfke ve hiddet alana kadar acı içinde boğuldum. Her santimim intikam ihtiyacıyla dolana kadar. Diego'nun öldüğünü görmek için. Babamı ve amcamı bıçağımın altında kanlar içinde görmek için.

Ve Beau. Beau bile ölecekti. Hepsini öldürecektim ve beni de öldürmeleri için dua edecektim. İşim bitmişti.

Yerden kalkıp geri e-posta gönderdim.

Teslim oluyorum. Meksika'ya geliyorum. Klan - Beau, babam ve amcam - ve Diego beni alabilir. Onlar

beni öldürebilir.

Gönder tuşuna bastım.

Bunu neden yapasın ki? İntihar bu.

Cevabını okudum ve içime garip bir huzur yerleşti. Güzeldi.

Ayarla. Ne zaman ve nerede olacağını söyle. Ben de geliyorum.

Wade bana istediğimi verdi ve ben de tüm bilgisayarlarımı kapatıp Hangmen'i gideceğim yere götürecek her şeyi sildim. Bir kağıt parçası alıp Tank'a yazdım.

Tank,

Benim için yaptığın her şey için teşekkür etmek istiyorum. Ben Klan'dayken yanımdaydın. Gittiğinde bile yanımdaydın. Ben ayrıldığımda da yanımdaydın. Her zaman arkamı kolladın. Hayatımda bunu söyleyebileceğim tek kişi sensin.

İsteyebileceğim en iyi arkadaş oldun. Ve bunu bilmeni istiyorum. Beauty ile takıl. Dünyada onun gibi çok fazla kaltak yok. Sen en iyilerinden birine sahipsin. Derin bir nefes aldım ve kalemimi tekrar kağıda bastırdım.

Kaçmakla işim bitti. Klan ve kartel ile işim bitti. Bu işi sonsuza dek çözeceğim. Hepiniz için gelmelerini durduracağım. Bu savaşı durduracağım ve Hangmen'leri, yaşlı kadınları ve çocukları güvende tutacağım.

Özgür yaşa. Özgürce sür. Özgürce öl,
kardeşim. Tanner.

Mektubu katladım ve masamın üzerine koydum. Odamdan çıkarak bisikletimle yerleşkenin kenarına kadar yürüdüm. Ormanda gecenin çökmesini bekledim, sonra bisikletimi yola doğru ittim. Ash ve Wrox'a ne olduğuna dair en ufak bir fikrim yoktu. Burası hayalet bir kasaba gibiydi. Ama tüm bu pisliklerin bu kulübe ne yaptığını gördüm. Klan ve kartelden gelen zehir bu kardeşliğe ne yapmıştı.

Bölümler arasında kavga ve masum, hayır, iki masum -Çocuklar öldürüyor ve ruhlarını Hades'e satıyor. Zane yakalandıktan ve vurulduktan sonra bir daha asla eskisi gibi olamayacaktı. Ash çoktan postalamıştı ve Smiler da hemen arkalarındaydı, onları karanlığa yönlendiriyor.

Mae ve Charon'u düşündüm. Lilah, Grace ve ikizleri. Ve Saffie'yi ve Adelita'ya söylediklerini. Babası hakkında. Her şeyi. Lanet kulüp çöküyordu. Eğer ben

Klan ve karteli durdurdular, yeniden inşa etme ve kendilerini toparlama şansları oldu.

Görüş alanımdan çıkana kadar motorumu çalıştırmadım. Ve Meksika sınırına doğru yola çıktım. Klan benimle kararlaştırılan bir noktada buluşacak ve beni içeri alacaktı.

Ve

Yolda kat ettiğim her milde, adamlara daha da yaklaştım. beni öldürecekti; uyuşukluk beni terk etti. Çünkü yakında yine Adelita'yla birlikte olacaktım.

Uzak bir gelecekte birbirimizle karşılaştığımızı ve birbirimizin ruhlarını tanıdığımızı hayal ediyorum. Ve biz bulunacağız.

Her şeyimle o lanet rüyaya tutunuyordum.

Bölüm On Dört

Styx

Kıçımı masama yasladım. Ky karşımdaki sandalyeye yığıldı. "Siktir. B-ben." Sandalyede arkama yaslandım ve tavana baktım. Piç güneş birkaç saat önce doğmuştu.

Bütün gece. Bütün gece Ash'in Hick'i öldürmesinin sonuçlarıyla uğraştım. Ve Smiler. Ash'i kulübeye götürürken aklından ne geçiyordu?

"Ne lanet bir gece," diye homurdandı Ky ve az önce doldurduğu kahveyi mideye indirdi. Boş bardağı masaya çarptı. "Tam da tek bir Alev'le uğraşmak zorunda olduğumuzu düşünürken, model 2.0 geliyor. Sadece bu seferki tam olarak ne halt ettiğini biliyor." Ky başını salladı. "Bu da çocuğu benim gözümde daha da dengesiz yapıyor."

Ash prospect görevinden alınmıştı. Bir ay boyunca kulüp hayatından men edildi. Wrox karardan memnun olmamıştı ama umurumda değildi. Burası benim kulübüm ve benim kurallarımdı ve Wrox'a da söylediğim gibi, Hick her şeyi berbat etmişti. Kan kanla ödendi.

Bu lanet olası Hangmen yoluydu. Slash'in yerine Hick öldürüldü. Smiler kendi payına birkaç hafta izne çıkarıldı. Ne boktan bir şovdu.

Ama anladım. Eğer bu ben olsaydım ve Ky'nin ölümünden bir piç kurusu sorumlu olsaydı, en azından boğazını keserdim. Derisini soyarak ve herifi bağırarak için acele etmezdim. Babamı tanıyorsam, sırtıma bir tokat atar ve onu sorgulamaya cüret ettikleri için Wrox ve ekibini kafalarından vururdu.

Wrox ve ekibini göndermiştim. Lanet olası bir savaştayken onların amcık kışlarıyla uğraşamazdım. O piçler bana ve kardeşlerime saldırmaya çalıştı. Ve bedelini ödediler. Dördü hastanede, geri kalanı da beyin sarsıntısı ve çene kırıklarıyla uğraşıyor. Lanet olası pislikler. Eğer bunu bir daha denerlerse, hiç tereddüt etmeden hepsini kendim katlederim.

Kahvemi yudumladım ve tam kalkıp eve gitmek üzereydim ki Tank kapıdan içeri daldı. "Gitmiş amına koyayım!" diye bağırdı. Tank elindeki bir kâğıt parçasını salladı. Kâğıdı masanın üzerine çarptı. Bir şeyler karaladığını gördüm.

kâğıtta yazıyordu ama Tank bunu öyle bir hale getirmişti ki kimden geldiğini anlamak için okumama gerek kalmıyordu.

"Onun peşinden gitti."

Tank yedek masa sandalyesini odanın öbür ucuna tekmeledi, tahta duvara çarparak kırıldı. "Bunu hepimize açıklamaya çalıştı. Hepimizin önünde durdu ve sonra Wrox ve onun sik kafalıları üzerimize geldi ve bunu yapamamasını sağladı. Tanner, hepimiz serpintiyle uğraşırken kaçmış olmalı." Tank ellerini masanın üstüne vurdu. "Meksika'ya gitti. Tek başına. Klan ve kartel onun kanının peşinde." Kâğıdı eline aldı. "Bu mu? Bu lanet bir intihar notu. Kardeşi geri gelmeyeceğini biliyor. İkisinin de onu istediğini biliyor." Tank başını salladı. "Kulübün peşine düşmesinler diye gitti. Tıpkı Adelita'nın yaptığı gibi. İkisi de geri döndü ve ikisi de öldürülecek. Peki biz ne yaptık? Onu görmezden geldik ve Ash'in Hick'i öldürmesine odaklandık." Tank beni ve Ky'yi işaret etti. "Sizin yaşlı hanımlar söz konusu olduğunda, zırhlarımızı kuşandık ve o tarikata cehennemi yaşattık. Hiç tereddüt etmedik. Ama Tanner ... kardeşi tek başına gitti çünkü gerektiğinde onun arkasını kollayamadık." Dik durdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Peki, bu konuda ne yapacağız? Çünkü biz

bir şeyler yapıyor olsa iyi olur. Savaşa girmemizin sebebi o değil. Ne düşünürse düşünsün, bu onun dahlinin ötesinde bir şey."

Tank Ky'ye ters ters baktı. "Sen Sia yüzünden savaş istedin. AK, Phebe ve Saffie'ye olanlar yüzünden savaş istedi. Ash Hick'i kartelin ona, Zane'e ve Slash'e yaptıkları yüzünden öldürdü. Smiler, Slash için kan dökülmesini istiyor." Tank benim ve Ky'nin yanındaki koltuğa çöktü. "Yani, hepimiz içeri giriyoruz. Sadece bizim bölüm olsa bile umurumda değil. Ama o adam sahip olduğum en iyi dost ve gerçek bir Cellat. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

Tank gözlerime baktı ve bakışlarında bana karşılık vermem için meydan okuduğunu görebiliyordum. Bu beni çok kızdırdı. Kulübümdeki kardeşlerin benimle istedikleri gibi konuşabileceklerini düşünmelerinden gerçekten bıkmıştım.

Ona gerçekleri göstermek için ellerimi kaldırmıştım ki kapı çalındı. Başımı arkaya eğdim ve "Bu gün hiç bitmeyecek!" diye imzaladım.

Mae içeri girdi. Yüzü bembeyazdı. Bir saniyede ayağa fırladım. Ky ve Tank de öyle. "Ne?" İmza attım.

Mae'nin kurt gözleri kocaman olmuştu. Öne doğru yürüdü ve lanet kalbim göğsümde çarpmaya başladı. "Ne oldu? Charon nerede?"

"O güvende. Bella'nın yanında," dedi ve midem tekrar kalktı.

"Sonra ne oldu?" Bir saldırı mı olmuştu? Biri kayıp mıydı?

"Bunu okumalısın." Mae annemin günlüğünü uzattı.

Başımı salladım. "Mae, şimdi olmaz-" İmzaladım ama sözümü kesti.

"Styx! Bunu okumalısın. Şimdi."

Ky'nin kaşlarını çatıldığını gördüm, neler olduğunu merak ediyordu, Mae'nin sesini hiç yükseltmezken neden birdenbire bağırıldığını merak ediyordu. Okuduğumu kimseye söylememiştim. Mae'ye bile. Gerçi belli ki o biliyordu. Kaltak beni her zaman herkesten daha iyi okurdu.

"Adelita. . ." Mae fısıldayarak başını salladı ve günlüğü göğsüne bastırdı. Gözleri yaşlarla dolmuştu. "Ben Adelita, Styx." Nedenini bilmiyordum ama Mae'nin ses tonuyla nabzım lanet bir top gibi atmaya başladı. Gözlerim Mae'nin elindeki günlüğe kaydı. "Bu o ..." Mae bir damla gözyaşı gibi

yanağından aşağı düştü. Ve sonra anladım. Ne dediğini biliyordum.

Bana ne olduğunu bilmiyordum. Daha önce hiç hissetmediğim bir tür derin öfke. Anneme verdiğim kalıtsal bir söz içime doldu. Ama Ky'ye baktım ve ellerimi kaldırdım. "Herkesi buraya getirin. ŞİMDİ! Kiliseyi arıyorum."

"Ne oluyor lan?" Ky sordu. Tank da en az onun kadar şaşkın görünüyordu.

"Lanet kiliseyi ara!"

Ky ve Tank ofisten çıktılar ve ben de Mae'nin kolunu tutarak onu göğsüme bastırdım. Kollarımı ona doladım ve başını öptüm. "Onu kurtarmalısın Styx. Onu eve geri getirmelisin."

"Tanner da gitti. Onun peşinden gitti."

Mae geri çekildi ve elini yanağıma koydu. "Hayır..." diye fısıldadı. Yüzü üzüntüden kararlı bir ifadeye dönüştü.

Tam bir Hangmen sürtüğü. Ve benim kızımdı.

"O zaman ikisini de geri getir bebeğim. Ait oldukları yere. Bu her şeyi değiştirir. Senin için. . . Charon için . . . Onun için" Mae'nin ağzını tuttum ve karımı öptüm. Geri çekildiğimde tekrarladı, "Onları kurtar. Bu korkunç yanlışın düzeltilmesi gerekiyor."

Otuz dakika sonra, intikam ateşiyle yanıp tutuşarak kiliseye daldım. Benim bölümüm odanın en önünde oturuyordu, diğer bölümler ise her yeri kaplamıştı. Ben oturmadım. Volta attım. Sonra h e p s i n i n önünde durdum, tüm gözlerin üzerimde olduğundan emin oldum. Damarlarımdaki ateşin bana yol göstermesine izin verdim. Ky neler olup bittiğini sorgulamadı. Başkan Yardımcım yanımda durdu ve imzaladığımda benim yerime konuştu. "AK, cephaneliği boşalt. Bugün Laredo'ya silah, el bombası ve yanımıza alabileceğimiz başka ne varsa yüklenmiş olarak gidiyoruz. Chavez ve Shadow bizi bekliyor." "Neler oluyor?" AK sordu. "Meksika'ya gidiyoruz." Kardeşlerimin her birinin gözleriyle karşılaştım. "Lanet olası savaşa gidiyoruz."

Mekânı aydınlatan tek şey kamyonun düşük yanan ışığıydı. Sırtımı duvara yaslayarak oturdum. Ky karşıma oturdu. Hepimizin elinde Uzi vardı. Tank, Ky'nin yanındaydı. AK ve Smiler ön tarafı kaplamıştı - Smiler'ın yasağı umurumda bile değildi. Kardeşim de en az benim kadar intikam ateşiyle yanıp tutuşuyordu. Elimizdeki en iyi savaşçılardan biriydi. Bunu hak etmişti, Wrox'un canı cehenneme. AK ve Smiler ilk gidenler olacaktı. Viking, Hush, Cowboy, Bull ve Flame kabinin geri kalanını kapladı.

"Kapı açıldığı anda ateş edeceğiz," dedi AK, sesi alçaktı, böylece kimse duymayacaktı. GPS'ini kontrol etti. "Beş dakika." Dakikalar ilerledikçe kamyonun içindeki gerilim de artıyordu. Ayaklarım yere vuruyordu. Neredeyse dökmek üzere olduğum kanın tadını alabiliyordum. Parçalamak üzere olduğum amcıkların çığlıklarını duyabiliyordum. Kimse benim kulübüme bulaşamaz. Kimse kardeşlerime bulaşamaz.

Ve hiçbir pislik aileme bulaşamaz.

Bir kaçakçılık kamyonundaydık. Shadow ayarlamıştı. Lanet olası Truva atı gibi, kölelerini kamplarına taşıyan kamyonlarla düşman hatlarını gizlice geçiyorduk.

Shadow, Chavez ve Diablos başka bir kamyondaydı. Diğer Hangmen bölümleri diğerlerinin içinde gizlenmişti. Diablolar kamyonların bulunduğu kampı ele geçirmiş, kampı yöneten Klan piçlerinin hepsini öldürmüştü. Orospuları serbest bırakmış ve bize kamyonları getirmişlerdi.

Klan'ı ve kartel pisliklerini alt etme planı basitti. Bu hayatta hepimizin düşmanları vardı. Quintana da farklı değildi. Uyuşturucu oyununda, ele geçirilmekten her zaman bir katliam uzakta olurdunuz. Shadow bana Quintana ailesinin sahip olduklarını isteyen pisliğin adını verdi. Yıllardır onları ortadan kaldırmaya çalışıyordu. Faron Valdez. Temas kurduk.

Gerisi çocuk oyuncağıydı.

Klan -liderleri hariç- tek bir yerde kamp kurmuştu. Meksika'daki ana kaçakçılık kampları. Bu da onları kolay hedef yapıyordu. Valdez karteli ele geçirecekti. Saatimi kontrol ettim. Çoktan harekete geçmiş olmalıydı.

Klan'a karşı harekete geçmek üzereydik.

Kamyon sarsılarak durdu. Uzi'mi kavradım. Adrenalinin o lanet olası tanıdık dalgasının içimde dolaştığını hissettim. Savaş. Bunun gibisi yoktu. Sözlerimin

annemin günlüğü kafamı dolduruyor. Damarlarımı şişirene kadar kalbimdeki ateşi tutuşturmalarına izin verdim ve Nazilerin mermilerimin ve Alman bıçağımın altında yere düştüğünü görmekten başka bir şey istemedim.

Kamyonun yan tarafından bir vuruş sesi duyuldu; bu, paralı şoförün kapının açılmak üzere olduğunu gösteren bir işaretti.

AK elini kaldırdı, eski Özel Kuvvetler keskin nişancımız ö n d e n gidiyordu. Ve gözlerim kapıya odaklandı. Kilit açıldı ve kapı açılır açılmaz AK kamyonundan fırladı ve lanet olası bir ateş denizi açtı. Saniyeler içinde onun arkasındaydık. Naziler hemen önümüze düşmeye başladı. Herifler düştükçe nabzım daha da hızlanıyordu, altlarında kan birikiyor ve ayaklarımın altından akıyordu. Kamyon üstüne kamyon açıldı ve kardeşlerimiz dışarı döküldü. Her yönden kamyonlar kayarak kampa girdi, kapılar uçarak açıldı, kardeşlerim lanet olsun Şeytanlar. Diablos ve lanet olsun Hangmenler bu piçlerin üzerine çullanırken onlar da ateş etmeye başladı. Sarışın bir devi tam gözlerinin ortasından vururken AK yanımdan, "Ben daha yüksek bir yere gidiyorum," dedi. Başımı salladım ve o da karanlık bir binanın arkasında kayboldu. Kurşunlar

her yönden uçuyordu. Hangmen ve Diablo kesikleri de yere çarpmaya başladı. Bu bizi durdurmadı.

Bölümüm için bölgeyi taradım. Ky, Tank ve Bull, Hush ve Cowboy sağ taraftan Uzi'lerini ateşliyor, hedefleri vuruyorlardı. Vike ve Rudge sol tarafımda birlikteydi ve aynı şeyi yapıyorlardı. Flame'in bir elinde bıçağı, diğerinde Uzi'si vardı ve ilk vurduğu herifleri doğruyordu. Smiler en öndeydi. Binalardan dalga dalga dökülen Klan'ın arasına dalmıştı. Brother ateş ediyor, sonra bıçağını kullanarak parmaklarını, dillerini, kulaklarını ... başka ne varsa kesiyor, sonra da bir başkasını indiriyordu. Öldürmeye çalışıyordu ama buna hakkı vardı.

Sağımdan gelen bir Klan üyesini görünce kafasına bir kurşun sıktım. Diğer üçü de benim mermilerim yüzünden düştü. Sonra ileride karargâha benzeyen bir şey fark ettim. Ky ve Tank'a ıslık çalarak binayı işaret ettim. Klan hızla düşüyordu. Kartelin desteği olmadan ele geçiremeyecekleri kadar çoktuk. Bölgede kartel var mı diye baktım ama hiçbir yerde görünmüyorlardı.

Görünüşe göre Valdez anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getiriyordu.

Üzerimize hücum eden Klan'ın arasından sıyrılarak karargâha doğru ilerledim. Dışarıda asılı olan dev gamalı haç, işlerin burada döndüğünü açıkça gösteriyordu. Pislikler. Her zaman işlerini kolaylaştırırlardı. Nazi saçmalıkları karşısında nasıl çenelerini kapatacaklarını asla bilemediler.

Binanın önüne vardığımda, koşarak dışarı çıkan herifi kalbinden vurarak öldürdüm. Ayaklarımın dibine düştü ve o çirkin beyaz güç suratına tükürdüm. Binanın kenarında durdum; Tank ve Ky de aynısını yaptı. Ky'ye başımı sallayarak kapıyı kırdım ve odaları aramaya başladım. Hiçbir şey yoktu. Burada hiçbir şey yoktu.

Aniden sağımdan bir silah sesi duyuldu. Kurşun kolumu sıyırdı. Yaraya baktım, herif kan çekmişti. Sinirle o yöne doğru saldırdım. Bir kapının arkasına saklandığını gördüğüm anda herifi yere serdim. Alman bıçağımı alıp kalçasına sapladım. Silahı elinden düştüğü anda, herifi boynundan yakaladım ve ayağa kaldırdım. Bıçağımı çıkarıp boğazına dayadım ve onu binanın ana gövdesine fırlattım. Ky ve Tank koşarak içeri girdiler.

"Boş. Liderlerden hiçbirisi burada değil," dedi Ky.

Tank kollarımdan kurtulmaya çalışan pisliğe baktı. Gülümsedi ama bu kana susamış lanet bir sırtıştan başka bir şey değildi. "Keaton Brown."

Kollarımdaki pislik Tank'a doğru koşmaya çalıştı. O pisliği bıraktım ve Tank yumruğunu Nazi'nin suratına indirdi. Onu yere düşürdü. Tank onu kaldırdı ve hareketsiz tuttu. Ona doğru yürürken, Alman bıçağımı tam omzuna sapladım. Çığlık attı ve bunu yaparken gözlerinin içine baktığımdan emin oldum.

Bıçağımı geri çekerek Ky'ye başımı salladım. Ky, Nazi'yi ayağından tekmeledi. Pislik inleyerek yere yığıldı. Kardeşler kapıdan içeri girmeye başladı. Bull biz olduğumuzu anlayınca silahını indirdi. Vike, Rudge, Smiler, Flame, Cowboy, Hush ve AK de içeri girdi. Öldürdükleri için kan içindeydiler.

"Diğer bölümler kaçmaya çalışan her türlü şerefsiz için çevrede. Diablos Valdez ile temas kuruyor." AK tüfeğini indirdi. "Kamp bizimdir."

Yerdeki şerefsizlere döndüm. Bıçağımı ve silahımı cebime koyarken Ky işaretimi yüksek sesle söyledi. "Landry nerede, Beau

Ayers ve vali?" Ayağım herifin parmaklarına basana kadar yaklaştım. Çizmelerimin altında kemikleri çtırtıdayınca gülümsedim.

Nazi başını kaldırdı, ama ancak pisliğin çığlığı kesildikten sonra. "Burada olmaz," diye tükürdü dişlerini gıcırdatarak ... sonra da gülümsemeye çalıştı. Cebimden bıçağımı çıkarıp göğsüne bir "H" harfi çizmeye başladım. Tekrar çığlık attı, vücudu zıpladı. Tank kafasını kaldırdı.

"Neredeler, amcık?" Ky hırladı. Pislik cevap vermeyince bıçağımı karnına sapladım. Nazinin gözleri acıyla dönmeye başlarken Ky, "Bunu bütün gün yapabilir," dedi.

Tank eğildi. "Bize nerede olduklarını ve Tanner'ı nerede tuttuğunu söyle Keaton, o zaman çabuk ölürsün." Tanner'dan söz edilince piç kurusu gülümsedi. Dişlerinde kan lekeleri vardı.

Yere kan tükürdü. "O hain ölecek," diye tısladı.

Ölecek. Tanner hala hayattaydı.

Nazi'nin önüne geçerek boynumu kıvırdım ve bıçağımı kalçasına sapladım. Neredeyse bayılacaktı. Açtığım her yeni kesikle birlikte, artık çığlık atamayacak kadar kendinden geçene kadar çığlık attı.

"Anlat bize," diye sordu Tank. Nazi ölüme yakındı ama yeterince yakın değildi. Bunu en azından birkaç saat daha sürdürebilirdim. "Söyle bize ve çabuk olsun."

Nazi gözlerimle buluştu. Sonra morarmış dudakları aralandı. "Güvenli ev ... on beş mil . . . kuzey batıda."

"Oraya nasıl gideceğiz?" Ky sordu. "Özel ... yol."

"Peki Tanner nerede?" Tank itti.

Nazi yine gülümsedi. Çişimi kaynattı. "Şimdiye kadar orada olur. . şimdiye kadar." Boğazına doğru tırmanmaya başlayan kanda boğuldu ama "Öldürülecek ... Beyaz Prens düşecek." demeyi başardı.

Bıçağımı ağzının ortasına saplayıp onu susturdum, sonra da herifin boynuna sapladım. Gözleri irileşti ve Tank, kanında boğulurken o pisliği yere tekmeledi. AK'ye döndüm. "Koordinatlar," diye imzaladım.

"Hallediyorum," dedi ve Valdez'in bize gönderdiği bölge haritasını aldı. AK güvenli evin nerede olduğunu işaretledi. "Yolun çoğunu yürüyerek gitmemiz gerekecek yoksa bizi duyarlar." Kampa giren arabaların sesini duydum. "Valdez?" Ky sordu.

"Öyle olmalı," diye imzaladım.

Ky kardeşlere, "Dövüşmeye hazır olun," dedi ve ben de kampın merkezine doğru ilerlemeye başladım. Tam dışarı çıktığımızda durdum.

"Siz Tanner'a gidin. Bu iş biter bitmez biz de geleceğiz." Kendimi ve Ky'yi işaret ettim. Cep telefonumu AK'ye doğru tuttum. "Bana rotayı gönder." Başını salladı ve kardeşlerimiz yola çıktı.

Üç siyah araba kampın ortasında durdu. Ölü Naziler, bazı düşmüş Diablolar ve Hangmenler yere saçılmıştı. Ortadaki arabanın şoför kapısından siyah takım elbiseli bir adam indi. Arka kapıyı açtı ve yaşlı bir adam indi. Adamlarımın önüne geçtim ve adam hemen bana doğru geldi. "Styx Nash, sanırım?"

Ky yanıma geldi. "O konuşmuyor."

"Hangmen Mute," dedi Valdez. "Adınızı duymuştum. Sonunda birlikte çalışabildiğimize sevindim."

Ellerimi kaldırdım ve "Quintana karteli sizin mi?" diye imzaladım. Ky benim adıma konuştu.

"Öyle."

Arkaya taranmış saçları ve pahalı takım elbisesi olan herife baktım. "Nerede o?" Arabanın içini görmeye çalıştım.

diğer arabalar. Adelita'dan hiçbir iz göremedim.

Valdez başını salladı. "Orada değildi." Gerildim ve çenemdeki kaslar seğirdi. Bu pisliğe ters ters baktım. Hâlâ kana susamış olduğumu ve boğazını kesmeye bir saniye kaldığını görmüş olmalı ki ellerini kaldırdı. "Bir anlaşma yapmıştık Bay Nash. Kızı canlı istiyordunuz. Onu öldürmemem için. Ben de söz verdim. Çiftlikte değildi."

"Diego Medina?" Ky sordu.

"Kaçtı. Tek başına, sanıyoruz." Dişlerim öfkeyle sıkıldı.

"Fazla uzağa gide m e z . Adamlarım her yerde. Müttefiki yok ve gidebileceği, ona güvenlik sağlayacak hiçbir yer yok. Fark edilmesi uzun sürmeyecek... ve sonra icabına bakılacak." "Adelita mı? Nerede olabilir ki?" Ky zorladı.

Valdez omuz silkti. "Biz geldiğimizde gitmişti. Nereye gittiğini bilmiyorum. Belki de biz çiftliğe varmadan önce kaçmıştır."

Öne çıktım ve bu herifin yüzüne baktım. Adamlarının hareket ettiğini gördüm. Benimkiler daha hızlı hareket etti, silahlarını çekmiş ve hazır bekliyorlardı. "Onu öldürdüğünü öğrenirsem, saçının bir teline bile dokunursan, seni kendim öldürürüm." Ky, Valdez'e tehdidimi tükürerek söyledi.

Fucker tepki vermedi. "Size inanıyorum Bay Nash. Ama bir anlaşma yaptık ve ben bunu u y g u l a d ı m . Kızı asla öldürmedim." Omuz silkti. "Babası olmadan o kim ki zaten? Artık benim için bir önemi yok." Valdez arabaya doğru ilerleyip kapıyı açan adamlarından birine başıyla işaret ettikten sonra bana baktı. "Umarım gelecekte yine birlikte çalışabiliriz, Bay Nash. Anlaştığımız gibi Diego Medina ile ilgileneceğiz. İş bittiğinde sizinle temasa geçeceğiz." Valdez arabaya bindi ve uzaklaştı. Gözden kaybolduğunda Ky yüzüme baktı. "Şimdi bana Tanner'ın sürtüğünü neden bu kadar **önemse**diğini söylemen gerekiyor. Ve bana yalan söyleme."

Kardeşlerimin izlediğini ve bir açıklama beklediğini görebiliyordum. Diablolar da öyle. Chavez yakınlardaydı. O hangi cehennemdeydi? Ve şimdi onu nasıl bulacaktık?

"Styx!" Ky tısladı. "Söyle bana!"

Ellerimi kaldırarak imzaladım, "O benim kız kardeşim. O benim kız kardeşim." Ky'nin yüzü soldu ve ağzı açık kaldı. Başımı Chavez'e doğru ittim. "Ve o da onun kız kardeşi."

"Ne?" Chavez sordu ve yürüyerek yanına geldi. "Ne dedin sen?"

Ky'nin kafa karışıklığı aniden düzeldi. "Kahretsin. . . annen ve Sanchez'in bir çocuğu mu oldu?" "Evet" diye başımı salladım. "Adelita mı?" Başını salladı.

"Adelita nasıl oldu da Quintana ile birlikte oldu? Ne oluyor Styx?"

Chavez hareketsizdi.

Bu saçmalık için zamanım yoktu. "Başka Naziler için gözcülük yapın. Tanner ve diğerlerini almaya gidiyoruz." Hâlâ kıpırdamamış olan Chavez'e işaret ettim. Ky onlara söylediklerimi anlattı, sonra beni Crow'un bizim için hazırladığı kamyonete kadar takip etti. Crow'a başımı salladım ve şoför mahalline bindim.

Motoru çalıştırarak bu lanet olası güvenli eve doğru yola çıktım. Bu Nazi piçlerinin ölme vakti gelmişti. Sonra Adelita'yı arayabilirdik.

Küçük kız kardeşimi avlardık.

On Beşinci Bölüm

Adelita

Gözlerimi açtığımda başım ağrıyordu. Karanlık bir oda görüldüğünde kalbim hızla çarpmaya başladı. Sesler cızırtılı tonlarda mırıldanıyordu, sanki uzaklardan geliyorlardı ... hayır, bir radyodan geliyorlardı. Sağımda loş bir ışık gördüğümde gözlerimi kırptım. Nerede olduğumu anlayamadım.

Sonra ışığın altında kimin oturduğunu gördüğümde mutluluk ve rahatlama karışımı bir duyguyla boğazım tılandı. "Luis . . ." Fısıldadım. Luis başını radyonun hoparlörlerinden kaldırdı. Elleri kumandalarla oynuyordu.

Luis geldi ve yanıma oturdu. "Lita . ." dedi ve gülümsedi. Elimi tutarak bana bir bardak su verdi. Bir yudum aldım ve basit bir yutma eylemiyle irkildim. Diego ... bana attığı dayaklar ...

Her yerim ağrıyordu. Çok yorgundum.

"Uyu, Adelita. Artık güvendesin. Her şey bitti. Özgürsün." Luis'in ne demek istediğini anlamamıştım. Radyoya dönüp düğmeleri çevirmesini izledim. Telsizden erkek sesleri geliyordu.

konuşmaları dinlediğini fark ettim. Onun şapelinde de değildik. Şaşkınlığımı görmüş olmalıydı. "Baban için çalışmak bana yıllar içinde pek çok şey öğretti, Lita. Güvende olduğumuzdan nasıl emin olacağımı çabucak öğrendim. Telefon dinleme. Gizli sığınaklar." Gülümsemesi azaldı. "Valdez evi aldı. Fabrikaları. Onlar sana ulaşmadan ben seni aldım." Kalbim sıkıştı ve vücudumu bir panik dalgası kapladı. "Valdez'in adamlarının planlarını buradan duydum. Evinize onlardan hemen önce vardım. Ele geçirme kargaşası içinde odalarınıza girdim ve sizi götürdüm." Gülümsedi. "Kapatmadıkları birkaç tünel vardı. Diego'nun onlardan hiç haberi olmadı." Bir damla gözyaşı Gözümden kaydı. Luis yanıma geldi ve sildi. "Hangmenler burada, Lita. Meksika'da. Sen ve Tanner için geldiler."

"Tan . . . ner?" Onun için duyduğum korku beni hareket etmeye zorladı. Luis beni kanepeye geri götürdü.

Acı. Kaburgalarım... karnım... her yerim ağrıyordu. En çok da kalbim. "Hangmen, Klan'ın kampını ele geçirdi." Heyecanla başını salladı. "Onu kurtaracaklar, Lita. Bundan eminim. o."

"Benden sonra mı geldi?" Dudağım titredi ve onu nasıl terk ettiğimi düşündüğümde kalbim acıdı ... ve ne gelip beni almak için riske girmişti. "Benden sonra geldi."

"Güvenli olur olmaz Hangmen'le temasa geçeceğim."

"Teşekkür ederim. . ." Fısıldadım. "Çok teşekkür ederim."

"Uyu, Lita. İyileş. Artık güvendesin. Sonunda güvendesin."

On Altıncı Bölüm

Tanner

Kenny ve Lars tarafından ayağa kaldırıldım. Bu piçler Klan'dayken bana bakmaya bile cesaret edemezlerdi. Şimdi ise beni saatlerce dövdükten sonra ayağa kaldırıyorlardı.

Dimdik durdum. Bu pisliklerin beni zayıflamış görmesine izin veremezdim. Beni koridorda yürüttüler. Kenny bir kapıya vurdu. Arkasında kim olduğunu bilmiyordum. Sınırdaki bu iki pislik tarafından karşılandım ve ıssız bir yerdeki bir kampa götürüldüm. Dün gece bir kamyonu bindirilip buraya getirildim, burası her neresiyse. Babamı ya da amcamı bir kez bile görmemiştim. Wade'i görmemiştim. Beau'yu da görmemiştim.

"İçeri gel," diye seslendi biri ve ben hemen babamın sesini tanıdım.

İşte buydu.

Bu lanet bir şeydi.

Babam gitmeme izin vermeyecekti. Daha fazlasını hissetmeyi beklerdim. Savaşmak istemeyi beklerdim. Hayatta kalmak için. Ama Adelita gitmişti. Artık bu pisliklerin bana ne yaptığı umurumda değildi.

Zaten ölmüş bir adamı öldüremezlerdi.

Kenny kapıyı açtı ve ben içeri fırladım. Ayaklarının dibine düşmeyi reddederek kendimi çabucak toparladım. Ellerim arkadan bağlıydı. Kapı kapandı ve başımı kaldırdım. Odanın karşısında onları gördüm. Babam, her zamanki takım elbisesi içinde, iş ve siyasetle uğraşıyordu. Landry, bana doğru hırıliyordu ... ve Beau. Beau yüzünde hiçbir ifade olmadan bana bakıyordu.

Wade de oradaydı. Bunca zamandır benimle irtibat halinde olan Wade köşede oturuyordu. Bana ters ters bakıyordu. Babamın, amcamın ve Beau'nun önünde mükemmel küçük Nazi'yi oynuyordu.

"Tanner," dedi babam ve ayağa kalktı. Bana doğru geldi. Önümde durduğu anda suratımın ortasına bir yumruk indirdi. Başım geriye düştü. Ama ayaklarımın hareket etmediğinden emin oldum. Bu şerefsiz beni alt etme zevkini tattırmayacaktım.

"Baba," diye cevap verdim, patlamış dudağımdan kan tadı geliyordu. Buraya daha önce birçok kez gelmiştik.

"Ee, bütün bunlar?" diye alay etti, kesiğimi göstererek. "Bütün bunlar lanet olası bir İspanyol için mi?" Bu kelime ağzından çıkarken dişlerim birbirine çarptı.

Ona yaklaştım. Botlarım pahalı ayakkabılarının burnuna değecek kadar yaklaştım. "Adelita hakkında bir daha böyle konuşursan seni öldürürüm."

Babamın ağzı seğırdi. Landry ayağa kalktı ve oturdukları masanın arkasına geldi. Pislik herif yumruğunu önce karnıma, sonra da yüzüme indirdi.

Babam onu geri çekene kadar devam etti. "Sabırlı ol," dedi babam ona.

Masanın karşısındaki Beau'ya dik dik baktım. "Sıradaki sen misin?"

Her zamanki gibi sessiz olan Beau gerçekten de ayağa kalktı. Siyahlar giymiş, kahverengi saçları yüzüne dökülmüş bir halde bize doğru geldi. Kollarını göğsünde kavuşturarak önümde durdu. Benim yanımdan hiç ayrılmayan küçük kardeşim, ben ölürken burada olacaktı. Amcam ve babam beni öldürürken.

Wade de ayağa kalktı. "Wade," dedim soğuk bir şekilde, sanki adam benim tarafımda değilmiş gibi. Onu korumak zorundaydım.

"Kapa o lanet çeneni, hain," diye tersledi. Bana tükürürken yüzü kıpkırmızıydı ve elleri iki yanında yumruk olmuştu. Kızgınmış gibi davranarak çok iyi bir iş çıkarıyordu.

"Çözün onu," diye emretti babam ağabeyime. Beau arkama geçti ve ellerimi bir arada tutan kablo bağını kesti. Ellerimi yumruk yaptım, hazırdım. Amcam ve babam geri çekildiler. Wade onlara katıldığında, gözlerinde en ufak bir bağlılık belirtisi yoktu, bekledim. Beau yanlarına gitti. Dördü de bana doğru bakıyordu. Küçük kardeşime son bir kez baktım. İşler nasıl bu hale gelmişti? "Duvara yaslanın," diye emretti babam.

Dediğini yaptım ve sırtım duvara çarpana kadar dört adım geri gittim. Beau, Landry, Wade ve babam silahlarını kaldırdılar.

Lanet bir atış duvarı. Bir infaz. Gözlerimi kapatmazdım. Cehenneme sürüklenene kadar onları izleyecektim. "Sen hep korkağın tekiydin," dedi babam. "Hiçbir zaman halkının istediği gibi bir asker olamadın. Bu yüzden

Çocuk olmak, her zaman bir şeyleri sorgulamak ve burnunu çeken küçük bir hayal kırıklığı olmak."

Babam silahının emniyetini kapattı. Tam ateş edecekken, Beau hizadan fırladı ve Wade ile Landry'nin kafalarına doğru mükemmel nişan alarak iki el ateş etti. Saniyeler içinde silahı babamın elinden aldı. Silah yere düştü ve ulaşılamaz hale geldi.

Kalbim hızlanmaya başladı. "Ne oluyor lan?" diye çıkıştı babam Beau'ya.

Gözlerim yerde yatan Landry ve Wade'e kaydı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Kenny ve Lars kapıdan içeri daldılar. Beau döndü ve onları da kayıkçıya gönderdi.

Beau yanıma geldi. Yaşlı adamımızla yüzleşen küçük kardeşime baktım. "Eğer bir kez daha beyaz güç sloganı dinlemek, bir kez daha Nazi selamı görmek ya da bir kez daha lanet olası bir mitinge katılmak zorunda kalırsam, hepinizi katledeceğim."

Babamızın yüzündeki kan çekildi. Sonra hızla kızardı. "Sen-" Beau'ya vurmaya gitti, ama ben onu yakaladım.

ve o pisliği geri fırlattı. Gözleri hançer gibi ikimize de dikilmişti. "Bunu sen planladın," diye tısladı Beau'ya.

Beau sırttı. "Hepsi." şok içinde küçük kardeşime baktım. Benimle yaşlı adamımız arasında gidip geldi, sonunda gözleri bende kaldı. "Wade gibi davrandım. Bu Nazi saçmalığının içinde olduğumu düşünmeni istedim."

"Sen değil miydin?" Boğazım her saniye daha da kalınlaşırken sordum. Her şeyi kabul ettiğini sanmıştım. Benden nefret ettiğini sanmıştım. Onun baştan aşağı Klan olduğunu sanıyordum. "Asla değildi. Bunu biliyorsun."

"Evet... ama sonra ben ayrıldığımda ve sen liderliği devraldığında yanıldığımı düşündüm. Biz  ocukken sessizdin. Bunca yıl seni yanlış anladığımı düşündüm. Her şeye rağmen buna inandığını."

Beau başını salladı. "Bu hayatı hiç istemedim. Hepsinden nefret ettim. O amcığın kuralları altında geçen her lanet günden." Başını bizim yaşlı adama doğru salladı.

"Neden kaldın? Neden sen de gitmedin?" Beau durakladı, sonra sessizce "Sen" dedi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bu Beau'yu tanıyordum. Hiçbir şeyini ele vermeyen Beau'yu. Küçük kardeşim asla fazla konuşmazdı, asla

açıldı. Hiç. Kollarını göğsünde kavuşturması? Bu, ağzından kaçırmak üzere olduğu gerçeklerden kendini koruduğu anlamına geliyordu. Onu göğsüme çekmek istedim. Her zaman yaptığım gibi onu korumak. Ama ne söylemesi gerekiyorsa söylemesi gerektiğini biliyordum.

Beau çenesini bizim yaşlı adama doğru salladı. "O benim ailemden değil." Landry'yi işaret etti. "O cahil piç de öyle." Beau bana baktı. "Sen öyleydin, Tann. Sen benim tek ailemdin... ve sonra beni geride bıraktın."

"Adelita'yı istedim. Hem Klan hayatında olup hem de ona sahip olamazdım." Başımı salladım. "Sen ordudaydın. Ve ben artık o saçmalığa inanmıyordum. Hepsinin saçmalık olduğunu anladım. Tank sayesinde ayrılma şansım oldu. Ben de kabul ettim. Çıktıktan sonra gelip beni hiç aramadın. Bu amcıklarla birlikte benimle de işinin bittiğini düşündüm."

"Beni arkada bıraktın," diye tersledi Beau, sesini öfke kaplamıştı. Midem bulandı. Bilmiyordum... bilseydim asla gitmezdim.

"Ama sen Klan'ı yönetiyordun. Askerleri eğitiyordun. Hâlâ bir Nazi gibi davrandığından emindin."

"Rolüne uygun görünmeliydi." Bunu kafamdan atamıyordum. Düşünemiyordum. Ayağımın altındaki babama baktım. Beau'yu dinlerken yanmaya hazır görünüyordu. Beau bana her şeyi anlatırken kıpırdamadan duruyordu. "Bizi onları alt edebileceğim bir konuma getirmeliydim. Onlar seni yok etmeden önce ben onları yok etmeliydim."

"Ne?"

"Seni her zaman öldüreceklerdi, Tann. Sen ırkına ihanet eden biriydin. Davana. Büyük görünmez lanet imparatorluğa. Yaşamana asla izin vermeyeceklerdi. Hangmenleri yok edeceklerdi. Orada mutlu görünüyorsun. Bu yüzden Klan'ı onlardan önce içeriden çökertmenin bir yolunu bulmalıydim." Omuz silktilti. "Seni her şeyi yaptığıma inandırmalıydim ki hiçbir şey ters gitmesin. Seni de öldürmek istediğime inanman gerekiyordu. Elinde hiçbir şey kalmadığına inanmanı istedim."

"Seni küçük pislik!" diye tısladı babamız. Beau'ya doğru koştu ama daha yaklaşılamadan yumruğumu suratına indirdim. Pislik herif yere düştü. Yerde sürünmesini izledim ve tek hissettiğim iğrenmektir. Bok gibi zayıf bir pislikti. Her zaman öyleydi. O her zaman

Bizi çocukken doğurması için bir fahişeye para verdi, böylece lanet olası beyaz güç mirasçılarını yetiştirebilecekti. En az onlar kadar zavallıydı.

Yaşlı adamımız burnunu tutuyordu, pahalı takım elbisesine kan sızıyordu. Yanında durdum ve hareket etmediğinden emin olmak için ayağımı sırtına koydum.

Beau onu tanımadı bile. "Herkes buraya ihtiyacım vardı. Tek bir yerde. Sana da burada ihtiyacım vardı."

"Geldim çünkü onu öldürdüler. Diego onu öldürdü." Beau ayaklarının üzerinde sallandı. Sonra az önceki sözleri kafasına dank etti. Hiçbir şeyin kalmadığına inanmana ihtiyacım vardı.

"Onu Diego öldürdü, değil mi? Adelita. . .

Kalın boğazımı temizledim. "Gitti mi?" Umut etmek istemedim. Hâlâ hayatta olduğuna dair kendime umut vermek istemedim. Ben-

"O yaşıyor." Beau düşüncelerimi böldü. Kalbim küt küt atmaya başladı. Kulaklarım zonklayan bir kükreme ile doldu.

"Ne?"

"Son kontrol ettiğimde yaşıyordu."

"Sen . . . bana onun öldüğünü söyledin!" Ona zarar verme isteğimle savaşmak zorunda kaldım.

"Mecburdum! Seni buraya getirmeliydim. Senin için gelmelerini engellemeliydim. Eğer onun öldüğünü düşünürsen, bunun olacağını biliyordum." Öfke. Öfkeden başka bir şey hissetmiyordum. Ama Beau'ya baktığımda gözlerindeki gerçeği gördüm. Ve haklıydı. Buraya geldim çünkü kaybedecek bir şeyim yoktu. Klan ve kartel, Hangmen'e bir saldırı planlamak için buradaydı. Beau hepsini engelledi.

Babamı tekmeleyerek Beau'ya doğru yürüdüm ve onu göğsüme çektim. Onu başından öptüm ve her zaman gergin olan vücudundaki gerginliğin kaybolduğunu hissettim. Tıpkı çocukluğumuzdaki gibiydi. Beau ve ben.

Sahip olduğumuz tek şey birbirimizdik.

Birden başımın arkasında soğuk bir silah namlusu hissettim. Donup kaldım. Beau da öyle. "Ne güzel bir kavuşma değil mi?" dedi babamın sesi soğuk bir şekilde. Beau'yu kendimden uzaklaştırdım.

Konuşmak için ağzımı açmıştım ki kapı açıldı ve bir ses "Lanet olası Vali Ayers!" dedi. Silah hemen kafamdan çıktı. Döndüğümde Ky Willis'i gördüm.

Uzi'sini babama doğrulttu. Ardından Styx geldi, onu da benim bölümüm izledi. Tank, Styx'ten sonra geldi ve gözlerini benimkilere dikti. Yüzündeki rahatlamayı gördüm, hayattaydım amına koyayım.

Ky önce amcama, sonra da yerde yatan Wade, Kenny ve Lars'a baktı. "Görünüşe göre lanet partiyi kaçırdık." Babam ilk kez gergin görünüyordu. Bütün kardeşlerim silahlarını ona doğrultmuştu... lanet olası kardeşlerim buradaydı.

"Uzun zaman oldu, Gov," dedi Ky ve masanın kenarına oturdu.

Babam uzaktaki duvara dayanana kadar geri çekildi. "Beni öldüremezsın," dedi. "Ben bir valiyim. İnsanlar nerede olduğumu sorgulayacaktır." Pislik herif gülümsedi. "Sorarlarsa da sigortam var." Yüzündeki kendini beğenmiş ifadeye bakılırsa, bu sigorta beni, Hangmen'i ya da her ikisini de kapsıyordu.

Ky başını salladı, sonra cep telefonunu çıkardı. Birkaç fotoğraf çekti. Babamın duvarda asılı olan Nazi ve beyaz güç bayraklarının önünde durduğunu görmem sadece bir saniye sürdü. Ky ona geniş bir sırıtış attı. "Sigortamız için." Masadan kalktı. "Eminim seçmenleriniz sizi tanımak isterdi.

Geceleri Alman pornosu izlemeden ve boşaldığında Heil Hitler diye bağırmadan uyuyamazsın."

"Seni bok parçası-"

"Sanırım bu sensin," diye tersledi Tank ve yanıma doğru ilerledi. Beau'ya bakınca gözlerinin karardığını gördüm. Kardeşimin önünde durdum. Bu adamlardan hiçbiri -Tank dahil- ona dokunmuyordu.

Styx ıslık çaldı ve Vike'a kapıyı açması için işaret etti. Babama "Git," diye işaret etti. Ky emri verdi. Styx sıırttı. Yaşlı adam kapıya doğru ilerledi. Neredeyse serbest kaldığı anda Styx yoluna çıktı.

"Kartel Valdez'in elinde." Ky, Styx'in sözlerini yüksek sesle söylediğinde babamın yüzü düştü. Styx bir adım daha yaklaştı. "Ve hiç adamınız kalmadı." Bunu söylediğinde gözlerim büyüdü. Nabzım hızla atmaya başladı. "Hepsini öldürdük... her birini." Styx sessizce babama baktı. Sonra, "Tek başınasın." Styx amcama ve diğer üç ölü adama baktı. "Kimsen kalmadı. Vali."

Styx kenara çekildi ve babam bana ve Beau'ya ters ters baktı. "Buna pişman olacaksınız. Bir gün pişman olacaksınız.

Bu." Sonra da gitti. Adamları olmadan Teksas'a nasıl döneceğini bilmiyordum. Ama umurumda bile değildi. O gitmişti.

Ky benimle Beau'nun yüzüne baktı ve silahını kardeşime doğrulttu. "Şimdi, bu piçin kayıkçıya gitme zamanı."

Beau'yu arkamdan ittim. "Hayır," diye tısladım. "Başından beri Beau'ydu," dedim ve Tank'ın beni izlediğini gördüm. "Bağlantı ... Beau'ydu. Klan'ı içeriden çökertiyordu ..." Onlara Beau'nun bana söylediklerini anlattım. Hepsini. Her şeyi.

"Bu doğru mu, Beau?" Tank sordu.

Beau görülebilmesi için beni kenara itti. "Ben iyiyim, Tann." Kardeşlerime dönerek, "Bu doğru. Hepsi doğru. Hepiniz için geliyorlardı. Bunun olmasına izin veremezdim. Tanner'a ulaşamayacaklardı."

"Kimse ona dokunmuyor," dedim ve her kelimesinde ciddiydim. "İster inanın ister inanmayın. Bu doğru. Ama buradaki hiç kimse ona dokunmayacak, yoksa başımız belaya girer."

Ky ve Styx birbirlerine baktılar. Ky omuz silkti. "O zaman mini Ayers'a bir içki borcumuz var gibi görünüyor." Tuttuğumu bile bilmediğim bir nefes verdim. Tank

geldi ve Beau'nun sırtına bir tokat attı. Her zamanki gibi kardeşim tepki vermedi. Sonsuza dek kendi kafasındaydı. Sessizdi ve hiçbir şey belli etmiyordu. Ama gözlerinden rahatladığını anlayabiliyordum.

"Gerçekten Klan'ı ortadan kaldırdın mı?" Styx'e sordum. Başını salladı. "Ve Valdez gerçekten Quintana kartelini ele geçirdi mi?" Yine başını salladı. "Adelita?" Nefesimi tuttum.

"Baskın sırasında orada değildi. Bir şekilde kaçmış," dedi Ky. Styx'e baktı, yüzünde tuhaf bir ifade vardı.

"Ne?" Gerginlik odayı doldurdu. "Ne?"

Ky bana doğru geldi. "Görünüşe göre senin kaltak her zaman Hangmen'in malıymış." "Quintana onun babası değildi. Kan bağı yoktu. Karısı onun annesi değildi."

Ne haltlar döndüğünü bilmiyordum. "O zaman kimdi?" Ky, Styx'i işaret etti. "Styx'in annesi." Ky elini omzuma vurdu. "Styx bir kız kardeşi olduğunu yeni öğrendi..." Ky cümleyi yarım bıraktı. "Adelita."

Başım çatlayacak gibi oldu. Ama Styx'in gözleriyle karşılaştığımda bunun doğru olduğunu anladım. "Nerede o?"

"Onu bulacağız," diye imzaladı Styx.

"Klan'ın kampını ele geçirdik. Orayı üs olarak kullanıyoruz."
Vike ve Rudge güvenli evden çıkarken birden aklıma bir
yüz geldi ve sordum, "Diego mu? Valdez onu da mı
yakaladı?"

"Kaçtı," diye yanıtladı Tank. "Valdez peşinde. Uzun süre
hayatta kalamaz. Valdez bütün adamlarıyla onu arıyor.
Şafağa kadar hayatta kalamaz. Lanet olası ölü adam
yürüyor." Onu öldürmek istedim. O pisliğin ölümünü izleyen
kişi olmak istiyordum. "Onu geri alacağız, Tann. Söz
veriyorum." Aklım hemen Adelita'ya gitti.

Onu bulacaktım.

Dışarıda bir yerdeydi.

Ve hayattaydık. İsteddiğimiz her şey vardı.

"İyi misin?" Beau'ya sordum. Beau yatağa uzandı. Beau
başını salladı, gözlerini kapattı ve bunun kendini
kapatması olduğunu biliyordum. Uyuyana kadar
bekledim.

odadan çıktım. Olanlar yüzünden başım hâlâ dönüyordu.
Kardeşlerimle birlikte

Diablos ve diğer Hangmen bölümlerinin hepsi dışarıdaydı. Bazıları devriye geziyor, diğerleri ateşin başında zaferi kutluyordu. Biz dönmeden önce cesetlerin hepsi taşınmıştı. Valdez onları toplaması için bir adamını gönderdi, eminim karaborsa malıydı.

Siyah bir araba kampa girdiğinde Tank'ın yanına oturmuştum. Ayağa kalktım ve Styx ile Ky'nin arkasına düştüm. "Valdez'in arabası," dedi Ky. Yine de kardeşlerimin hepsi silahlanmıştı.

Sürücü sanki yüzlerce silah ona doğrultulmamış gibi arabadan indi. Bize doğru geldi. "Tanner Ayers?" dedi, kalın Meksika aksanıyla.

Gözlerim kısıldı ama çenemi oynattım. Şoför bana bir kâğıt parçası uzattı. "Adela Quintana bulundu." Kâğıda baktım. Üzerinde bir numara yazıyordu. "Bu numarayı arayacaksınız. Sadece sizin aramanız gerektiğine dair talimat aldık. Onu nereden alacağınızı bizzat ayarlamamız gerekiyor."

Şoför arabaya doğru yürüdü ve uzaklaştı. Ben görmedim. Lanet olası bekle. Hemen merkeze gittim.

telefonlar vardı. Numarayı çevirdim. Üç kez çaldıktan sonra bir ses "Tanner?" diye sordu.

Sesi tanımam bir dakika sürdü. "Peder Reyes?" Adelita'nın çiftliğindeyken onunla birkaç kez karşılaşmıştım. "O benimle birlikte. Güvende." Yaşadığım tüm gerginlik

Tutunduğum şey eriyip gitti ve kemiklerime rahatlamadan başka bir şey yerleşmedi. "O yaralı, Tanner." Bir saniye içinde bu rahatlama kayboldu. "Lita iyi. Ama Diego ona zarar verdi. Onu dövdü. I

Onu yatak odasında yerde buldum, bilinci yerinde değildi.

Onu temizledim ve uzak bir şapele getirdim. Nerede olduğumuzu kimse bilmiyor."

Gözlerimi sıkıca kapattım ve içimde biriken öfkeyle savaştım. "Onun için geliyorum," diye ilan ettim. "I-" Konuşmayı kestim ve pencereden dışarı baktım.

Kardeşlerim dışarıda beni bekliyorlardı. Styx sürekli bana bakıyordu. Adelita'nın -benim Adelita'mın- Styx ve Chavez'in kız kardeşi olduğu gerçeğini hâlâ aklım almıyordu. "Yürüyebiliyor mu Luis?"

"Evet. Morarmış ve yorgun ama onun dışında durumu iyi. Hiçbir yeri kırık değil."

"Konuşabiliyor mu?"

"Evet. Şu anda benimle değil. Bu aramanın takip edilmesini istemedim. Ama Tanner, o iyi, söz veriyorum. Yaralı, acı çekiyor ama dayanıklı. O her zaman bir savaşçı olmuştur."

Boğazım

tıkandı ve ağzımdan bir onay homurtusu çıkarken başımı

salladım. "Öyle." Sesim çakıl gibiydi,

Lanet olası gözleri yanıyor. "O her zaman bir savaşçı

olmuştur. Onunla tanıştığım ilk andan itibaren." Lanet olası

bir

Nefes almak için bir saniye. "Peder Reyes, beni dinleyin ..."

Rahiple konuştum ve planı yaptım. Telefonu kapattıktan

sonra dışarı çıkıp bölümüme doğru yürüdüm. "Onu yarın

alacağız. Arkadaşı

onu kurtardı. Onu tanıyorum. Ve nereye gideceğimi

biliyorum." "Nereye?"

"Uzak bir şapel. Bana yol tarifi verildi. Luis bu kampın

nerede olduğunu biliyor. Luis bir rahip. Onun rahibi."

Kardeşlerime kilisenin yerini söyledim. "Onu şafakta

alacağız." Styx başını salladı. "Ben yatmaya gidiyorum,"

dedim.

Tank'ın şüpheli ifadesini görebiliyordum. Gözlerini bana

dikmişti. Bir şeyler olduğunu biliyordu. Bu yüzden odama

gitmem gerekiyordu. Bu geceye ihtiyacım vardı. Sadece bu

geceye.

Onunla tek başıma lanet bir gece. Kahretsin, sadece birkaç saate ihtiyacım vardı.

Kapıyı açtığımda Beau başını kaldırdı. "Nerede olduğunu biliyorum." Beau başını salladı. Onu okumaya çalışıyordum. bir Meksikalı ile nişanlanmamla ilgili bir sorunu vardı. Klan İdeolojiden kurtulmak zordu. Ama Beau'nun yüzünde kabullenmekten başka bir şey yoktu.

"Onu ne zaman geri alacaksın?"

Kardeşıme yalan söylemek istemedim, o yüzden sadece "Yakında" dedim.

Diğer küçük yatağa uzandım ve ışığı kapattım. Tavana baktım, karanlık etrafımı sarıyordu.

Ve bekledim. Beau'nun nefes alış verişi düzleşene kadar bekledim. Ve dışarıda konuşan kardeşlerimin sesi kesilene kadar bekledim.

Saati kontrol ederek sessizce yataktan kalktım ve gizlice kapıdan çıktım. Kardeşlerin çoğu yataklarına gitmemişti. Sarhoş ya da bitkin bir halde yerde sızmışlardı. Orduda geçirdiğim yıllardan edindiğim tecrübeyi kullanarak karanlıkta sessizce ilerledim. Binanın etrafında ve çevredeki ormanın içinde. Yakındaki köye varana kadar ağaçların arasından geçtim.

En yakın arabaya doğru ilerledim, camı kırdım ve kapıyı açtım. Düz kontak yapıldıktan sonra

Yolda. Biri beni görürse diye ışıklara bastım. Luis'in onunla buluşmamı söylediği şapele yaklaştıkça kalbim Lanet olsun.

Gökyüzü aydınlanmaya başlamıştı. Şafak birkaç saat içinde sökecekti. Bu yeterli bir süreydi. Gördüğüm an Küçük şapel, kilometrelerce etrafta başka hiçbir şey yok, arabayı arka tarafta durdurdum. Dokunulsa düşecekmiş gibi duran eski tuğlalara baktım. Vitray pencereler çürüyen ahşap çerçevelerini zar zor tutuyordu.

İçeride mumları gördüm. Ellerimi yüzümde gezdirdim ve arabadan çıktım. Luis'in girmemi söylediği küçük mavi yan kapıya yöneldim ve kapıyı iki kez çaldım. Açılması on saniyeden az sürdü. İçeri daldım ve etrafıma bakındım. Oda küçüktü, ahşap sıralar taş zeminin çoğunu kaplıyordu. Ana duvarda büyük bir haç asılıydı.

Standlarında mumlar yanıyordu - tüm mekândaki tek ışık.

"O iyi mi?" Sesim eski odada yankılanarak sordum. Luis gülümsedi. "Daha fazlası." Nabzım boynuma çarptı.

Luis içini çekti, gülümsemesi soldu. "Buraya geleceğimizi hiç düşünmemiştim Tanner. Bu günün geleceğini hiç düşünmemiştim."

"Umudumu hiç
yitirmedim." "O da öyle."

Şapelin yan tarafındaki kapıdan genç bir adam girdi.
Silahımı çekecek oldum ama Luis elini benimkinin üzerine
koydu ve "O benim stajyer rahibim. O güvende."

Sonra Luis arkama baktı ve ben donup kaldım. Adelita'nın
orada olduğunu biliyordum. Onu hissedebiliyordum. Luis ona
gülümsedi. Sunağın önündeydik. Eğitimdeki rahip
piyanoya geçti. Adını bilmediğim bir şarkı çalmaya başladı.

Sonra Lita'nın bana doğru yürüdüğünü duydum. Ayaklarını
duydum.

Taş zemindeki dolgu gittikçe yaklaşıyordu. Başım dönüyordu.
Kalbim hızla çarpıyordu. Buraya gelmiştik. Buradaydık.
Lanet olsun. Yıllar sonra buradaydık.

Arkamda onun gül kokusunu aldım ve gözlerimi kapattım.
Onunla Meksika'da tanıştığım o günü düşündüm. Ona
tepeden baktığımda bana nasıl karşı koyduğunu. Lanet olası
savunmamı kırduğında... Babam bana vurduğunda yanıma
geldiğinde. Ve bana nasıl kaybettirdiğini.

Damarlarımda katran gibi akan nefreti. Beni değiştirdi. Onu
sevmemi sağladı.

Ve bir mucize eseri, o da beni sevdi.

Saniyeler sonra yanımdaydı. Sağımda onun sıcaklığını hissedebiliyordum. Derin bir nefes aldım... sonra gözlerimi açtım. Başım doğruca ona döndü, sanki bir mıknatıs gibiydi, ona doğru çekilmekten kendimi alamadım. Başı öne eğikti, siyah saçları yüzünü örtüyordu. Ama elbisesini gördüm. Mor ipek bir elbise. Onu morlar içinde severdim. Hep sevmişimdir. Işık azdı, mumlar fazla ışık vermiyordu. Ama ben

Çıplak kollarındaki morlukları gördüğümde gerildim... elbisesinde kurumuş kan gördüğümde.

Adelita başını kaldırdı ve yüzünü gösterdi. Siyah ve şiş gözlerini gördüğümde neredeyse kendimi kaybediyordum. Yanaklarının çizik içinde olduğunu gördüğümde. Dudakları yarılmıştı.

"Lita. . ." Fısıldadım ve parmağımı usulca yaralı yüzünde gezdirdim. Adelita'nın gözleri yaşlarla doldu. Elimi tuttu, sonra aynısını bana yaptı.

"Seni de dövdüler ..." diye fısıldadı.

Boğazımdaki yumruyla savaştım. "Öldüğünü sanmıştım."

Adelita'nın dudağı titredi. "Hayır..." Gülümsedi. "Öyle görünüyor ki

Ne de olsa Tanrı bizi birlikte istedi, Tanner Ayers. Görünüşe

göre kaderimizde birlikte olmak varmış."

"Seni seviyorum," diye mırıldandım ve onu incitmemeye dikkat ederek yüzünü kavradım.

"Ti amo, mi amor."

Ona bakarken, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibiydim. Öldüğünü sanmıştım. Öldüğüne inanmıştım. Ama o buradaydı, lanet bir mucize. Yanımdaydı. Değersiz kıcıma beni sevdiğini söylüyordu.

Beni seviyordu.

Benimle evleniyordu.

Luis boğazını temizledi. Elinde bir İncil tutuyordu. "Bugün burada olacağımızı hiç düşünmemiştim." İngilizce konuşuyordu, belli ki benim hatırım için. Luis başını salladı. "Sen aşık olduğunda, buna inanmamıştım. İnanamadım."

Luis önce bana, sonra Adelita'ya baktı. "Beyaz Prens ve kartel prensesi. Bu da

Hiçbir anlamı yok. Asla birlikte olmamaları gereken iki insan, diğerinde ruh eşlerini buldular. Kalplerinin henüz sahiplenilmemiş yarısını."

Luis'in gözleri Lita'ya takılınca sulandı. "Pek çok kişiyle evlendim. Yine de bir birlikteliğe bundan daha fazla sevindiğimi sanmıyorum... sizinkinden daha fazla." Boğazını tekrar temizledi. "Birbirinizi hak ediyorsunuz. Birbirinizden daha çok savaştınız.

Tanıştığım herkes. Tanrı bunu ödüllendirecektir. Ödüllendirdi de. İşte burada, şu anda, sizin ödülünüz."

Adelita'nın elini sıktım. Titriyordu. Ama bunun sinirden olmadığını biliyordum. Mutluluktandı. Çünkü ben de hissediyordum.

Luis İncil'den okudu. Ben duymadım. Sadece Adelita'ya baktım. Makyaj yapmamıştı. Her zaman makyaj yapardı. Ama onsuz da mükemmeldi. Çürükler ve kesiklerle bile ve yaralar, o şimdiye kadar gördüğüm en güzel orospuydu.

"Ve şimdi de yeminleriniz."

Adelita'yla yüzleştim ve iki elini birden tuttum. "Lita. . ."
Kalbim göğsümde yankılanırken homurdandım. "Kelimelerle aram iyi değildir." Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım. Adelita ellerimi sıktı. Gözlerinin içine baktım. O da başını sallayarak cesaretlendirdi, sessizce denememi söyledi. Ben de denedim. "Beni değiştirdin bebeğim," dedim. "Her şeyi. Seninle tanıştığım an, benim için her şeyi değiştirdin. Hiç nazik birini tanımamıştım. Sen bana bunu gösterdin. Hiç sadık birini tanımamıştım. Sen bana bunu gösterdin.

Ben de." Derin bir nefes aldım. "Birini severken bu kadar çok mücadele eden birini hiç tanımamıştım." Alnımı indirdim

Adelita'ninkine karşı. "Bana bir yuva verdin prenses. Ben ne olduğunu bile bilmezken bana bir aile verdiniz. Ve bundan sonra, bir daha asla yanından ayrılmayacağım. Ta ki ben ... ve o zaman bile, sana geri dönmek için Hades'in kendisiyle savaşacağım."

Gözyaşları Adelita'nın yanaklarından aşağı döküldü. Onları silmek istedim ama o ellerimi sıkıca tuttu. "Tanner ..." diye fısıldadı ve gözlerini kapattı. Derin bir nefes aldı. "İ
Seni seviyorum. Seni başka birini sevebileceğimi hayal bile edemeyeceğim kadar çok seviyorum." Adelita gülümsedi. "İlk tanıştığımızda bana meydan okudun. Hâlâ da meydan okuyorsun. Ama seninle ilk tanıştığımda . . . ruhumda bir şeylerin değiştiğini hissettim. Bu değişimin ne olduğunu bilmiyordum. Nefret olduğuna inanıyordum. Ama seni tanıdıkça. . bir kalkan gibi giydiğin o ağır zırhtaki çatlakları gördüğümde, bunun daha fazlası olduğunu anladım."
Adelita'nın başparmağı elimin arkasında gezindi. Gözlerimle buluştu. "Kalbim çıra gibiydi. Sen onun tutuşmasına neden olan çıplak alevdin." Sözleri karşısında yutkundum. "Ben asla seni bir daha bırakmayacağım. Bu hayatta yanımda sen olmadan asla yürümeyeceğim. Nereye gidersen git seni takip edeceğim. Elim sende." Başını eğdi. "Bizim için çok mücadele ettiğimi iddia ediyorsun. Ama Tanner, sen

daha çok savaştım. Çok daha fazla." Gözlerini kaldırdı. "Sen olmasaydın, şu anda burada olamazdık." Gözyaşlarının arasından güldü. "zgr, aşkım. Özgür ve cezalandırılmadan sevebiliyoruz. Hayalimiz gerçek oldu."

Onu öpmek istedim. O anda ağzını almak istedim. Ama bunu yapamadan Luis bana bir yüzük uzattı. Sadece sade bir altın yzkt. "Benden sonra tekrar et," dedi Luis.

"Ben, Tanner Ayers, Adela Quintana'yı yasal eşim olarak kabul ediyorum." Luis'in söylediklerinin hepsini tekrarladım ve Adelita'nın yüzüğünü parmağına taktım. Başka tarafa bakamadım. O artık benimdi. Parmağındaki yüzük onun benim olduğunu tüm dünyaya gösteriyordu.

"Adelita, benden sonra tekrar et." Luis, Adelita'ya kelimeleri söylemesi için rehberlik etti, sonra da yüzüğü parmağıma geçirdi.

Luis, "Ve bana verilen yetkiye dayanarak, şimdi seni karı koca." Uzun bir nefes aldım. Sonra Adelita'nın ellerini bıraktım. Morluklarını incitmemeye dikkat ederek yanaklarını kavradım ve onu öptüm.

Geri ekildiğimde alnımı onunkine bastırdım ve sadece nefes aldım. Mum fitillerinin yanmasından başka ses yoktu.

Sadece sessizlik... Ta ki bir silah sesinin kulakları sağır eden sesi şapelin etrafında gürleyene kadar. Adelita'nın bedeni aniden

gerildi ve gözleri büyüdü. Kollarımda gevşediğinde sendeleyerek geri çekildim, dudakları sanki nefes almakta zorlanıyordum. Kimin orada olduğunu görmek için arkamı dönmeye bile fırsat bulamadan bir el daha ateş edildi. Kızgın bir acı anında yan tarafıma vurdu. Adelita'yı tutmaya çalışırken, bacaklarım tutmaz olunca onu da yanıma alarak yere yığıldım. Bir el daha ateş edildi ve Peder Reyes yere düştü. Bir el daha ateş edildi; rahip eğitim düştü. Kafamı kaldırmayı başardım ve Diego Medina'yı gördüm. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve silahını Adelita'ya doğrultmuştu.

Uyuşan elimi kot pantolonumun içine sokarak silahımı çıkardım ve azalan gücümle bile gövdemi yerden kaldırarak ona doğru tek el ateş ettim. Mermi Diego'nun boynunu sıyrıp geçti, ama bu onun silahının tekrar ateşlenip göğsüme bir mermi sıkmasından önce olmadı. Kurşun beni tekrar yere düşürdü. Gözlerimi kırptım, kırpmaya çalıştım ama dünya bulanıklaşmaya başladı. Kalp atışlarım çok yavaştı, kanım katran kadar yoğundu. Her şey çok yavaş ilerliyordu!

Zihnim karıştı. Neden burada olduğumu düşünmeye çalıştım. . . nerede olduğumu . . . sonra onu gördüm. Mor elbisesini gördüm. Kolunu bana doğru uzattığını gördüm. I onu hemen tanıdım. Karımı. Ben her zaman Karımı tanıdım. "Lita. . ." Fısıldadım ve ona doğru sürünmeye başladım. Acı yanıma ve göğsüme saplanıyor, uyuşukluk uzuvlarımı kasıp kavuruyordu. Ama ona ulaşmalıydım. "Lita. . ." Tekrar söyledim. Gözleri kapalıydı ve altında kan birikiyordu.

Uzanarak sol elini tuttum. Gözlerim kapanmaya başlarken onu kavradım. Parmağındaki evlilik yüzüğünü hissettim. Ve sıkıca tutundum. Artık vücudumun tek bir parçasını bile hissedemesem de tutundum... ta ki gözlerim kapanana kadar. Birlikte karanlığa gömülene kadar.

On Yedinci Bölüm

Adelita

Susamıştım. Yutkunmaya çalıştım ama boğazım zorlukla çalışıyordu. "Lita?" Bir kadın sesi adımı seslendi. Gözlerimi açtım ama ışık çok parlaktı. İrkildim ve paniğe kapıldım. Bir el benimkine kaydı - bu bir teselliydi. Kendimi güçsüz hissediyordum. Kollarımı zar zor kaldırabiliyordum. "Şşş, her şey yolunda, sevgilim. Güvendesin. Hepiniz güvendesiniz."

Beynim bulanıktı. Hatırlamaya çalıştım. Neler olduğunu düşündüm. Bir şapel vardı. . . mumlar . . . taş zemin . . . Tanner'ı hatırlayınca nefesim kesildi. Tanner'a doğru yürürken, güçlü bedeni mihrabın önünde beni bekliyordu. Gözyaşlarıyla buğulanmış mavi gözleri... yüzükler... iki alyans...

Sonra silah sesleri.

Acı.

Korku.

Gözlerim açıldı ve gün ışığı kafatasımı delip geçerken irkildim. Kalbim çok hızlı atıyordu. Nefes alamıyordum. I

yapamadım . . . "Tann . . ." Konuşmaya çalıştım. Gözlerimde yaşlar birikti. "Tann . . er?"

"Sorun yok, hayatım. Sen iyisin. Güvendesin." Bulanık görüşüm Beauty'yi görebileceğim kadar netleştirdi. Beauty yanımdaydı. Elimi tutan oydu. "Bir şeyin yok, hayatım. Sakin olmaya çalış."

Ama yapamadım. Tek duyabildiğim silah seslerinin yankılanmasıydı.

... Tanner'ın taş zemine düştüğünü ... bana doğru sürünmeye çalışırken kararlı yüzünü ... sonra hiçbir şey olmadığını gördüm. "Tanner? Boğazım düğümlenerek dışarı çıktım. "Benim ... ihtiyacım var Tanner'a ..."

"O burada, sevgilim. Yaşıyor. Bak." Beauty solumu işaret etti. Ağır başımı o yöne çevirdim. Tanner yanımdaki yataktaydı. Uzanıp ona dokunmak istedim ama çok uzaktaydı. Rahatlamam burada sona erdi. Gözleri kapalıydı. Çıplak gövdesi bandajlarla kaplıydı.

Oksijen maskesi takmıştı ve eline bağlı bir serum vardı. Dudağım titredi, endişe ve üzüntü beni tüketti. "Tanner ..."

Ona ulaşmak için hareket etmeye çalıştım, ama kızgın bir

Bir dilim acı içimi kesti. Nefes nefese kaldım ve yan

tarafımı tuttum. Orada da bandajlar hissettim.

Beauty, "Kıpırdama hayatım," dedi ve nazikçe tekrar uzanmam için beni yönlendirdi. Ama gözlerimi Tanner'dan alamıyordum.

O burada, dedim kendime. O yaşıyor.

Beauty yüzümdeki kaybolmuş ifadeden bir açıklamaya ihtiyacım olduğunu anlamış olmalıydı. "Olduğundan daha kötü görünüyor. İyileşiyor. Yemin ederim. İkiniz de birkaç gündür kendinizde değilsiniz. Edge'in sizi eve nakletmesi biraz zaman aldı." I

kaşlarını çattı. Anlamamıştım. Nakliye mi? "Styx sizi Meksika'da bırakmayacaktı, hatta Diablos'la bile. O değildi Klan'dan ya da kartelden kaçan ve sizi takip eden biri olursa diye riske girecektim. Prez ikinizi de tıbbi olarak naklettirmek için -tabii ki masanın altından- tonla para ödedi."

Öyle mi yaptı? Neden? Neden bu kadar önemsediydi?

"Ne oldu?"

Beauty yatağın kenarına oturdu. "Tanner o şapele seninle evlenmek için geldi, sevgilim." Sol elime baktım ve yüzüğü orada gördüm. Bir sunakta titreyen mumların görüntüleri kafamın içine süzüldü. Yeminler ve Luis. . . "Luis mi?" Panikle sordum.

"O burada."

"O burada mı?" Şok içinde sordum. Beauty kısık sesim için bana bir bardak su uzattı. Yudumladım, çiğlik biraz azalıyor.

"O da vuruldu. Ama sadece omzundan. Düşerken başını çarptı ve bayıldı. Kurşun doğruca içinden geçmiş." Beauty gülümsedi. "Styx onu geri getirdi

Luis de. Luis sizi terk etmeyi reddediyordu." Buna gülümsedim. Luis çok iyi bir arkadaşı. Çok şefkatliydi. Gerçek bir Tanrı adamıydı. "Tanık olarak orada bulunan genç rahip de kurtuldu.

Meksika'da pansuman yapıldıktan sonra Valdez'in adamları tarafından eve götürüldü." Rahat bir nefes aldım.

"Diego muydu?" diye sorduğumda gülümsemem düştü.

Beauty başını salladı. "Evet." Dinleyen biri olup olmadığını kontrol edercesine etrafına bakındı. "Bunu sana söylemeli miyim bilmiyorum. Kulüp işleri falan. Bir de kulak misafiri oldum."

Sırıttı. "Ama siktir et. Bilmeyi hak ediyorsun." O elimi sıktı. "Valdez'in adamları Diego'nun peşindeydi. Pislik herif zamanının azaldığını biliyor olmalı.

Görünüşe göre Luis'in sizinle birlikte çiftlikten ayrıldığını görmüş ama ele geçirme sırasında size ulaşamamış. O da

sizi takip etmiş.

uzak bir şapel. Luis, Valdez aracılığıyla Tann'la bağlantı kurdu. Valdez

Şapeli gözetleyen adamları vardı. Diego saklanıyordu. Tanner şapele vardığında çılgına döndü."

"Öldü mü?"

"Evet, hayatım," diye onayladı Beauty. "Tanner onu boynundan vurdu. Ama hepinizi vurmadan önce değil."

Tanner'a şöyle bir baktım. Onu çok seviyordum. Tek yaptığı beni korumaktı. Uyanmasına ihtiyacım vardı. Mavi gözlerini görmeye ve sesini duymaya ihtiyacım vardı.

"Tank, Beau, Styx ve Ky sizi buldu."

Beauty'ye döndüm. "Beau? Beau Ayers?"

Güzellik gülümsedi. "Tanner'ın sana açıklaması gereken çok şey var. . ." Sözünü yarıda kesti, ifadesi okuyamadığım bir şeye dönüştü. Ama ona bir şey soracak zamanım olmadan devam etti. "Tanner erken ayrıldı. Şimdi biliyoruz ki Luis

Hangmen'in geri kalanı gelmeden önce sizinle evlenebilirdi. Tank onun kimseye söylemeden sana ulaşmaya çalışacağından şüphelenmişti. Kamptaki odasını kontrol ettiğinde Tann orada değildi, Beau, Styx ve Ky'yi uyandırdı ve

doğruca şapele geldiler. Siz vurulduktan kısa bir süre sonra geldiler." Yüzü aniden kızgın bir ifadeye büründü. "Diego

Şapeli gözetleyen adamlara ödeme yaptı. Valdez onu yakaladı.

erkekler sadece birkaç mil ötede." Beauty ondan hiç beklemediğim soğuk bir gülümsemeyle gülümsedi. "İhanetleri yüzünden onları öldürdüm." "Yani bitti mi?" Umutlanmamaya çalışarak sordum.

Beauty başımı öptü. "Her şey bitti, tatlım. Sonunda ikiniz de özgürsünüz." Yüzünü kocaman bir gülümseme kapladı. "Ve hepiniz evlendiniz! İkiniz de iyileştiğinizde, bu lanet olası bir parti gerektirir."

Güldüm; Beauty'nin mutluluğu bulaşıcıydı. Ama güldüğümde yan tarafıma bir acı saplandı. Keskin bir nefes çektim. "Uyu hayatım," dedi Beauty. "Tanner yakında uyanır."

Sözleri ağırlaşan göz kapaklarıma bir emir gibi geldi ve kapanmaya başladılar. Sonra alçak seslerle uyandım. Gözlerimi açtığımda Beauty'nin Styx ve Mae ile konuştuğunu gördüm. Mae uyandığımı ilk fark eden oldu. Hızlıca bir göz attım

Tanner'a baktım ama hâlâ uyuyordu.

"Adelita." Mae'nin sesi rahatlama ve şefkat doluydu. Bana doğru geldi, Charon göğsünde bir bebek askısındaydı. Küçük gözlerinin kapalı olduğunu gördüm.

"Merhaba Mae," diye selam verdim ve hareket etmeye çalıştım.

"Hayır. Lütfen yapma." Mae elime uzandı. Şaşkınlıkla ona

baktığımda, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

Gözlerinde yaşlar vardı. Neyin yanlış olduğunu merak ederek kaşlarımı çattım. "Burada güvendesin, Adelita. Söz veriyoruz. Bir daha kimse sana zarar vermeyecek." Mae arkasına baktı. "Verecekler mi, Styx?"

Hangmen başkanına baktım. Ela gözleri bana kilitlenmişti. Tek hissettiğim kafa karışıklığıydı. Neler oluyordu? Neden buradaydılar? Austin'e getirilmemiz için neden bu kadar çok para ödemişti?

Hiçbir şeyin anlamı yoktu.

Styx karısının sözlerine karşılık olarak başını salladı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Yüz ifadesinin ne olduğunu çözmeye başlayamadım bile. Neden öyle bakıyordu

dikkatle bana mı bakıyorsun?

"Dinlenmene izin vereceğiz," dedi Mae, dikkatimi tekrar ona çekerek. "Seni kontrol etmek istedik." Mae başımı öptü. "Yakında konuşacağız. İyileştiğinde. Tanner iyi olduğunda ve sen daha güçlü olduğunda." İçimi bir huzursuzluk kapladı.

Ne hakkında konuşacağız?

Mae kocasına katıldı ve birlikte gittiler. "O ..." Boğazımı temizledim. Bu Mae ve Styx'in durup bana bakmalarına neden oldu. "Tanner ... bu kulübü seviyor." Gözlerimi

kocama. "O ..." İçimdeki yumruyu kovaladım.

boğazımda düğümleniyor. "Zor bir hayatı oldu... sevgisiz bir hayatı." Sesim üzüntüyle titriyordu ama umurumda değildi. Tanner'ın bu kulübe olan bağlılığından şüphe etmelerini istemiyordum. "Ama burada, hepinizin arasında bir yuva buldu." Gülümsedim. "O bir koruyucu. Yaptığı şey bu. Beni korudu.

Meksika'ya sizi korumak için geldi. O, bu kardeşlikte olmasını isteyeceğiniz bir adam. O sadık ve cesur biri ve umarım bunu görürsünüz."

Styx'in yüzü beni dinlerken nötrdü. Mae kocasına döndü, aralarında sessiz bir iletişim vardı. Styx ellerini kaldırdı. "Hiçbir yere gitmiyorsunuz."

Mae, Styx'in sözlerini söyledi. Elleri dondu, bir duraklama oldu. Sonra imzaladı, "Hepiniz ailedensiniz." Styx ellerini bıraktı ve

kapıdan çıktı. Mae küçük bir el sallayarak kocasını takip etti.

Rahatlayarak nefes verdim. Tanner'ı burada istiyordu. Bizi istedi.

Burada. Ama yatağında uzanırken, beni ziyarete gelen Styx ve Mae'yi kafamdan sildim. Bu basit bir Giriş.

Ama bunun için bir neden bulamadım.

Beauty biraz dinlenmek için geceyi burada geçirdi. Kapı kapandığında Tanner'a baktım. Hâlâ uyanmamıştı. Ama ona ihtiyacım vardı. Ona dokunmaya, sıcaklığını hissetmeye ihtiyacım vardı. Yorganı çekerek yan tarafımı tuttum. ayaklarımı yere indirdim. Üzerimde bir gecelik vardı. Beauty benim için getirmiş olmalı. Gülümsedim. Mor ve ipekliydi. Bana Tanner'la evlendiğim elbiseyi hatırlattı. Beauty'yi tanıyorsam, bu yüzden seçmiş olmalı.

Derin bir nefes alarak, destek için yatak çerçevesini kullanarak hareket ettim. Tanner'la aramdaki küçük boşlukta yürüdüm. Yanına vardığımda elimi saçlarında gezdirdim. Tanner'ın yaralarına bakarken göğsüm ağrıyordu. Onu kaybedebilirdim. Aşkımı kaybedebilirdim.

Hayatım. Kocam. Ruhumun diğer yarısı.

Seruma dikkat ederek ve yanımdaki ağrıyı görmezden gelerek

yatağa süründü ve çarşafın altına girdi. Tanner'ın gövdesi çıplaktı. Sadece eşofman giymişti.

Onun yanında olduğum an, yaralı kalbim anında iyileşti. Kolumu beline koydum ve sıcaklığını içime çektim. Başımı yastığa doğru eğdim ve onu öptüm.

yanağını okşadım. "Seni seviyorum aşkım," diye fısıldadım ve onun dumanlı deri kokusunu içime çektim.

Yaralarına sürülen steril merhem bile bağımlılık yapan kokusunu yok edememişti. Sol elini tuttum ve başparmağımı evlilik yüzüğünün üzerinde gezdirdim. Bu manzara karşısında gülümsedim... sonra Tanner'ın eli kıpırdadı.

Durdum, bekledim, nefesimi tuttum.

daha fazlasını beklemek . . . Tanner'ın parmakları hareket etti. Doğrudum ve yüzüne baktım. Tanner'ın kaşları aşağı çekilmişti.

Dilim dudaklarında gezindi... Sonunda gözleri açıldı.

Elimde değildi. Gözlerini kırptırırken bir hıçkırık boğazımı terk etti,

Bana o çok sevdiğim parlak mavi gözlerini gösterdi. İlk başta şaşkındılar. Hissettiği şaşkınlık, kaybolmuş ifadesinden belliydi. Yanağını, burnunu ve sonra dudaklarını öptüm. "Tanner," diye fısıldadım, mutluluk gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Tanner'ın beni öpmesi sadece bir dakika sürdü. Onun

eli başımın arkasına geldi. Nefesinin kesildiğini duydum ve bu hareketin ona acı vermiş olabileceğini fark ettim.

Geri çekilmeye çalıştım ama beni yerimde tuttu. "Hayır..." diye fısıldadı dudaklarıma. "Kal."

Kalbim eridi.

Onu usulca öptüm, hissettiğim her şeyi dokunuşuma dökmeye çalıştım - sevgi, minnettarlık, gurur ve hayranlık. Her şeyi, onunla geçirdiğim yıllar boyunca ruhumda dolaşan her duyguyu. Birlikte olmak için verdiğimiz mücadeledede.

Her şeyi anlatmaya çalıştım.

Geriye çekildim ve yüzüne baktım. Artık kafa karışıklığı yoktu. "Biz ... hayattayız ..." diye mırıldandı. Parlayan gözleriyle gülümsediğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Yaşıyoruz..." Bu sözleri öyle rahatlamış, öyle huşu içinde söyledi ki, dudaklarından fısıltıyla bir dua döküldü.

"Evet," diye bağırdım, gülerek, kafeslenmiş neşenin dışarı çıkmasına izin vererek. "Yaşıyoruz." Onu tekrar öptüm. Düşen tuzlu gözyaşlarına, zor nefes alış verişlere ve acı veren yaralara rağmen onu öptüm. Ama bu bizi yıldırmadı. Buradaydık. Kurtulmuştuk.

Diğerinin iyiliği için kurtarıldı.

Ayrılıp Tanner'a komodindeki suyu uzattım. Suyu dudaklarına götürdüm, hareket edince irkildi.

"Yaralanmışsın," dedi sessizce. Sonra gözleri büyüdü.

"Diego ... seni vurdu." Tanner'ın gözleri yanıma düştü. Bana doğru uzanmaya çalıştı. Ama elimi göğsüne koyarak onu durdurdum.

"Ben iyiyim." Ellerimi yaralarının yanında gezdirdim. "Sen daha kötü yaralanmıştın." Gözlerine baktım. "Diego'yu sen öldürdün."

Tanner yatakta gevşedi ve gözlerindeki rahatlamaı görebiliyordum. Tekrar göğsüne yerleştim. Tanner kolunu omuzlarıma doladı. Hareket ederken nefesini tuttuğunu duydum. Ben de onun yanına uzandım.

Oda sessizdi. O anın tadını çıkardım. Sessizlik düşüncelerime uygun mükemmel bir film müziğıydi. Huzur içinde. Mutlu . . . özgürleşmiş.

Aşık oldum.

"Bebeğim ..." Tanner mırıldandı. Derin sesinin çakılları kulağımda titreşirken gülümsedim.

"Mmm?"

"Sana söylemem gereken bir şey var." Onun temkinli tonu beni gerdi.

"Tamam."

Yüzüne doğru baktım. Tanner'ın gözleri benimkilerle buluştu. Bakışlarında endişe vardı. Ama hüzn de vardı. Kendimi her neyse ona hazırladım. "Alfonso ..."
Tanner bundan sonra söyleyeceklerini söylemek istemiyormuş gibi durakladı. "O senin baban değildi."

Kalbim sıkıştı. "Biliyorum." Tanner'ın yüzünde bir şok maskesi vardı. "Diego onu öldürmeden hemen önce öğrendim." Keşfettiğim şeyin iğrençliğini yutkunarak geri çektim. "Tanner ... onlar kaçırlıldığımı söyledi. Babamın beni bir tür ticarete soktuğunu mu?" Ellerim titredi. "Annem -Quintana'nın karısı- bunu öğrendi ... ve onu öldürdü." Soğukkanlılığımı korumak için bir an durdum. "Onu öldürdü, Tanner." Gözlerimi sıkıca kapattım. "Kimin kızı olduğum hakkında hiçbir fikrim yok. Ama annemin, her kimse, benden vazgeçmek istemediğini biliyorum." Midem sıkışmıştı ve ağlama isteğime karşı koydum.

Tanımadığım bir kadın. "Beni ondan kopardılar, Tanner. Beni çaldılar ve babama verdiler."

Tanner beni göğsüne bastırdı. O kadar sessiz söyledi ki neredeyse kaçırıyordum, "Onun kim olduğunu biliyorum."

Donup kaldım. Vücudumdaki her kas hareketsiz kaldı. Nefesim

hızlandı ve yavaşça başımı kaldırdım. Sonra Tanner'ın söylediği tek bir kelime zihnimde bir kreşendo oluşturdu. Öyleydi.

Onun kim olduğunu biliyorum.

Konuşamıyordum. Boğazımın şişmesi ve daha fazlasını duyma korkusu beni Tanner'ın yanında felç etti. Tanner'ın

parmağım yanağımda gezindi. "Teksaslıydı." Nefesimi verirken titriyordum. "Baban da öyleydi." Tanner'ın söylediği her kelimeye asıldım. Her kelimesine. "Baban Sanchez Meksikalıydı. Annen ..." Koluma baktım.

Tenime. Arkadaşlarımlıkinden her zaman biraz daha açık olan benim ... babamıkinden.

Tanner'ın ne söyleyeceğini ondan önce biliyordum. "O Amerikalıydı. Beyaz bir Amerikalı." Gözlerimi kapattım.

"Ben Meksikalıyım. Gururlu bir Meksikalıyım." Hayatım boyunca kim olduğumu biliyordum. Meksikalıydım. Mirasımı biliyordum, ona değer veriyordum.

O miras şimdi alevler içindeydi.

"Sen hâlâ Meksikalısın prenses," diye güvence verdi Tanner. "Baban Meksikalıydı. Ama senin içinde de Amerikalı var." Tanner öne doğru eğildi ve dudaklarımı öptü.

Yakınımda durdu, ben de gözlerimi açtım. "Bebeğim ... bu çılgınca görünüyor ve ben de hala kafamı toparlamaya çalışıyorum ama ..." "Ne, aşkım. Ne?" Daha fazla dayanabilir miydim bilmiyordum.

"Annen ..." İfşa etmek üzere olduğu şey için kendini hazırladı. "O da Styx'in annesiydi." Dünya durdu. Odanın içindeki her şey donmuş gibiydi.

kelimeler beynime süzüldü. Styx . . . Styx . . . ? Onun ve Mae'nin odamda olduklarını düşündüm. Mae'nin elimi tutuşunu ve başımı öpüşünü. Konuşmamız gerektiğini söyledi. Siz bir ailesiniz.

Öyleydi. Styx'in annesiydi.

"Öldü mü?" Umutsuzca sordum.

"Styx'in babası - eski başkan - onu öldürdü. Onu Styx'in önünde öldürdü. O zaman daha çocuktuk." Gözyaşları Böyle bir şeyi hayal etmeye çalıştığımda hemen gözlerim doldu.

Tanner'a bakarak, "Benim bir kardeşim var..." dedim. Styx'in yüzünü düşündüm. Nasıl baktığını. gerçek olduğuma inanıyordu. Sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi... ve şimdi anlıyordum.

"O da mı beni yeni öğrendi?"

"Evet." Tanner beni kendine çekebilmek için yer değiştirdi.

"Onunla konuşmalısın bebeğim. Yakında. Daha iyi olduğunda. Sana göstermek istediği bir şey olduğunu biliyorum." Başımı salladım çünkü

kelimeler bulmak. Sonra Tanner bana bir bomba daha patlattı. "Senin bir kardeşin daha var. Biyolojik babanın oğlu."

Nefes almaya, her şeyi anlamaya çalıştım. "Chavez. Diablos'un başkanı. Bize yardım ettiler."

"Chavez. . ." Fısıldadım.

O kadar uzun süre sessiz kaldım ki Tanner çenemi kaldırdı. "İyi misin prenses?"

"Evet." Ve ciddiydim. Ben . . . Kafam tüm yeni olaylar ve bilgilerle ağzına kadar doluydu. Ama Tanner'ın yanında yatıyordum. Ve hayattaydık. Yaşadığımız onca şeyden sonra, bu yeterliydi. Hayatımda başka bir şeye ihtiyacım yoktu.

"Ben iyiyim, aşkım. İyiden de öteyim. Ben sen."

Tanner gülümsedi ve sonra sol elimi dudaklarına götürüp alyansımı öptü. "Karım..." diye mırıldandı gözleri kapanmaya başlarken. Yorgunluk onu uykuya geri döndürüyordu.

"Mi esposo," diye fısıldadım. Başımı Tanner'ın göğsüne yasladım ve ben de gözlerimi kapattım. Dünya bekleyebilirdi. Bu benim düğün gecemdi. Birbirimizin yanında olmayı hak ettiğimiz geceydi.

Yaralı ve duygusal olarak ham bile olsa... bu mükemmel bir mutluluktu.

Bir hafta sonra . . .

"Seninle gelmemi ister misin?" Eğildim ve Tanner'ı dudaklarından öptüm. Şu anda kulüp binasında onun odasındaydık. Edge ve Rider birkaç gün önce sağlık odasından taşınmamıza izin vermişti. Tanner hâlâ acı çekiyordu. Onun yaraları benimkilerden daha ağırdı ve iyileşmesi daha fazla zaman alıyordu. Dinlenmesi gerekiyordu.

"İyi olacağım, aşkım. Uyu ve güçlen."

"Doğruca geri gel. Seni bekliyor olacağım," dedi Tanner ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim.

Tanner'ı uyuması için bırakarak koridorda Beauty ile karşılaştım. "Hazır mısın, sevgilim?"

"Evet." Beauty beni kamyonetine götürdü. Bizi Styx ve Mae'nin evine götürürken fazla konuşmadık. Sinirlerim gergindi.

duyularımı boğuyordu. Styx'e ne diyeceğimi bilemedim. Konuşmadı bile.

Anlaması çok zordu. O benim kardeşimdi.

Hep yalnızdım. Nasıl kardeş olunacağını bilmiyordum. Annem hakkında hiçbir şey bilmiyordum-annemiz-ölü olması dışında.

"O iyi bir adam," dedi Beauty, tedirginliğimi açıkça görerek. Beauty'den hoşlanmıştım. İyi bir arkadaş'a dönüşüyordu. Tank her gün Tanner'ı ve beni görmeye geliyordu. Ve Beauty sonsuza dek onun yanındaydı. "Styx sert bir orospu çocuğudur, yalan söylemeyeceğim. Ama iyi bir adam." Beauty bir şey söyleyip söylememeyi tartışıyormuş gibi durakladı. Sonunda söyledi. "Babası pisliğin tekiydi. Tam bir pislikti, Lita. Styx o piçle birlikte büyüdü ama yine de iyi adam." Bana gülümsedi. "Bunun sizin yüzünüzden olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor.

İkinizi de bu kadar saf yapan anneniz." Boğazımda bir yumru oluştu. "Bu adam Mae'yi çok seviyor ve onun kadar tatlı bir orospuyu asla bulamazsın." Güzellik benimkini sıktı bir kulübeye yanaştığımızda elini uzattı. "Adamının başkanının kardeşin olduğunu öğrenmenin başını döndürdüğünü biliyorum ama Styx'e bir şans ver. Sia-Styx'e sor, eğer izin verirsen nasıl iyi bir kardeş olunacağını bilir."

"Teşekkür ederim," dedim sessizce.

Evden gelen bir hareket dikkatimi çekti. Mae güvertede idi. Beni görünce el salladı. Ben de ona el salladım, sonra derin bir nefes aldım. Ellerim titreyerek kamyonetin kapısını açtım ve dışarı çıktım. Yaralanmamdan dolayı yan tarafım hâlâ acıyordu ama yürüyebiliyordum. Ve bugün burada olmak istiyordum. Styx'in bana ne göstereceğini bilmek istiyordum.

Ve onunla konuşmak istedim. Onunla ve Mae ile. Kardeşimi tanımak istedim.

Mae geldi ve beni karşıladı, kolunu benimkinin içinden geçirdi. Yeni bebek sahibi olduğunu asla bilemezsiniz. Mükemmel görünüyordu, dökümlü beyaz bir elbise giymişti, siyah saçları Sırtından aşağı dökülüyordu. Çok güzeldi. "Dur, sana yardım edeyim." Mae merdivenlerden kulübeye çıkmama yardım etti.

kapıya kadar onu takip etti.

Ev kurabiye ve ekmek kokuyordu. "Çok güzel kokuyor," diye iltifat ettim.

"Pişirdim," dedi Mae. "Styx'in bir kız kardeşi olduğunu her gün öğrenmiyoruz."

Mae beni oturma odasına götürdü. Styx köşede idi, pencereden dışarı bakıyordu. Kot pantolon, beyaz bir gömlek

ve Hangmen kesimi giymişti. Çok büyük görünüyordu, çok

Ta ki o dönene ve bebek Charon'u kucağında görünce kalbim eriyene kadar. Styx'in ela gözleri benimkilerle buluştu ve yıpranmış sinirlerim geri geldi.

"Lütfen oturun," dedi Mae ve kanepeyi işaret etti. Ben de oturdum. "Çay?" diye sordu ve sehpanın üzerindeki demlikten bana bir fincan doldurdu.

"Teşekkür ederim." Çayım önüme konduğunda, Mae, bir heykel gibi hareketsiz duran Styx'in yanına gitti. odanın köşesinde. Mae, Charon'u kocasından aldı. Benimkinin karşısındaki kanepeye doğru başıyla işaret etti.

Çenesini sıkan Styx oturdu. Bakışları yerde kaldı. Mae yanına oturdu ve ona doğru baktı. Bir anda Beauty'nin ne demek istediğini anladım. Mae'ye bakışı . . . ona tapıyordu. Bunu açıkça görebiliyordum. Ve o da açıkça onun gücüydü. Styx kadar zorlu adamların bile onları ayakta tutacak birine ihtiyacı vardı.

Annesinin kollarında mışıl mışıl uyuyan Charon'u kastederek, "Çok güzel," dedim.

Mae kocaman gülümsedi. "O benim hayatımdaki en büyük nimet."

Styx'e baktı. Dudakları köşeye doğru kıpırdadı. Mae tekrar benimle yüzleşti. "Bunun ne kadar kafa karıştırıcı olduğunu hayal bile edemiyorum.

hepsi senin içindi, Adelita." Göğsüm sıkıştı ve göğsümde dönen duygularla savaştım. Mae, Styx'in elini tuttu. "Senin varlığından bile haberimiz yoktu -Styx'in de yoktu-." Mae Styx'e başıyla onay verdi. Styx, Mae'nin yanına gitti. ve şöminenin üstünden deri bir kitap aldı. Durdu, bana baktı, sonra kitabı getirdi. Yanına oturdu.

Yine Mae. "Annenden kalan pek çok günlük var. Ama bu sonuncusu." Mae durakladı, sonra dedi ki, "Bu seninle ilgili olan . . . ve olan her şeyle ilgili."

Kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki nefesim kesildi. Günlüğe baktım ve ön yüzüne kazınmış bir isim gördüm. "Lucy Sinclair," diye fısıldadım. Parmağımla ismini takip ettim, bu isimle aramda bir bağ olduğunu hissettim. Sanki kalbimin etrafına bir ip bağlanmıştı ve kahverengi deri günlüğe doğru çekiliyordu.

"Annenin adı-" Mae durakladı ve Styx'in elini tuttu. "İkinizin de annesinin adı."

Styx başını eğdi, siyah saçları gözlerinin üzerine düştü. Elini kaldırdığında elini Mae'den çekti ve imzalamaya başladı. "Oku şunu," diye tercüme etti Mae. Styx ön tarafı işaret etti

Kapı. "Dışarıda bir sundurma salıncağı var. Her şeyi anlamak için onu okumalısın."

Oturduğum yerden kalktım. Styx'e ya da Mae'ye dönüp bakmadım,

çaresizce annemin sözlerini okumaya ihtiyaç duyuyordum. Kim olduğumu bilmek istiyordum. Sadece onu tanımak istedim.

Lucy Sinclair.

Verandadaki salıncakta otururken, sayfayı çevirip başlarken ellerim kararsızdı. Her geçen dakika, bir delik kalbime çöktü. Bana hamile kalması, bana verdiği isim, her gece bana nasıl sarıldığı ile ilgili her cümle ile Sanchez, annemin Styx'e olan sevgisiyle beni sallayarak uyuttu. River'a, çok değer verdiği oğluna. Nefes almak için savaştım. Bu kadar genç, bu kadar iyi kalpli birinin zalim adamların merhametiyle yaşadıklarının yıkımını atlatmak için savaştım. Oysa tek istediği bir aileydi. Onun Bebekler. Tek istediği sevilmek ve tüm kalbiyle sevmekti. Kızım... Sofia'm...

Sofia adını almıştım.

Bir sonraki bölümün başında durakladım. Çünkü bunun o an olduğunu biliyordum. Nereye gittiğimi öğrendiğinde. Ona kimin ihanet ettiğini.

Onu başkasına verdi. Onu Alfonso Quintana adında bir adama vermiş. Bebeğim... Sofia'm... Meksika'ya götürüldü. Nereye? Bilmiyorum.

Gözyaşlarım yüzüme hücum etti ve okuyabilmek için defalarca gözlerimi silmek zorunda kaldım.

Beni sevdiğini söyledi. Ondan vazgeçmezse kulübünü kaybedeceğini söyledi. Kırık kalbimi iyileştirmek için onun yerine başka bir bebek yapabileceğimizi söyledi. O değil mi

kalbimi verdiğini anlıyor musun?

Onu nasıl geri getireceğimi bilmiyorum. Onu geri getirmeliyim. Bir şeyler düşünmeliyim.

Çaresizlik sayfalarından taşıyordu. İki çocuğunu kaybetmiş bir annenin çaresizliği. Onları nasıl geri alacağını bilmeyen bir kadının çaresizliği.

Başka seçeneğim yok. Sanchez'le kalamam. Reaper Diablolar hakkında bilgi istiyor. Sofia'yı almama yardım etmesi şartıyla ona bunu verebilirim.

Sayfada bir leke vardı ve ağladığını fark ettim. Parmağımı bulaşmış mürekkebin üzerinde gezdirdim. Bu annemin gözyaşlarıydı, onun acısıydı ... ve ben buradaydım. Geri dönmüştüm. Ona "Sofia'n eve döndü" demek istedim ama bunu asla bilmeyecekti.

Sofia konusunda bana yardım edeceğine ve River'ı almama izin vereceğine söz verirse, Reaper'a Diablos hakkında bilgi veririm. Onları bu hayattan çok uzaklara götüreceğim. Onları taşraya götüreceğim, küçük bir çiftlik satın alacağım, orada sadece onlar ve ben olacağız, mutluluk ve sevgiden başka bir şey olmayacak. Oğlum ve kızım. Acı yok, onları incitmek isteyen insanlar yok.

Hayallerim gerçek
oldu. Hayattaki en
büyük dileğim.

Bir sonraki sayfayı çevirdim ama sadece boş sayfalar vardı. Daha fazlasını bulma umuduyla sayfaları karıştırdım ama hiçbirisi yoktu. Günlüğünü kapattım, göğsüme bastırdım ve gözyaşlarımdan düşmesine izin verdim.

Annemin hayali gerçekleşmemişti; aksine paramparça olmuştu. Dileğine asla kavuşamadı. Ben ve Styx için küçük çiftlik evini asla alamadı. Bunların hiçbirine sahip olamadı. Günlüğünü göğsüme bastırdım ve annem için ağladım.

Böyle bir acıyla uğraşmak için çok gençti. Hep özlemini çektiğim ama asla tanıyamadığım annem. Olabilecek bir hayat için... huzur ve gülümsemeler, beni ve onları seven bir anne ve kardeş.

Yanımda biri oturuyordu. Başımı kaldırdığımda onun Styx olduğunu gördüm. Öne doğru oturmuş, ellerini birbirine kenetlemiş, evini çevreleyen ormana bakıyordu.

"Ona hiç yardım etmedi, değil mi?" Babasına atıfta bulunarak fısıldadım. Styx başını salladı. "Onu öldürdüğünde Döndün mü?" Styx'in yüzünde acının parladığını gördüm ama başını salladı. "Döndü mü?" Nefesimi içime çektim. "Acı çekti mi?" Styx'in çenesindeki kaslar seğirdi, sonra gözünden tek bir damla yaşın düştüğünü ve koyu renkli, kirli yanağından aşağı süzüldüğünü gördüm. Onun Yüzü hiç kıpırdamadı. Ağladığına, kırıldığına dair hiçbir belirti yoktu ... ama o tek gözyaşı dışında.

O tek gözyaşı beni paramparça etti.

O düşen gözyaşı, annesinin ölümünü gören küçük çocuktan geliyordu. Styx'in her gün yaşadığı acıyı açığa vuruyordu.

Ona doğru uzanarak dizinin üzerinde duran elini kendi elimle kapattım. Önce gerildi ama sonra bıraktı. Umarım bir yerlerde, her neredeyse, annemiz

bize bakıp gülümsüyordu. Sonunda çocukları birbirlerini bulmuştu.

"İyi olurdu," diye fısıldadım, gözümü ormana dikerek. "Bizim için istediği hayat." Kafamda pastoral bir sahne canlandırarak gülümsedim. Üçümüz küçük çiftlikte, tarlalarda koşuyor, gülüyor ve özgürdük. Styx'in elini sıktım. "Çiftlik. Hep birlikte." Başımı kaldırıp ona baktım. Yüzü. Teni kızarmıştı ve ela gözlerinde öyle bir hüznün ve acı vardı ki dayanamadım. "Sen ve ben. Kardeşiz." İçimi çektim. "Çok güzel olurdu." Bunun yerine ikimize de dağıtılan kartları düşündüm. Styx, ona zarar veren bir babaya sahipti; ben ise beni hapseden ve aslında babam bile olmayan bir babaya.

Styx boştaki eliyle kesesine uzandı ve bir fotoğraf çıkardı. Eski resmin beyaz arka yüzüne bakıp ön yüzünde ne olduğunu merak ederek nabzım hızlandı.

Styx derin bir nefes aldı, sonra ağzını açmadan önce birkaç kez yutkundu. "I . . ." Durakladı ve gözlerini kapattı.

Kelimeler için mücadele ederken gözleri seğirdi. Bu görüntü kalbimi sızlattı. Benimle konuşmak için mücadele ediyordu.

Ben.

Sadece birkaç kişiyle konuştuğunu biliyordum. Ve işte buradaydı, benimle konuşmaya çalışıyordu.

"Bunu onun eşyaları arasında buldum." Styx resmi bana uzattı. Aldım ve yavaşça ters çevirdim. Karşımda siyah saçlı, minyon bir kadın duruyordu ve kameraya geniş geniş gülümsüyordu. . . kucağında bir bebekle. Ben, fark ettim. Bu annem ve bendim.

Bana çok sıkı sarılıyordu. Yanağını yanağıma bastırdı. Ben de gülümsüyordum. Bu resimdeki sevgi öylesine güçlü, öylesine kesin bir şekilde yayılıyordu ki, hiç kimse onun beni ne kadar çok sevdiğinden şüphe edemezdi. Annem olmak onun için ne kadar anlamlıydı. Konuşmak için nefes alamıyordum. Gözlerimi onun yüzünden ayıramıyordum. Çok güzeldi, çok çok güzeldi.

"Onun beni istemeyen bir orospu olduğuna inandım." Styx'in sözleri bana çarptığında gözlerimi kapattım. "Öyle değildi." Styx'in sesi çakıltaşı gibiydi. Başını başka yöne çevirdi.

Elini daha sıkı tuttum. Düşünceli bir sessizlik içinde dakikalar geçti. "Artık birbirimizi bulduk, Styx" dedim. Styx yüzünü bana döndü, ifadesi okunamıyordu. Gülümsedim,

Dudaklarım titredi ve gözlerim yaşlarla doldu. "Benim bir ağabeyim var."

Styx bir şey söylemedi. Söyleyebilir miydi emin değildim. Onun yerine beni göğsüne çekti ve kollarını omuzlarıma doladı. Beni yanına yatırırken yaramın canımı acıtması umurumda değildi. Kardeşim beni kucaklıyordu. River Nash, Hades Hangmen'in başkanı ... benim ağabeyim.

Styx ayağa kalkana kadar bir süre verandadaki salıncakta öylece kaldık. Bir anda çok fazla şeyle uğraştığından emindim. Benim için de bunaltıcıydı. "Ben ... yapabilir miyim?" diye sordum. "Bir ara gelip seni görebilir miyim? Seninle daha fazla konuşabilir miyim?" Pencereden Mae'yi Charon'la birlikte gördüm. "Charon'u ziyaret etmek mi?"

Styx ayaklarının üzerinde sallandı ve ellerini ceplerine soktu. Başını salladı, sonra dudağının kenarı bir gülümseme kırpıntısıyla yukarı kalktı. "O senin yeğenin."

O benim yeğenimdi. Bir yeğenim vardı.

Saf bir mutlulukla güldüm. "Öyle, değil mi?" Styx Onu kamyonetine kadar takip etmem için başını salladı. Beni eve bırakırken sessizdi. Kamyon durduğunda, ben günlüğü ve resmi göğsüme bastırdım. Ben olsam

Hayatım boyunca onlara değer verdim. Kapıyı açmaya gittim ama açmadan önce eğilip Styx'in yanağına bir öpücük kondurdum. "Teşekkür ederim. . . River."

Styx başıyla onayladı ve ben de kamyonundan indim. Çekip gitti ve ben de Tanner'ın odasına, kocamın odasına gittim. Kapıdan içeri girdiğimde Tanner doğruldu. Yüzüme bir kez baktı ve kollarını uzattı. Hemen kollarına tırmandım. yatağa ve onun kucağına düştü.

Ve ağladım. Kaybedilen hayat ve yıkılan hayaller için ağladım. Ve Tanner tüm bunların peşini hiç bırakmadı. Beni asla yüzüstü bırakmayacağını, beni sevmekten asla vazgeçmeyeceğini, her zaman yanımda olacağını bildiğim adam.

Gözyaşlarım dindiğinde, sessizce fotoğrafı ona uzattım. Tanner'ın yüzü hüznle doldu. "Beni severdi," diye fısıldadım. "Beni çok severdi."

Tanner yana doğru yuvarlandı ve yüzümü avuçladı. "Seni sevmek gerçekten çok kolay prenses." İşte o zaman anladım. Bu

Annemin benim için istediği hayat. Beni seven bir adamım vardı. Tanımaya kararlı olduğum bir kardeşim. Bir yeğenim. . . .ve özgürlüğü bozar. Anlam ve mutluluk dolu bir hayat yaşamak için ne tatlı bir özgürlük.

"Onun için yaşamalıyız," dedim Tanner'a ve resmi göğsüme bastırdım. "Onun için mutlu olmalıyız... benim anne . . . Lucy Sinclair."

"Yapacağız," diye fısıldadı Tanner ve beni öptü. "Kesinlikle öpeceğiz."

Bu sözünü sonsuza dek tutacaktım. Başlamak için sabırsızlanıyordum.

On Sekizinci Bölüm

Styx

McKinney, Teksas

Şerefsizin yaşadığı karavanın kapısını tekmeleyerek açtım. Pislik herif sandalyesinden kalktı. Tereddüt bile etmedim, sadece

Alman bıçağımı çıkardım ve herifin kalbine sapladım. Gözleri büyüdü ve yere yığıldı. Kan

etrafından sızdı ve ben onun çirkin suratına tükürdüm.

Gözlerine baktım ve amcam Matthew Sinclair'in yeğeninin gözlerinin içine bakmasını izledim. Tecavüz edip taciz ettiği ve kaçmasına neden olduğu kadının oğlu. Lanet olası kız kardeşinin.

Onu öldüren adamın yüzünü hatırlayacağından emin oldum.

Ben.

Styx lanet Nash.

Hades Hangmen'in başkanı. Lucy

Sinclair'in oğlu.

Tecavüzcü öldüğünde bisikletime geri bindim ve lanet olası eve gittim. Mae ve Charon'a. Kulübüme ve kız kardeşime.

Yolda kat ettiğim her kilometrede hayatın ne kadar güzel olduğunu düşünüyordum. Ve bu şekilde devam edecektim.

Tıpkı annemin istediği gibi.

Sonsöz

Tanner

İki hafta sonra . . .

"İşte," dedi Tank ve yataktan kalkıp arkasına yaslandı. Fucker gülümsedi. "Şimdiye kadarki en iyi ve en zorlu işim."

Tutmam için elini uzattı. Beni yataktan çekti. Yaralarımın çoğu iyileşmişti ama hâlâ canım çok acıyordu ama umurumda değildi. Yaşıyordum. Ve eğer Bu yatakta yatmak ve kadınımı becerememek ya da kulüp koşuları yapamamak zorundaydım, en iyisi bunu verimli hale getireyim diye düşündüm.

Nazi pisliğinin gitme vakti gelmişti.

Aynaya doğru yürüdüm ve vücuduma baktım. Artık üzerimde faşist saçmalıklar yoktu. Bir tane bile gamalı haç yoktu. Bir tane bile beyaz güç bokunun bir parçası tenimde kaldı. Artık Hades'le, iblislerle ve Tank'ın üzerime koymak istediği başka ne varsa onunla değiştirildi. Umurumda değildi. "İyi mi?" Tank dövme tabancasını kaldırarak sordu. İki hafta sürmüştü.

Ayaklarımdan boynuma kadar cildimin her yerini kademeli olarak kaplamak için iki hafta.

"Bu iyi," dedim ve Tank'ın elini sıktım.

Beau kapıdan içeri girdi ve göğsüme baktı. "İyi iş," dedi Tank'a, sonra da bana. Beau, Hangmen yerleşkesinin hemen dışındaki bir dairede kalıyordu. Onu Hangmen için aday olmaya ikna etmeye çalışmıştım. Göreceğiz bakalım. Beau her şeyi göğsüne çok yakın tutardı. Çoğu zaman ne düşündüğünü asla bilemezdim. Ama kardeşim bu kulüp için iyi olacağını düşündü. Sadece bu sonuca kendisinin varması için ona zaman vermeliydim.

Tank, "Giyin," dedi ve bana gömleğimi, kot pantolonumu ve kesimi yerden fırlattı.

"Ne sikime buradayım ben?" Beau Tank'e sordu. Tank bugün Beau'ya kulübe gelmesini emretmişti. Bir şey için giyinmem gerektiğini söylemişti. Ne olduğunu bilmiyorum.

Piç sırttı. "Göreceksin."

Kapı tekrar açıldı ve Adelita içeri girdi. Onu gördüğümde çenem neredeyse yere çarpacaktı. Dar kırmızı bir elbise giymişti, dudaklarında her zamanki kırmızı ruju vardı. Koyu renk saçları açıktı ve mükemmel görünüyordu.

"Kahretsin," dedim bana doğru geldiğinde. Elimi uzattım. Adelita elimi tuttu ve ben de onu göğsüme çektim.

"Tanner, yaraların!" diye yakındı.

"Yaraları siktir et." Dudaklarımı ağzına bastırdım. I
ona ihtiyacım vardı. Onu sikmeye ihtiyacım vardı. Altımda
ona ihtiyacım vardı. Uzun zamandır ona sahip olmamıştım.
Kaltak buna izin vermezdi. Bu bok bu gece değişiyordu.

"Şimdi, şimdi, Tanner." Beauty'nin sesi karımı öpmemi
engelledi. "İkinizi de seviyorum ama seviştiğinizi görmek
istiyorum." Beauty gülümsedi, sonra dedi ki, "Her neyse, biz
Sana gösterecek bir şeyim var."

Kaşlarımı çattım, sonra Adelita'ya baktım. Omuz silkti.
"Ben de neler olduğunu bilmiyorum. Beauty beni
hazırladı."

Adelita'nın elini tuttum ve Tank ile Beauty'nin arkasından
koridora çıktım. Beau arkamda kaldı. Beauty avlunun
girişinde durdu. Elini kapıya koydu ve şöyle dedi: "Hepiniz
kaçıp gittiniz ve bizimle evlendiniz.

Hepiniz bilirsiniz, parti planlamayı çok severim." Adelita
bana baktı, kafası karışmıştı. Beauty kapıyı açtı ve tüm
kardeşlerimi ve orospularını bahçede gördüm. Bizi
gördüklerinde içkilerini kaldırdılar. Adelita'nın gözleri
büyüdü. "Ben de hepinize birer tane attım!" Beauty dedi ki.
"Kutlamalıyız

Romeo ve Juliet evleniyor." Beauty, Adelita'yı içki dolu bir masaya sürükledi ve ona bir şampanya uzattı.

Hush elime bir şişe tutuşturdu. Gözleri kollarımdaki yeni dövmelelere kayd. "Tam zamanında." Sırıttı. Ama ben başımla onayladım.

Tam zamanıydı.

Adelita sürtükler tarafından kalabalığın içine çekildi. Gülümsemesi o kadar genişti ki bunu göğsüme saplanan bir bıçak gibi hissettim. O

Charon'u ona veren Mae'ye doğru bir adım attı. Sürtüğümü yeğenini kucağında tutarken görmek beni mahvetti. Ben de bunu istiyordum. Çocuğumu Adelita'nın kollarında görmek istiyordum. Çocuğumuza Charon'a baktığı gibi bakmasını istiyordum. Tıpkı

Düşüncelerimi duyabildi, arkasını döndü ve bana gülümsedi.

Ben şanslı bir piçtim.

Styx yanıma geldi ve oğluyla birlikte kız kardeşine baktığını gördüm. Adelita son birkaç haftadır giderek daha fazla onun evine gidiyordu. Styx onunla pek konuşmuyordu ama kardeşinin onun orada olmasından hoşlandığını biliyordum. Kim sevmezdi ki? Ona söylediğim gibi, onu sevmek kolaydı.

Styx ellerini ağzına götürdü ve ıslık çaldı. Avlu sessizliğe gömüldü ve müzik kesildi. Styx göz göze geldiğimizde Adelita yanıma geldi ve başını bize doğru çevirdi. I
Bir açıklama için bana baktığında omuz silkti. Bir açıklamam yoktu.

Beauty arkamızdaki kapıdan çıktı. Elinde ne olduğunu görünce gülümsedim. Beauty, Adelita'nın önünde durdu. "Beauty ..." Adelita fısıldadı.

"Ne bekliyorsun?" Güzellik dedi. "Bir dene bakalım, kızım."

Beauty, Adelita'nın deri elbiseyi giymesine yardım etti. Giydiğinde, Adelita bana döndü, yüzünde kocaman bir gülümseme ve lanet sırtında "Tanner'ın Malı" yazıyordu.

"Beğendin mi?" Adelita bana kırmızı dudaklarını gülümseyerek birleştirdi.

Hırlayarak ağzımı onunkine yapıştırdım ve "Sen Bu gece yatakta onu giyeceksin. Bu ve başka hiçbir şey."

Birisi boğazını temizledi. Luis. "Sana yakışıyor," dedi Adelita'ya. Adam benim yanımdayken Lita'yla hep İngilizce konuşurdu. Çok iyi bir arkadaşı vardı.

"Teşekkür ederim Luis," dedi Adelita. Omuzları çökmüştü.

"Yarın gitmek zorunda olduğuna emin misin?" Luis geri dönüyordu.

Meksika'ya. Kilisesine geri döndü.

"Hizmet etmem gereken insanlar var, Lita. Ama elimden geldiğince seni görmeye geleceğim."

Adelita kolunu onunkinin içinden geçirdi. "O zaman bir veda içkisi içmeliyiz." Kalabalığın içinde kaybolurken onu izledim, lanet olası sırtında benim adım yazıyordu. Müzik tekrar başladı ve kardeşler içmeye geri döndü.

Chavez, Ky, Shadow, AK ve Vike yanıma geldi. AK bana bir bira daha uzattı. Adelita Chavez'le buluşmuştu. birkaç kez. Ona babasından nasıl nefret ettiğini anlatmıştı. Bunu öğrendiği anda Adelita'nın dikkatini çekmişti. Annesine ve kendisine yaptıkları için o da babasından nefret ediyordu.

"Haber var mı?" Styx imzaladı. Ky onun yerine konuştu.

Chavez başını salladı. "Duyumlar aldım. Birkaç ipucu buldum." Gözleri kısıldı. "Ne haltlar döndüğünden emin değilim. Ama kovalamaya devam edeceğiz."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa. Bize haber verin," diye imzaladı Styx.

Charley'i arıyorduk, Adelita'nın en iyi arkadaşını. Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yoktu. Ama Diego'nun onu bir yerlere gönderdiğini biliyorduk. Adelita mutluydu ama bu, geceleri en yakın arkadaşı için ağlamasını engellemiyordu. yeryüzünden kayboldu. Styx'e söyledim. O da Chavez ve Shadow'a baktırdı. Yani biz lanet araştırıyorum.

"Onu bulduğumuzda, her neredeyse onu oradan çıkarmak için beni de dahil edin." Hepimiz Viking'e baktık.

"Ne sikim için?" Ky sordu.

Viking gülümsedi. "O kaltak bana vurdu." Kaşlarımı çattım. "Değiş tokuş sırasında, onu yakaladığımda. Yüzüme yumruk attı."

"Ve?" Ky sorguladı.

"Bana vurdu," dedi sanki hepimiz aptalmışız gibi. Viking pantolonunun üzerinden sikini tuttu ve gülümsedi. "Daha önce

O zamandan beri onu düşünüyorum." Fucker ıslık çaldı ve başını salladı. "O sağ kroşe, yatakta o tür bir ateş ..."

Kaşlarını salladı. "Anakonda onun amının tadına bakmadan tatmin olmayacak ... ve umarım bu süreçte beni de tokatlar."

"Kızın insan ticaretine falan maruz kaldığını anlıyorsun, değil mi?" Shadow dedi ki.

Vike elini göğsüne koydu. "Ben de hassas olabilirim, Gölge. Ben birçok yeteneği olan bir adamım. Bir spektrum duygu." Ellerini havaya kaldırdı. "Bu eller bir sürtüğü rahatlatılabileceği gibi fışkırtmasına da neden olabilir."

"Doğru," dedi Rudge başını sallayarak. "Ben de gördüm."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmek bile istemiyorum," dedi Ky. "Ve şu anda kafamda oluşan berbat görüntü yüzünden sarhoş oluyorum. Kim benimle?"

Müziğin sesi yükseldi ve tüm kardeşler içti. Beau gecenin büyük bölümünde bir köşede oturup sadece izledi. Smiler sonunda onun yanına oturdu. Solomon ve Samson - tarikattan kurtulanlar - da. Kulübün etrafında takılmaya geri döndüler. Her zaman iyi birer Hangmen olacaklarını düşünmüşümdür. Klan ve kartel olayından sonra işimize yarayabilirlerdi.

Adelita'ya doğru yol aldım. Aslında, onun yanından hiç ayrılmadım. Her gülüşünde ve gülümseyişinde partide olmayı daha az istedim. Onu odamızda istiyordum. Birkaç saat sonra, kardeşler yüzlerini sikip atmışken

yüzümde gördüm. Elimi tutan Adelita beni kulüpten geçirip odamıza götürdü.

Kapı kapanır kapanmaz onu kapıya doğru ittim. "Yaralarımı sikeyim, bu gece senin amını almamamın imkanı yok prenses."

Adelita uzandı ve pantolonumun üzerinden sikimi kavradı. Gülümsedi ve ben de ağzımı onunkine yapıştırdım. Kesiğimi ve gömleğimi yere attım, sonra botlarımı ve kot pantolonumu tekmeledim. Henüz iyileşmeye bile başlamamış dövmelemler umurumda değildi. Hiçbir şey beni bu gece Lita'yı becermekten alıkoyamazdı. Tek bir şey bile.

Geri çekilerek Adelita'nın elbisesini aşağı çektim ve göğüslerini ortaya çıkardım. "Çok mükemmel," diye homurdandım. Adelita elbiseden sıyrıldı, kesilmiş elbisesini tekrar giydi, sonra yatağa doğru yürüdü ... lanet olsun, kırmızı dantel külotunu da çıkarmadı. Onu istiyordum. Onu çok istiyordum. Ama uzanıp kollarını uzattığında, artık hızlı olmasını istemiyordum.

Yatağa doğru ilerleyerek onun üzerine süründüm. Adelita gözlerimin içine baktı ve ellerini boynuma doladı. "Biz Sonunda düğün gecemize kavuşuyoruz," dedi ve gülümsedi. "Sonunda seni kocam olarak sevebileceğim."

Yavaşça Adelita'yı öptüm. Külotunu sıyırdım ve ağzından ayrılmadan içine girdim. Adelita inledi ve yüzünü izlemek için geri çekildim. Gözlerini benden hiç ayırmadı.

Boşalırken bile kırmızı boyalı tırnaklarını omuzlarıma geçirerek benim de boşalmamı sağladı. Bir kez bile kafasını çevirmedi.

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Çok mutluyum Tanner," diye fısıldadı. Yutkundu. "O kadar mutluyum ki bunun uzun sürmeyeceğinden endişeleniyorum. Birbirimizden tekrar kopacağız diye."

Saçlarını yüzünden ittim. "Asla, prenses. Bu asla olmayacak. Kimse seni bir daha benden alamayacak."

Alnımı onunkine yapıştırdım. "Yakınlarda bir yer tutacağız. Bir çocuğumuz olacak. Ve lanet olası bir ailemiz olacak. Tanrı biliyor ya, bunu hak ediyoruz."

"Tanner ..." diye fısıldadı ve dudaklarımdan öptü.

"Kulağa mükemmel geliyor."

Ve oldu da. Çok uzun zaman aldı. Ama başardık.

Beyaz Prens.

Kartel prensesi.

Dünya bizi ayrı tutmaya çalıştı.

Biz dünyaya "siktir git" dedik.

Vali Ayers Gizli

Konum, Teksas

Kapüşonu başıma çektim. Tünelin sonundan gelen alçak seslerin, ilahilerin mırıltısını duydum. Işıklar kısıktı; hava sıcaktı. Ana odaya girdiğimde başını kaldırıp baktı. Elindeki bıçak kanla kaplanmıştı. Kapüşonumu geri çektiğimde gözleri kısıldı. "Sevkiyat nerede?" diye sordu bıçağının ağzındaki kanı yalayarak.

"Gelmiyor. Sevkiyatlar durdu. Dağıtım tehlikeye girdi."

Sessizlik beni karşıladı, sonra "Peki sorumlu kim?" diye sordu.

"Hades Hangmen. Austin bölümü. Her şeyden onlar sorumlu."

Bana doğru yürüdü ve elini omzuma koydu. "O zaman öldüler. Hepsi ölecek."

Dönüp kapüşonumu çektim ve tünelden aşağı doğru yürüdüm... ve gülümsedim.

Son

Çok Yakında

Bir Alev ve Maddie Romanı Hades
Hangmen #8 (Viking'in Romanı)

Çalma Listesi

Güneyde Sıkışıp Kaldı - Adia

Victoria Savaş Başlatıyor - The
National

River - Bishop Briggs

Hold On - Tom Waits

Me Soltaste - Jesse & Joy

Horns - Bryce Fox

Despacito - Madilyn Bailey, Leroy Sanchez

Will You Still Let Me In - Jonny Fears

Biz - James Bay

Cilt - Rag 'n' Bone Man Abrazame
- Cami

Bleeding Out - Imagine Dragons

Burning House - Cam

Crooked - Amos Lee

Say Something - A Great Big World, Christina Aguilera

The Night we Met - Lord Huron

Bésame - Camila

You Said You'd Grow Old With Me - Michael Schulte

One More Light - Linkin Park

Tough (Akustik) -Dean Lewis

Hay Amores - Shakira

Beni Bekle - Amos Lee

Such A Simple Thing - Ray LaMontagne

Lost Without You (Live) - Freya Ridings

Sound of Silence - Kina Grannis

Lento (Unplugged) - Julieta Venegas

Dinlemek için bağlantıyı takip edin: [Buraya Tıklayın](#)

Teşekkür

En büyük destekçim olduğu için eşim Stephen'a teşekkür ederim.

Roman, benim küçük öpücüğüm. Sen hayatımın mutlak ışığıydın. Senin annen olduğum için çok şanslıyım. Birini bu kadar çok sevmenin mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim.

Sen hayatımda yaptığım en iyi şeysin. Her şey senin için.

Annem ve babam, sürekli desteğiniz için teşekkür ederim. Baba, her zaman yazdıklarımın destekçisi olduğun ve sana ihtiyacım olduğunda bana yardım ettiğin için teşekkür ederim.

Samantha, Marc, Taylor, Isaac, Archie ve Elias, hepinizi seviyorum.

Thessa, dünyadaki en iyi asistan olduğun için teşekkür ederim. En iyi düzenlemeleri yapıyorsun, beni düzenli tutuyorsun ve çok iyi bir arkadaşsın!

Liz, süper menajerim ve arkadaşım olduğun için teşekkür ederim.

Muhteşem editörüm Kia'ya. Bunu sensiz yapamazdım.

Neda ve Ardent Prose, size katıldığım için çok mutluyum. Hayatımı sonsuz derecede daha düzenli hale getirdiniz. Halkla ilişkilerin canına okudunuz!

Tillie'nin Kabilesi ve Hangmen Haremime, daha iyi kitap arkadaşları isteyemezdim. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Karanlık Romantizm Devrimimizde bir adım daha ileri! Küçük karanlık kalplerinizin benimkilere çekilmesine bayılıyorum. Yaşasın Karanlık Romantizm!

Jenny ve Gitte, siz iki bayan hakkında ne hissettiğimi biliyorsunuz. Sizi çok seviyorum! Yıllar boyunca benim için yaptığınız ve yapmaya devam ettiğiniz her şeye gerçekten değer veriyorum! Vilma, tüm İspanyolca sorularıyla ilgili olarak telefonun diğer ucunda olduğun için teşekkür ederim. Çok tatlısın.

Kariyerimi başından beri destekleyen tüm İNANILMAZ blog yazarlarına ve çalışmalarımı paylaşmama yardımcı olanlara ve bunu en yüksek perdeden haykıranlara teşekkür ederim.

çatılar. Tahmin edebileceğinizden çok daha fazla takdir ediliyorsunuz.

Ve son olarak, okuyuculara teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bunların hiçbiri mümkün olmazdı. Hades Hangmen dünyamız benim en sevdiğim yerlerden biri.

Bazı insanlar bizi ve deri giyen favori erkeklerimize olan sonsuz sevgimizi anlamıyor... Ama birbirimize, kendi kabilemize sahibiz ve motorcu serimiz büyüdükçe ihtiyacımız olan tek şey bu!

Hangmen dünyamız kış tekmeliyor!

Benimle birlikte karanlık tarafta yürüdüğünüz için teşekkür ederim. Bir kez adım attığınızda eğlenceli bir yer ;)

"Özgür Yaşa. Özgürce sür. Özgür Öl!"

Yazar Biyografisi

Tillie Cole, İngiltere'nin kuzeydoğusundaki küçük bir kasabadan geliyor. İngiliz annesi, İskoç babası, ablası ve çok sayıda kurtarılmış hayvanla birlikte bir çiftlikte büyümüştür. Mümkün olan en kısa sürede, Tillie büyük şehrin parlak ışıkları için kırsal köklerini terk etti.

Tillie, Newcastle Üniversitesi Dini Çalışmalar bölümünden mezun olduktan sonra on yıl boyunca profesyonel rugby oyuncusu eşini dünyanın dört bir yanında takip etmiş, bu arada öğretmen olmuş ve kalemi kâğıda döküp ilk romanını bitirmeden önce lise öğrencilerine Sosyal Bilgiler öğretmekten büyük keyif almıştır.

Birkaç yıl İtalya, Kanada ve ABD'de yaşadıktan sonra Tillie şimdi kocası ve yeni oğluyla birlikte memleketi İngiltere'ye yerleşti.

Tillie hem bağımsız hem de geleneksel olarak yayınlanmış bir yazardır ve aşağıdakiler de dahil olmak üzere birçok türde yazmaktadır: Çağdaş Romantizm, Karanlık Romantizm, Genç Yetişkin ve Yeni Yetişkin romanları.

Yazmadığı zamanlarda Tillie, küçük ailesiyle vakit geçirmekten, koltuğuna kıvrılıp film izlemekten, çok fazla kahve içmekten ve kendini o son kare çikolataya gerçekten ihtiyacı olmadığına ikna etmekten başka bir şeyden hoşlanmıyor.

Tillie'yi takip edin:

<https://www.facebook.com/tilliecoleauthor>

<https://www.facebook.com/groups/tilliecolestreetteam>

https://twitter.com/tillie_cole

Instagram: @authortilliecole

Ya da bana bir e-posta gönderin: authortilliecole@gmail.com

Ya da web siteme göz atın:

www.tilliecole.com

Yaklaşan yayınlarla ilgili tüm haberler için Tillie'nin haber bültenine katılın: [Buraya Tıklayın](#)

YouTube kanalıma abone olun: [Buraya Tıklayın](#)

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

